

A

248
—
—
—

Evangelia et epistolae. Kolozsvár
1590. Szabó II. 211.

Kolozsvár, volt kath. lyceum kvtéra.

ROM. KATH. LYCEUMI
KÖNYVTÁR
KOLOZSVÁRTT.

2. f. 3.

2. F. 3.

27. 11. 34.

EVANGE-

LIA, ET EPISTO-

LAE DOMINICORVM,

ac Festorum dierum Græcè

Domus et Latine. *Monasterii.*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΕ ΚΑΙ Ε-

ΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ-

ΚΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΙ ΚΑΙ ΡΩ-

μαίσι.
Joc: JE W.
1701.

CLAVDIOPOLI

In veteri arce, in edibus Casparis

Helti, Anno Domini

1590.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΝ- ΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ιωάν. γ.

Καθώς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν
ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ἤψωβῶμαι διὰ τὸ
ὅτι τὸ ἄνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζω-
ὴν αἰώνιον.

καὶ ιδ'.

Ἐγὼ εἰμι ἡ ἐστὶς, καὶ ἀλήθεια, καὶ
ἡ ζωὴ. ὅς εἰς ἐρχεται πρὸς τοὺς πατέ-
ρας, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

καὶ ιζ'.

Αὕτη ἡ ὅτιν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γι-
νώσκωσί σε τὸ μόνον ἀληθινὸν Θεὸν
καὶ ὃν ἀπέπελᾳς ἱεροῦ Χριστοῦ.

ΕΥΑΓΓ.

SVMMMA TOTIVS EVANGELII

Iohan: 3.

Sicut Moses exaltauit serpentem in deserto, ita oportet exaltari Filium hominis, vt omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam eternam.

Et 14.

Ego sum via, & veritas, & vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me.

Et 17.

Hæc est autem vita eterna, vt cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Iesum Christum.

A ij

EVANG

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΕ ΚΑΙ Ε-
πιστολαί, τῶν κυριακῶν, καὶ τῶν
ἐορταστικῶν ἡμερῶν.

ΕΝ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
τῆς παρουσίας, ἐπιστολὴ πρὸς
τοὺς ρωμαίους.

Καὶ τοῦτο εἰδόθεις, τὸν καιρὸν, ὅ-
τι ὥρα ὑμᾶς ἦν ὅτε ὕπνῳ ἐγερθῆ-
ναι. νυνὶ γὰρ ἐγγυτέρῳ ἡμῶν ἡ σω-
τηρία, ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νύξ προ-
έκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγισεν. ἀποβά-
μεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ
ἐνδυσάμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός, ὥς
ἐν ἡμέρᾳ εὐχρημόνως περιπατήσω-
μεν, μὴ κάμναις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις
καὶ

EVANGELIA ET EPI-
stolæ Dominicorum ac Fe-
storum dierum.

DOMINICA PRIMA AD-
ventus, Epistola ad Roma-
nos 13.

P Resertim cum sciamus, quod tē-
pestivum sit, nos iam à somno exper-
gisci. Nunc enim propius adest nobis
salus, quam tum cū credebamus: Nox
progressa est, dies autem appropin-
quavit. Abijciamus igitur opera te-
nebrarum, & induamur arma lucis,
tanquam in die composite ambule-
mus, non comessionibus & ebrieta-
tibus,

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ,
ἀλλ' ὀφεισάδε τὸν κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ματθ. κα.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱεροσόλυμα,
καὶ ἤλθον εἰς Βηθφαγὴν, πρὸς τὸ ὄ-
ρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστει-
λε δύο μαθητάς, λέγων αὐτοῖς, πο-
ρεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναν-
τι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον
δεδεμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς.
λύσαντες ἀγάγετέ μοι. καὶ ἐὰν τις
ὑμῖν εἴπῃ τί, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ κύριος αὐ-
τῷ χεῖρα ἔχει, εὐθέως ᾗ ἀποσελεῖ αὐ-
τούς. ἃς δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πλη-
ρωθῇ

ET EPISTOLAE.

tibus, non cubilibus ac lasciujs, non
contentione & emulatione, sed indu-
amini Dominum Iesum Christum.

EVANGELIVM Matth. 21.

Cum appropinquassent Hieroso-
lymis, & venissent Bethphage,
ad montem Oliuatum, tunc Iesus mi-
sit duos discipulos, dicens eis: Ite in
castellum, quod contra vos est, &
statim inuenietis asinam alligatam,
& pullum cum ea, soluite & addu-
cite mihi: Et si quis vobis aliquid
dixerit, dicite: Quia Dominus his
opus habet: & confestim mittet eos.
Hoc autem totum factum est, vt

Aiiij

implet

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ,
ἀλλ' ὀφεισάδε τὸν κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ματθ. κα.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱεροσόλυμα,
καὶ ἤλθον εἰς Βηθφαζήν, πρὸς τὸ ὄ-
ρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστει-
λε δύο μαθητάς, λέγων αὐτοῖς, πο-
ρεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναν-
τι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον
δεδεμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς.
λύσαντες ἀγάγετέ μοι. καὶ ἐὰν τις
ὑμῖν εἴπῃ τί, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ κύριος αὐ-
τῷ χεῖρα ἔχει, εὐθέως ᾗ ἀποσέλῃ αὐ-
τούς. ἃ ἔειπεν ὁ λόγος γέγονεν, ἵνα πλη-
ρωθῇ

ET EPISTOLAE.

tibus, non cubilibus ac lascivijs, non
contentione & emulatione, sed indu-
amini Dominum Iesum Christum.

EVANGELIUM Matth. 21.

Cum appropinquassent Hieroso-
lymis, & venissent Bethphage,
ad montem Oliuarum, tunc Iesus mis-
sit duos discipulos, dicens eis: Ite in
castellum, quod contra vos est, &
statim inuenietis asinam alligatam,
& pullum cum ea, soluite & addu-
cite mihi: Et si quis vobis aliquid
dixerit, dicite: Quia Dominus his
opus habet: & confestim mittet eos.
Hoc autem totum factum est, vt
Aiiij imple

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

πρωτὴ τὸ ῥηθὲν διὰ τῆς προσφάντου λέ-
 γοντος. ἔπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, ἰδοὺ
 ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι πρῶτος,
 καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶ-
 λον υἱὸν ὑποζυγίου. πορευθέντες δὲ
 οἱ μαθηταί, καὶ ποιῶντες καθὼς
 προσητάξεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἔγαγον τὸ
 ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπεβηκαὶ
 ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
 ἐπεκάλυψε ἐπάνω αὐτῶν, ὃ ὃ πλεῖστος
 ὄχλος ἐστρώσαρ ἐαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν
 τῇ ὁδῷ ἄλλοι δὲ ἐκπέτρων κλάδους
 ἀπὸ τῶν δένδρων. καὶ ἐστρώννον ἐν τῇ
 ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες, καὶ οἱ
 ἀκολουθοῦντες ἐκραζον λέγοντες ὡ-
 σαμὲν τῷ υἱῷ Δαβὶδ, εὐλογημένος ὁ
 ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

ΕΝ

ET EPISTOLAE.

impleretur, quod dictum per Propheetam, dicentem: Dicite filiae Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, et pullum filium subiugalis. Euntes autem discipuli, fecerunt sicut praeceperat illis IESVS, Et adduxerunt asinam et pullum, et imposuerunt super eos vestimenta sua, et eum super illa collocauerunt. Plurima autem turba strauerunt vestimenta sua in via. Alij vero cedebant ramos de arboribus, et sternebant in via. Porro turbae, quae praecedebant et quae sequebantur, clamabant dicentes: Hosanna filio David, Benedictus qui venit in nomine Domini.

A v DOB

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ΕΝ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥ-
ριακῇ τῆς παρουσίας, ἐπιστολὴ
πρὸς τοὺς ῥωμ. ιε.

Οὕτως γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡ-
μετέραν διδασκαλίαν προεγράφη,
ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρα-
κλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔ-
χομεν. ὁ ὃς θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς
παράκλησεως δυνάμει ὑμῶν, καὶ αὐτὸ φρο-
νῆν ἐν ἑαυτοῖς, κατὰ Χριστὸν Ἰη-
σοῦ ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ σώματι
δοξάζητε τὸν θεόν, καὶ πατέρα τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. διὸ προσ-
λαμβάνετε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ
Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς ἑαυτὸν
θεῶν.

ET EPISTOLAE.
DOMINICA SECVNDA
Adventus, Epistola Ro-
man: 15.

Nam quaecunque praescripta sunt,
in nostram doctrinam praescripta sunt,
vt per patientiam & consolationem
scripturarum spem habeamus. Deus
autem patientiae & consolationis
det vobis, idem mutuo inter vos sen-
tire, secundum IESVM Christum, vt
vnanimiter vno ore glorificetis De-
um & Patrem Domini nostri IESV
Christi. Quapropter assumite vos
inuicem, quemadmodum & CHRIS-
TVS assumpsit vos in gloriam Dei.
Illud

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Θεὸς. λέγω δὲ Ἰησοῦ Χριστὸν διὰ κα-
 νον γεγενῆσθαι πρὸς τὴν ὑπερ ἁλ-
 θείας Θεὸς. εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐ-
 παγγελίας τῶν πατέρων. τὰ δὲ ἔθ-
 νη ὑπὲρ ἐλπίδος δοξάσαι τὸν Θεόν, κα-
 δὼς γέγραπται, διὰ τοῦτο ὁμολογή-
 σομαι σοι ὅτι ἐδυνεῖς καὶ τῷ ὀνόματί
 σου ψαλῶ. καὶ πάλιν λέγει: εὐ-
 φρανθήτε ἔθνη μετὰ τῷ λαῷ αὐτοῦ. καὶ
 πάλιν, αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ
 ἔθνη. καὶ επαινέσατε αὐτὸν πάντες
 οἱ λαοί. καὶ πάλιν Ἠσαΐας λέγει: ἔ-
 σαι ἡ ρίζα τῆς ἰουδαίας καὶ ὁ ἀνιστάμε-
 νος ἀρχὴν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπι-
 σοιμ. ὁ ὃς Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι
 ἡμᾶς πάντες χάριτος καὶ εὐλογίας. ὅτι
 τῷ πνε

ET EPISTOLAE.

Illud autem dico, IESVM Christum
ministrum fuisse circumcisionis pro
veritate Dei, ad confirmandas pro-
missiones patrum. Cæterum ut gen-
tes pro misericordia glorificent De-
um, sicut scriptum est: Propter hoc
confitebor tibi in gentibus, & nomi-
ni tuo canam. Et rursus dicit: Gau-
dete gentes cum populo eius. Et
rursus: Laudate Dominum omnes
gentes, & collaudate eum omnes
populi. Et rursus Esaias dicit: E-
rit radix Iesse, & qui exurget ad
imperandum gentibus, in eum gen-
tes sperabunt. Deus autem spei, im-
pleat vos omni gaudio & pace, in
credens

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

τῷ πνεύμῳ εἰς τὸ πόρισεν ὑμᾶς ἐν
τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει πνεύματος
ἁγίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚΑ. ΚΑΨ.

Καὶ εἶσαι σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σε-
λήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ὕδρὶ τῆς γῆς συ-
νοχή ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἡχούσης θα-
λάσσης καὶ σαλῦ, ἀποψυχόντων ἀν-
θρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας
τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ. αἱ
γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθή-
σονται, καὶ τότε ἔσονται τὰ ἔθνη τῶν ἀν-
θρώπων ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ, μετὰ
δυνάμεως.

ET EPISTOLAE.

credendo, in hoc, ut exuberetis in
spe, per potentiam Spiritus sancti.

EVANGELIUM

Luce 21.

ET erunt signa in Sole, & Luna, & stellis, & in terris anxietas gentium per desperationem, resonante mari, & fluctu, extabescens tibus hominibus præ timore, & expectatione eorum, quæ superuenient orbi terrarum. Nam virtutes cælorum mouebuntur, & tunc videbunt Filium hominis venientem in nube,

CUM

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

θανάτου, καὶ δόξης πολλῆς. ἔρχο-
 μένων ἡ τέταρτος γενεά. ἀνακύψατε,
 καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διό-
 τι ἐγγίσει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. καὶ
 εἶπε πᾶραβολῶν αὐτοῖς, ἴδετε τὴν
 συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα ὅταν
 προβάλωσιν ἡδὴ, βλέποντες ἀφ' αὐ-
 τῶν, γινώσκετε, ὅτι ἡδὴ ἐγγύς ἐ-
 στί· ὁ δὲ οὕτως. οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴ-
 δητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε,
 ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. ἀ-
 μὲν λέγω ὑμῖν. ὅτι οὐ μὴ παρελθῇ
 ἡ γενεα αὕτη, ἕως αὐτοῦ πάντα γενῇ.
 ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται. οἱ δὲ
 λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

ΕΝ Τῇ

ET EPISTOLAE.

cum potestate et gloria magna. His autem fieri incipientibus, suspicite, et attollite capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra. Et dicit illis similitudinem: Videte ficum, et omnes arbores, cum protrudunt iam gemmas, cernentes ex vobis ipsis scitis, quod iam instet æstas. Ita et vos cum videritis hæc fieri, scitote, quod instet regnum Dei. Amen dico vobis, non præteribit ætas hæc, ante quam omnia facta fuerint. Cælum et terra transibunt, verba autem mea non transibunt.

B

DOMINUS

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ
ΕΝ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
τῆς παραστάς ἐπιστολῇ γν πρώ-

τῇ Κοριν. δ.

Οὕτως ὑμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος
ὡς ὑπερέτας Χριστοῦ, καὶ εἰκονόμους
μυστηρίων θεῶ. ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται
γν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πῶς τις ἐνρε-
θῇ ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστον ἔσιν, ἵνα ὑφ'
ὑμῶν ἀνακρίθω, ἢ ὑπὸ ἀνδραπίνης
ἡμέρας, ἀλλ' ὅδε ἐμαυτὸν ἀνακρίνω,
ὅδε γὰρ ἐμαυτῷ συνίστα. ἀλλ' ὅτι
γν ὅτι δέδικαίωμαι. ὁ δὲ ἀνακρίνων
με, κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τε
κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ
φωτίσει τὰ κρυπτὰ τῆ σκοτίας, καὶ
φανερῶσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν,
καὶ

ET EPISTOLAE
DOMINICA III. AD
uentus, Epistola prima

Corinth. 4.

Sic nos aestimet homo, ut mini-
stros Christi, & dispensatores my-
steriorum Dei. Quod superest aut,
illud requiritur in dispensatoribus, ut
fides aliquis reperiat. Mihi vero
pro minimo est, ut à vobis dijudicet,
aut ab humano iudicio, imò nec me
ipsum dijudico. Nullius enim rei mi-
hi conscius sum, sed non per homines iu-
stificatus sum. Ceterum qui me iu-
dicat, Dominus est. Proinde ne ante
tempus quicquam iudicetis, donec
venerit Dominus, qui & illustraturus
est oculos

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ
ΕΝ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
τῆς παραστάς ἐπιστολὴ γν' πρώ-

τῆ Κοριν. δ.

Οὕτως ὑμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος
ὡς ὑπὸ κρέτατος Χριστοῦ, καὶ εἰκονόμους
μυστηρίων Θεοῦ. ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται
γν' τοῖς εἰκονόμοις, ἵνα πῶς τις εὐρε-
θῇ ἐμοὶ εἰς ἐλάχιστον ἔσιν, ἵνα ὑφ'
ὑμῶν ἀνακρίθω, ἢ ὑπὸ ἀνδραπίνης
ἡμέρας, ἀλλ' ὅδε ἐμαυτὸν ἀνακρίνω,
ὅδε γὰρ ἐμαυτῷ σωσιότα. ἀλλ' ὅκ
γν' ὅσον δέδωκα ὑμῖν. ὁ δὲ ἀνακρίνων
με, κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τε
κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ
φωτίσει τὰ κρυπτὰ τῆς σκοτίας, καὶ
φανερῶσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν,
καὶ

ET EPISTOLAE
DOMINICA III. AD
uentus, Epistola prima

Corinth. 4.

Sic nos aestimet homo, ut mini-
stros Christi, & dispensatores my-
steriorum Dei. Quod superest aut,
illud requiritur in dispensatoribus, ut
fidus aliquis reperiat. Mihi vero
pro minimo est, ut à vobis dijudicet,
aut ab humano iudicio, imò nec me
ipsum dijudico. Nullius enim rei mi-
hi conscius sum, sed non per homines iu-
stificatus sum. Cæterum qui me iu-
dicat, Dominus est. Proinde ne ante
tempus quicquam iudicetis, donec
venerit Dominus, qui & illustraturus

B.

est oco

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

καὶ τότε ὁ παῖς γενήσεται ἐκ αὐτοῦ
καὶ τὸ δεῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ματθ. ια.

Ο Ἰωαννης ἀκούσας ὃν τῷ δεσ-
μωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπερ αὐτῷ·
σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδο-
κῶμεν, ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς, πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάν-
νῃ, ὅτι ἀκούετε, καὶ βλέπετε, τυφλοὶ
ἀναβλέψετε, κῆχλωὶ περιπατήσετε,
λεπτοὶ καθαρίσονται, κῆ κωφοὶ ἀκούσ-
ονται, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐ-
αγγελίζονται, καὶ μακάριος ἐσὶν,
ὅς ἐστί

ET EPISTOLAE

est occulta tenebrarum, et patefacie
et consilia cordium, ac tunc laus erit
unicuique à Deo.

EVANGELIUM

Matth. II.

Cum audisset Ioannes in carcere
facta Christi, missis duobus discipu-
lis suis, dixit illi : Tu es ille, qui
venturus es an alterum expectamus ?
Et respondens Iesus, dixit illis : Ite
& renunciate Ioanni ea quæ audi-
tis, & videtis : Cæci visum recipiunt,
& claudi ambulant, leprosi mundan-
tur, & surdi audiunt, mortui exci-
tantur, & pauperes letum accipiunt
Euangelij nuncium. Et beatus est,
B3
quis

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ὅς ἐὰν μὴ σκανδαλιθῇ γὰρ ἐμοί. τα-
 τωρ δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς
 λέγειν τοῖς ὄχλοις ποδὶ ἰωάννου· τί θῆ-
 κηθετε εἰς τὴν ἔρημον δεῦστα; κα-
 λαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλ-
 λά τί θῆκηθετε ἰδεῖν; ἀνθρώπου γὰρ
 μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένου; ἰδὲ
 οἱ τὰ μαλακὰ φορεῖς, γὰρ τοῖς οἴ-
 κτοις τῆ βασιλείου εἰσὶν. ἀλλὰ τί θῆ-
 κηθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω
 ὑμῖν, καὶ περισσώτερον προφήτην. οὗ-
 τος γὰρ ὅστις, ποδὶ οὗ γέγραπται, ἰδὲ ἐ-
 γὼ ἀποστείλω τὸ ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
 ὤψου σου, ὅς λαΐα σκευάσῃ τὴν ὁδόν
 σου ἐμπροσθέν σου.

ΕΝ

ET EPISTOLAE.

quisquis non fuerit offensus per me.
Euntibus autem illis, cœpit Iesus di-
cere turbis de Iohanne: Quid exij-
stis in desertum, vt videretis? Num
arundinem, quæ agitatur à vento?
Age, quid existis, vt videretis? Num
hominem mollibus vestimentis ami-
ctum? Ecce, qui mollia gestant, in do-
mibus regum sunt. At quid exi-
stis videre? Num Prophetam? Certè
dico vobis, excellentiorem Prophetam.
Hic est enim de quo scriptum est, Ec-
ce ego mitto nuncium meum ante fa-
ciem tuam, qui præparaturus est
viam tuam ante te.

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ΕΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

τῆς πρὸς τὴν ἐπιστολὴν φιλ. δ.

Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε, καὶ
πάντοτε ἐρω, χαίρετε. τὸ ἐπιει-
κὲς ὑμῶν γνωσθῆτω πᾶσι ἀνθρώ-
ποις, ὁ κύριος ἐγγύς. μηδὲν μεριμνᾶ-
τε, ἀλλ' ἐν παντί τῇ προσευχῇ καὶ τῇ
δύσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήμα-
τα ὑμῶν γνωρίζετε πρὸς τὸν Θεόν.
καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα
πάντα νοῦν, φρουρήσῃ τὰς καρδίας
ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χρισ-
τῷ Ἰησοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἰωάν. α.

Απίστειλαρ οἱ Ἰουδαῖοι δὲ ἡ ἔρρω-
σολῆ.

ET EPISTOLAE.

DOMINICA IIII. AD=

uentus. Epist. Philip. 4.

Gaudete in Domino semper, & iterum dico, gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus, Dominus prope est. De nulla re solliciti sitis, sed in omni precatione & obsecratione cum gratiarum actione petitiones vestrae innotescant apud Deum. Et pax Dei, quae superat omnem intellectum, custodiet corda vestra, & sensus vestros per Christum Iesum.

EVANGELIUM

Iohan. 1.

Miserunt Iudaei ab Hierosoly=

B s

mis

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

σολήμων ἱερεῖς καὶ λευῖτας, ἵνα ἐρω-
 τήσωσιν αὐτὸν, σὺ τίς εἶ; καὶ ὡμο-
 λόγησε, καὶ ὁκ ἠρνήσατο. καὶ ὡμο-
 λόγησεν, ὅτι οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χριστός.
 καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν : τί οὖν; Ἡλί-
 ας εἶ σύ; καὶ λέγει, ὁκ εἰμί. ὁ προ-
 φητὴς εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη, οὐ. εἶ-
 περ οὖν αὐτῷ, τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν
 δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς, τί λέ-
 γεις πρὸς σεαυτὸν; ἔφη, ἐγὼ φωνὴ
 βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ὑβιμύατε τῷ
 ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ
 προφητὴς. καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν
 ἐκ τῶν φαρισαίων. καὶ ἐρώτησαν
 αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ τί οὖν βαπτί-
 ζεις, εἰ σύ ὁκ εἶ ὁ Χριστός, ὅτε Ἡλίας,
 ὅτε

ET EPISTOLAE.

mis Sacerdotes & Levitas, ut in-
terrogarent eum: Tu quis es? Et cō-
fessus est, & non negavit. Et confes-
sus est, inquiens: non sum ego Christus.
Et interrogauerunt eum: Quid ergo?
Helias es tu? Et dicit: non sum. Es
tu Propheta? Et respondit: Non. Di-
xerunt ergo ei: Quis es? ut respon-
sum demus ijs, qui miserunt nos, Quid
dicis de teipso? Ait: Ego vox cla-
mantis in deserto, dirigite viam Do-
mini, sicut dicit Esaias Propheta.
Et qui missi fuerant, erant ex
Phariseis. Et interrogauerunt
eum, & dixerunt ei: Cur ergo bap-
tizas, si non es Christus, neq; Helias,
neque

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ὅτε ὁ προφήτης ἄπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
 Ἰωάννης, λέγων. ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕ-
 δατι, μέσθ' δὲ ὑμῶν ἔσθκεν, ὅμ ὑ-
 μῖς δὲ οἴδατε, αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω
 με ἐρχόμενος, ὅς ἐμπροσθὲρ με γέ-
 γονεν, ὃ ἐγὼ δὲ ἐμὶ ἄξιός, ἵνα λύ-
 σω αὐτὸν ἵμάτια τοῦ ὑποδήματός.
 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν
 τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου καὶ Ἰωάννης βα-
 πτίζων.

ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣ-
 σεως τοῦ Χριστοῦ, ἐπιστολὴ
 ΤΙΤ. γ.

Ὅτι δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλαν-
 θρωπία ἐπιφανῆτε σωτήριόν ἡμῶν
 Θεός.

ET EPISTOLAE.

neque Propheta? Respondit eis Iohannes, dicens: Ego baptizo aqua, sed in medio vestrum stat, quem vos nescitis: Ipse est, qui cum me sequeretur, antecessit me, cuius ego non sum dignus, ut solvam corrigiam calceamenti eius. Hæc in Bethabara facta sunt, trans Iordanem, ubi Iohannes baptizabat.

IN DIE NATIVITATIS ad Ti

as & erga ho=
ruatoris no=
stri Dei

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ρωίου. καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀκ-
 ράφει, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
 ἀνέβη ὃ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαί-
 ας, ἐκ πόλεως νάζαρεθ, εἰς τὴν Ἰδ-
 ραίαν, εἰς πόλιν Δαβίδ, ἣτις κα-
 λεῖται Βηθλεέμ. διὰ τὸ εἶναι αὐτὸς ἐξ
 οἴκου καὶ πατρίδος Δαβίδ, ἀκρά-
 φει σὺν Μαρίας τῇ μεμνησένο-
 μένῃ αὐτῷ γυναικί. οὕτως ἐγκύω. ἐ-
 γγένετο δὲ γινώσκοντι αὐτὸς ἐκεῖ, ἐ-
 πληόθησαν αἱ ἡμέραι τῆς τεκῆς αὐ-
 τῷ. καὶ ἔτεκε τὸ υἱὸν αὐτῆς πρω-
 τότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ
 ἀνέκλινεν αὐτὸν γινώσκοντι τῇ φάτιν, οἷον
 ὅτι ὡς αὐτοῖς τόπος γινώσκοντι τῷ καταλή-
 ματι. καὶ ποιμένες ἦσαν γινώσκοντι τῇ χώ-
 ρῃ τῇ

ET EPISTOLAE.

Syrie Cyrenio. Et ibant omnes, ut
profiterentur in suam quisque ciuita-
tem. Ascendit autem et Ioseph e Ga-
lilea, de ciuitate Nazareth, in Iudae-
am, in ciuitatem David, quae vocatur
Bethlehem, eo quod esset de domo et
familia David, ut proficeretur cum
Maria, desponsata sibi uxore, quae
erat pregnans. Accidit autem cum
essent ibi, completi sunt dies pari-
endi. Et peperit filium suum
primogenitum, ac fascijs eum in-
uoluit, reclinauitque eum in praese-
pi, quod non esset eis locus in di-
uersorio. Et pastores erant in re-
gione

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

φα τῇ αὐτῇ ἀγγελουῶτες καὶ φυ-
 λάσσοντες φύλακας τ' νυκτὸς ἀδὲ τ'
 ποιμνῆν αὐτῶν. καὶ ἰδὼς ἄγγελος κυ-
 ρίος ἐπέστη αὐτοῖς. καὶ δόξα κυρίου πρὶν
 ἐλαμψεν αὐτοὺς, καὶ ἐφθάρησαν φό-
 βον μέγα καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγε-
 λος, μὴ φοβεῖσθαι, ἰδοὺ γὰρ εὐαγγε-
 λίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣ τις
 ἔσται παντὶ τῷ λαῷ. ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν
 σήμερον σωτὴρ, ὃς ὄντι Χριστὸς κύριος,
 ἐν πόλει Δαβὶδ. καὶ οὗτος ὑμῖν τὸ
 σημεῖον, ἐνδοσεῖτε ῥέφος ἑσπεριανῶ
 μύλον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. καὶ ἰδὼς
 αἰφνης ἐγένετο σὺ τῷ ἀγγέλῳ πλη-
 θὺ στρατῶν οὐρανίου, αἰνῶντες τὸ θε-
 ον, καὶ λέγοντων· δόξα ἐν ὑψίστοις

Θεῷ

ET EPISTOLAE.

gione eadem vigilantes. & excubantes excubias nocte, super gregem suum. Et ecce Angelus Domini astitit illis, & claritas Domini circumfulsit illos, & timuerunt timore magno. Et dixit illis Angelus: Ne timeatis. Ecce enim, annuncio vobis gaudium magnum, quod futurum est toti populo. Quia natus est vobis hodie Seruator, qui est CHRISTVS Dominus, in ciuitate Dauid. Et hoc vobis signum, Inuenietis infantem fascijs inuolutum, positum in praesepe. Et subito facta est cum Angelo multitudo militiae coelestis, laudantium Deum, & dicentiũ. Gloria in al-

C ij

tissie

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

Θεῶ, καὶ ὑπὲρ γῆς ἀρρώτων, καὶ ἀνθρώποις
εὐδοκία.

ΕΝ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΜΕΤΑ

τῷ γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, ἐπι-
στολή Γαλ. δ.

Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κλη-
ρονόμος νηπιὸς ὄντων, οὐδὲν διαφέρει
αὐτοῦ. ὁ κύριος πάντων ὧν, ἀλλὰ ὑπὸ
ἐπιτροπῆς ὄντων, καὶ οἰκονόμοις, ἀκρι-
τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. οὕτως καὶ
ἡμεῖς, ὅτε ἡμεν νηπιοί. ὑπὸ τὰ συ-
χθεῖα τοῦ κόσμου ἡμεν δεδουλωμένοι.
ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔ-
πεμψε ὁ Θεὸς τὸ υἱὸν αὐτοῦ, γε-
νόμενον ἐκ γυναικὸς, γεόμενον ὑπὸ
νόμον,

ET EPISTOLAE.

tiſſimis Deo, ac in terra pax, in hominibus bona voluntas.

DOMINICA A NATIVITATE CHRISTI, Epistola Galat.

lata: 4.

Dico autem, quam diu hæres puer est, nihil differt à seruo, cum sit Dominus omnium, sed sub tutoribus & curatoribus est usque ad tempus, quod pater præscripserit. Sic & nos cum essemus pueri, sub elementis mundi eramus in seruitutem addicti. At ubi venit plenitudo temporis, emisit DEVS Filium suum, factum ex muliere, factum legi obnoxium

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ῥόνον, ἵνα τὰς ὑπὸ νόμον ὀζαγυρά-
 σῃ, ἵνα τὴν ὑπεσίαν ἀφλάβωμεν.
 ὅτι δὲ ἐστὶ ὑοί, ὀζαπέσελεν ὁ Θεός τὸ
 πνῶμα τὸ ὑδ αὐτῆ εἰς τὰς καρδί-
 ας ἡμῶν, κρᾶζον, ἀββα ὁ πατήρ. ὥς
 τε οὐκ ἐστὶ ἐ δούλῳ, ἀλλ' ὑός, ἐ δὲ
 ὑός, κὶ κληρονόμῳ Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Λουκ. 6.

Καὶ ὡς ὁ πατήρ κὶ ἡ μήτηρ αὐ-
 τοῦ θαυμάζοντες ἑδὶ τοῖς λαλουμέ-
 νοις πόδι αὐτοῦ, καὶ ἐνλόγησεν αὐ-
 τόν Σιμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ
 τὴν μητέρα αὐτοῦ. ἰδὲ ὁ Θεὸς κεῖται
 εἰς πᾶσιν κὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἡντι-
 ῶτα-

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ἵνα τὰς ὑπὸ νόμον διαγυρά-
 σῃ, ἵνα τὴν ὑπακοήν ἀλλάξωμεν.
 ὅτι δὲ ἐς ἐμοί, διαπέσειεν ὁ Θεὸς τὸ
 πνεῦμα τὸ ἐν αὐτῇ εἰς τὰς καρδί-
 ας ἡμῶν, κηρύξον, ἀββὰ ὁ πατήρ. ὥς
 τε οὐκ ἐστὶ ἐξ οὐλῆς, ἀλλ' ἐξ οὐ
 ἡσυχίας, καὶ κληρονομία Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Λουκ. β.

Καὶ ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ αὐ-
 τοῦ θαυμάζοντες αὐτὸ τοῖς λαλουμέ-
 νοις πόδι αὐτοῦ, καὶ ἐνλόγισεν αὐ-
 τὸν Σιμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ
 τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ ὁ υἱός σου

ET EPISTOLAE.

noxium, ut eos, qui legi erant obnoxij, redimeret, ut adoptione ius filiorum acciperemus, Quoniam autem estis filij, emisit Deus spiritum filij sui in corda nostra clamantem, Abba pater. Itaq; iam nō es seruus, sed filius Quod si filius, & heres Dei per Christum.

EVANGELIUM

LUC: 1.

ET erat pater & mater eius mirantes super his quæ dicebantur de illo. Et benedixit illis Simeon, & dixit ad Mariam matrem eius: Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in

C 4

Israa

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον αὐτιλεγο-
 μενον. καὶ σου δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν
 διελευσέτω ῥομφαία. ὅπως ἂν ἀπο-
 καλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν
 διαλογισμοί. καὶ ἡ ἀννα προφήτις,
 θυγάτηρ φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσέρ.
 αὐτὴν προεβηκῶσα ἐν ἡμέραις πολ-
 λαῖς. ἤκουσα ἔτι ἢ αὐτὸς ἐπὶ τῇ ἀκῇ
 τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὐτὴ χήρα
 ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ δὲ
 ἀφίστατο ἀπὸ τῆς ἱερᾶς νηστείας καὶ δε-
 κούσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν.
 καὶ αὐτὴ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα. αὐ-
 θυμολογέτο τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλάλει
 πρὸς αὐτὴν πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις
 λύτρωσιν ἐν ἱεροσολαῖς. καὶ ὡς
 ἔτε-

ET EPISTOLAE.

Israel, & in signum, cui contradicitur. Quin & tuam ipsius animam penetrabit gladius, ut retegantur ex multis cordibus cogitationes. Et erat Anna Prophetissa, filia Phannuel, de tribu Aser. Hæc processerat in multam ætatem, & vixerat cum viro annis septem à virginitate sua. Et hæc vidua annorum ferme octoginta quatuor, quæ non discedebat de Templo, ieiunijs & deprecationibus seruiens nocte ac die. Et hæc eadem hora superueniens, vicissim confitebatur Domino, & loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Hierosolymis. Et ut

C v per

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ἔτέλεσαν ἅπαντα τὰ κτλ τὸν νόμον
κυρίου, ὑπέσχεσαν εἰς τὴν γαλι-
λαῖαν. εἰς πόλιν αὐτὴν Ναζαρέθ. καὶ
θεὸς παῖδός τοις ἤρξαντο. καὶ ἐκραταροῦτο
τῷ πνεύματι. πληρούμενον σοφίας καὶ
χάρις Θεοῦ ὡς ἐπ' αὐτό.

ΕΝ ἡμέρᾳ τῆς περι-
τομῆς τοῦ κυρίου, ἐπιστολὴ
ΤΙΤ. 6.

Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ
σωτήριος πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, παιδεύ-
σας ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέ-
βειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας,
σωφρονῶς καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς
ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδε-
χόμε-

ET EPISTOLAE.

perfecerunt omnia secundum legem Domini, reuersi sunt in Galileam, in ciuitatem suam Nazareth. Puer aut succrescebat, corroborabaturq; spiritu, & implebatur sapientia, & gratia Dei erat super illum.

IN DIE CIRCUMCISIONIS Domini, Epistola ad Tit. 2.

Apparuit enim gratia DEI, salutifera omnibus hominibus, erudiens nos, vt abnegata impietate & mundanis concupiscentijs, sobrie, & iuste, & pie viuamus in presenti seculo, expectantes beatam illam spem, &

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

χόμενοι τὸν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ
ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θε-
οῦ, καὶ σωτῆρ^{ος} ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς
ἐδώκεν ἑαυτὸ ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυ-
τρώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ
καταρίσῃ ἑαυτῷ λαόν ἁγίον, ἡ-
δωτὶ καλῶν ἔργων. ταῦτα λέγει,
καὶ πᾶσα κάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πά-
σης ἐπιταγῆς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. 6.

Καὶ ὅτε ἐπλήθυνον ἡμέραι ἐκ-
τὴν τοῦ πόρι^{ου} μεῖν καὶ παιδίου, καὶ ἐ-
κλήθη καὶ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, καὶ κλη-
θεὶς ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου, πρὸς τὸ συληφθῆ-
ναι

ET EPISTOLAE

Et apparitionem gloriæ magni Dei,
Et Seruatoris nostri IESV Christi,
qui dedit semetipsum pro nobis, vt
redimeret nos ab omni iniquitate, Et
purificaret sibi ipsi populum peculiarem,
sectatorem bonorum operum. Hæc
loquere Et hortare, Et argue cum omni
inmi præcipiendi studio.

EVANGELIUM

Luce 2.

Postquam consummati sunt dies
es octo, vt circumcideretur puer, vo-
catum est nomen eius IESVS, quod
vocatum erat ab Angelo priusquam
in vo

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ
θαυαυτον εν τη κοιλία.

ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ,

ΕΠΙΣΟΛΗ Η ΣΑΙ'. Ζ.
Φωτίσου φωτίσαι εσ σαλημ, η
και γαρ σο το φως η η δόξα
κυριου υδι σε αιατεταλην. ιδε σκο-
τος καλυψει γλυ, και γνους επ' εβ-
νη. υδι σε φανησεται κυριος, η η
δοξα αυτου υδι σε οφθησεται, η πορευ-
σον βασιλεις εν τω φωτί σου, και
εβνη εν τη λαμπρότητί σου. ας κη-
κλω του οφθαλμούς σου, και ιδε
συγκυμλία τα τέκνα σου. ηκασε
πάντες οι υοί σου μακρόθεν. και ας
θυγατέρες σου επ' ὤμων ἀρδῆσον

τότε

ET EPISTOLAE
in utero conciperetur.

IN EPIPHANIA DOMINI, EPI-

stola Esai. 60.

Svrge, illuminare Hierusalem,
quia venit lumen tuum, et gloria
Domini super te orta est. Quia ecce
tenebrae operient terram, et caligo
populos: super te autem orietur Do-
minus, et gloria eius in te videbitur.
Et ambulabunt Reges in lumine tuo,
et gentes in splendore ortus tui. Le-
ua in circuitu oculos tuos, et vide om-
nes isti congregati sunt, venerunt
tibi. Filij tui de longe venient, et
filiae tuae de latere surgent. Tunc
vide-

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

τότε ὄψη καὶ φοβήσῃ, καὶ ἐκσῇ
τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλὴθὺς
τῆς θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν.
καὶ ἤξουσί σοι ἄγγελοι καμηλῶν, καὶ
καλύψουσί σοι καμήλοι Μαρδίαμ καὶ
γνῶφάρ. πάντες ἐκ σαββά ἤξουσιν, φέ-
ροντες χρυσίον καὶ λίβανον. οἰσθσιν
καὶ λίθον τιμίον, καὶ τὸ σωτήριον κυ-
ρίου εὐαγγελισμάτων ταῖς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ματθ. 6.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθ-
λεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ηρώ-
δους τοῦ Βασιλέως, ἰδὲ μάγοι ἀπὸ ἀν-
ατολῶν πρὸς ἐλθόντες εἰς Ἱερουσόλυμα, λέ-
γοντες

ET EPISTOLAE

videbis & afflues, & mirabitur ac
dilatabitur cor tuum, quando con-
uersa fuerit ad te multitudo maris,
fortitudo gentium venerit tibi. In-
undatio camelorum operiet te, dro-
medarij Madian & Ephar. Omnes
de Saba venient, aurum & thus de-
ferentes, & laudem Domini annun-
tiantes.

EVANGELIUM

Matth. 2.

CUM autem natus esset IESVS in
Bethleem ciuitate Iudae, temporis-
bus Herodis Regis. Ecce Magi ab or-
iente accesserunt Hierosolymam, di-
centes

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

γοντες, πῶς ὅτιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς
 τῶν Ἰσραηλῶν, εἶδομεν γὰρ αὐτὸν
 ἔσθαι ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν
 προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ἡρώ-
 δης ὁ βασιλεὺς, ἐταράχθη, καὶ πᾶ-
 σα ἱεροσόλυμα μετ' αὐτὸν. καὶ συνη-
 γαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
 γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπευθαίετο
 πρὸς αὐτῶν, πῶς ὁ Χριστὸς γεννᾶται. οἱ
 δὲ εἶπον αὐτῷ, ἐν Βηθλεὲμ τῇ Ἰούδα
 αἰ. ὅτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προ-
 φῆτου, καὶ συ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, ἀ-
 διαμῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν
 Ἰούδα ἐκ σοῦ γὰρ μοι ὄζει λεύσεται ἡ-
 γούμενον, οἷς ποιμανεῖ τὸν λαόν
 μου τὸν Ἰσραὴλ. τότε ἡρώδης λάβει
 καὶ λέ

ET EPISTOLAE.

centes : Vbi est ille qui natus est rex
Iudæorum ? vidimus enim illius stel-
lam in Oriente, & accessimus, ut
adoremus eum. Auditis autem his
Herodes rex, turbatus est, & to-
ta Hierosolymorum vrbs cum illo,
& conuocatis omnibus pontificibus
& scribis populi, percontatus est
eos, vbi CHRISTVS nasceretur.
At illi dixerunt ei : In Bethleem Iu-
dææ. Sic enim scriptum est per Pro-
phetam : Et tu Bethleem terra Iu-
dææ, nequaquam minima es inter
principes Iudææ. Ex te enim prodi-
turus est dux, qui gubernaturus est
populum meum Israel. Tum Hero-

D ij

des

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσεν πρὸς
αὐτῶν τὸ χρόνον τοῦ φαινομένου αὐτοῦ
καὶ πάλιν αὐτοὺς εἰς Βηθλε-
εμ, εἰπὼν, πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξ-
ετάσατε ποῦ τὸ παιδίον, ἐπὶ ᾧ ὑμεῖς
εὗρητε, ἀπαγγείλατε μοι, ὅπως καὶ
γὰρ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ, οἱ δὲ
ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθη-
σαν. καὶ ἰδὼς ὁ ἄστρον ὅτι ἔβλεπεν ἐν τῇ
ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθόντων.
ἔστη ἐπάνω οὗ τοῦ παιδίου ἰδόντες
δὲ τὸ ἄστρον, ἐχάρησαν χαρὰν μεγά-
λην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν
οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας
καὶ μητρὸς αὐτοῦ. καὶ πεσόντες
προσκυνήσαν αὐτῷ καὶ ἀνοίξαν-
τες

ET EPISTOLAE.

des clā accersitis Magis, accuratē pers-
quisiuit ab illis, quo tempore stella
apparuiſſet. Et iuſſit ire in Beth-
leem, dixit: Proſecti illuc, accu-
ratē inquirete de puero. Vbi vero
inueneritis, renunciate mihi, vt &
ego veniam & adorem illum. At
illi audito rege, proſecti ſunt. Et
ecce ſtella quam viderant in Ori-
ente, præcedebat illos, donec pro-
greſſa ſtaret ſupra locum in quo e-
rat puer. Cum autem vidiffent ſtel-
lam, gauiſi ſunt gaudio magno val-
de. Et ingreſſi domum, inuenerunt
puerum cum Maria matre eius: &
proſtrati, adorauerunt illum. Et

D iij

aper.

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ΤΕΣ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΑΥΤΩ, ΠΡΟΣΩΕΓ-
 ΚΑΝ ΑΥΤΩ ΔΩΡΑ, ΧΥΣΟΝ ΚΑΙ ΛΙΒΑ-
 ΘΟΝ, ΚΑΙ ΣΜΥΝΑΝ. ΚΑΙ ΧΗΜΑΤΙ-
 ΔΕΥΤΕΣ ΚΑΤ' ΟΝΑΡ, ΜΗ ΑΥΑΚΑΜΨΑΙ
 ΠΡΟΣ ΗΡΩΔΗΝ, ΔΙ' ΑΛΛΗΣ ΟΣΙΩ ΑΝΕΧΩ-
 ΡΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΑΥΤΩ.

ΕΝ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
 ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝ. ΕΠΙΣΩΛΗ
 ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ. ΙΒ.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΝ ΥΜΑΣ ΑΔΕΛΦΟΙ,
 ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΤΙΣΜΩΝ ΤΩ ΘΕΩ,
 ΠΙΣΤΗΣΑΙ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΥΜΩΝ ΘΥΣΙΑΝ
 ΖΩΣΑΝ, ΑΓΙΑΝ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΩ ΘΕΩ, ΤΗΝ
 ΔΟΥΚΛΩΝ ΛΑΤΡΕΙΑΝ ΥΜΩΝ. ΚΑΙ ΜΗ ΣΥ-
 ΧΗΜΑΤΙΖΕΘΕ ΤΩ ΑΙΩΝΙ ΤΟΥΤΩ, ΑΛΛΑ ΜΕ-
 ΤΑ-

ET EPISTOLAE.

apertis thesauris suis, obtulerunt illi munera, aurum, thus et myrrham. Et oraculo admoniti in somnis, ne reuerterentur ad Herodem, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam.

D O M I N I C A P R I M A

post Epiphan. Epistola

Rom. 12.

O Besecro vos igitur fratres per miserationes DEI, vt præbeatis corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, acceptam Deo, rationalem cultum vestrum. Et ne accommodetis vos ad figuram seculi huius, sed transforme-

D iij forme

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

τα μορφοῦν τε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς
 ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς, τί τὸ
 θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθόν, καὶ ἐυά-
 ριστον, καὶ τέλειον. Λέγω γὰρ διὰ τὴν
 χάριν τοῦ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ
 ὃ διὰ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν, εἰς τὸ σω-
 φρονεῖν, ἕκαστος ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέ-
 τρον πίστεως. Καθὼς πόρ γὰρ ἡν ἐνι
 σώματι μέλη πολλά ἔχομεν, τὰ δὲ
 μέλη πάντα οὐκ ἔνω αὐτῷ ἔχει πρᾶ-
 ξιν. Οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν
 ἡν Χριστῷ, ὁ δὲ ἰσθμὸς ἐστὶν ἀλλήλων μέλη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. β.

Καί

ET EPISTOLAE.

formemini per renouationē mentis vestrae, vt probetis quæ sit voluntas Dei, quod bonum est, acceptumq; et perfectum. Dico enim per gratiam quæ data est mihi, cuilibet versanti inter vos, ne quis arroganter de se sentiat, supra quam oportet de se sentire : sed ita sentiat vt modestus sit, et sobrius, vt cuiq; Deus partitus est mensurā fidei. Quemadmodum enim in vno corpore mēbra multa habemus, membra vero non omnia eundem habent actū : sic multi vnū corpus sumus in Christo, singulatim autē alij aliorum membra.

EVANGELIUM LUC. 2.

DD

CHIN

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Καὶ ὅτε ἐξῆνέτο ἐκτῶν δώδεκα,
 αὐαβαύτων αὐτῶν εἰς ἱεροσό-
 λυμα, κατὰ τὸ ἔθος τοῦ ἑορταῖ. καὶ
 τελείωσαν τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ὑ-
 ποτρέφει αὐτοῦ, ὑπέμεινε Ἰησοῦς
 ὁ παῖς ἐν ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐγνώ-
 σαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. νομίσαντες δὲ
 αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέ-
 ρας ὀλίγων, καὶ ἀνέζητοῦν αὐτὸν ἐν τοῖς
 συγγένεσιν, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς. καὶ
 μὴ εὐρόντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς ἱε-
 ρουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐξῆνέ-
 το μεθ' ἡμέρας τρεῖς, εὗρον αὐτόν ἐν
 τῷ ἱερῷ, καθιζόμενον ἐν μέσῳ τῶν δι-
 δασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτοῦ, καὶ
 ἐπερωτῶντα αὐτόν. ὁρῶντες οὖν πάν-
 τες

ET EPISTOLAE.

Cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Hierosolimam, secundum consuetudinem diei festi, consummatisque diebus cum redirent illi, remansit puer **I E S V S** Hierosolymis, & non cognouerunt parentes eius. Ceterum rati illum esse in comitatu, venerunt itinere diei & requirebant eum inter cognatos, & inter notos. Et cum non inuenissent eum, reuersi sunt Hierosolimam, querentes eum. Et accidit post triduum, inuenerunt illum in Templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. Stupebant

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

τες οἱ ἀκούοντες αὐτὸν ἰδοὺ τῇ σωτηρίᾳ
 καὶ ταῖς ἀποκρίσεσι αὐτοῦ, καὶ ἰδόν-
 τες αὐτόν, ἐξεπλάγυνον. καὶ πρὸς
 αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε, τέκνον,
 τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πα-
 τὴρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦ-
 μὲν σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς, τί ὅ-
 τι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε, ὅτι ἐν
 τοῖς τοῦ πατρὸς μου δεῖ εἶναι με; καὶ
 αὐτοὶ οὐ σιμῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλη-
 σεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν,
 καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέθ. καὶ ἡ ὑπο-
 τασσέμεθα αὐτοῖς. ἡ δὲ μήτηρ αὐ-
 τοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦ-
 τα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ἰησοῦς
 προσκοπῆς σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χά-
 ρι.

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ριτι πρὸς θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

ΕΝΤΗΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑ

κὴ μετὰ τῷ ἐπιφάνειαν, ἐ-
πισολήρωμαι. ιβ.

Εχόντες δὲ χάρισμα κατὰ τῷ
χάριτι τῷ δοθεῖσαι ἡμῖν διάφορα,
ἢτε προφητεῖαν κατὰ τῷ ἀναλο-
γίαν τῆ πίστεως, ἢτε διακονίαν ἐν
τῇ διακονίᾳ, ἢτε δὲ διδασκαλίαν ἐν τῇ
διδασκαλίᾳ, ἢτε ὁ παρακαλῶν ἐν
τῇ πρὸς ἀκλήσει, ὁ μεταδιδόνους ἐν ἀ-
πλότητι, ὁ προεισάμενος ἐν ἀποσει, ἢ
ὁ ἐλεῶν ἐν ἐλεηρότητι. ἡ ἀγάπη αὐ-
τοκρίτης, ἀποσυνοῦντες τὸ πονη-
ρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλα-
δελ-

ET EPISTOLAE
tia apud Deum atque homines.

A= DOMINICA SECUNDA
post Epiphan. Epistola

Rom. 12.

lu
pa,
lo=
v
m
v
a=
h,
v-
n=
a=
h
H Abentes dona iuxta gratiam
datam nobis varia, siue prophetiam,
iuxta portionem fidei, siue ministe=
rium in administratione, siue qui
docet in doctrina, siue qui exhorta=
tur in exhortatione, qui impertit in
simplicitate, qui præest in diligen=
tia, qui miseretur in hilaritate. Di=
lectio sit non simulata. Sitis odio
prosequentes quod malum est, ad=
hærentes ei quod bonum est, per fræ=
tera

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

Ἐλπία εἰς ἀλλήλους φιλόσργοι τῇ
τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ
απουσίῃ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι
ζέοντες, τῷ καρῷ δουλεύοντες, τῇ
ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπο-
μύνοντες, τῇ προσευχῇ προσκατε-
ρουῶντες. Ταῖς χεῖραις τῇ ἁγίῳ κοινω-
νοῦντες, τῇ φιλοξενίᾳ διακονοῦντες,
ἐυλογεῖτε τοὺς διακονοῦντας ὑμᾶς. ἐυ-
λογεῖτε, καὶ μὴ καταράσθε. χαίρειν
μετὰ χαίροντων. καὶ κλαίειν μετὰ
κλαίοντων, ὅ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρο-
νοῦντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες,
ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς σωμαπαγόμενοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ἰωαν. β.

Γάμος

ET EPISTOLAE.

ternam charitatem, ad mutuo vos diligendos propensi, honore alius alium praeuenientes: studio non pigri spiritu feruentes, tempori seruientes, spe gaudentes in afflictione patientes, precationi instantes, necessitatibus sanctorum communicantes, hospitalitatem sectantes. Bene loquamini de ijs qui vos insectantur: bene loquamini, inquam, et ne male precemini. Gaude te cum gaudentibus, et flete cum flentibus, eodem animo alij in alios affecti, non arroganter de vobis ipsis sentientes, sed humilibus vos accommodantes.

EVANGELIUM Ioan. 2.

E

Nuptiæ

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ΓὰμΘ ἐγγύετο γ' κανὰ θιγαλι
 λαίας, καὶ ἡ μήτηρ τ' ἰησοῦ
 ἐκεῖ. ἐκλήθη ὃ καὶ ὁ ἰησοῦς, καὶ οἱ μα-
 θηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ γάμον καὶ ἐσέρησαν
 ἱος οὖν, λέγει ἡ μήτηρ τ' ἰησοῦ πρὸς
 αὐτόν, σὺν ἔχου. λέγει αὐτῇ ὁ ἰη-
 σοῦς, τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γυναῖκα; οὕτω
 ἔκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῖς
 τοῖς διακόνεσι, ὅτι αὐτὴ λέγει ὑμῖν, ποι-
 ᾶτε. ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι
 ἑξ κείμεναι κατὰ τὸν βαθαρισμὸν τ'
 ἰδοῦ αἴων. χωρῶσθε αὐτὰς μετροτάς
 δύο ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, γε-
 μίσσατε τὰς ὑδρίας ὑδάτι· καὶ ἐγε-
 μισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς.

ET EPISTOLAE.

Nuptiae fiebant in Cana Galilee, & erat mater IESU ibi: Vocatus est autem & IESVS ac discipuli eius ad nuptias. Et ubi defecisset vinum, dicit mater IESU ad eum: Vinum non habent. Dicit ei IESVS: Quid mihi tecum est mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater eius ministris: Quodcunque dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapideae hydriae sex positae secundum purificationem Iudeorum, capientes singulae metretas binas aut ternas. Dicit eis IESVS: Implete hydrias aqua. Et impleverunt eas usque ad summum. Et

E ij

dicit

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

τοῖς, αὐτὸ λήσατε νῦν, καὶ φέρετε τὰ
 ἀρχιτρικλίνω, καὶ ἤνεγκαν. ὥς δὲ
 ἐγενεσάτο ὁ ἀρχιτροίκλινος τὸ ὕδωρ
 οἶνον μεγυνημένον, καὶ ἔκινῃσι πό-
 θον ὅτι οἱ ἱερεῖς οἱ ἡδιστα οἱ ἦν-
 τληνότες τὸ ὕδωρ, φωνῇ τὸν θυμ-
 ον ὁ ἀρχιτροίκλινος, καὶ λέγει αὐ-
 τῷ, πᾶς ἄνθρωπος πρώτῃ καλὸν
 οἶνον τῇσιν, καὶ ὅτ' αὐτὸν μεθυθῶσι, τό-
 τε ἔλασσω. σὺ τετήρηκας κα-
 λὸν οἶνον ἕως ἄρτι. ταύτην ἐποίησε
 τὴν ἀρχὴν τῆς σημείων ὁ ἰησοῦς ἐν κα-
 νᾶ τῇ γαλιλαίας. καὶ ἐφανερώσε
 τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευ-
 σαν εἰς αὐτὸ οἱ μαθη-
 ται αὐτοῦ.

ΕΝ ΤΗ

ET EPISTOLAE.

dicit eis : Infundite nunc, & ferte
architriclino, & tulerunt. Postquam
autem gustasset architriclinus aquam
in vinum versam, neque sciret unde
esset, sed ministri sciebant qui hau=
serant aquam. Vocat Sponsam ar=
chitriclinus, & dicit illi : Omnis
homo primo loco bonum vinum po=
nit, & cum inebriati fuerint, tunc
id quod deterius est. Tu seruasti bo=
num vinum usque ad hoc tempus. Hoc
edidit initium signorum IESVS in
Cana Galilee, & manifesta=
uit gloriam suam, & cre=
diderunt in eum disci=
puli eius.

E iij

DOMI

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ
ΕΝ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
μετὰ τῶν ἐπιφάνειν, ἐπισο-
λήρωμα. ιβ.

Μὲ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς
μὴ ἐνὶ κακῷ ἀντί κακῷ ἀποδιδόν-
τες, προνοοῦμενοι καλὰ ὁμῶς
πάντων ἀνθρώπων εἰς δόξαν, τὸ δὲ
ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰς
ἑωυμένους, μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικαῖτες
αὐχμηροί, ἀλλὰ σὺτε τόπον τῇ ὀργ-
ῇ. γέγραπται γάρ, ἐμοὶ ἐκδίκησις,
ἐγὼ αὐτὰ ποδώσω, λέγει κύριος. ἐάν
τις πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψάμιζε αὐτὸν
ἐάν σου ψαῖ, ποτιζε αὐτόν. τὸ τοῦ γὰρ
ποιῶν, ἀνδρακας πυρὸς σφραγεύσεις
ὡς τὸ κεφάλιν αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑ-
πό

ET EPISTOLAE.
DOMINICA TERTIA

post Epiphan. Epistola Ro-
manor. 12.

NE sitis arrogantes apud vos-
metipsos, neque cuiquam malum pro
malo reddatis. Prouide parentes ho-
nesta in conspectu omnium hominum,
si fieri potest quantum in vobis est,
cum omnibus hominibus in pace vi-
uentes, non vosmetipsos vlciscentes di-
lecti, quin potius date locum iræ, scri-
ptum est enim: Mihi vltio, & ego
rependam dicit Dominus. Si igitur
esurit inimicus tuus, pasce illum: si
sitit, da illi potum. Hoc enim si fec-
eris, carbones ignis coacervabis in

E iij

caput

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

πὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ
τὸ κακόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΜΑΤΘ. Η.

Καταβάνει ὁ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρεος,
ἀκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί καὶ
ἰδοὺ λεπτὸς ἐλθὼν, προσεκύνη αὐ-
τῷ. λέγων· κύριε ἐὰν θέλῃς, δύνα-
σαι με καθαρῖσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα, ἥψατο αὐτὸν ὁ ἰησοῦς. λέγων,
θέλω, καθαρῖσθαι. καὶ ἐνδὲως ἐκαθα-
ρίσθη αὐτὸς ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ
ὁ ἰησοῦς, ὅρα μηδ' ἐνί ἑπῆς ἀλλὰ ὑπά-
γε, σε αὐτὸ δὲ ἔξου τῷ ἱερεῖ. καὶ προσ-
φέρει τὸ δῶρον, ὃ προσέταξε μοι ὁ
κύριος εἰς

ET EPISTOLAE.

caput illius. Ne vincaris à malo, imò
vince bono malum.

EVANGELIUM

Matth. 8.

Cum descendisset IESVS de monte,
secutæ sunt eum turbae multæ. Et
ecce leprosus accedens, adoravit e-
um, dicens: Domine si velis potes
me mundare. Protensaque manu te-
tigit illum IESVS, dicens: Volo,
mundus esto. ac protinus mundata
fuit illius lepra. Et dicit illi IESVS:
Vide ne cui dixeris, sed abi, ostende
teipsum sacerdoti, & offer munus,
quod iussit offerri Moses in testis-
monia

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

σῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. εἰσελθεῖτε
 ἢ τῷ ἰησοῦ εἰς καπερναὺμ, προσήλ-
 θεν αὐτῷ ἐκατόνταρχος, παρακα-
 λῶν αὐτὸν, καὶ λέγων, κύριε, ὁ παῖς
 μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτι-
 κός, δεινῶς βασανιζόμενος. καὶ λέ-
 γει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ἐγὼ ἐλθὼν δεξα-
 πεύσω αὐτόν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἐκα-
 τόνταρχος, ἔφη, κύριε, ὅτι ἐμὶ ἱκα-
 νός, ἵνα μου ὑπὸ τῷ σέγῃ ἐσέλθῃς
 ἅλλα μόνον εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται
 ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος
 εἰμι ὑπὸ ὀξυδοῖαν, ἔχω ὑπὲρ ἐμαυ-
 τὸν στρατιώτας, καὶ λέγω ᾧ, πο-
 ρεύθη, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλω, ὄρε-
 χου, καὶ ὀρχεῖται. καὶ τῷ δὲ ἄλλω μου
 ποιεῖ

ET EPISTOLAE.

monium ipsis. Porro cum ingressus fuisset Capernaum, adiit eum Centurio, obsecrans eum, & dicens: Domine, famulus meus decumbit domi paralyticus, ac grauius discruciat. Et dicit illi IESVS: Ego cum venero, mecum debor illi. Et respondens Centurio dixit: Domine, non sum idoneus, ut tectum meum subeas, imò tantum dic verbum, & sanabitur famulus meus. Nam & ego sum homo alterius potestati subditus, & habeo sub me milites, & dico huic, vade, & vadit: & aliteri, veni, & venit, & seruo meo, fac

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ποιήσας τὸ το, καὶ ποιῆ. ἀκούσας δὲ
 ὁ ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀπο-
 λυθῶσιν, ἀμὲν λέγω ὑμῖν. οὐδὲ γὰρ
 τῷ ἰσραὴλ τοσαύτην πίσιν εὐρορ.
 λέγω δὲ ὑμῖν. ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατο-
 λων καὶ δυσμῶν ἤξουσιν, καὶ ἀνακλι-
 θήσονται μετὰ Ἀβραάμ, καὶ ἰσαάκ,
 καὶ ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ, τῶν ὁ-
 ρανῶν, οἳ ἔχουσιν τὴν βασιλείαν ἐκβλη-
 θήσονται εἰς τὸ σκότος. Τὸ δὲ ἄλλοτερον.
 ἐκθῆ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
 τῶν ὀδόντων, καὶ εἰπὼν ὁ ἰησοῦς τῷ ἐκα-
 τόνταρχῳ, ὑπάγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας
 ἡγηθήτω σοι. καὶ ἰάθη ὁ
 παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥ-
 ρᾳ ἐκείνῃ.

ΕΝ ΤΗ

ET EPISTOLAE.

fac hoc, & facit. Hæc autem cum
audisset IESVS, admiratus est, &
ait sequentibus se: Amen dico vobis,
ne in Israel quidem tantum fidei re=
peri. Dico autem vobis, quod mule=
ti ab Oriente & Occidente venturi
sunt, & accumbent cum Abraham,
& Isaac, & Iacob in regno cælo=
rum, filij vero regni eijcientur in
tenebras extremas, illic erit ploratus
& stridor dentium. Et dixit IE=
SVS Centurioni: Abi, & quem=
admodum credis, ita fiat tibi.

Et sanatus est famulus
eius in illa
hora.

DOMI

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ΕΝ ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΗ

ακὴ μετὰ τῷ ἐπιφάνειαν ἐ-

Μπισολὴ ρωμ. ιγ.

Μηδενὶ μηδέν ὀφείλετε, εἰ μὴ
τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. ὁ γὰρ ἀγαπῶν
τὸ ἕτερον, νόμον πεπλήρωκεν, τὸ γὰρ
ὃ μοιχεύσεις, ὃ φονεύσεις. ὃ κλέψεις
ὃ ψευδομαρτυρήσεις, ὃκ ἐπιθυμή-
σεις, καὶ εἴ τις ἐτόρρε γνῶτολὴ, γνῶ τὸ-
τα τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, γνῶ τῷ
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυ-
τόν. ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν ὃκ
ἐργάζεται. πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀ-
γάπη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ματ. η.

καὶ

ET EPISTOLAE.

DOMINICA QUARTA

post Epiphan. Epistola

Roman. 13.

Nemini quicquam debeatis, nisi hoc, ut inuicem diligatis. Nam qui diligit alterum, legem impleuit. Siquidem illa: Non mæchaberis, non occides, non furaberis, non falsum testimonium dices, non concupisces, & si quid aliud præceptum, in hoc sermone summam comprehenditur nempe, Diliges proximum tuum, sicut teipsum. Dilectio proximi non malum operatur. Consummatio itaq; legis est dilectio.

EVANGELIUM Mat. 8.

Cum

Κ ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

Καὶ ἐμβαίνει αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον,
ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
καὶ ἰδοὺ σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ
θάλασσῃ ὥστε τὸ πλοῖον ἐκλύπηται
ὑπὸ τὴν κυμάτων, αὐτὸς ὅς ἐκὰθεν ἔειπεν
καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ, ἤρξαντο
αὐτῷ, λέγοντες, κύριε, σῶσον ἡμᾶς,
ἀπολύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς, τί θι-
λοί ἐστε ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς. ἐ-
πετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θα-
λάσσῃ. καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη
οἱ ὅς ἀνθρώποι ἐθαύμασαν, λέγοντες,
ποῦ αὐτὸς ἐστὶν ὁτός, ὅτι καὶ οἱ ἀνεμοὶ
καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ.

ΕΝ ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑ
καὶ με-

ET EPISTOLAE

Cum ingressus esset nauim, sequuti sunt eum discipuli sui, & ecce motus magnus factus est in mari, adeo ut nauis operiretur à fluctibus, ipse vero dormiebat. Et accedentes discipuli, excitauerunt illum dicentes: Domine serua nos, perimus. Et dixit illis: Quid timidi estis exigua præditi fiducia: Tunc excitatus, increpauit ventos, & mare, & facta est tranquillitas magna. Homines vero admirabantur, dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obediunt illi.

DOMINICA

QUINTA

F

post

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

καὶ ἐπιφάνειαν, ἐπιστολὴ Κο-

λοσ. γ.

Ενδύσαθε ὧς ἐκλεκτοὶ τοῦ
 Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἀγαπημένοι, σπλάγχ-
 να οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινο-
 φροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν
 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαρίζόμενοι
 ἑαυτοῖς, ἵνα τίς πρὸς τινὰ ἔχη μομ-
 φλὴν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπατο ὑ-
 μῶν ὅπως καὶ ὑμεῖς. ὡς ἡ πᾶσι ἡ τῶν τοῖς
 τῇ ἀγάπῃ, ἥ τις ὅτι σωθῆσμεθα
 ἐκ τελειότητος, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ
 βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
 εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι, καὶ
 εὐχάριστοι γίνεσθε. ὁ λόγος τοῦ Χρι-
 στοῦ γνωσκέτω ἐν ὑμῖν πλοσίως ἐν πά-

σῇ σο-

ET EPISTOLAE.

post Epiphan. Epistola Coloss. 3.

Sillis igitur induti tanquam electi DEI, sancti ac dilecti, viscera miserationum, comitatem, modestiam, mansuetudinem, lenitatem: sufferentes vos invicem & condonantes vobis mutuò, si quis aduersus aliquem habuerit querelam, quemadmodum & Christus condonauit vobis, ita & vos. Super omnia autem hæc, charitatem, quæ est vinculum perfectionis & pax Dei palmam ferat in cordibus vestris, in quam & vocati estis in vno corpore, & grati sitis. Sermo Christi inhabitet in vobis opulente cum omni sa-

F ij

pien-

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ἐν σοφίᾳ διδασκόντες καὶ νουθε-
τοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς, καὶ ὕμ-
νοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χά-
ριτι ἀδελφόντες, ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ
κυρίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ματθ. ιγ.

Αλλοι παραβολὰς πρέσβηκεν αὐ-
τοῖς, λέγων, ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῆς
οὐρανῶν αὐτῷ ὡς ὁ σπείροντι καλὸν
σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτῷ ἐν ᾧ τῷ
καθευδόντι αὐτῷ ὄππῃς. ἦλθεν ὁ
ἐχθρὸς αὐτῷ, καὶ ἔσπερε ζιζάνια αὐτῷ
μέσον τῆς σίτης, καὶ ἀπῆλθεν. ὅτε δὲ
ἐβλάστησεν ὁ χορτὸς, καὶ καρπὸν ἐ-
ποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.
ὡρσ-

ET EPISTOLAE.

piencia Doceteq; & cōmonete vos in-
uicem cantionibus & laudibus, et can-
tulenis spiritualibus, cum gratia canē-
tes in corde vestro Domino.

EVANGELIUM

Matth. 13.

Proposuit eis aliam parabolam,
dicens : Assimilatum est regnum
cœlorum homini seminanti bonum
semen in agro suo, sed dormienti-
bus hominibus venit illius inimicus,
& seminavit Zizania inter triticum,
& abiit. Cum autem germinasset
herba, & fructum fecisset, tunc ap-
paruerunt & zizania. Acceden-

F iij

tes

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

προσελθόντες δὲ οἱ δ' ὅλοι τῷ οἴκῳ ε-
 πώτῃ, εἶπον αὐτῷ, κύριε, οὐχὶ κα-
 λὸν σπέρμα ἔσπεις ἐν τῷ ἄγρῳ;
 πόθεν σοὶ ἔχει τὰ ζιζάνια; ὁ δὲ ἔφη
 αὐτοῖς, ἐχθρὸς ἀνθρώπου ἐστὶ τοῦ ἐποί-
 ησεν. οἱ δ' ὅλοι εἶπον αὐτῷ, θέλεις
 σοὶ ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; ὁ
 δὲ ἔφη, οὐ, μήποτε συλλέγοντες τὰ
 ζιζάνια, ἐκριζώσκητε ἅμα αὐτοῖς τὸν
 σῖτον. ἀφετε σιωπαῖν αὐτάς ἀμφο-
 τέρα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν καιρῷ
 τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισαῖς, συλ-
 λέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δέ-
 σατε αὐτά εἰς δεσμάς πρὸς τὸ κα-
 τακαῦσαι αὐτά, τὸ δ' ὅσον σιωπά-
 γετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

ΕΝ ΤΗ

ET EPISTOLAE.

tes autem serui patrisfamilias, dixerunt illi : Domine, nonne bonum semen seminaueras in tuo agro ? Vnde igitur habet zizania ? Ille vero dixit illis : Inimicus homo hoc fecit. Serui autem dixerunt : Vis igitur, abeamus, & colligamus ea ? At ille dixit : Non, ne dum colligitis zizania, eradicetis simul cum illis & triticum, finite pariter crescere vtraque ad messem, & in tempore messis dicam messoribus : Colligite primum zizania, & colligate ea in fasciculos ad comburendum ea, triticum vero congregate in horreum meum.

ET EPISTOLAE.

tes autem serui patrisfamilias, dixerunt illi: Domine, nonne bonum semen seminaueras in tuo agro? Unde igitur habet zizania? Ille vero dixit illis: Inimicus homo hoc fecit. Serui autem dixerunt: Vis igitur, abeamus, & colligamus ea? At ille dixit: Non, ne dum colligitis zizania, eradicetis simul cum illis & triticum, finite pariter crescere utraque ad messem, & in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, & colligate ea in fasciculos ad comburendum ea, triticum vero congregate in horreum meum.

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ΕΝ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ
ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΗΣ, ΕΠΙΣΟΛΗ ΕΝ ΠΡΩ

ΤΗ ΤΩΝ ΚΟΡ. Θ ΚΥ Ι.

ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ, ΟΤΙ ΕΙ ΕΝ ΣΑΔΙΩ ΤΡΕ-
ΧΟΝΤΕΣ, ΠΑΝΤΕΣ ΜΕΛΥ ΤΡΕΧΟΥΣΙ, ΕΙΣ ΔΕ
ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ; ΟΥΤΩΣ ΤΡΕΧΕ-
ΤΕ, ΙΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΗΤΕ. ΠΩΣ Ή Ο ΑΓΩΝΙ-
ΖΟΜΕΝ Θ ΠΑΝΤΑ ΕΓΚΡΑΤΕΥΕΤΑΙ. ΕΚΕΙ-
ΝΟΙ ΜΕΛΥ ΟΥ, ΙΝΑ ΑΦΔΑΡΤΕΡ ΣΙΦΑΝΟΝ
ΛΑΒΩΣΙΝ, ΗΜΟΙΣ ΔΕ ΑΦΔΑΡΤΟΝ. ΕΓΩ
ΤΘΙΝΩ ΟΥΤΩΣ ΤΡΕΧΩ, ΩΣ ΟΥΚ ΑΣΗΛΩΣ,
ΟΥΤΩΣ ΠΥΚΤΕΥΩ, ΩΣ ΟΥΚ ΑΕΡΑ ΔΕΡΩ.
ΑΛΛ' ΕΠΟΠΙΑΖΩ ΜΕΝ ΤΟ ΣΩΜΑ, ΚΥ ΔΕ
ΔΑΓΩΓΩ, ΜΗΠΩΣ ΑΛΛΟΙΣ ΚΗΡΥΞΑΣ. ΑΙ-
ΤΟΣ ΑΣΘΕΝΕΙ Θ ΓΕΝΩΜΑΙ. Ο ΔΕΛΩ Ή ΟΥ-
ΜΑΣ ΑΓΝΟΕΙΝ ΚΑΘ' ΕΛΦΟΙ, ΟΤΙ ΕΙ ΠΑΤΕ-

ET EPISTOLAE.

DOMINICA SEPTVAGE=

simæ, Epistola 1. Corinthi=

rum 9. & 10.

AN nescitis, quod qui in sta-
dio currunt, omnes quidem currunt,
sed vnus accipit præmium? Sic cur-
rite, vt comprehendatis. Omnis
autem qui certat, per omnia tempe-
rans est. Illi quidem igitur vt peri-
turam coronam accipiant, nos autem
vt eternam. Ego itaque sic curro,
vt non in incertum: sic pugilem ago,
non velut aerem feriens, verum subij-
cio corpus meum, & in seruitutem
redigo, ne quo modo fiat, vt cum al-
ijs prædicarim, ipse reprobus efficiar.

F

Nolite

ET EPISTOLAE.

DOMINICA SEPTVAGE=

simæ, Epistola 1. Corinthi=

rum 9. & 10.

AN nescitis, quod qui in sta-
dio currunt, omnes quidem currunt,
sed vnus accipit præmium? Sic cur-
rite, vt comprehendatis. Omnis
autem qui certat, per omnia tempe-
rans est. Illi quidem igitur vt peri-
turam coronam accipiant, nos autem
vt æternam. Ego itaque sic curro,
vt non in incertum: sic pugilem ago,
non velut aerem feriens, verum subij-
cio corpus meum, & in seruitutem
redigo, ne quo modo fiat, vt cum a-
lijs prædicarim, ipse reprobus efficiar.

F

Nolite

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τῇ νεφέλῃ
 ἡσυχῶν, καὶ πάντες ἐπὶ τῇ θαλάσῃ
 ἐκλήθον, καὶ πάντες εἰς τὸ ὕδωρ
 βαπτίζοντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ
 θαλάσῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρώ-
 μα πνευματικὸν ἔφαγον, καὶ πάν-
 τες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔ-
 πινον. ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς
 ἀκολουθίας πέτρας. ἡ ὅτι πέτρα ἡ
 ὁ Χριστός.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ματθ. κ.

Ομοία γὰρ ὅτι ἡ βασιλεία τῶν
 οὐρανῶν αὐθρόπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅς τις
 ἐκλήθην ἅμα πρῶτον μισθώσασθαι ἔργα-
 τας

ET EPISTOLAE

Nolim autem vos ignorare fratres,
quod Patres nostri omnes sub nube e=
rant, & omnes per mare transierunt,
& omnes in Moſen baptizati ſunt in
nube & in mari, & omnes eandem e=
ſcam ſpiritualem comedebant, & om=
nes eundem potum ſpiritualem bibe=
bant. Bibebant enim de ſpirituali, quæ
illos comitabatur petra, petra verò e=
rat Chriſtus.

EVANGELIUM

Matt. 20.

Simile eſt regnum cœlorum ho=
mini patrifamilias, qui exijt primo
ſtatim diluculo, ad conducendos ope=
rari-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

τας εἰς τὸ ἀμπελῶνα αὐτοῦ. συμφω-
 νήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ θη-
 ναρίου πλὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοῦς
 εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ, καὶ ὄψε-
 δῶν ποῦ πλὴν τρίτην ὥραν. εἶδεν ἄλ-
 λους ἐσώτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργύρας, καὶ ἐ-
 κείνοις εἶπεν, ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
 ἀμπελῶνα, καὶ ὁ αὖν ἡ δίκην μου, δέσω
 ὑμῖν. οἱ ὃ ἀπ᾽ ἡλθοῦν. πάλιν ὃ ὄψε-
 δῶν ποῦ ἑκτὴν καὶ γυνάτην ὥραν,
 ἐποίησεν ὡσαύτως. ποῦ δὲ πλὴν ἑν-
 δεκάτης ὥραν ὄψε δῶν, εὗρεν ἄλ-
 λους ἐσώτας ἀργύρας, καὶ λέγει αὐτοῖς,
 σὶ ὡς ἐσήκατε ὅλην πλὴν ἡμέραν ἀρ-
 γοί; λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι ὅς εἰς ἡμᾶς ἐ-
 μιθώσατο. λέγει αὐτοῖς, ὑπάγετε
 καὶ

ET EPISTOLAE.

rarios in vineam suam. Conuentione autem facta cum operarijs in singulos dies denario, misit eos in vineam suam. Et egressus circiter horam tertiam, vidit alios stantes in foro ociosos, & dixit illis: *Ite & vos in vineam, & quodcunque iustum fuerit, dabo vobis.* Illi autem abierunt. Rursum autem exijt circiter sextam & nonam horam, & fecit similiter. Circa vndecimam vero exijt, & inuenit alios stantes ociosos, ac dicit illis: *Quid hic statis totum diem ociosi?* Dicunt ei: *Quia nemo nos conduxit.* Dicit illis: *Abite & vos in vineam, & quicquid*

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

καὶ ὑμεῖς εἰς τὸ ἀμπελῶνα, καὶ ὁ αὐτὸς
 δικαίον, λήψετε. ὁ ψίλλος ἡ γενομένης
 λέγει ὁ κύριος τῷ ἀμπελῶνι τῷ
 ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, κάλεσον τοὺς ἔρ-
 γάτας, καὶ ἀπόσθι αὐτοῖς τὸν μι-
 αθόν, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν ἐσχάτων
 ἕως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες οἱ πε-
 ριτὴν ἐν δεκάτῃ ὥρᾳ, ἔλαβον αὐτὰ
 δυνάριον. ἐλθόντες ἡ οἱ πρότεροι, ἐ-
 νόμισαν, ὅτι πλεονὸν λήψονται, καὶ ἐ-
 λαβον καὶ αὐτοὶ αὐτὰ δυνάριον. λα-
 βόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τὸν οἰκο-
 δεσπότου, λέγοντες. ὅτι οὗτοι οἱ ἐ-
 σχάτοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους
 ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βασιλεύ-
 σι τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ ἡμέρας καὶ τὸν καύ-
 σωνα

ET EPISTOLAE.

quicquid fuerit iustum, accipie-
tis. Cum autem vesp̄era facta es-
set, dicit Dominus vineæ procura-
tori suo: Voca operarios, & red-
de illis mercedem, incipiens à postre-
mis vsque ad primos. Et cum ve-
niſſent qui circa vndecimam horam
venerant, acceperunt singuli dena-
rium. Venientes autem & primi,
arbitrati sunt, quod plus essent ac-
cepturi, & acceperunt ipsi quoque
singuli denarium. Et cum accepis-
sent, murmurabant aduersus patrem-
familias, dicentes: Hi nouiſſimi v-
nam horam fuerunt in opere, & il-
los pares nobis fecisti, qui portauimus
pona

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

θῶνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, ἔπυν ἐνὶ αὐ-
 τῶν, ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε. ὅχι δὲ
 ναρίσσω σε φάσκας μοι; ἀλλ' ὅτι σὺ
 καὶ ὑπάγε θέλω ἵνα τὸ τῶ ἐχάτω
 εἶναι ὡς καὶ σοι, ἢ ὅτι ἐξεσί μοι ποι-
 ῆσαι ὅ θέλω γὰρ τοῖς ἐμοῖς; εἰ δὲ ὁ φθαλ-
 μός σου πονηρός ὅστις, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός
 εἰμι; ὅπως ἔσονται οἱ ἔχοντες πρῶτοι,
 καὶ οἱ πρῶτοι ἔχοντες. πολλοὶ γάρ
 εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

ΕΝ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΗΣ
 ἑξηκοστῆς, ἐπιστολὴ γὰρ τῇ δευτε-

ρα πρὸς Κορ. ια' ιγ' ιβ'.
Η δὲ ὡς γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρό-
 νων φρόνιμοι ὄντες, ἀνέχεσθε γὰρ, εἰ
 τις

ET EPISTOLAE.

pondus diei & astum. At ille respon-
dens vni eorum, dixit: Amice, non
facio tibi iniuriam. Nonne denario
pactus es mecum? Tolle quod tuum
est, & abi. Volo autem huic nouissi-
mo dare, sicut & tibi. An non licet
mibi quod volo facere in rebus meis?
An oculus tuus malus est quod ego bo-
nus sim: Sic nouissimi erunt primi, &
primi nouissimi, multi enim sunt vo-
cati, pauci vero electi.

DOMINICA SEXAGESIMA

ma Epist. 2. Cor. 11 & 12.

Libenter enim suffertis insipis-
centes, cum sitis sapientes. Suffertis
enim

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, ἢ τις κατε-
 θείῃ, ἢ τις λαμβάνῃ, ἢ τις ἐπαί-
 ρεται, ἢ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον διέ-
 ρει, κατὰ ἄτιμίαν λέγω. ὥς ὅτι ἡ-
 μεῖς ἠδυνήσαμεν, γινώσκ' αὖτις τολ-
 μᾶ, γινώσκουσιν λέγω, τολμᾶ κα-
 γώ. ἑβραῖοί εἰσι, καγώ. ἰσραηλιταί
 εἰσι, καγώ. σπέρμα ἁβραάμ εἰσι,
 καγώ. δῆκονοι χριστοῦ εἰσι, παρα-
 φρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ. γινώσκουσιν
 περισσοτέρως, γινώσκουσιν ὑπερβαλ-
 λόντως, γινώσκουσιν φυλακῶν περισσοτέρως,
 γινώσκουσιν θαύτοις πολλῶν. ὑπὸ ἰσχυρί-
 ων πονηρῶν τεσσεράκοντα πρὸς μί-
 αν ἔλαβον. τρεῖς ἔρξαι διδῶν. ἅπαρ
 ἑλιδῶν. τρεῖς γινώσκω. νυχθί-
 μερῶν

ET EPISTOLAE.

enim si quis vos in seruitutem adi-
git, si quis exedit, si quis accipit, si
quis attollit sese, si quis vos in faciem
cedit, iuxta contumeliā loquor. Per-
inde quasi nos infirmi fuerimus, imō
in quocunq; audet aliquis [per insi-
pientiam loquor] audeo & ego. He-
braei sunt, sum & ego, Israelitae sunt.
sum & ego, semen Abrahae sunt, et e-
go, ministri Christi sunt, desipiens lo-
quor, excellentius sum ego, in labori-
bus copiosius, in verberibus supra mo-
dum, in carceribus abundantius, in
mortibus frequenter. A Iudaeis quin-
quies quadragenas plagas vna minus
accepi. Ter virgis cesus fui, semel la-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

μερὸν γὰρ τῷ Βυθῷ πεποιήκα, ὁ δὲ οὐρανὸς
 ῥαῖς πολλάκις κινδυνῶσι ποταμῶν
 κινδυνῶσι λησῶν. κινδυνῶσι δὲ ἐδ-
 νῶν κινδυνῶσι γὰρ πόλεις, κινδυνῶσι
 γὰρ ἐρημίαι, κινδυνῶσι γὰρ θαλάσσαι, κιν-
 δυνῶσι γὰρ ψευδασεῖς. γὰρ πότῳ
 καὶ μάχῳ γὰρ ἀγρυπνίας πολλάκις, γὰρ
 λιμῶ καὶ δίψῃ, γὰρ κενεαῖς πλά-
 κῃς, γὰρ ψύχει καὶ γυμνότητι, χωρὶς
 τῶν πτεκτός. ἡ ἐπισύστασις μου ἡ
 κατ' ἡμέραν ἡ μέριμνα πασῶν τῶν
 ἐκκλησιῶν. τίς ἀδενῆ, καὶ οὐκ ἀ-
 δενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἔτι
 ἐγὼ πνύμαι; εἰ λαυχᾷσαι δὲ, τὰ
 τῆς ἀδυναμίας μου λαυχύσμαι ὁ θε-
 ὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ὑμῶν ἰησοῦ
 χριστοῦ

ET EPISTOLAE.

pidatus. ter naufragiū feci, noctem ac diem in profundo egi: in itineribus sepe, in periculis fluminū, periculis latronum, periculis ex gñe, periculis ex gentibus, periculis ex ciuitate, periculis in deserto, in mari, inter falsos fratres, in labore & molestia, in vigilijs sepe, in fame & siti, in ieiunijs, sepe in frigore et nuditate: præterea quæ extrinsecus accidunt. incumbens mihi quotidiana cura ōim ecclesiarū. Quis infirmatur, et ego nō infirmor? Quis offenditur, & ego non vror? Si gloriari oporteat, de his quæ infirmitas meæ sunt, gloriabor. Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui est

G iij

laus

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

Χριστὸν οἶδ' ἔγν', ὃ ὦν ἐυλογητὸς εἰς τοὺς
 αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. γὰρ δαμα-
 σκῶ δ' ἐθνάρχης ἀρετὰ τοῦ βασιλέως
 ἐφρούρει τὴν δαμασκυνῶν πόλιν,
 πιάσαι με θέλων, καὶ δὲ θυρίδι θύ-
 γ' σαργάνῃ ἐχαλάσθην δὲ τὸ τέ-
 χνυς, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
 καυχᾶσθαι δ' ἢ ὃ συμφέρει μοι, ἐλεύ-
 σον γὰρ εἰς ὁπτησίας καὶ ἀποκαλύ-
 ψεις κυρίου. οἶδα ἄνθρωπον γὰρ Χριστῶ
 πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, ἢτε γὰρ σώ-
 ματι οὐκ οἶδα, ἢτε ἐκ τῶς τοῦ σώμα-
 τος, ὃκ οἶδε. ὁ θεὸς οἶδ' ἔγν' ἀρπαγνύ-
 ῃα τοῦ τοιοῦτου, ἕως τρίτου ὧρου. καὶ
 οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον ἢτε γὰρ
 σώματι, ἢτε ἐκ τοῦ πνεύματος, ὃκ
 οἶδα

ET EPISTOLAE.

laudandus in secula, nouit quod non
mentiar. In Damasci ciuitate gen=
tis praefectus nomine Aretæ, regis ex=
cubias posuerat in Damascenorum
vrbe cupiens me comprehendere, ac
per fenestram in sporta demissus fui
per mœnia, effugique manus eius.
Gloriari sanè non expedit mihi, ve=
niam enim ad visiones, et reuelatio=
nes Domini. Noui hominem in Chri=
sto ante annos quatuordecim, an in
corpore, nescio: an extra corpus,
nescio. DEVS nouit raptum huius=
modi, in tertium vsque cœlum. Et
scio huiusmodi hominem, an in cor=
pore, an extra corpus, nescio. Dea

G iij

us noa

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

οἶδ' α. ὁ θεὸς οἶδ' γν. ὅτι ἡ ἐπαγγελία εἰς τὴν
 παρὰ δόξαν, καὶ ἡκούσθην ἀρρήτα
 ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξ ὁμοίου ἀνθρώπου λαλῆ-
 σαι. ὑπὲρ τοῦ τοῦτον λαυχόμεαι,
 ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ δὲ λαυχόμεαι,
 εἰ μὴ γν' ταῦτα ἀδυναμία μου. καὶ γὰρ
 θέλω λαυχήσασθαι οὐκ ἔσμαι ἀ-
 φρον ἀλλ' αἰδομαι γὰρ ἐρῶ. σείδομαι ὅ-
 μῃ τις εἰς ἐμὲ λυγίσῃ. ὑπὲρ ὃ βλέ-
 πει με, ἢ ἀκούει τι δὲ ἐμοῦ. καὶ τῇ
 ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα
 μὴ ὑπερφανώμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ
 τῇ σαρκί, ἀγγελθε σατανᾷ, ἵνα με
 κολαφίσῃ, ἵνα μὴ ὑπερφανώμαι ὑπὲρ
 τούτου τῶν κύριον πρεκάλισα, ἵ-
 να ἀπὸ δὲ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εἰρηκέναι
 ἀρ=

ET EPISTOLAE.

us nouit, raptum fuisse in Paradisum, et audisse arcana verba, quae fas non sit homini loqui. Super huiusmodi homine gloriabor, de me ipso verò non gloriabor, nisi super infirmitatibus meis. Nam si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem enim dicam. Sed parco vobis, ne quis de me cogitet, supra id quod videt esse me, aut quod audit ex me. Et ne excellentia reuelationum supra modum efferrer, datus fuit mihi stimulus per carnem, nuncius Satanae, ut me colaphis cederet, ne supra modum efferrer. Super hoc ter Dominum rogaui, ut discederet à me, et

G D

dixit

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. ἡ γὰρ δύνα-
μις με γν' ἀδενεία τελειῶται. ἡ δὲ ἰσα-
ρυ μᾶλλον βαυχήσεται γν' ταῖς ἀδε-
νιαις με, ἵνα ἐπισκυνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ
δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. Β.

Συνιόντων ὁ ὄχλου πολλῶν, καὶ τοῦ
ἐκείνου πόλιμ ἐπιπορευομένων
πρὸς αὐτόν, εἶπε διὰ πρᾶβολῆς ἑξῆς
θῶν ὁ ἀείρων τὸ ἀεῖραι τὸ σῶρον
αὐτοῦ. καὶ γν' τὸ ἀεῖραι αὐτόν, ὁ μὲν
ἔπεσε πρὸς τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατή-
θη, καὶ τὰ πετενά τὸ ἄρανθ' κατέ-
φαγεν αὐτό. καὶ ἕτερον ἔπεσεν ὑπὸ
τὴν πύραν, καὶ φύεν ἑξ ηραίνῃ, διὰ
τοῦ μή

ET EPISTOLAE.

dixit mihi : Sufficit tibi gratia mea,
nam virtus mea per infirmitatem per-
ficitur. Libentissimè igitur gloriabor
potius super infirmitatibus meis, ut in-
habitet in me virtus Christi.

EVANGELIUM

Luce 8.

Cum turba plurima conveniret,
et e singulis civitatibus properarent
ad eum, dixit per similitudinem. Ex-
iit qui sementem faciebat ad seminan-
dum semen suum, et inter seminan-
dum, aliud cecidit circa viam, et
conculcatum est, et volucres cœli co-
mederunt illud. Et aliud cecidit su-
per petram, et natum aruit, quia

NON

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ἡ μὴ ἔχει ἰκμάδα. καὶ ἕτερον ἔπε-
 σεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκουσῶν, καὶ συμφυ-
 εῖσαι αὐτὰ ἀκούσαι ἀπέπνιξαν αὐτό. καὶ
 ἕτερον ἔπεσεν ὑπὸ τῷ γλῶττι ἀγα-
 θῶν, καὶ φύον ἐποίησε καρπὸν ἐκα-
 του ταπλάσιον. ταῦτα λέγων, ἐ-
 φώνει, ὁ χαρὸν ὅσα ἀκούει, ἀκούτω. ἐ-
 πικρώται δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
 λέγοντες, τίς εἴη ἡ πρᾶξις αὐτῆς. ὁ
 δὲ εἶπεν, ὑμεῖς δέδοται γινῶναι τὰ
 μυστήρια τοῦ βασιλείας τοῦ θεοῦ, τοῖς
 δὲ λοιποῖς ἐν πρᾶξιν αὐτῆς. ἵνα βλέ-
 ποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ
 σωῶσιν. ὅτι δὲ αὕτη ἡ πρᾶξις.
 ὁ πατήρ. ὅτι ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οἱ ἡ
 πρᾶξις τῶν ὁσίων εἰσι οἱ ἀκούοντες.
 ἔτα

ET EPISTOLAE.

non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas, & simul enatae spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam, & enatum fecit fructum centuplum. Hæc dicens clamabat: Qui habet aures ad audiendum, audiat. Interrogabant autem eum discipuli eius, dicentes: Que esset ista parabola? At ille dixit: Vobis datum est noscere mysteria regni DEI, cæteris autem per parabolas, ut videntes non videant, & audientes non intelligant. Est autem hæc parabola. Semen est sermo DEI: qui autem iuxta viam, hi sunt qui audiunt: deinde

verig

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρε
 τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵ-
 να μὴ πισεύσαντες σωθῶσιν. οἱ δὲ
 ὡδήρει πέτρος, οἱ ὅτ' ἀν᾿ ἀκρόωσι,
 μετὰ χαρᾶς λεχόνται τὸν λόγον, καὶ
 ὅτι ῥῆσαν οὐκ ἔχουσιν, οἵ τε σκαιὸν
 πισεύουσι, καὶ γὰρ καιρῷ περασμῷ
 ἀφίστανται. τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκαύνθους πε-
 ρσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκρόσαντες, καὶ ὑπο-
 μεριμνῶν καὶ πλῆκτου, καὶ ἡδονῶν τῶν
 βίᾳ πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ ὁ
 τελεσφορῶσι. τὸ δὲ γὰρ τῇ καλῇ γῇ,
 οὗτοί εἰσιν, οἱ τινες γὰρ καρδία καλὴ
 καὶ ἀγαθὴ ἀκρόσαντες τὸν λόγον, κα-
 τέχουσιν, καὶ καρποφοροῦσιν
 ἐν ὑπομονῇ.

ΕΝ ΤΗ

ET EPISTOLAE.

venit Diabolus, & tollit sermonem de corde eorum, ne credentes seruentur. Nam qui supra petram, ij sunt qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt sermonem, & hi radices non habent, qui ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt. Quod autem in spinas cecidit, hi sunt, qui audierunt, & à sollicitudinibus, & diuitijs, ac voluptatibus vitæ cunctes suffocantur, nec referunt fructum. Quod autem in bonam terram, hi sunt qui in corde honesto ac bono audientes sermonem, retinent, & fructum afferunt per patientiam.

DOM.

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ
ΕΝ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ
Πεντηκοστής ἐπιστολὴ γ' α'.

Κοριν. ιγ.

Εὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων
δαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ
μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἔχων ἢ κύμ-
βαλον ἀλαλάζον. καὶ εἰ ἔχω προφη-
τεῖαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα,
καὶ πάντας τὴν γνῶσιν, καὶ εἰ ἔχω
πάντας τὴν πίσιν, ὥς ἐάν με θισά-
ναι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ὅθ' ἂν εἰμι.
καὶ εἰ ἂν ψαλλῶ πάντα τὰ ὑμῶν
χοῦτά με. καὶ εἰ ἂν παραδῶ τὸ σῶμα
με ἵνα λαυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ
ἔχω, ὅθ' ἐρῶ φεθῆναι. ἢ ἀγάπην μα-
κροθυμίᾳ, χρηστεύται, ἢ ἀγάπην οὐ
ζηλοῦ

ET EPISTOLAE
DOMINICA QVINQVA
gesime, Epistola prima

Corinth. 13.

Si linguishominum loquar & an-
gelorum, charitatem autem non ha-
beam factus sum as resonans, aut cym-
balum tinniens. Et si habeam pro-
phetiam, & nouerim mysteria omnia,
omnemque scientiam, & habeam cr-
nem fidem, adeo ut montes loco di-
moueam, charitatem autem non ha-
beam, nihil sum. Et si insumam in a-
limoniam omnes facultates meas, & si
tradam corpus meum ut comburam,
charitatem autem non habeam, nil vs-
tilitatis habeo. Caritas patiens est,

H

benio

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ζηλοῖ. ἡ ἀγάπη αὐτὴ πορπορεύεται, ὁ
 φυσιοῦται, ὁ ἀρχιμονεῖ. ὁ ζητᾷ τὰ ἐ-
 αυτοῦ, ὁ προφητεύει, ὁ λογίζεται τὸ κα-
 κόν. ὁ χαίρει ὡς τῇ ἀδικίᾳ, συγχαί-
 ρει ὃ τῇ ἀληθείᾳ. πάντα σίγη. πάν-
 τα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα
 ὑπομνίει. ἡ ἀγάπη ὁδὲ ποτε ἐκπί-
 πτει, εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθῶ-
 σονται, εἴτε γλῶσσαι πάντων, εἴτε
 γνώσεις καταργηθήσεται. ἐκ μέρους
 γὰρ γινώσκουμεν, καὶ ἐκ μέρους προ-
 φητεύουμεν. ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλος,
 τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. ὅ-
 τε ἡμεῖς νήπιοι, ὡς νήπιος ἐλά-
 λω, ὡς νήπιος ἐφρόνοιω, ὡς νήπιος
 ἐλογιζώμεν. ὅτε δὲ γέγονα ἄνθρωπος, κατα-
 ργή-

ET EPISTOLAE

benigna est, charitas non inuidet,
charitas non est procax, non inflatur,
non est fastidiosa, non querit quae sua
sunt non irritatur, non cogitat malum,
non gaudet de iniustitia, sed congaudet
veritati, omnia suffert, omnia credit,
omnia sperat, omnia sustinet. Charitas
nunquam excidit, siue prophetiae
abolebuntur, siue linguae cessabunt, siue
scientia abolebitur. Ex parte enim
cognoscimus, & ex parte propheta-
mus. Ast ubi venerit quod perfectum
est, tunc quod ex parte, abolebitur :
Cum essem puer, ut puer loquebar, ut
puer sentiebam, ut puer cogitabam.
At ubi factus sum vir, aboleui puer-

H ij

rilia

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

τὰ τοῦ νηπίου βλέπομεν
 γὰρ ἔστι δὲ ἰσότητος ὃν ἀνίσταται,
 τότε δὲ πρὸς ὅσον πρὸς πρόσωπον,
 ἀρτι γινώσκω καὶ μέριμνα, τότε δὲ ἐπι-
 γνωσόμεαι καὶ ὁ καὶ ἐπεγνωσθήναι.
 καὶ δὲ μὴ ἀπίστους, ἐλπίς, ἀγάπη. τὰ
 τρία ταῦτα, μείζων δὲ τούτων ἡ ἀ-
 γάπη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚΑ ΕΛ.

Παραλαβὼν ὁ κύριος δέδεκα ἑ-
 πτε πρὸς αὐτοὺς, ἰδὲ ἀναβαί-
 νομεν εἰς ἱεροσόλυμα, ἢ τελεσθῆσε-
 ῖν πάντα τὰ γράμματα. ἅτιν' προ-
 φητῶν τῶ κυρίου ὁ ἀνθρώπος προαδεδίσε-
 ται γὰρ τοῖς ἔθνεσι. καὶ ἐμπαιχθή-
 σεται

ET EPISTOLAE.

tilia. Cernimus enim nunc per speculum in enigmate, tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte, tunc vero cognoscam, quemadmodum & cognitus sum. Nunc autem manet fides, spes, charitas, tria hæc, sed maxima in his charitas.

EVANGELIUM

Luce 18.

Assumfit IESVS duodecim, & ait illis: Ecce ascendimus Hierosolymam, & consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas, de filio hominis. Tradetur enim gentibus, & illudetur, & contumelijs affici-

H iij fici-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

σιῇ, καὶ ὑβριδῆσεται, καὶ ἐμπηυθήσε-
 ται. καὶ μασιγώσαντες ἀποκτενοῦ-
 σιν αὐτὸν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀ-
 ναστήσεται. καὶ αὐτοὶ ὁδὸν τούτων ση-
 νήκαν. καὶ ὡς ῥῆμα τοῦ ταύτο κε-
 κρυμμένον ἀπὸ αὐτῶν καὶ ἄρτι ἐγί-
 νωσκον τὰ λεγόμενα. ἐγγύετο δὲ αὐ-
 τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς ἱερικὴν, τυφλὸς
 τις ἐκαθήμενος πρὸς τὴν ὁδὸν προσαι-
 τῶν. ἀκούσας ὁ ὄχλου διαπορευομένου
 ἐπισυνέειπεν, τί ἐστὶν τοῦτο. ἀπὸ ἡγε-
 λου δὲ αὐτῷ ὅτι ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος
 πρὸς ἔρχεται. καὶ ἐβόησεν, λέγων, ἰησοῦ
 υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. καὶ οἱ προά-
 γοντες ἐπετίμων αὐτῷ, ἵνα σιωπῇ-
 σθ. αὐτὸς δὲ πολλῶ μάλλον ἐκραζεν,
 υἱὲ

ET EPISTOLAE.

ficietur, & conspuetur: & postq̃ flagellauerint, occident eum, ac tertia die resurget. Et ipsi horum nihil intellexerunt: Et erat verbum istud absconditum ab eis, nec intelligebant, quæ dicebantur. Accidit autem, cum appropinquaret Hiericho, cecus quidam sedebat iuxta viam mendicans, & cum audiret turbam prætereuntem, interrogabat, quid hoc esset. Dixerunt autem ei, quod IESVS Nazarenus transiret, & clamauit dicens: IESU fili David, miserere mei. Et qui præibant, increpabant eum vt taceret, ipse vero multo magis clamabat: Fili Da-

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

Ἦν Δαβὶδ, ἐλὲν σὸν με σοθεὶς δὲ οὐ
 ἴκιστος, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς
 αὐτὸν ἐγγίαν. Ὁ δὲ αὐτὸς, ἐπικρώ-
 τησεν αὐτὸν, λέγων, τί σοι θ' ἔλε-
 γοις; ὁ ἦ ἔπει, κυριε. ἵνα αἰαβλέ-
 ψω. καὶ οἰκιστὴς ἔπεν αὐτῷ αἰα-
 βλεψομαι, ἡ πόσις σου σέσωκέ σε καὶ
 πᾶν ὄνμα αὐτὸ βλεψέ, καὶ ἡ κοιλία αὐ-
 τῷ, δοξάζων τὸν θεόν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς
 ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ΕΝ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΩ-

Τῃ τῆς τετρακοστῆς, ἐπιστολὴ

γ' β. Κοριν. γ.

Σ

ωφελῶντες ἡ καὶ πᾶσα καλὴ μερ-
 μὴ εἰς κενόν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
 δέξα-

ET EPISTOLAE.

uid miserere mei. Stans autem IESVS,
iussit illum adduci ad se. Et cum ap-
propinquasset, interrogavit illum di-
cens: Quid tibi vis faciam? At ille
dixit: Domine, vt visum recipiam.
Et IESVS dixit ei: Recipito visum. fi-
des tua te saluum reddidit. Et confes-
sim visum recepit, ac sequebatur il-
lum, glorificans Deum. Et omnis plebs
vt vidit, dedit laudem Deo.

DOMINICA I. QVADRAGE-
sime, Epistola 2. Corin-
rinth. 6.

Quin et adiuuantes obsecramus,
ne in vacuum DEI gratiam recepe-

H v

rit =

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Πέξαθαί υμᾶς. λέγει γάρ, καιρῷ δικ-
 κτῷ ἐπὶ κδοσά σοι, καὶ γνὴν ἡμέρα σωτηρί-
 ας ἐβοήθησά σοι. ἰδὲ νῦν καιρὸς ἐν-
 πρὸς δεκτός, ἰδὲ νῦν ἡμέρα σωτηρίας.
 μηδ' ἐμίαν γνὴν μηδ' ἐνὶ δειδόντες προ-
 σκοπῶν, ἵνα μὴ μωμεθῇ ἡ διακονία,
 ἀλλ' γνὴν παντί σωσιζῶντες ἑαυτοὺς ὡς
 θεοὶ διακονοί, γνὴν ὑπομονῇ πολλῇ, γνὴν
 θλίψεσιν, γνὴν ἀνάγκαις, γνὴν στυγερή-
 αις, γνὴν πληγαῖς, γνὴν φυλακαῖς, γνὴν ἀ-
 κατὰς αἰσῶν, γνὴν κόποις, γνὴν ἀγρυπνί-
 ας, γνὴν νηστείας, γνὴν ἀγνοότητι γνὴν γνῶ-
 σι, γνὴν μακροθυμία, γνὴν χρηστότητι, γνὴν
 πνεύματι ἀγίῳ, γνὴν ἀγάπῃ αὐτοπο-
 κρίτω, γνὴν λόγῳ ἀληθείας, γνὴν δυνάμει
 θεοῦ, ὅτι τὸ ὅπλων τοῦ δικαιοσύνης τὸ
 δεξιῶν

ET EPISTOLAE.

ritis, dicit enim. In tempore accepto
exaudiui te, & in die salutis succur=
ri tibi. Ecce nunc tempus acceptum,
ecce nunc dies salutis. Ne quam
vsquam demus offensionem, ne repræ=
hendatur ministerium: sed in omni=
bus commendemus nosipfos vt Dei
ministri, in tollerantia multa, in af=
flictionibus, in necessitatibus, in an=
xietatibus, in plagis, in carceribus,
in seditionibus, in laboribus, in vigi=
lijs, in ieiunijs, in puritate, in sci=
entia, in animi lenitate, in benigni=
tate, in spiritu sancto, in charitate
non simulata, in sermone veritatis,
in potentia Dei, per arma iustitiæ
dextra

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, δεξιῶν καὶ ἀ-
 τιμίας, δεξιῶν δυσφημίας καὶ ευφημίας,
 ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμε-
 νοι, καὶ ἐπιγινώσκοντες. ὡς ἀπο-
 θυσιάζοντες, καὶ ἰδὲ ζῶμεν. ὡς παι-
 δεύομενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι. ὡς λυ-
 πούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες. ὡς πτωχοί
 πολλοὶ καὶ πλουτοῦντες. ὡς μηδὲν ἔ-
 χοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ματθ. Α.

Τότε ὁ ἰησοῦς ἀνέχθη εἰς τὴν ἑρμη-
 νευρίαν ὑπὸ τῷ πνεύματι καὶ τῇ
 δυνάμει ὑπὸ τῷ διαβόλῳ. καὶ νηστεύ-
 σας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας
 τεσσαράκοντα

ET EPISTOLAE.

dextra ac sinistra, per gloriam & ignominiam, per convicia & laudes, quasi impostores, tñ veraces: quasi ignoti, & tamen noti: quasi morientes, & ecce vivimus: quasi correpti, & non occisi: quasi dolentes, semper tamen gaudentes: quasi pauperes, multos tamen ditantes: ut nihil habentes, & tamen omnia possidentes.

EVANGELIUM

T Matth. 4.

Vnc IESVS subductus fuit in desertum à spiritu, ut tentaretur à Diabolo. Et cum ieiunasset dies quadraginta, & noctes quadraginta,

tamē

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

τεταρακκοντα, ὑπερῶν ἐπέειπεν. καὶ
 προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, ἔφη
 εἰ ὑὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι ὧτοι
 εἵησι γυνῶντες. ὁ ἰσχυροφειδῆς ἀπε-
 γέγραπται, ὅτι ἐπ' ἄρτω μόνῳ ἵστα-
 ται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι
 ἐκπορευομένου ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θεοῦ. τό-
 τε πρὸς αὐτὸν ὁ διάβολος
 εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵσκειν αὐ-
 τὸν ἐπὶ τῷ περὶ τοῦ ἱεροῦ, καὶ λέγει
 αὐτῷ, εἰ ὑὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν
 ἑκτα. γέγραπται γάρ, ὅτι τοῖς ἀγγε-
 λοῖς αὐτοῦ ἐντέλεται πόδι σου, καὶ ἐπὶ
 χειρῶν ἁρῶσί σε, μή ποτε προσκώψῃς
 πρὸς λίθον ἢ πρὸς ὄψα σου. ἔφη αὐτῷ
 ὁ ἰησοῦς, πάλιν γέγραπται, ὅτι ἐκπει-
 ράσῃς

ET EPISTOLAE.

tandem esuriit. Et cum accessisset
ad eum ille qui tentat, dixit: Si fi-
lius es Dei, iube ut lapides hi panes
fiant. At ille respondens dixit, scri-
ptum est: Non solo pane victurus
est homo, sed omni verbo quod egre-
ditur per os Dei. Tunc assumit
illum Diabolus in sanctam ciuitatem
& statuit eum super pinnaculum
templi, dicitq; illi: Si filius es Dei,
præcipita te deorsum, nam scriptum
est: Angelis suis mandaturus est de
te, ac manibus tollent te, ne quando
impingas in lapidem pedem tuum.
Dixit illi IESVS: Rursus scriptum
est: Non tentabis Dominum Deum

tuum

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

εἰσὶς κύριον τὸ θεὸν σου. πάλιν πα-
 ραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος. ὁ δὲ εἰς ὅ-
 ρον ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐ-
 τῷ πᾶσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσ-
 μου, καὶ τῇ δόξαν αὐτῶν. καὶ λέγει αὐ-
 τῷ, ταῦτα σοι πάντα δώσω, ἐὰν πε-
 σῶν προσκύνῃς μοι. τότε λέγει αὐ-
 τῷ ὁ ἰησοῦς, ὑπάγε σατανᾶ. γέγρα-
 πται γάρ, κύριον τὸ θεὸν σου προσκυ-
 νῆσαι, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. τότε
 ἀφίστησιν αὐτὸν ὁ διάβολος. καὶ ἰδὲ
 ἄγγελοι προσήλθοι, καὶ ἐκκένοντο
 αὐτῷ.

ΕΝ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙ-
 ΑΚῇ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΗΣ, ΕΠΙΣΟΛΗ
 Α. ΘΕΩΣΑΛ. Β'.

Εξω.

ET EPISTOLAE.

tum. Rursum assumit illum Diabolus in montem excelsum valde, et demonstrat ei omnia regna mundi, et gloriam illorum, et dicit illi: Hac omnia dabo tibi, si prostratus adoraueris me. Tunc dicit Iesus: Abi satana. Scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, et illum solum coles.. Tunc dimittit illum diabolus, et ecce angeli accedebant, et ministrabant ei.

DOMINICA SECUNDA

Quadragesima, Epistola

1. Thessal. 4.

I

Rogatus

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Ερωτῶμεν ὑμᾶς, καὶ παρακαλῶμεν
 ἐν κυρίῳ ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ'
 ἡμῶν, ὅπως δεῖ ὑμᾶς πειπαῖν καὶ
 ἀρεσκῆναι θεῷ, ἵνα περισυνήτε μάλλον.
 οἶδατε γάρ, τινος παραγγελίας ἐδώ-
 καμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου ἰησοῦ. τὸ το
 γὰρ ὅτι θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἀγιασμός ὑ-
 μῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντοφιλίας,
 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν ὅτι αὐτὸ σκευὸς
 κτῶν ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ. μὴ ἐν πά-
 θῃ ἐπιθυμίας κατὰ πρὸς καὶ τὰ ἔθνη τὰ
 μὴ εἰδῶτα τὸν θεόν, ὅτι ἐπερβαίνοντες καὶ
 πλεονεκτοῦντες ἐν τῷ πράγματι τοῦ ἀδελ-
 φοῦ αὐτοῦ. διότι ἐκδικητὴς ὁ κύριος ποιεῖ
 πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπα-
 μεν

ET EPISTOLAE.

Rogamus vos & hortamur per
Dominum IESVM, quemadmodū ac-
cepistis à nobis quomō oporteat vos
versari, & placere Deo, vt abunde-
tis magis. Nostis enim quæ præce-
pta dederimus vobis per Dominum
IESVM. Hæc enim est voluntas Dei,
sanctificatio vestra, vt abstineatis
à scortatione, & sciat vnusquisq; ve-
strum suum vas possidere cum san-
ctificatione & honore, non cum affe-
ctu concupiscentiæ, quemadmodū &
gentes quæ non nouerunt Deum. Ne
quis opprimat, ac fraudet in negotio
fratrem suum, propterea q̄ vltor est

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

μερ ἡμῶν, καὶ διεμαρτυράμεθα. ὁ
γαρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἀδίκους
δακτοῖς, ἀλλ' ὅτι ἁγιασμῶ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΜΑΤΘ. Ε.

Καὶ ὅτε ἐλθὼν ἐκείθεν ὁ ἰησοῦς, ἀνέ-
χώρησεν εἰς τὰ μέρη τύρῳ καὶ σιδῶ-
νι καὶ ἰδὼ γαλιλαῖαν καὶ καναῶνα ἀπὸ τῶν
ὁρίων ἐκείνων ὅτε ἐλθὼσα, ἐκραζεν αὐ-
τῷ λέγουσα, ἐλεησόν με κύριε. ὅτι δα-
βίδ, θυγάτηρ μου ὡς δακνὴ δακνέει.
ὁ δὲ ὅτι ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον·
καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἡ-
ρώτων αὐτὸν λέγοντες, ἀπόλυσον αὐ-
τήν, ὅτι κἄν ὅπιθον ἡμῶν. ὁ δὲ ἀ-

ποκρί-

ET EPISTOLAE.

Dñs de omnibus his, quemadmodū & ante dixim⁹ vobis, ac testati sum⁹. Nō cū vocavit nos Deus immūdicie causa, sed ad sanctificationem.

EVANGELIUM

Matth. 15.

ET digressus illinc IESVS, secessit in patres Tyri & Sidonis. Et ecce mulier Cananea, quæ à finibus illis venerat, clamabat ad illum, dicens: Misere mei Domine fili David, filia mea misere à demonio agitur. Ille vero non respondit ei quicquam. Et accedentes discipuli eius, rogabant illum dicentes: Amittite illam, nam clamat post nos. At ille
I iij responsa

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ποκριθεὶς εἶπεν, ὅκ ἄπεσάλην ἐμὴ
 εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου
 Ἰσραὴλ. ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν
 αὐτῷ λέγουσα, κύριε βοήθει μοι. ἰδὲ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν, ὅκ ὅτι καλὸν λα-
 βῆν ἢ ἄρτον ἢ τέκνον, καὶ βαλεῖν
 τοῖς κυμαρίοις. ἡ δὲ εἶπεν, ναὶ κύριε,
 καὶ γὰρ τὰ κυμάρια ἐδίει ἀπὸ τῆς ψυ-
 χίου τῆς πιπτόντων ἀπὸ τοῦ τραπέζης
 τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ
 Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ, ὦ γυνὴ, μεγάλη
 σὺ ἡ πίστις, γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις.
 καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὥρου
 ἐκείνης.

ΕΝ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑ-
 Κῃ ΤΕΤΡΑΚΟΣῃς, ἑπιδ. Εφε. ε.

Γίνε-

ET EPISTOLAE.

respondens dixit : Non sum missus
nisi ad oves perditas domus Israeli-
ticae. Illa vero venit, & adoravit e-
um dicens : Domine succurre mihi.
At ille respondens dixit : Non est ho-
nestum sumere panem filiorum, &
obijcere catellis. Hæc autem respondit :
Certe Domine : etenim catelli edunt de
micis, quæ cadunt de mensa domino-
rum suorum. Tunc respondens IESUS,
dixit illi : O mulier, magna est
fides tua, fiat tibi sicut vis. Et sa-
nata fuit filia eius ex eo tempore.

DOMINICA TERTIA

quadragesima, Epi: Eph. 5.

I iiij

Sitis

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

Γινεθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς
 τέκνα ἀγαπητὰ, καὶ ποδιπα-
 τεῖτε τὴν ἀγάπην, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἀγά-
 πησεν ὑμᾶς, καὶ παρῑδὼν ἑαυτὸν ὑπὲρ
 ἡμῶν προσφεραν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς
 ὁσμὴν ἐνωδίας. τὸ ρηεῖα δὲ καὶ πᾶσα
 ἀκαθαρσία, ἡ πλεονεξία μηδὲ ὄνομα-
 ζεσθαι τὴν ὑμῶν, καθὼς πρέπει ἁγίοις,
 καὶ ἀσχητότης, καὶ μαρολογίας, ἢ ἐν φα-
 πελῇ τὰ ὅσα ἀνέκοντα, ἀλλὰ μάλ-
 λον εὐχαριστία. τὸτο γὰρ ἔσε γινώ-
 σκοντες, ὅτι πᾶς πόρενος, ἢ ἀκάθαρ-
 τος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ὅτιν εἰδωλο-
 λάτρης, ὅς ἔχει κληρονομίαν τὴν τῆ
 βασιλείας τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ. μηδὲ εἰς ὑ-
 μᾶς

ET EPISTOLAE.

Sitis igitur imitatores Dei, tan-
quam filij dilecti, & ambuletis in di-
lectione, quemadmodū & Christus di-
lexit nos, & tradidit semetipsum pro
nobis, oblationē & sacrificiū Deo, in
odorē bonæ fragrantiae. Ceterū scorta-
tio & ōis imundicia, aut auaritia ne
nominetur quidē inter vos, sicut decet
sāctos, aut obscœnitas, aut stultiloquiū,
urbanitas, quæ nō conueniūt, sed ma-
gis gratiarum actio. Nam hoc scitis,
quod omnis scortator, aut immun-
dus, aut auarus, qui est simulachro-
rum cultor, nō habet hæreditatem in
regno Christi & Dei. Ne quisq̃ vos

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

μᾶς ἀπατάτω κρυφῶς λόγοις. διὰ ταῦτα γὰρ ὁρᾷτε ἡμεγὴν ἔχει ἡμεῖς ἡμεῖς τὴν ἀπὸ θείας. μὴ οὖν γινεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. εἴτε γὰρ ποτε σκότος ἐν ὑμῖν ἢ φῶς ἐν κυρίῳ. ὡς τέκνα φωτός περιπατήτε. ὁ γὰρ καρπὸς τῆς πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθοσύνῃ, δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Λουκ. ια.

Καὶ ὡς ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸς ὡς καφὸς. ἐγγύετο δὲ τῷ δαιμονίῳ ὅτε ἐλθόντῃ, ἐλάλησεν ὁ καφὸς, καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι, τινὲς ἢ ὅτι αὐτῶν εἶπον, ἐν Βεελζεβὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

ET EPISTOLAE.

decipiat inanibus sermonib. Propter
hac enim venire solet ira Dei in filios
inobedientes. Ne sitis igitur consortes
illorū. Eratis enim quondam tenebrae,
nunc aut lux in Dño, vt filij lucis am-
bulate. Nam fructus spiritus situs est in
omni bonitate, & iusticia & veritate.

EVANGELIUM

Luce 11.

ET erat eiciens demonium, &
illud erat mutum. Cumque eiecisset
demonium, locutus est mutus, &
admiratae sunt turbae. Quidam autem
ex eis dixerunt : Per Beelzebul
principem demoniorum eicit demo-
nia.

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

μόνια. ἑτεροι δὲ παράζοντες σημεῖον
 παρ' αὐτῷ ἐζητοῦν ὅτι ἔρανε. αὐτῶς
 δὲ ἐδίδας αὐτῶν τὰ διανοήματα, ἐ-
 ποναυτοῖς, πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυ-
 τῷ διαμερισεῖται ἐν ἡμέτῃ, καὶ οἷον
 ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ τίς ὁσαυτὰς
 ἐφ' ἑαυτῷ διαμερίσῃ, πῶς σαθροί-
 ται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε,
 ὅτι Βεελζεβὺλ ἐκβάλλει μετὰ δαι-
 μόνια. εἰ δὲ ἐγὼ ὅτι Βεελζεβὺλ ἐκ-
 βάλλω τὰ δαιμόνια, εἰ ὑοὶ ὑμῶν ὅτι
 τίνα ἐκβάλλουσιν; ἢ τότε κριταὶ
 ὑμῶν αὐτοὶ ἐσσεύεσθαι. εἰ δὲ ὅτι δακτύ-
 λω δεξιῇ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἄρα
 ἐσθλασθε ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
 ὅτι αὐτὸς ἰσχυρὸς καὶ πτωχὸς ἐσθλασθε
 λαοὶ

ET EPISTOLAE.

nia. Et alij tentantes signum de cœlo querebant ab eo. Ipse autem cum sciret cogitationes eorum, dixit eis: omne regnum aduersus seipsum diuisum desolatur, et domus supra domum cadit. Quod si satanas quoque aduersus seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum eius? quia dicitis, per Beelzebul me eijcere demonia. Quod si Beelzebul præsidio eijcio demonia, filij vestri cuius præsidio eijciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. Porro si digito DEI eijcio demonia, profecto peruenit ad vos regnum DEI. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

λέγει τὴν ἑαυτὴ αὐτῷ, ὅτι εἰρήνη ἐ-
 σὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς. ἐπ' αὐτὸν δὲ οἱ
 ἰσχυρότεροι αὐτοῖς ἐπελθόντες, νικήσονται
 αὐτοῖς, τὴν παντοπλίαν αὐτοῖς αἰρεῖ-
 ῖν ἃ ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ σκύλα αὐτοῖς
 διαδίδωσιν. ὁ μὲν οὖν μετ' ἐμοῦ, κατ'
 ἐμοῦ ὄσιν, καὶ ὁ μὲν συναγαγὼν με' ἐ-
 μὲν, σκορπίσει. ὅτι αὐτὸς ἀκάρτερος
 πνεῦμα θῆλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου,
 διερχετὶ δὲ ἀνθρώπων τόπων ζητῶν
 ἀναπαύσιν, καὶ μὴ εὐρίσκει. λέγει
 ἡ πόσις ἔστω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθῃ θῆ-
 ῖν ἔλθω. καὶ ἔλθω, εὐρίσκει σεσάρω-
 μόνον καὶ λεκοσμημόνον. τότε πο-
 ρεῖται. καὶ πάλιν βαίνει ἐπὶ ἄλλα ἔτερα
 πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῖς, καὶ ἐ-
 σελ

ET EPISTOLAE

pace sunt ea quæ possidet : ubi vero fortior eo superueniens, vicerit eum, vniuersa membra eius aufert, in quibus confidebat, & spolia eius distribuit. Qui non est mecum, contra me est : Et qui non colligit mecum, dispergit. Cum immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arentia quærens requiem, & non inueniens, dicit : Reuertar in domum meam, vnde exiui. Et cum venerit, inuenit eam scopis mundatam atque ornatam. Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum nocentiores ipso, & ingressi

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

σελθόντα κατοικῆ ἐκεῖ. καὶ γίνετο
τὰ ἔργα τῷ αὐθιγῷ πρὸς αὐτοὺς χεῖρονα
τῷ πρώτῳ. ἐγγύετο δὲ ἐν τῷ λέγειν
αὐτὰ ταῦτα ἐπαράσσει τις γυνὴ φω-
νὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἰπὺν αὐτῷ μακα-
ρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μα-
σοὶ ὅς ἐθάλπας. αὐτὸς δὲ εἶπε, με-
νὺν γὰρ μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸ λόγον
τοῦ θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

ΕΝ ΤΗ Δ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑ-

κοστῆς ἐπιστολὴ Γαλ. Δ.

Γέγραπται γάρ, ὅτι ἀβραάμ δύο
ἔσθ' ἐχέρ, ἓνα ἐκ θι παιδίσκης
καὶ ἓνα ἐκ θι λευθέρης. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ
θι παιδίσκης, κατὰ σάρκα γέγονε
ταῦ

ET EPISTOLAE.

gressi habitant ibi, Et fiunt extrema hominis illius peiora primis. Factum est autem. cum hæc diceret, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter qui te portauit, & vbera que suxisti. At ille dixit: Quinimo beati qui audiunt sermonem Dei, & custodiunt illum.

DOMINICALÆTARE

Epistola Gal. 4.

Scriptum est enim, quod Abraham duos filios habuit, vnum ex ancilla. & vnum ex libera. Verum is qui ex ancilla natus est, secundum carnem nas-

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ται. ὁ δὲ ἐκ τοῦ ἐλευθέρας, ἡ δὲ τοῦ
 παγγελίας. ἃ τινὰ ὅτιν ἄλληγορού-
 μενα. αὐταὶ γὰρ εἰσι δύο διαθήκαι,
 μία μὲν ἀπὸ ἡμερῶν σινᾶ, εἰς δουλείαν,
 γεννώσα, ἡ τις ὅτιν ἄγαρ. καὶ γὰρ ἄ-
 γαρ, σινᾶ ὅθεν ὅτιν ἐν τῇ ἀραβίᾳ,
 συκοιχθὲ δὲ τῇ νυνὶ ἱερουσαλήμ. δου-
 λεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. ἡ
 δὲ ἀνω ἱερουσαλήμ, ἐλευθέρα ὅτιν, ἡ
 τις ὅτιν μήτηρ πάντων ἡμῶν. γέγρα-
 πται γὰρ. εὐφρανθήτω σῆρα ἡ οὐ τίνα-
 ττα. ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὡδὶ-
 νουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρή-
 μου μάλλον, ἢ τοῦ ἐχρύσης τῆς ἀνδρα-
 ῖμεις ἡ ἀδελφοί κατὰ ἰσαὰκ ἐπαγ-
 γελίας τέκνα εἰ μὴ. ἀλλ' ὡς περ τοῦ-

ET EPISTOLAE.

rem natus est : qui vero ex libera, per
repromotionem, quæ per allegoriam
dicuntur. Nam hæc sunt duo testa-
menta, vnum quidem in monte Sina
in seruitutē generans, quæ est Agar:
Nam Agar Sina mons est in Arabia
confinis est autem ei, quæ nunc voca-
tur Hierusalem, seruit aut cum filiis
suis. At quæ sursum est Hierusalem,
libera est, quæ est mater oim nostrum.
Scriptum est enim: Letare sterilis,
quæ non paris, erumpe & clama, quæ
non parturis, quoniam multi liberi de-
sertæ, magis quam eius quæ habet vi-
rum. Nos autem fratres secundum I-
saac, promotionis filij sumus sed quem-

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

τε ὁ κατὰ σὰρκα γεννηθεὶς, ἐδίδωκε
 τὸν κατὰ πνεῦμα, οὐτὸ καὶ νῦν.
 ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; ἐμβαλε τὸν
 παιδίστην καὶ τὸν ἕρπαιον. ὁ γὰρ
 μὴ κληρονομήσῃ ἕως τοῦ παιδίσκης
 μετὰ τοῦ ἕρπαιου ἐλευθερίας. ἄρα ἀδελ-
 φοί ἐκ ὅσων παιδίσκης τέκνα, ἀλ-
 λά τοῦ ἐλευθερίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ιωάν. 5.

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν οἰκοῦς
 πέραν τοῦ θαλάσσης τοῦ γαλιλαίας
 τοῦ τιβεριᾶδος, καὶ ἤκολούθη αὐτῷ ὄ-
 χλος πολὺς, ὅτι ἔωρων αὐτοὶ τὰ ση-
 μεῖα, ἃ ἐποίει αὐτῷ τὸ ἁγιωσύνην. αὐ-
 τῷ ἤλθεν

ET EPISTOLAE.

admodum tunc is qui secundum carnem natus erat, persequeretur eum qui natus erat secundum spiritum, ita & nunc. At quid dicit scriptura? Ecce ancillam, & filium illius, non enim haeres erit filius ancillae cum filio liberae. Itaque fratres non sumus ancillae filij, sed liberae.

EVANGELIUM

Ioan 6.

Post haec abiit IESVS trans mare Galileae, quod est Tiberiadis, & sequebatur eum turba multa, quia videbant eius signa, quae faciebat super his qui infirmabantur.

K iij Subijte

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ἦλθε δὲ εἰς ὅσον οἶκος, καὶ ἐκεῖ
 κάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὡς
 ἦ γινώσκοντες τὸ πάχος, ἡ ἑορτὴ τῶν ἰσραὴλ αἰῶν
 ἐπαρὰ οὐκ οἶκος τῶν ὀφθαλμῶν καὶ
 δεασάμενοι, ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχετο
 πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν φίλιππον,
 πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους, ἵνα φά-
 γωσιν οὗτοι; τὸτο δὲ ἔλεγε περὶ
 αὐτοῦ, αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἐμελλε
 ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ φίλιππος,
 διακοσίων δηνάρων ἄρτοι οὐκ ἀρκῶ-
 σιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτοῦ βραχύ
 τι λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἰς τὸν μαθητῶν
 αὐτοῦ ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς σίμων
 πέτρος, ἐστὶ παλαιὸν ἀριστερὸν ὧδε, ὃ ἔχει
 πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψά-

ριας

ET EPISTOLAE.

subijt autem in montem IESVS, & ibi sedebat cum discipulis suis. Instabat autem pascha, dies festus Iudeorum. Cum sustulisset ergo oculos IESVS, & vidisset quod multa turba veniret ad se, dicit ad Philippum : Vnde ememus panes, vt edant isti : Hoc autem dicebat tentans eum : ipse enim sciebat quid esset factururus. Respondit ei Philippus : Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, vt vnusquisque pusillum quippiam accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis, Andreas, frater Simonis Petri : Est puer vnus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, & duos pisces.

K iij

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ρια, ἀλλὰ ταῦτα τί ὅτις εἰς τοσούτους
 εἶπε δὲ ὁ ἰησοῦς, ποιήσατε τὰς αὐθιγὰς
 πρὸς ἀνάπνευσιν. Ὡς δὲ χρότος πολὺς
 ἦν τῷ τόπῳ, ἀνέπεσον αὐτῷ οἱ ἀνδρες
 ὅτι ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλις ἔ-
 λαβε δὲ τὰς ἄρτους ὁ ἰησοῦς, καὶ εὐχα-
 ρισήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ
 μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις. ἑμίσως καὶ
 ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἡδελες. ὡς δὲ
 ἦν ἐπληθύς, λέγει τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῖς, σιναγάζετε τὰ περισσεύσαν-
 τα ἡλασμάτα. ἵνα μὴ τι ἀπόληται
 σινηγῶν αὐτῷ, καὶ ἐγείμην δώδε-
 κα κοφίνους ἡλασμάτων ἐκ τῆς πρῆ-
 ρτε ἄρτων τῆς κριθίνων, ἃ ἐπέρευσεν
 τοῖς βεβρυκόσι. οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰ-
 δόντες

ET EPISTOLAE.

pisces : sed hæc quid sunt inter tam multos ? Dixit autem I E S V S : Facite vt homines discumbant. Erat autem gramen multum in eo loco. Discubuerunt ergo viri numero ferme quinquies mille. Accepit autem panes I E S V S, cumque gratias egisset, distribuit discipulis suis. discipuli vero discumbentibus. Similiter et ex piscibus quantum volebat. Vt autem impleti sunt, dicit discipulis suis : Colligite quæ superfuerunt fragmenta, ne quid pereat. Collegerunt ergo, et impleuerunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, quæ superfuerant his qui comederant. Illi

K v

ergo

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

οἱ πάντες οἱ ἐποίησε σημεῖα οἱ ἰησοῦς, ἐ-
λεγον, ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ πρῶτος
της, ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ κόσμον.

ΕΝ ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑ

καὶ τῆς τετρακοστῆς ἐπιστολῆς

πρὸς ἑβραίους.

Χριστὸς δὲ παραγινόμενος ἀρχι-
ερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. ὅτι δι-
μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς οὐ
χειροποιήσας, τουτέστιν, τῆς ταύτης δι-
κτύσεως, ἀλλὰ διὰ τοῦ αἵματος τῶν τράγων
καὶ μόσχων, ὅτι διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος
εἰσῆλθον ἐφάπαξ εἰς τὰ ἁγία αἰω-
νίαν λύτρωσιν ἐννοούμενος. εἰ γὰρ τὸ
αἷμα τῶν τρώων καὶ τράγων, καὶ πόδες
δαμά-

ET EPISTOLAE

ergo homines cum vidissent quod Iesus
fecerat signum, dicebant : Hic est verè
Propheta ille, qui ventur⁹ est in mūdū.

DOMINICA QUINTA

quadregesima, Epistola

Heb. 9.

AT Christus accedens pontifex
futurorum bonorum, per maius &
perfectius tabernaculum, non manu
factum, hoc est, non huius structurae,
neq; per sanguinem hircorum ac vitu-
lorum, sed per proprium sanguinem
ingressus est semel in sancta aeterna re-
demptione reperta. Nam si san-
guis taurorum & hircorum, & cinis
iunen-

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

δαμάλεως, ῥαντίζουσα τὰς λεκοινω-
 μίας, ἀγιάζει πρὸς τὴν θλίσαντος
 καθαρότητα, πύσω μάλλον τὸ αἷμα
 τοῦ χριστοῦ, ὅς ῥα πνεύματι αἰωνίου
 ἑαυτὴ προσωύνησεν ἁμαρτοῦ τῷ θεῷ,
 καθαριεῖ τὴν σωείδοσιν ὑμῶν ἀπὸ
 νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ
 ζῶντι, καὶ ῥα τὸτο δαθήκης βασιλῆος
 μεσίτης ὅστις, ὅπως θανάτου γενομένης
 εἰς ἀπολύτρωσιν τῇ ὡδὶ τῇ πρώτῃ δι-
 αθήκης πρὸς βάσεως, τὴν ἐπαγγελίαν
 λάβωσιν οἱ κεκλημένοι θλίσαντος
 κληρονομίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἰωάν. ἡ.

ΤΙΣ

ET EPISTOLAE.

iuence aspergens inquinatos sanctificat ad carnis purificationem, quanto magis sanguis Christi, qui per spiritum æternum seipsum obtulit immaculatum DEO, purgabit conscientiam vestram à mortuarijs operibus, ad seruiendum DEO viuenti? Et ob id noui testamenti conciliator est, vt morte intercedente, ad redemptionem earum præuaricationum, quæ fuerant sub priori testamento, ij qui vocati sunt, promissionem accipiant eterne hereditatis.

EVANGELIUM

Ioan. 8.

Quis

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ΤΙΣ ὅς ἐμῶν ἐλέγχῃ με πρὸς ἀ-
 μαρτίας; εἰ δὲ ἀληθείαν λέγω,
 διὰ τί ὑμεῖς ὁπισθενεῖτε μοι; ὁ ὧν ἐκ τῆς
 θεῶς τὰ ῥήματα τῆς θεῶς ἀκούετε. ὅτι τῆς
 ὑμεῖς ἀκούετε, ὅτι ἐκ τῆς θεῶς ἀκούετε.
 ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰσδαριῶται, καὶ εἶπον
 αὐτῷ, ὅτι καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι σα-
 μαρείτης εἶ συ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀ-
 πεκρίθη ὁ ἰησοῦς, ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ
 ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ
 ὑμεῖς ἠτιμάσατέ με. ἐγὼ δὲ οὐ ζή-
 τῶ τὴν δόξαν μου, ὅτιν οὐκ ἔχω καὶ κρι-
 νῶν. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, εἰ ἂν τῆς
 τῆς λόγου τῆς ἐμῆς τηρήσῃ, θάνατον
 οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον
 οὖν αὐτῷ οἱ ἰσδαριῶται, νυνὶ ἐγνώκαμεν

ὅτι

ET EPISTOLAE.

Quis ex vobis arguet me de peccato? Porro si veritatem dico, quare vos non creditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit: propterea non auditis, quia ex Deo non estis. Responderunt ergo Iudaei, et dixerunt ei: Nonne bene dicimus nos, quod Samaritanus es tu, et demonium habes? Respondit IESVS: Ego demonium non habeo, sed cohonesto patrem meum, et vos ignominia affecistis me. Ego autem non quero gloriam meam, est qui quærat et iudicet. Amen amen dico vobis, si quis sermonem meum seruauerit, mortem non videbit in æternum. Dixerunt ergo illi

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ὅτι δακμόνιον ἔχεις. ἄβραάμ ἀπέθανε,
 καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις, ἐάν
 τις τὸν λόγον μου τηρῇ, οὐ μὴ γένω-
 σεται θάνατος εἰς τὸν αἰῶνα. μή σὺ
 μέζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἄβραάμ,
 ὅστις ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται ἀπέ-
 θανον; τίνα σε αὐτὸν σὺ ποιεῖς; ἀπε-
 κρίθη ὁ Ἰησοῦς, ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυ-
 τόν, ἢ δοξαμὸς ὃς ἐν ἐσιν, ἐσιν ὃ πα-
 τὴρ μου δοξάζων με, ὅν ὑμεῖς λέγε-
 τε, ὅτι θεὸς ὑμῶν ὅστις, καὶ σὺν ἐγνώκα-
 τε αὐτὸν. ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. καὶ ἐάν
 εἴπω, ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἐσομαι ὅμοι-
 ος ὑμῶν ψεύστης, ἀλλὰ οἶδα αὐτόν, καὶ
 τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. ἄβραάμ ὁ πα-
 τὴρ ὑμῶν ἠγαλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὸν
 ἡμέ-

ET EPISTOLAE.

Illi Iudæi : Nunc cognouimus quod dæ-
 monium habes. Abraham mortuus est
 & Propheta, & tu dicis : Si quis ser-
 monem meum seruauerit, non gusta-
 bit mortem in æternum : Nunquid tu
 maior es patre nostro Abraham qui
 mortuus est ? Et Propheta mortuus
 sunt. Quem teipsum tu facis ? Respon-
 dit IESVS : Si ego glorifico meipsum
 gloria mea nihil est. Est pater meus
 qui glorificat me, quem vos dicitis
 Deum vestrum esse, & tamen non co-
 gnouistis eum, ego autem noui eum.
 Et si dixero, quod non nouerim eum, e-
 ro similis vestri mendax. Sed noui eum,
 & sermonem eius seruo. Abraham pater
 L vester

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ἡμέραν πλὴν ἐμὴν. καὶ εἶδε, καὶ ἐ-
 χάρη. εἶπον αὐτῷ οἱ ἰδού αἱ τοὶ πρὸς αὐ-
 τὸν. ποντήκοντα ἔτη ὅπως ἔχεις, καὶ
 ἄβραάμ ἐώρακας; εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰη-
 σὺς, ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀ-
 βραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι. ἤσαν δὲ
 λίθους, ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν. ἰη-
 σὺς δὲ ἐκρύβη, καὶ ὁδὴν ἔκ τ' ἱερῶ.

ΕΝ ΤΗ ἙΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ
 τῆς τετρακοστῆς, ἐπιστολὴ

Τῷ Φίλιπ. β.

Τὸτο γὰρ φρονείδω γινώσκων, ὅτι καὶ
 γινώσκω ἰησοῦν, ὅς γινώσκων μορφὴν θεοῦ ὑπερ-
 χωρ οὐχ' ἄρπαγμα ἡγήσατο τὸ εἶναι
 ἰσαθεῶ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορ-
 φῇ

ET EPISTOLAE

vester exultavit, ut videret diem meum, & vidit, atq; gaudius est. Dixerunt ergo Iudaei ad eum: quinquaginta annos nondum habes. & Abraham vidisti? Dicit eis Iesus: Amen amen dico vobis, antequam Abraham nasceretur, ego sum. Tollebant ergo lapides, ut iacerent in eum. Iesus autem abscondit se, & exiit e templo.

DOMINICA V. QVA

dragesimæ, Epist. Phil. 2.

IS enim affectus sit in vobis, qui fuit & in Christo Iesu, qui cum esset in forma Dei, non rapinam arbitratus est, ut esset equalis Deo, sed semet

Lij

ipsum

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ὅτι δ' ἔλου λαβὼν, γνῶμοιοματι αὐ-
 θρόπων γινόμενθ, καὶ σχηματιέν.
 ρεθεὶς ὡς ἀνδρωτθ, ἐταπείνωσεν.
 αὐτὸν γινόμενθ ὑπὸ κτθ-μέχρι θά-
 νάτθ, θανάτθ ἡ σαυρθ. διὸ καὶ ὁ θε-
 ὸς αὐτὸν παρένψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐ-
 τῷ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα, ἵνα γι-
 τῷ ὀνόματι ἰησοῦ πάντων γόνων λάμψῃ
 ἐπ' οὐρανίῳ, καὶ ἐπιγείῳ, καὶ ὑποχ-
 θονίῳ, καὶ πάντα γλῶσσαις ὁμολογῇ-
 σονται, ὅτι κύριθ ἰησοῦς χριστὸς εἰς δό-
 ξαν θεοῦ πατρὸς.

Εὐαγγέλιον γν ταύτη τῇ κυριακῇ,
 εὐρησείσιν αὐτὸ γν τῇ πρώτῃ κυ-
 ριακῇ τῇ πρῶτῃ σίας.

Ερ 8-

ET EPISTOLAE.

ipsum inaniuit, forma serui sumpta.
 in similitudine hominum constitutus,
 et figura repertus ut homo, humilem
 præbuit semetipsum, factus obediens
 usq; ad mortem, mortem autem crucis.
 Quapropter et Deus illum in sum-
 mam extulit sublimitatem, ac dona-
 uit illi nomen, quod est supra omne
 nomen, ut in nomine I E S V omne
 genu flectat cœlestium ac terrestrium
 et inferorum: omnisque lingua con-
 fiteatur, quod Dominus sit Iesus Chri-
 stus ad gloriam Dei patris.

Euangelium in hac Dominica re-
 peries supra in prima do-
 minica Aduentus

L iiij

In die

EVANGELIA

ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΤΟΣ, ΕΠΙΣΟΛΗ ΓΝ ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝ. Ε.

Ελευθέρωσθε αὐτὸν τὸν παλαιὸν
ζύμη, ἵνα εἴτε νέον φύμα, λευκὸν
ἔσθε ἄζυμοι. καὶ γὰρ τὸ πάχος ἡμῶν
ὡς ἡμῶν ἐδύθη χριστός. ὥστε
ἐορτάζωμεν μὴ γν ζύμη παλαιάν, μὴ
δὲ γν ζύμη λευκίας καὶ πονηρίας, ἀλλ'
γν ἄζυμοις ἐλευθερίας καὶ ἀληθείας.

EYANGELION

Mar. 15.

Καὶ διαγενομένης τῆς σαββάτου,
Μαρία ἡ Μαγδαλαῖν, καὶ Μαρία ἡ
τῆς Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη ἡ γόρα, αὐτὰς
ἐξῆλθον.

ET EPISTOLAE.

IN DIE PASCHAE, E-
pistola prima ad Corin-

thios 5.

Expurgate itaque vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis in fermentati. Nam et pascha nostrum pro nobis immolatus est Christus. Itaque festum celebremus non in fermento veteri, nec in fermento malitiae et versutiae, sed in panibus fermento carentibus. i. sinceritate et veritate.

EVANGELIUM

Mar. 16.

ET cum praeterisset sabbatum, Maria Magd., et Iacobi, et Salome, emerunt

L iij

runt

EVANGELIA

ῥοματα, ἵνα ἔλθῃσαι ἀλείψασιν ῥα-
 νίμ. καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς σαββά-
 του ἔρχοντο ἐπὶ τὸ μνημεῖον, αἰατέ-
 λαντες τὸ ἥλιον, καὶ ἔλεγον πρὸς
 ἑαυτάς, τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸ λί-
 θον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημεῖου; καὶ αἰα-
 βλέψασαι, διεφύσιν ὅτι ἀποκεκύ-
 ρισται ὁ λίθος. ὡς γὰρ μέγας σφό-
 δρα. καὶ ἔσπελθῃσαι εἰς τὸ μνημεῖον,
 εἶδον νεανίσκον καθεήμενον ἐν ταῖς
 δεξιαῖς, περιβεβλημένον ὡς λευ-
 κὸν, καὶ ὄρεται βίβλον. ἡ δὲ λίγα
 αὐταῖς μὴ ἐκταμῆθε, ἵνα αὐτὸς ἡ-
 γῆτε τὸ ναζαρενὸν τὸ ἔσχατον μύη-
 ρον, οὐκ ὄσιν ἂν δεῖ. ἰδὲ ὅτε πᾶς
 προσέβηκαν αὐτῷ, ἀλλ' ἔπαυσε ἔπα-
 ρε τοῖς

ET EPISTOLAE.

sunt aromata, ut venirent & unge-
 rent eum. Et summo diluculo diei
 primi sabbathorum veniunt ad mo-
 numentum, exorto sole, dicebantque
 inter sese, Quis reuoluet nobis lapi-
 dem ab ostio monumenti? Et cum
 respexissent, vident lapidem esse re-
 uolutum: nam erat magnus valde.
 Et ingressæ in monumentum, viderunt
 adolescentem sedentem à dex-
 tris, amictum stola candida, & ex-
 pauerunt. At ille dicit eis: Ne ex-
 pavescatis. Iesum quaeritis Nazare-
 num, qui fuit crucifixus surrexit nō
 est hic. Ecce locus ubi posuerant
 eum. Sed abite, dicite discipulis
 eius

EVANGELIA

τε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ πέ-
τρω, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλι-
λαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς ἔ-
πεν ὑμῖν.

EN HMEPA DEYTERA

τὸ πᾶσα ὁ, ἐπιστολὴ

πραξ. ι.

Σταθεὶς ὁ πετρὸς ἐν μέσῳ τῆς
λαοῦ, ἔπεν· ἀδελφοί,
ὑμεῖς οἴδατε τὸ γινόμενον ῥῆμα καθ'
ὅλης τῆς ἰσραήλ, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς γα-
λιλαίας ἄχρι τοῦ βαπτίσματος ἡ κήρυξις
ἰωάννου, ἰησοῦ τὸν ἀπὸ ναζαρέθ, ὡς
ἐχριστὸν καὶ τὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἁγίῳ
καὶ δυνάμει, ὅς διεπλάσθη ἐνεργειῶν
καὶ σημείων.

ET EPISTOLAE.

eius, et Petro, quod ille praecedit
vos in Galileam, illic eum videbi-
tis, sicut dixit vobis.

FERIA SECUNDA PA-

scha, Epistola Acto-

rum 10.

Stans Petrus in medio plebis,
dixit: Viri fratres, ipsi nostis, de
quo sermone fama divulgata fuit in
tota Iudaea, rumore primum orto à
Galilea, post baptisma quod prædi-
cabat Ioannes, quod Iesum Naza-
renum unxerit Deus spiritu sancto
et virtute, qui obambulavit bene-
fici-

EVANGELIA

ἰσμεν ὅτι πάντας τοὺς Ἰαζαδωάσεν
 ἐκείνους ἐκ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ θεὸς
 ἔω μετ' αὐτῶν. καὶ ἡμεῖς οὐ μὲν μάρ-
 τυρες πάντων αὐτῶν ἐποίησαν, ὅτι τετὴν
 χάριν τοῦ ἰσθίου αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡ ἐξουσία
 αὐτοῦ, ἐν αὐτοῖς κρεμάσαντες ὡς ξύ-
 λου αὐτοῦ ὁ θεὸς ἡγάγετο τῇ τρίτῃ ἡμέ-
 ρᾳ. καὶ ἔδοκην αὐτῷ ἐμφανῆ γενέ-
 σθαι ὅτι πάντι τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυ-
 ροὶ οἱς προκεχειροτονημένοις ἐκ τοῦ
 θεοῦ ἡμεῖς, εἰς τὴν σωτηρίαν ἡμεῖς καὶ
 συνεπίσμεν αὐτῷ, μετὰ τῆς αἰσῆ-
 ναι αὐτῶν ἐκ νεκρῶν καὶ πάλιν γένε-
 σθαι ἡμεῖς ἐκείνῳ τῷ λαῷ καὶ διαμαρ-
 τήσαντες ὅτι αὐτὸς ὁ ἰσθίου αὐτοῦ
 ἐκ τοῦ θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νε-
 κρῶν.

ET EPISTOLAE.

faciendo et sanando omnes oppres-
 sos à diabolo, quoniam Deus erat cum
 illo. Et nos testes sumus omnium quae
 fecit, et in regione iudeorum et Hie-
 rosolymis. quem occiderunt suspen-
 sum in ligno. Hunc suscitavit Deus.
 tertio die, et exhibuit eum, ut ma-
 nifestus fieret non toti populo, sed
 testibus prius ad hoc delectis à Deo,
 nimirum nobis, qui comedimus et
 bibimus una cum illo, posteaquam
 resurrexit à mortuis. Et praece-
 pit nobis ut praedicaremus populo,
 ac testificaremur, quod ipse sit ille,
 qui constitutus erat à Deo iudex
 vivorum ac mortuorum. Huic om-

nes

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

κρῶν. τούτο πάντες οἱ προφῆται
μαρτυροῦσιν, ἅφεςιν ἁμαρτιῶν λα-
βῆναι διὰ τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ πάντα
τὰ ἔργα ποιῶντα εἰς αὐτόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. ΚΔ.

Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πο-
ρευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώ-
μην ἀπέχουσαν σαδίσκος ἐξ ἡκοντῶν ἀκρί-
βουσαλημ, ἥ ὀνομαζέμεται. καὶ αὐτοὶ
ᾠμίλῃν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων
τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένε-
το ὅτι τῷ ᾠμίλῃν αὐτὸς καὶ συζητῶν
καὶ αὐτὸς οἶνος ἐγγίνας συνεπρένε-
το αὐτοῖς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρά-

ΤΟΥΤΟ

ET EPISTOLAE

omnes Prophetae testimonium ferunt,
quod remissionem peccatorum acce-
pturus sit per nomen eius, quisquis
crediderit in eum.

EVANGELIUM

LUC. 24.

Ecce duo ex illis ibant eodem die
in castellum quod aberat spacio se-
xaginta stadiorum ab Hierosolymis,
nomine Emaus, et ipsi confabula-
bantur inter se de his omnibus quae
acciderant. Et factum est, dum
confabularentur ac disputarent, et
ipse IESVS appropinquans ibat una
cum illis. Ceterum oculi eorum tee-
neban

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

πόντο ἵνα μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. ἔπει-
 δὲ πρὸς αὐτούς, τίνες οἱ λόγοι οὗτοι,
 οὗς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους πόρε-
 πατέρης, καὶ ἐς ἐσχυρωποί; ἀπο-
 κριθεὶς δὲ εἰς, ὡς ὄνομα κλεόπας, εἶπε
 πρὸς αὐτόν, σὺ μὲν οὐ παροικεῖς
 ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγνώσκεις τὰ γινόμε-
 να ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τί; αἱ δὲ εἰπὼν
 αὐτῷ, τὰ πρὸς τὸν ναζωραῖον, ὅς
 ἐγγύς το αὐτῷ προφήτης, διωχτὸς ὢν
 ἐν γὰρ λόγῳ πάντων τῶν θεῶν, καὶ
 πάντων τῶν λαῶν, ὅπως τε πρὸς ὁ-
 καν αὐτῶν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ἀρχόν-
 τες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐς αἰ-
 ρωσιν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι

ET EPISTOLAE.

nebantur ne cum agnoscerent, & ait
 ad illos: Qui sunt hi sermones quos
 confertis inter vos ambulantes, &
 estis tristes? Ac respondens unus, cui
 nomen Cleophas, dixit ei: Tu solus
 peregrinus es Hierosolymis, neque
 cognovisti quae facta sunt illic his
 diebus? Et ille dixit eis, Quae? illi
 vero dixerunt: De Iesu Nazareno,
 qui fuit vir Propheta, potens opere
 & sermone, coram Deo & toto po-
 pulo, & quomodo cum tradiderunt
 summi sacerdotes, & principes no-
 stri in condemnationem mortis, &
 crucifixerunt eum. Nos autem
 sperabamus eum esse illum qui red-

EVANGELIA

αὐτὸς δὲ ὁ μέλλων λυτρωθῆναι, ὅτι
 ἰσραὴλ. ἀλλὰ γε σὺ πᾶσι τούτοις
 τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμε-
 ρον, ἀφ' ὃ ταῦτα ἐγγύετο. ἀλλὰ καὶ
 γυναῖκες τινες δὲ ἡμῶν δὲ ἐσηκαρῆ-
 μᾶς, γενόμεναι ὁρθῆσαι ὑπὸ τὸ μνημεῖ-
 ον, καὶ μὴ εὑρεῖσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ,
 ἦλθον λέγουσαι, καὶ ὁπῆσσαν ἀγγέ-
 λων ἑαρακύναι, οἱ λέγουσιν αὐτῇ
 ζῶν. καὶ ἀπῆλθον τινες τῶν σὺν ἡ-
 μῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὑρον ὅτι
 λαθῶς καὶ αἱ γυναῖκες ἔποιν, αὐτῇ δὲ
 οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτὰς,
 ὦ ἀνόητοι καὶ βραδύς τῃ καρδίᾳ τῇ
 πνεύματι ὑπὸ τῶν ὁσίων οἱ ἐλάλησαν οἱ
 προφῆται. οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν
 τὸν υἱόν

ET EPISTOLAE

dempturus esset Israel. Atqui su-
 per hæc omnia tertius dies est ho-
 die, quod hæc facta sunt. Sed &
 mulieres quædam ex nobis atto-
 nitos reddidère nos, quæ diluculo
 pervenerunt ad monumentum. &
 non inuento corpore eius, venerunt
 dicentes, se etiam visionem angelo-
 rum vidisse, qui dicerent eum vi-
 vere. Et abierunt quidam eorum,
 qui erant nobiscum ad monumen-
 tum, & ita reperierunt, sicut muli-
 eres dixerant, ipsum vero non vi-
 derunt. Et ipse dixit ad eos : O
 stulti & tardi corde ad credendum
 in omnibus quæ locuti sunt Pro-
 phetæ

M ij

EVANGELIA

ὁ ἰησοῦς, ὃς ἐσελθὼν εἰς τὴν δόξαν
 αὐτοῦ; καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ μαθητῶν καὶ
 ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διερμηνεύων
 αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς
 τὰ περὶ ἐαυτοῦ καὶ ἠγγίζων εἰς τὴν
 βῆθη θάλασσαν, καὶ αὐτοὶ προσε-
 πίπτειν προσκυνοῦντες αὐτόν. καὶ πα-
 ραβλάσκοντες αὐτόν, λέγοντες, μένου
 μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ὅστις καὶ
 κίχ' ἡμεῖς ἡμέρα. καὶ εἰσηλθεὶς τῶν μα-
 θητῶν αὐτοῦ. καὶ ἤρξατο φάσκειν κα-
 τὰ τὴν βῆθιν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, λα-
 βὼν τὰ ἄρτια, εὐλόγησεν, καὶ ἐλάσας,
 ἐπέδιδου αὐτοῖς. αὐτοὶ δὲ διηκροί-
 γοντες αἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπέγνωσαν
 αὐτόν. καὶ αὐτοὶ ἀφῆκον. καὶ ἤρξατο
 ἀπ' αὐ-

ET EPISTOLAE.

pheta. Nonne haec oportuit pati Chri-
 stum, & intrare in gloriam suam: Et
 exorsus à Mose, & omnibus Prophe-
 tis, interpretabatur illis in omnibus
 scripturis quae de ipso erant. Et ap-
 propinquaverunt castello, quo ibant,
 & ipse praeseferbat longius ire. Et
 coegerunt illum dicentes: Mane no-
 bis um, quoniam vergit ad vesperam
 & inclinatus est dies. Et intrauit ut
 maneret cum illis. Et factum est dum
 accumberet cum eis, accepit pa-
 nem, & benedixit ac fregit, &
 porrigebat illis. Et aperti sunt ocu-
 li eorum, & agnouerunt eum, &
 ipse subduxit sese à conspectu eorum.

EVANGELIA

ἄνω' αὐτῶν· καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους
οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν λαομμένη ἦν γὰρ
ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ
ὡς διωόντες ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ
ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἐπέστρεψαν
εἰς Ἱεροσόλημ, καὶ εὗρον συνηθροισ-
μένους τὸς ἑνδεκά, καὶ τὸς σὺν αὐτοῖς
λέγοντας, ὅτι ἠγέρθη ὁ κύριος ὡς
τάως, καὶ ὤφθη σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἔξη-
γουῦτο τὰ γὰρ τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη
αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

EN HMEPA TRITH TOY
πάχατος, ἐπιστολὴ τῶν

πρα. ξ. ιγ.
ΑΝΑΣΤΑΣ Ἰ. ΠΑΥΛΟΣ, καὶ ΛΑΤΑΣΕ-
ΣΑΣ

ET EPISTOLAE

rum, et dixerunt inter sese: Nonne
ne cor nostrum ardebat in nobis,
dum loqueretur nobis in via, et a-
periret nobis scripturas? Et exure-
gentes eadem hora, regressi sunt
Hierosolymam, et inuenerunt con-
gregatos undecim, et eos qui cum
illis erant, dicentes: Surrexit Do-
minus verè, et apparuit Simoni. Et
illi narrabant quae gesta erant in via
et quomodo fuisset agnitus ipsis in
fractione panis.

FERIA TERTIA PA-
sche, Epist. Act. 13.

Surgens autem Paulus, manu si-
lento
M iij

EVANGELIA

σας τῇ χερί. ἔπεν, ἀνδρες ἀδελφοί
 υἱοὶ γυναικὸς ἀβραάμ, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν φο-
 βόμενοι τὸ θεόν, ὑμῶν ὁ λόγος ὅτι τὸ σω-
 τηρίαις ταύτης ἀπεστάλη· οἱ γὰρ ἱε-
 ροὶ καὶ οἱ ἱεροφύλακες, καὶ οἱ ἀρχον-
 τες αὐτῶν τὸν ἄγνωστον, καὶ τὰς
 γραφὰς τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ τὸ αἰ-
 σάββατον αἰσιν ὑποκυμνῶντες, καὶ οἱ
 ἱεροφύλακες ἐπληρώσαν, καὶ μετὰ ταῦτα αὐ-
 τὸν θανάτῳ ἐκδόντες, ἠτίσαντο τοῖς ἱε-
 ρεῖσι καὶ τοῖς ἀρχαῖς αὐτῶν, ὅς τε ἐπὶ τῇ
 ταύτῃ πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα
 κατελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν ἐν
 μνημείῳ· ἡ δὲ θεὸς ἠγειρεν αὐτὸν ἐκ
 νεκρῶν ὅς ὡς θ· ὑπὸ ἡμέρας πλείους
 τοῖς συναχθεῖσιν αὐτῷ ἀπὸ Πλα-
 τῶν

ET EPISTOLAE.

Ientio indicto, ait: Viri fratres,
 filij generis Abrahæ, & qui inter vos
 timent Deum, vobis sermo salutis
 huius missus est. Qui enim habita-
 bant Hierosolymis, & principes e-
 orum cum ignorarent illum, & vo-
 ces Prophetarum, quæ per omne
 sabbatum leguntur, condemnato eo
 impleverunt. Nullaque causa mor-
 tis inuenta, petierunt à Pilato, ut
 interficerent illum. Cumq; consum-
 massent omnia, quæ de eo scripta e-
 rant, depositum de ligno: po-
 runt in monumento. Deus autem su-
 scitavit eum à mortuis, qui vivus est
 per dies multos his, qui simul ascen-
 derunt

EVANGELIA

σας τῇ χερί. ἔπειτα, ἀνδρες ἀδελφοί
 υἱοὶ γυναικὸς ἀβραάμ, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν φο-
 βόμενοι τὸ θεῖον, ὑμῶν ἐλθέτω τὸ σω-
 τηρίαις ταύτης ἀπεσταλὴν οἱ γὰρ λα-
 οὗ κόντες ἐν ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἀρχον-
 τες αὐτῶν τῶν ἀγνοούντες, καὶ ἰσ-
 τῶν ἀπὸ τῶν προφητῶν, ἵνα κατὰ τὸ αὐ-
 τῶν ἐκείνων αἰσιν ὡς κελεύει, καὶ αὐ-
 τῶν ἐπληρώσαν, καὶ μηδὲν αὐτῶν
 θανάτου εὐρόντες, ἠτίσαντο πειλῶν
 αὐτοὺς ἵνα αὐτῶν ὅς δ' ἐξελθόντες
 πάντα τὰ περὶ αὐτῶν γεγραμμένα
 κατελόγησαν ἀπὸ τῶν ξύλων, ἔθηκαν ἐν
 μνημείῳ ἰδίῳ θεοῦ ἡγεσθαι αὐτῶν ἵνα
 ἐκείνων ὅς ὡς θ' ἡμεῖς πλείους
 τοῖς σωτηρίαις αὐτῶν ἀπὸ θανάτου
 ἀνίστασθαι

ET EPISTOLAE.

Ientio indicto, ait: Viri fratres,
 filij generis Abrahæ, & qui inter vos
 timent Deum, vobis sermo salutis
 huius missus est. Qui enim habita-
 bant Hierosolymis, & principes e-
 orum cum ignorarent illum, & ve-
 ces Prophetarum, quæ per omne
 sabbatum leguntur, condemnato eo
 impleverunt. Nullaque causa mor-
 tis inuenta, petierunt à Pilato, ut
 interficerent illum. Cumq; consum-
 massent omnia, quæ de eo scripta e-
 rant, depositum de ligno: po-
 runt in monumento. Deus autem su-
 scitavit eum à mortuis, qui vivus est
 per dies multos his, qui simul ascen-
 derunt

M P derunt

EVANGELIA

λιλαίας εἰς ἱερουσαλήμ, οἵ τινες εἰσὶν
μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸ λαόν, καὶ ἡ
μεῖς ὑμᾶς εὐαγγελίζομεθα πάλιν πρὸς
τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην
ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς
τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν αὐασιῇ καὶ ἰσχύι

EΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. ΚΔ.

Αὐτὸς δὲ ἰσχυρῶς ἐκινῶν μεσση αὐτοῦ
καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. πλὴν
δοκίμας ὅτι καὶ ἐμφοβοὶ γινόμενοι, ἐδόκουν
πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἰπὼν αὐτοῖς,
ταῖς αἰσθητικαῖς ἐσὲ, καὶ διὰ τί διαλε
γισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδί
αις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖρας μου, καὶ
τοὺς πόδας μου, ὅτι ἐγώ

ET EPISTOLAE.

derunt cum eo à Galilæa Hierosoly
mam, qui sunt testes eius apud ple
bem. Et nos vobis annunciamus, &
eam repromissionem, quæ ad patres
facta est, Deus adimpleverit filiis illo
rum, nimirum nobis, resuscitans Iesū.

EVANGELIUM

LUC. 24.

STetit Iesus ipse in medio eorum
& dicit eis: Pax vobis. Expauesa
eti vero & contrriti, existimabant
se spiritum videre, & dixit eis: Quid
turbati estis, & cogitationes ascen
dunt in cordibus vestris? Videte
manus meas, & pedes meos, quia
ego

EVANGELIA

νδρ τ συνιγναι τας γραφας, η επιση-
 αυτοις, οτι οτας γεγραπται ο οτως
 εδεν παθεν τ χριστον, η αναστωαι
 εκ νεκρων τη τριτη ημερα, και λε-
 γουχθωαι υδι τω ονοματι αυτου μετα-
 νοιαν η αφεσην αμαρτιων εις παν-
 τα τα εθνη.

EN H MERA TETARTH
 το παρχατο, επισολη τ
 πραξ. γ.

Ιδων η πετρος, απεκρινετο πρὸς
 τ λαον, ανδρες ισραηλιτς, τι θαυ-
 μαζετε υδι τω, η ημιν τι ατηνιζε-
 τε, ως ιδια δωσαμεν η ενσεβεια πε-
 ποιηκωσι τ πατριπατερ αυτου; ο θεος
 αβρααμ, η ισαακ, η ιακωβ, ο θεος
 των

ET EPISTOLAE

aperuit illorum mentem, ut intelli-
 gerent scripturas, et dixit eis: Sic
 scriptum est, et sic oportebat Chri-
 stum pati, et resurgere a mortuis
 tertio die et predicari nomine eius
 paenitentiam ac remissionem pecca-
 torum in omnes gentes.

FERIA QVARTA PA-
 scha, Epist. Act. 3.

Videns autem Petrus, respondit
 ad populum, Viri Israelitae, et qui
 timetis Deum, audite: quid mirami-
 ni super hoc, aut nos quid intuemini,
 quasi nostra virtute aut pietate effece-
 rimus, ut hic ambularet. Deus Abra-
 ham

EVANGELIA

ὁ πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε ὅτι παῖς
 δα αὐτοῦ ἰησοῦς υἱὸς ἐν ὑμῖν, πρὸς δὲ ὡνα-
 τε, καὶ ἠρνήσαδε αὐτὸν καὶ ἅπερ σὺ
 πορ πλάτου λέγειν. ὅτι ἐκείν. οὐκ
 πολὺ ἐν. ἡμεῖς δὲ ὁ ἀγνὸς καὶ δίκαιος
 ἠρνήσαδε. καὶ ἠτήσαδε ἀνδρῶς φρι-
 νία χα, ἰδοὺ αὐτὸν. ὅτι δὲ ἀρχηγὸς
 τοῦ λαοῦ ἀπὸ ἐκείνου, ἐν ᾧ ὁ θεὸς ἠγά-
 ρηται ἐκ νεκρῶν. ὁ μὲν μάρτυρες ἐσ-
 μεν. καὶ ὡς τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος
 αὐτοῦ, τότε ὅτι ὡς εἶτε. καὶ οἱ δὲ αὐ-
 τὸν ἐσερίωσαν ὅτι ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἡ πῖ-
 σις ἡ δὲ αὐτοῦ ἰδὼν αὐτὸν τὴν ὁ-
 λοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάν-
 των ὑμῶν. καὶ νῦν ἀδελφοί οἱ δὲ αὐ-
 τοῦ λαοῦ ἀγνοίαν ἐπέβατε, ὡς αὐ-
 τοῦ

ET EPISTOLAE

ham, et Isaac, et Iacob, Deus pa-
 trum nostrorum glorificavit filium
 suum, IESUM quem vos tradidistis,
 ac negastis in conspectu Pilati, cum il-
 le iudicasset esse absolvendum. Vos
 autem sanctum et iustum negastis, ac
 postulastis ut virum homicidam dona-
 ret vobis, authorem vero vitae interfe-
 cistis, quem DEUS suscitavit à mor-
 tuis, cuius nos testes sumus, et per
 fiduciam nominis eius hunc quem vi-
 detis ac nostis, consolidavit nomen
 ipsius et fides quæ per eum est, de-
 dit ei integritatem istam in conspectu
 omnium vestrum. Et nunc fratres
 scio, quod per ignorantiam fecistis,

N

sicut

EVANGELIA

καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ὃς θεὸς ἅπρ-
κατ' ἡγ' ἡ δ' ἡ σίματ' ὅ παύταρ τ'
προφητ' αὐτ' παθεῖν τ' χριστὸν ἐπλή-
ρωσεν οὕτως. μετανοήσατε ὅν, καὶ ἐ-
πιστρέψατε εἰς τὸ ὅδε ἀλαφροῦ αὐ-
μῶν τὰς ἁμαρτίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μετὰ ταῦτα ἐφάνησεν αὐτῷ
ἰωάν. καὶ
πάλιν οἰκοῦς ἡδὲ τῇ θαλάσσης τῆς
τιβεριάδος, ἐφάνησεν δὲ οὕτως. ἦν
σαρμόν σίμων πῆτρος καὶ θωμάς, ὁ
λεγόμενος διδύμος καὶ ναθαναὴλ
ὁ ἀπὸ κανᾶ τῆς γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ
ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθη-
τῶν

ET EPISTOLAE.

sicut et principes vestri. Deus autem
quæ prænuñciauerat per os omnium
Prophetarum suorum, Christum pas-
surum, impleuit sic. Pœniteat vos igitur
et conuertimini, ut deleantur
peccata vestra.

EVANGELIUM

Postea manifestavit se iterum
Iesus ad mare Tiberiadis, manife-
stavit autem sic. Erant simul Si-
mon Petrus, et Thomas, qui dicitur
Didymus, et Nathanael, qui erat
à Cana Galilææ, et filij Zebedæi,
alijque ex discipulis eius duo. Di-

EVANGELIA

τῶν αὐτῶ δ' ὄν. λέγει αὐτοῖς σίμων
 πέτρος, ἰσχυρὸς ἀλιεύς. λέγου-
 σιν αὐτῷ, ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν
 σοι. ὁ δ' ἡλθὼν καὶ αὐτὸν βάλει εἰς τὸ
 πλοῖον ἐκείνου καὶ ὅτι ἐκείνου τῆς νύκ-
 τος ἰσχυρὰ οὐδ' ὅτι. πρωῒας δὲ ἦδη γενο-
 μένης, ἔστη ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἀγία λόφον
 καὶ λέγει αὐτοῖς οἱ μαθηταὶ ὅτι ἰη-
 σοῦς ἐστίν. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, παρὶς
 μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθη-
 ραυτῷ οὐ. ὁ δ' εἰπὼν αὐτοῖς βάλε-
 τε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοῖος
 δίκτιον, καὶ ἐκρύψετε. ἔβαλον ἰωάν-
 νης καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴχθυα ἀ-
 πό τοῦ πλοῖος τῶν ἰχθύων. λέγει αὐτῷ
 ὁ μαθητὴς ἰσχυρὸς, ὅτι ἡγάγεα ὁ ἰησοῦς
 τῷ πλοῖον

ET EPISTOLAE.

ait eis Simon Petrus : Vado pi-
 scatum. Dicunt ei : Venimus et
 nos tecum. Exierunt, et ascende-
 runt in nauim statim, et illa no-
 cte nihil ceperant. Mane autem
 iam facto, stetit Iesus in littore,
 non tamen cognouerunt discipuli
 quod Iesus esset. Dicit eis Iesus :
 Pueri, num quid obsonij habetis ?
 Responderunt ei : Non. At ille
 dicit eis : Mittite in dexteram na-
 uigij partem rete, et inuenietis.
 Miserunt ergo, et iam non vales-
 bant illud trahere prae multitu-
 dine piscium. Dicit ergo dis-
 cipulus ille quem diligebat Iesus
 Nij Petro

EVANGELIA

τῷ πέτρῳ, ὁ κύριος ὅτι. σίμων οὖν
 πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ κύριος ὅτι
 ἐπενδύτην διεζώσατο. ὡς γὰρ γυμ-
 νὸς, καὶ ἐβάλον ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλα-
 σσαν. οἱ ὅ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοια-
 ρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ
 γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων
 σύροντες τὸ δίκτυον τῷ ἰχθύϊ ὡς
 οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπον-
 τιν ἀνδρακιὰν ἐδεδύμεν, καὶ ὀψάριον
 ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς
 ὁ ἰησοῦς, γινέσθε ἀπὸ τῷ ὀψαρίῳ ὡς
 ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη σίμων πέτρος,
 καὶ ἐίλκυσε τὸ δίκτυον ὑπὸ τῇ γῆς, με-
 σὸν ἰχθύϊν μεγάλων ἑκατὸν πενή-
 κοντα τριῶν. Ἐποσθέντων ὧν τῶν, ὅτι
 ἐχ

ET EPISTOLAE

Petro: Dominus est. Simon ergo
 Petrus cum audisset, quod Dominus
 esset, tunica succinxit se (erat enim
 nudus) et misit se in mare. Alij au-
 tem discipuli nauigiolo venerunt,
 non enim longe aberant à terra, sed
 circiter cubitis ducentis trahentes
 rete piscium. Ut ergo descende-
 runt in terram, viderunt prunas
 positas, et piscem superpositum, et
 panem. Dicit eis Iesus: Afferte de
 piscibus, quos prendidistis nunc: A-
 scendit Simon Petrus, et traxit re-
 te in terram, plenum magnis pisci-
 bus centum quinquaginta tribus.
 Et cum tot essent, non est scis-
 sum

EVANGELIA

ἐχρίθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ
 ἰησοῦς, ὁ οὐτε ἀρπύγοι αὐτὴν. δὲ εἰς τὴν
 τόλμα τὴν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, οὐ
 γινώσκουσιν· εἰδότες ὅτι ὁ κύριος ὁ δέσμιος. ὁ
 γὰρ αὐτὸν εἰσάγει, καὶ λαμβάνει τὴν ἀρ-
 πύγην καὶ δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ τὸ ὄψα-
 ριον ἐκρίβωσεν. τὸ ἴδιον τρίτον ἐφάνη
 ἰσοδύναμος τοῖς μαθηταῖς εἰς τὸ
 γινώσκον ἐκ νεκρῶν.

ΕΝ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑ

μετὰ τὸ πάχα, ἐπιστολή

α. ἰωάν. ε.

Παῦς ὁ γεγενημένος ἐκ τοῦ θεοῦ
 ἰσχυρὸς ὁ κόσμος. καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος
 ἐκρίβωσεν, ἡνικάνθησεν ὁ κόσμος ἐπὶ τῷ

ET EPISTOLAE

sum rete. Dicit eis Iesus : Venite
 te, prandete. Et nemo discipulo-
 rum audebat interrogare eum, di-
 cens : Tu quis es ? cum scirent quod
 Dominus esset. Venit itaque Iesus,
 et accepit panem, et dat eis, et pi-
 scem similiter. Hac iam tertia vice
 manifestatus est Iesus discipulis suis,
 cum surrexisset à mortuis.

DOMINICA PRIMA

post Pascha, Epistola

i. Ioan. 5.

Omne quod natum est ex Deo
 vincit mundum. Et haec est victoria
 quae vincit mundum, fides vestra.

N

Quis

EVANGELIA

εἰς ὑμῶν. τίς ὁ νικῶν τὸν κόσμον,
 ἢ μὴ ὁ πιστεύων, ὅτι ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ
 θεοῦ; ὁ τὸς ὁδεῖν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ
 αἵματος, ἰησοῦς χριστός, οὐκ ἐν τῷ ὕδα-
 τι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ αἵμα-
 τι. καὶ τὸ πνεῦμα ὁδεῖ τὸ μαρτυροῦν
 ὅτι τὸ πνεῦμα ὁδεῖν ἡ ἀληθεια. ὅτι
 τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ὁ-
 ραῶν, πατήρ, λόγος, καὶ πνεῦμα ἁ-
 γιον, καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι. καὶ τρεῖς
 εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, πνεῦ-
 μα, καὶ ὕδωρ, καὶ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς ἐν
 ὁ ἐν εἰσι. ἢ πλὴν μαρτυρίαν τὴν ἀν-
 θρώπων λαμβάνομεν, ἢ μαρτυρία τοῦ
 θεοῦ μέζων ὁδεῖν, ὅτι αὕτη ὁδεῖν ἡ μαρ-
 τυρία τοῦ θεοῦ, ἢ μεμαρτύρηκε πόδι
 τοῦ υἱοῦ

ET EPISTOLAE.

Quis est qui vincit mundum, nisi
 qui credit, quod Iesus est filius Dei?
 Hic est qui venit per aquam et san-
 guinem, Iesus Christus: non per a-
 quam solum, sed per aquam et san-
 guinem. Et spiritus est qui testifica-
 tur, quoniam spiritus est veritas.
 Quoniam tres sunt, qui testimonium
 dant in caelo, Pater, sermo, et spiri-
 tus sanctus, et hi tres unum sunt. Et
 tres sunt qui testimonium dant in
 terra, spiritus, et aqua, et sanguis:
 et hi tres unum sunt. Si testimo-
 nium hominum accipimus, testimo-
 nium Dei maius est, quoniam hoc est
 testimonium Dei, quo testificatus est
 de fi-

EVANGELIA

Ὁ ὁπιδεναν εἰς τὸ ὅρον τοῦ
θεοῦ, ἔχον τὴν μαρτυρίαν ὅτι ἐαυτοῦ.

EYATTEALION

Ἰωάν. κ.

Ο ὅσος δὲ ὁφείας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τῇ μιᾷ τῆς σαββάτου, καὶ τῆς θυρῶν κε-
κλησμένων, ἔποντο εἶναι οἱ μαθηταὶ
συνεληλυθότες ἡλὸς τὸν φόβον τῶν Ἰου-
δαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ
μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ἡμῖν.
καὶ τὸ τοῦτο εἰπὼν, εἰσεῖεν αὐτοῖς τὰς χεῖ-
ρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἔχοντες
αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον.
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς τὰς αἰνέσεις.
καὶ ἔβληκεν τὸν ἰσθμὸν αὐτοῦ καὶ μετὰ
τὸ αὐτὸν

ET EPISTOLAE

de filio suo. Qui credit in filium Dei
habet testimonium in seipso.

EVANGELIUM

Ioan. 20.

Cum ergo vespere esset die illo
qui erat unus sabbatorum, et fores
essent clausae, ubi erant discipuli
congregati. propter metum Iudaeo-
rum, venit Iesus, stetitque in medio.
et dicit eis: Pax vobis. Et cum
haec dixisset, ostendit eis manus ac
latus suum. Gaudisi sunt ergo disci-
puli viso Domino. Dixit ergo eis
iterum: Pax vobis. Sicut misit me
pater

EVANGELIA

πατὴρ. λέγω πρὸς ὑμᾶς. καὶ ὁ
 ἑπὶ, συνέσχεσε, καὶ λέγει αὐτοῖς,
 λάβετε τὸ πνεῦμα ἅγιον, αὐτῶν ἁ-
 φήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς,
 αὐτῶν ἁρτῆτε, κεκράτηται. Θω-
 μάς ὁ εἰς ἐκτὼν δώδεκα ὁ λεγόμε-
 νος διδύμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε
 ἔλθον οἱ μαθηταί. ἔλεγον αὐτῶν οἱ
 ἄλλοι μαθηταί, ἕως ἄκαμεν τὴν ἰν-
 ριον. ὁ ὅμως αὐτοῖς, ἐὰν μὴ ἴδω τὴν
 ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἁ-
 λων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς
 τὸν τύπον τῶν ἁλων, καὶ βάλω τὴν χεῖ-
 ρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ
 πισεύσω. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πᾶ-
 σιν ἔσαν ἱσθ οἱ μαθηταί αὐτοῦ. καὶ
 Θωμάς

ET EPISTOLAE.

pater : ita et ego mitto vos. Hæc
 cum dixisset, flavit in eos, et dicit
 eis : Accipite spiritum sanctum : Quo-
 rumcunque remiseritis peccata, re-
 mittuntur eis, quorumcunque retinu-
 eritis, retenta sunt. Thomas autem
 unus ex duodecim, qui dicitur Didy-
 mus, non erat cum eis, quando venit
 Iesus, dixerunt ergo ei alij discipuli :
 Vidimus Dominum. Ille autem dixit
 eis : Nisi videro in manibus eius ve-
 stigium clavorum, et mittam digi-
 tum meum in vestigium clavorum, et
 mittam manum meam in latus eius,
 non credam. Et post dies octo, ite-
 rum erant discipuli eius intus, et
 Thomas

EVANGELIA

Θωμάς μετ' αὐτῶν, ἔρχεται ὁ ἰησοῦς
 θυρῶν κεκλεισμένων. καὶ ἔστη εἰς τὸ
 μέσον, καὶ εἶπεν. εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα
 λέγει τῷ Θωμᾷ, φέρε τὴν δάκτυλον
 σου ὧς ἐγώ, καὶ ἴδε τὰς χεῖρας μου, καὶ φέ-
 ρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν
 πλευρά μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλ'
 ἀπιστός. ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶ-
 πεν αὐτῷ ὁ λεγόμενος μετ' αὐτοῦ ὁ θεός μου.
 λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ὅτι ἔαξας με
 Θωμά, πεπίστευκας. μακάριοι οἱ μὴ
 ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. ὁμοίως
 μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν
 ὁ ἰησοῦς ὡς πλείον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ
 οὐκ ἐστὶ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ
 τούτῳ. πάντα δὲ γέγραπται, ἵνα
 πιστεύ-

ET EPISTOLAE.

Thomas cum eis venit IESVS ianuis
 clausis, et stetit in medio, et di-
 xit: Pax vobis. Deinde dicit Tho-
 mas: Infer digitum tuum huc, et
 vide manus meas, et admoue man-
 um tuam, et immite in latus
 meum, et noli esse incredulus, sed
 credens. Respondit Thomas, et di-
 xit ei: Dominus meus, et DEVS
 meus, Dicit ei IESVS, Quia vidisti
 me Thomas, credidisti. Beati qui non
 viderunt, et crediderunt. Multa
 quidem et alia signa fecit IESVS
 in conspectu discipulorum suorum,
 quae non sunt scripta in libro hoc.
 Haec autem scripta sunt, ut crea-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Θωμᾶς μετ' αὐτῶν, ἔρχεται ὁ ἰησοῦς τῶν
 θυρῶν κεκλεισμένων. καὶ ἔστη εἰς τὸ
 μέσον, καὶ εἶπεν, εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα
 λέγει τῷ θωμᾷ, φέρε τὴν δάκτυλον
 σου ὧς ἐγώ, καὶ ἴδε τὰς χεῖρας μου, καὶ φέ-
 ρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλλε εἰς τὴν
 πλευρά μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλ'
 ἀπιστός. ἀπεκρίθη ὁ θωμᾶς, καὶ εἶ-
 πεν αὐτῷ ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου.
 λέγει αὐτῷ ἰησοῦς, ὅτι ἑάξακας με
 θωμᾶ, πεπίστευκας. μακάριοι οἱ μὴ
 ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. πολλὰ
 μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν
 ὁ ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ
 οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ
 τούτῳ. πάντα δὲ γέγραπται, ἵνα
 πιστεύσῃ.

ET EPISTOLAE.

Thomas cum eis venit IESVS. Ianuis
 clausis, et stetit in medio, et di-
 xit: Pax vobis. Deinde dicit Tho-
 mas: Infer digitum tuum huc, et
 vide manus meas, et admove ma-
 num tuam, et immite in latus
 meum, et noli esse incredulus, sed
 credens. Respondit Thomas, et di-
 xit ei: Dominus meus, et DEVS
 meus. Dicit ei IESVS, Quia vidisti
 me Thomas, credidisti. Beati qui non
 viderunt, et crediderunt. Multa
 quidem et alia signa fecit IESVS
 in conspectu discipulorum suorum,
 quae non sunt scripta in libro hoc.
 Haec autem scripta sunt, ut crea-
 tis

EVANGELIA

πιστεύετε, ὅτι ὁ ἰησοῦς υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

EN TH DEYTERA KYRIA

καὶ μετὰ τὸ πάχα, ἐπιστολὴ

ἁ πέτρου β.

Χριστὸς ἐπαθὺν ὑπὲρ ἡμῶν ἡμῶν ὑπολιμπάνας ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ, ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν. οὐδὲ ἐυρέθη δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ. ὅς λοιδορήσθη. οὐκ αὐτὸς λοιδορεῖ, πάχων οὐκ ἠπέλει. πρὸς δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. ὅς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνέλεγκεν. ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ὑπὸ

ET EPISTOLAE.

datis quod IESVS est Christus ille filius DEI, & credentes vitam habeatis per nomen eius.

DOMINICA SECUNDA

post Pascha, Epistola

1. Pet. 2.

CHRISTVS afflictus est pro nobis, relinquens nobis exemplum, ut insequeremini vestigia ipsius, qui peccatum non fecerat, nec inuentus est dolus in ore illius. Qui cum maledictis incessetur, non regeßit maledicta, cum malis afficeretur, non minabatur: sed tradidit vindictam ei qui iudicat iuste, qui peccata nostra

O ij

ipse

EVANGELIA

τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογυ-
θόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν, ὃ
τῷ μύλῳ πιὰ τῷ ἰάθῃτε. ἵνα γὰρ ὡς
πρόβατα πλανώμεθα, ἀλλ' ἐπιστρέ-
ψατε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα, καὶ ἐπι-
σκοποῦν τὰ ψυχὰς ὑμῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ιωάν. 1.

Εγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποι-
μὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθει
σὺν ἑαυτῷ ὑπὲρ τῶν προβάτων ὁμιῶντος
δε, ἀλλ' οὐκ ἂν ποιμὴν, εἰ οὐκ εἰσὶ τὰ
πρόβατα ἰδίᾳ. θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχό-
μενον, καὶ ἀφίσκει τὰ πρόβατα, καὶ
φύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ
σκορπεῖ.

ET EPISTOLAE.

ipse pertulit in corpore suo super li-
gnū, quo peccatis mortui, iustitiæ vive-
remus cuius eiusdē vibice sanati fuistis.
Nam eratis velut oves errantes sed cō-
versī estis nunc ad pastorem, & cura-
torem animarum vestrarum.

EVANGELIUM

Ioan. 10.

EGO sum pastor ille bonus. Bo-
nus pastor animam suam dat pro o-
vibus Mercenarius autem, & qui
non est pastor, cuius non sunt oves
proprie, videt lupum venientem,
ac deserit oves, fugitque, & lu-
pus rapit ac dispergit oves. Mer-
cenarius

O ij

cena

EVANGELIA

σκορπίζει τὰ πρόβατα. ὁ δὲ μισθω-
τὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ὄζει καὶ οὐ
μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἔ-
γώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώ-
σκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκει με ὑπὸ τῷ
ἐμῷ. καθὼς γινώκει με ὁ πατήρ,
καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα. καὶ τὴν
ψυχὴν μου τίθῃμι ὑπὲρ τῶν προβά-
των. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἐ-
σιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, καὶ κείνα
με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ εἰ φωνῆς μου ἀ-
κούσῃ. καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ,
ἐγὼ ποιμὴν.

ΕΝ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
μετὰ τὸ πάχα, ἐπιστολὴ
ἀ. πετροῦ β.

Αγαπᾷ

ET EPISTOLAE.

cenarius autem fugit, quia mercee-
narius est, et oves illi non sunt cu-
ra. Ego sum pastor ille bonus,
et cognosco oves meas, et cogno-
scor à meis. Sicut novit me Pa-
ter, ita et ego novi patrem, et a-
nimam meam pono pro ouibus. Et
alias oves habeo, quæ non sunt ex
hoc ovili, et illas quoque oportet
me adducere, et vocem meam au-
dient, et fiet unum ovile, et v-
nus pastor.

DOMINICA TERTIA
post Pascha, Epistola
1. Pet. 2.

O iiiij Dile-

EVANGELIA

Aγαπῆτοί, παρακαλῶ ὑμᾶς
 ὡς ἡμεῖς ἔπαυσαμεν, ἀπὲρ
 οὐκ ἐστὶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν αἰτίας
 ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ψυχικόν τὴν αἰσθη-
 σίαν ὑμῶν ἔχοντες καλῶς καὶ τοῖς ἐν-
 νεοῖς, ἵνα ὡς καταλαλῶσιν ἡμᾶς
 ὡς λακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων
 ἐποπτεύοντες, δοξάσασιν τὸν θεόν ὃν
 ἡμεῖς ἀπιοκοπῆς. ὡς οὐκ ἀγνοεῖτε
 τὴν ἀνθρωπίνην κτίσιν ὅτι καὶ ὑμεῖς
 εἴτε βασιλεῖς ὡς ὑπερέχοντες, εἴτε
 ἡγεμῶνες, ὡς δὲ αὐτῶν, πεμπομένων
 εἰς ἐκδίκησιν καὶ λακοποιῶν, ἐπαι-
 νῶν ἡμᾶς ἀγαθοποιῶν ὅτι ὡς δὲ καὶ
 ἡμεῖς ἔπαυσαμεν, ἀγαθοποιῶν καὶ
 μετὰ τῶν ἀφ' ἑαυτῶν αὐτῶν, ὡς
 ἀγαπῶμεν

ET EPISTOLAE.

Dilecti, obsecro tanquam adue-
 nas, ac peregrinos, abstinete a
 carnalibus concupiscentijs, quæ mili-
 tant aduersus animam, & conuersa-
 tionem vestram habentes honestam in-
 ter gentes, ut in hoc, quod obtrectant
 vobis quasi maleficis, ex bonis operi-
 bus æstimantes vos, glorificent DE-
 VM in die visitationis. Proinde sub-
 diti estote cuius humane creaturæ
 propter Dominum, siue regi, tan-
 quam præcellenti, siue præsidibus, ut
 qui per eum mittantur ad vindictam
 quidem nocentium, laudem vero re-
 ctæ agentium: quoniam sic est volun-
 tas DEI, ut benefaciendo obturetis os
 homi-

EVANGELIA

ἀγνοσίαν ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐ-
πικάλυμμα ἔχοντες τὴν ἡλικίαν τὴν
ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δούλοι θεοῦ, πάν-
τας τιμῆσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀ-
γαπᾶτε. τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βα-
σιλέα τιμᾶτε οἱ οἰκέται ὑποτασσά-
μενοι ὅτι πάντι φόβῳ τοῖς δεσπό-
ταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιει-
κέσι, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. τὸ το-
γὰρ χάρις, εἰ δὲ σωείδῃσι θεὸς
ὑποφέρει τίς λύπας, πάχων ἀδίκως.

EYAGΓEΛION

Ιωαν. 15.

Μικροὶ, καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ
πάντες μικροὶ, καὶ οὐ φεθεῖτε με, ὅτι ἐ-
γὼ ὑπάρχω

ET EPISTOLAE.

hominibus stultis & ignorantibus :
tanquam liberi, & non veluti prætex-
tum habentes malitiæ libertatem, sed
tanquam serui DEI, omnes honorate,
fraternitatem diligite, Deum timete,
regem honorate. Famuli subditi sint
cum timore dominis, non solum bonis
ac humanis, verumetiam pravis.
Nam hæc est gratia, si quis propter
conscientiam suffert molestias, præ-
ter meritum affectus malis.

EVANGELIVM

Ioan. 16.

Pusillum, & non videtis me, &
iterum pusillum, & videbitis me, quia
ego

EVANGELIA

ἃ ἐλάλῃ πρὸς τὸν πατέρα. ἔπει-
 σάν τε τὸν μαθητὰν αὐτοῦ πρὸς αὐ-
 τὸν λαλῶν, τί βλέπετε ὅτι λέγει αὐτῷ· μ-
 κρὲν, ἢ ἐθροιστέ με, ἢ πάλιν μ-
 κρὲν, ἢ ὠφείδετέ με, ἢ ἐπὶ ἔργῳ ἔτι
 γὰρ πρὸς τὸν πατέρα. ἔτι γὰρ αὐ-
 τοῦτο τί βλέπετε, ὅτι λέγει, τὸν μαθητὰν; καὶ
 οὐδ' αὖτε τί λαλῶν. ἔτι γὰρ αὐτοῦ
 ἐπὶ ὅτι λέγει αὐτῷ ἐθροιστέ με. καὶ ἔτι
 αὐτοῖς, πρὸς τὸν λαλῶν (κατέστη μετ' αὐ-
 τῶν λαλῶν, ὅτι ἔπεισεν. μακρὸν ἢ ἐθρο-
 ιστέ με, ἢ πάλιν μακρὸν ἢ ὠφείδετέ
 με. ὁ μὲν αὖτε λέγει αὐτοῖς, ὅτι καὶ αὐ-
 τοῖς καὶ θροονίσετε ἡμεῖς, ὅτι ἡμεῖς
 χαρισίτη. ὑμεῖς ὅτι λυπηθίσεσθε, ἀλλ'-
 ἡ λυπηθίμεθα εἰς χαρὰν γινώσκει.

ἡ γὰρ

ET EPISTOLAE.

ego vado ad patrem. Dixerunt ergo
 quidam ex discipulis eius inter se.
 Quid est hoc quod dicit nobis pusil-
 lum, et non videtis me: et rursus
 pusillum, et videbitis me, et quia e-
 go vado ad patrem? Dicebant ergo:
 Quid est hoc, quod dicit pusillum? Ne-
 scimus quid loquatur. Cognovit autem
 IESVS, quod vellent ipsum interro-
 gare, et dixit eis: De hoc queritis
 inter vos quod dixi, Pusillum et non
 videtis me, et iterum pusillum et vi-
 debitis me. Amen amen dico vobis.
 plorabitis et lamentabimini vos, mun-
 dus contra gaudebit. Vot autem mœ-
 rore afficiemini, sed mœror vester ve-

tetur

EVANGELIA

ἔγω γὰρ πρὸς τὸν πατέρα. εἰπὼν
 οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλ-
 λήλους, τί ὁδοῦτο ὁ λέγων ἡμῖν, μι-
 κρόν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μι-
 κρόν, καὶ ἐφραδί με, καὶ ὅτι ἐγὼ ἔγω
 γὰρ πρὸς τὸν πατέρα. ἐλεγον αὖ-
 τοις τί ὁδοῦ, ὁ λέγων, τὸ μικρόν; οὐκ
 οἶδαμεν τί λαλεῖ. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα
 ὅτι ἠθέλησεν αὐτὸν ἐρωτῆσαι. καὶ ἐπὶ
 αὐτοῖς, πόθεν τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλ-
 λήλων, ὅτι εἶπον, μικρόν καὶ οὐ θεω-
 ρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρόν καὶ ἐφραδί
 με. ὁ μὲν οὖν λέγων ἡμῖν, ὅτι κλά-
 στετε καὶ θρηνήσετε ἡμεῖς, ὁ δὲ ἡσυχά-
 σεται καὶ χαρήσεται ἡμεῖς, ὁ δὲ ἡσυχά-
 σεται καὶ λυπηθήσεται, ἀλλὰ ἡ λύπη ἡμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

ἡ γὰρ

ET EPISTOLAE.

ego vado ad patrem. Dixerunt ergo
 quidam ex discipulis eius inter se.
 Quid est hoc quod dicit nobis pusil-
 lum, et non videtis me: et rursus
 pusillum, et videbitis me, et quia e-
 go vado ad patrem? Dicebant ergo:
 Quid est hoc, quod dicit pusillum? Ne-
 scimus quid loquatur. Cognovit autem
 IESVS, quod vellent ipsum interro-
 gare, et dixit eis: De hoc quaeritis
 inter vos quod dixi, Pusillum et non
 videtis me, et iterum pusillum et vi-
 debitis me. Amen amen dico vobis,
 et florabitis et lamentabimini vos, mun-
 dus contra gaudebit. Vot autem mae-
 rore afficiemini, sed mæror vester ve-
 tetis

tetis

EVANGELIA

ἢ γινώσκῃς ὅτι αὐτὴ τέκνη, λύπην ἔχει, ὅτι
 ἢ λθόνῃ ὥρα αὐτῇ. ὅτι αὐτὴ δὲ γεννῆ-
 σαι τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει
 θλίψεως ἀλλὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννη-
 θη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑ-
 μῖς οὐκ ἔχετε λύπην μὲν νυνὶ ἔχετε. πάλιν
 ἢ ὁφείμαί ὑμᾶς. καὶ χαρήσεται ὑ-
 μῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
 εἰς αἶψα ἀφ' ὑμῶν.

ΕΝ ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑ

κῆ μετὰ τὸ πᾶχος, ἐπιστολὴ
Ἰακώβ. α.

Πακώβ. α.
 ἄσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώ-
 ρημα τέλει αὐθιγὸν ὅτι καὶ
 βαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ φωτὸς, πα-
 ῶν

ET EPISTOLAE.

tetur in gaudium. Mulier cum parit,
dolorem habet, quia venit hora eius.
Cum autem peperit puerum, iam non
meminit anxietatis, propterea quod
gaudeat hominem esse natum in mun-
do. Et vos igitur nunc quidem mœ-
rorem habetis, sed iterum videbo vos,
& gaudebit cor vestrum, & gaudium
vestrum nemo tollit à vobis.

DOMINICA QVARTA

post Pascha, Epistola

Iacobi 1.

Iacobi 1.
Omnis donatio bona, & omne
donum perfectum è supernis est, de-
scendens à patre luminum, apud quem
non

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ὡς ἡ γῆ παραλαβὴν, ἢ τροπὴν ἀπὸ
οὐκίας. Βουλῆς ἀπεκύνθη ἡ
μᾶς λόγῳ ἀληθείας, ἵνα ᾖ εἶναι ἡμᾶς
ἀπαχλῶ τινὰ τῶν αὐτῶν λειτουργιῶν.
ὡς ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,
ἴστω πᾶς ἀνθρώπος. Ὁ ταχὺς εἰς τὸ ἀ-
κοῦσαι βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι. βρα-
δὺς εἰς ὀργλῶν. ὀργὴ γὰρ ἀνθρώπος, δι-
καιότητι τοῦ Θεοῦ οὐ λειτουργεῖται.
διὸ ἀποθνήσκουσιν πᾶσαν ῥυπαρίαν
περισσείαν κακίας. γῆ πρὸς αὐτὴν τι δὲ
ξάδε τὸ ἔμφυτον λόγον, τὸ δὲ ἰσχυρὸν
τοῦ σώσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ιωάν. 15.

Νῦν

ET EPISTOLAE.

non est transmutatio, aut conuersio-
nis obumbratio. Is destinata volun-
tate progenit nos sermone veritatis,
ut essemus primitiae quaedam suarum
creaturarum. Itaque fratres mei di-
lecti, Sit omnis homo velox ad audien-
dum, tardus ad loquendum, tardus
ad iram. Nam ira viri iustitiam DEI
non efficit. Quapropter deposita om-
ni immundicia et redundantia mac-
ulitiae, cum mansuetudine recipite in-
situm sermonem qui potest salvas rede-
dere animas vestras.

EVANGELIUM

Ioan. 16.

¶

Nunc

EVANGELIA

Nυν ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα
 ἔρχεται, καὶ οὐδὲς ἐξ ὑμῶν ἑρωτᾷ
 με, πῶς ἔρχεται; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λέλα-
 ληκα ὑμῖν, ἡ λύπη συνεπλήρωσεν ὑ-
 μῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀ-
 λήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν,
 ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐάν γάρ μὴ ἀπέλ-
 θω, ὁ πατήρ κλητὸς οὐκ ἐλευσέτω πρὸς
 ὑμᾶς. ἐάν ὁ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν
 πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν ἐκεῖ οὐ ἐλέγ-
 ξει τὸν κόσμον πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, δι-
 καιοσύνης, καὶ πρὸς τὴν κρίσεως πρὸς τὴν ἁμαρ-
 τίαν μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ. πε-
 ρὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πα-
 τέρα ἔρχομαι, καὶ οὐκ ἐτι θεωρεῖτε με.
 πρὸς τὴν κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσ-
 μου τούτου

ET EPISTOLAE.

NUNC autem vado ad eum qui
 misit me, et nemo ex vobis in-
 terrogat me quo vadam. Sed quia
 hæc loquutus sum vobis, mœstitudo
 implevit cor vestrum. Sed ego veri-
 tatem dico vobis, expedit vobis ut e-
 go vadam. Si enim non abiero, con-
 solator ille non veniet ad vos. Sin
 autem abiero, mittam eum ad vos.
 Et cum venerit ille, arguet mundum
 de peccato, et de iustitia, et de iu-
 dicio. De peccato quidem, quia non
 credunt in me. De iustitia vero, quia
 ad Patrem vado, et post hæc non
 videtis me. De iudicio autem, quia
 princeps huius mundi iam iudica-

P ij ius est.

EVANGELIA

μετὰ τὸ ἐκρίναι ἔτι πολλά ἐχὼ λα-
λεῖν ὑμῖν, ἀλλ' ὅτι οὐ δύναμαι δεῦρο ἄρτι.
ὅτι ἂν δεῖ ἐλθεῖν ἐκεῖ, καὶ
πνεῦμα ᾧ ἀληθείας ὁδηγήσεται ὑμᾶς
εἰς πάντας τὴν ἀλήθειαν. οὐ γὰρ λα-
λήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα αὐτὸς ἀκούσῃ
λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ
ὑμῖν. ἐκεῖ ὁ ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

ΕΝ ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑ

καὶ μετὰ τὴν ἑβδόμη ἐπιστολὴν

Ἰακώβ. α.

Γινώσκете ποιεῖν λόγον, καὶ μὴ μόνον ἀκοῦσαι πρὸς αὐτοὺς ὡς
αὐτοὶ. ὅτι ὅστις ἀκούσῃ τοῦ λόγου οὗτου

ET EPISTOLAE

est. Adhuc multa habeo quae vobis
dicam, sed non potestis portare nunc.
Cum autem venerit ille, qui est spiri-
tus veritatis, ducet vos in omnem ver-
itatem. Non enim loquetur à se-
metipso, sed quaecunque audierit, lo-
quetur: et quae futura sunt annun-
ciabit vobis. Ille me glorificabit, quia
de meo accipiet, et annuntiabit vobis.

DOMINICA QUINTA

post Pascha, ~~epistola~~

iacobi i.

SITIS effectores sermonis, et non
audtores tantum, fallentes vosmet-
ipsos. Quoniam si quis audiat sermo-

EVANGELIA

μεν τὸ τε κένρις ἐτι πολλά ἐχὺ λῆ-
γει ὑμῖν, ἀλλ' ὁ δὲ αὐτὸς δε βασιλεὺς
ἔστι. ὅτι αὐτὸς ἐλθὼν ἐκείνῳ, τὸ
πνεῦμα τὸ ἀληθὲς ὁ δὲ κηρύσσει ὑμᾶς
εἰς πάντας τὴν ἀλήθειαν. οὐ γὰρ λα-
λήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα αὐτὸς ἀκούσῃ
λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα αὐτὰ μελε-
τήσῃ. ἐκείνῳ ἡμῖν δοξάσει, ὅτι ἐκ τῶ
ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

ΕΝ ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑ

καὶ μετὰ τὸ πάσχα, ἐπιστολὴ

ιακώβ. α.

Γινεθε ὅ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον
ἀκούοντες, ἀλλὰ καὶ ποιῶντες ὅτι ὁ
κύριος ἐστὶν ὁ λόγος καὶ οὐ

ET EPISTOLAE

us est. Adhuc multa habeo quae vobis
dicam, sed non potestis portare nunc.
Cum autem venerit ille, qui est spiritus
veritatis, ducet vos in omnem ver-
ritatem. Non enim loquetur à se-
metipso, sed quaecunque audierit, lo-
quetur: et quae futura sunt annun-
ciabit vobis. Ille me glorificabit, quia
de meo accipiet, et annuntiabit vobis.

DOMINICA QUINTA

post Pascha, Epistola

Iacobi i.

SITIS effectores sermonis, et non
audtores tantum, fallentes vosmet-
ipsos. Quoniam si quis audiat sermo-

P iij

nam

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

καὶ οὐ ποιητῆς. ὅτι ὅτι εἰκὼν ἀνδρὶ
 κατανοῶν τὸ πρόσωπον τοῦ γενέκε-
 ως αὐτοῦ ἐν ὁσίπρω. κατανοήσας γὰρ
 ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθεὺς ἐ-
 πελάθετο, ὅπου. ὡς ὁ ἵππευς παρὰ κῆ-
 ρας εἰς νόμον τέλει, τὸν τοῦ ἐλευθε-
 ρίας, καὶ παραμείνας, ὅτι ὅτι ἀκρο-
 ατῆς ἐπιλησμονῆς γινόμενον, ἀλλὰ
 ποιητῆς ἔργου, ὅτι ὅτι μακάριον ἐν
 τῇ ποιήσει αὐτοῦ εἶσαι. εἴ τις δοκῇ
 δεῖσθαι εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλινά-
 γωγων γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπα-
 τῶν καρδίας αὐτοῦ, τότε μάταιον
 ἢ δεσκέα. δεσκέα καθαρά καὶ ἀ-
 μέαντον πρὸς τὸν θεὸν καὶ πατρί,
 αὐτὴ ὅτι, ἐπισκέπτεται ὀρφανούς
 καὶ

ET EPISTOLAE.

nem, nec eum factis exprimat, hic
 similis est viro consideranti faci-
 em natiuitatis suae in speculo. Con-
 sideravit enim seipsum et abiit, et
 continuo oblitus est, qualis esset.
 At qui prospexerit in legem perfe-
 ctam, quae est libertatis, et per-
 manserit, hic cum sit non auditor
 obliuiosus, sed effector operis, be-
 atus facto suo erit. Si quis vide-
 tur religiosus esse inter vos, qui non
 frenat linguam suam, sed aberrare
 sinit cor suum, huius vana est re-
 ligio. Religio pura et immac-
 ulata apud DEVM, et patrem
 haec est: Inuisere orphanos et vi-
 P iij

EVANGELIA

ὡς χάρις γὰρ τῇ θλίψει αὐτῶν, ἀσπι-
 λωσεν ἑαυτὸν ἵνα ἑαυτὸν ἐκ τῆς ὀκνίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ιωαν. 15.

Αμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα
 αὐτὸς ποιήσει τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνό-
 ματι μου, δώσει ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ
 ἠπίσταντο ὑμεῖς ἐν τῷ ὀνόματι μου. αὐ-
 τὰ ἔτι καὶ δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν
 ᾖ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν πνεύματι
 αὐτοῦ λέλάληκα ὑμῖν. ἔρχεται ὥρα, ἵνα
 τεύχῃ ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ λαλῶ ὑ-
 μῖν, ἀλλὰ ὡς ἔρρησις πρὸς τὸν πατέρα
 αὐτοῦ λέλω ὑμῖν. γὰρ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ
 ἐν τῷ ὀνόματι μου αὐτὸς ποιήσει. καὶ οὐ
 λέγω

ET EPISTOLAE

duas in afflictione sua, immaculatum
 seipsum servare à mundo.

EVANGELIUM

Ioan. 16.

AMEN amen dico vobis, Quae-
 cunque petieritis Patrem in nomine
 meo dabit vobis. Haecenus non pe-
 tijstis quicquam in nomine meo. Pe-
 tite, et accipietis, ut gaudium ves-
 strum sit perfectum. Haec per proz-
 verbia locutus sum vobis. Veniet tem-
 pus, cum iam non per proverbia lo-
 quat vobis, sed palam de Patre meo
 annuntiabo vobis: in illo die in nomis
 meo petetis. Et non dico vobis,
 P quod

EVANGELIA

λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸ πα-
 τέρα περὶ ὑμῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ πατήρ
 φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκα-
 τε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸ
 θεὸν ἔζηλθον. ἔζηλθον πρὸς τὸ πα-
 τέρ, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸ κόσμον. τὰ
 πάντα ἀφ' ἡμῶν τὸν κόσμον, καὶ πορεύο-
 μαι πρὸς τὸν πατέρα. λέγουσιν αὐ-
 τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἰδε νυνὶ παρ-
 ῥησία λαλεῖς, καὶ παροιμίαν ἔδεμίαν
 λέγεις. νυνὶ οἶδαμεν, ὅτι οἶδας πάντα,
 καὶ ἔχουσαν ἔχεις, ἵνα τις σε
 ἐρωτῇ. καὶ τὸ τῷ πιστεύομεν
 ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἔζηλθεις.

EN

ET EPISTOLAE

quod ego rogaturus sim Patrem pro
 vobis. Ipse enim Pater amat vos,
 quia vos me amastis, et credidi-
 stis, quod ego à DEO exiuerim. Ex-
 iui à Patre, et veni in mundum.
 Et iterum relinquo mundum, et ve-
 do ad Patrem. Dicunt ei discipuli
 eius: Ecce nunc aperte loqueris,
 nec prouerbum vllum dicis. Nun-
 c scimus quod scis omnia, nec o-
 pus est tibi, ut quis te in-
 terroget. Per hoc credi-
 mus, quod à DEO
 existi.

In die

EVANGELIA

EN HMEPA THS ANABA

σεως τ' ιησοῦ χριστοῦ, ἐπιστολὴ

τὴν ταύτην πρὸς α.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιήσα-
μεν πρὸς ταύτην, ὡς θεοφιλε, ὡς ἡρ-
ξατο ὁ ἰησοῦς ποιῆσαι καὶ διδάσκειν
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις λαμβάνειν τοὺς ἀ-
ποστόλους, ἵνα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὗ
ἐπέχειτο, ἀνελήφθῃ, οἷς καὶ παρ-
εστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ πάσχειν
αὐτόν. ἣν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡ-
μέρας τεσσαράκοντα ἐπιδεικνύμεν
αὐτοῖς, καὶ λέγειν τὰ πόδια τοῦ βασι-
λείας τοῦ θεοῦ καὶ καταλιζόμεν πα-
ρῆγαι αὐτοῖς, ἀπὸ ἱεροσολύμων μὴ
ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλὰ πόριμους τὴν ἐ-

παύσιν

ET EPISTOLAE

IN DIE ASCENSIONIS

IESU Christi, Epistola

Actor. i.

Superiore quidem volumine di-
ximus Theophile de omnibus quæ cœ-
pit IESVS tum facere tum docere, ad-
eum usque diem quo postquam impar-
titus in hoc ipsum spiritum sanctum,
mandata dedisset, quos delegerat apo-
stolis, sursum assumptus est, quibus et-
iam se ipsum exhibuerat viventē, post-
eaquam supplicio fuisset affectus, idque
compluribus argumentis dum per dies
40. conspicitur ab illis, ac loquitur e-
is de regno DEI, et congregans illos
in idem loci, precepit eis ne discede-

re: e

EVANGELIA

παγγελίαν τῷ πατρὶ, ἢ ἡκούσα
 μεν, οτι ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδα-
 τι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύ-
 ματι ἁγίῳ, οὐ μετὰ πλῆθος ταύτας
 ἡμέρας. οἱ μὲν αὖ σιωπῶντες ἐπα-
 ρώτων αὐτῶν, λέγοντες, κύριε, εἰ γὰρ
 τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθισταίς τῷ
 βασιλείᾳ τῷ Ἰσραὴλ; εἶπε δὲ πρὸς
 αὐτοὺς, οὐχ' ὑμῶν ἐπιγινῶναι χρόνους
 ἢ καιροὺς, οὗς ὁ πατὴρ ἔδειξε γὰρ τῇ
 ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δυνά-
 μιν ἐπελθόντων τῶ ἁγίου πνεύμα-
 τος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μοι μάρτυ-
 ρες ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
 Ἰουδαίᾳ, καὶ σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου
 τοῦ γῆς καὶ ταῦτα εἶπον, βλέποντες
 αὐτῷ

ET EPISTOLAE.

rent ab Hierosolymis, sed et expecta-
 rent promissum Patris, de quo audi-
 stis ex me, quoniam Ioannes baptiza-
 vit quidem aqua, vos autem baptiza-
 bimini spiritu sancto, post dies hosce
 non multos. Illi igitur ubi convenis-
 sent, percontabantur illum dicentes:
 Domine, num in tempore hoc restitua-
 is regnum Israeli? Dixit autem ad il-
 los. Non est vestrum nosse tempora,
 et articulos temporum, quos Pater in
 sua ipsius constituit potestate: sed ac-
 cipietis virtutem, posteaquē Sp. S. vene-
 rit super vos. et eritis mihi testes, non
 solum Hierosolymis, verum et in uni-
 versā Iudaea, Samariaque, denique usque ad
 extre-

EVANGELIA

αὐτὸς ἐπὶ ἥρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβον
αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. καὶ
ὡς ἀτρενίζοντες ἦσαν εἰς τὸ ὕψανον πο-
ρευομένον αὐτοῦ, καὶ ἰδόντες ἀνδρες δύο
παρεσθῆσαν αὐτοῖς καὶ εἶπεν λευ-
κῇ, οἱ καὶ εἶπον. ἀνδρες γαλιλαῖοι,
τί ἐσκέκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸ οὐρα-
νόν; εἰπὼν ὁ ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀπὸ
ὑμῶν εἰς τὸ οὐρανόν, εἰπὼν ἐλεύσε-
ται ὅταν τὸ πρόπον ἐβεβάσατε αὐτὸν πορευ-
όμενον εἰς τὸ ὕψανον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαρκ. 15.

Ανακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ὁδοῦ κα-
ταφανεῶν, καὶ ὠνείδιζε τὴν ἀπιστί-
αν αὐ-

ET EPISTOLAE

extrema terrae. Atque haec locutus
videntibus ijsdem, in altum sublatus
est. Et nubes subduxit illum ab oculis
eorum. Cumque essent defixis in
caelum oculis eunte illo, ecce viri duo
astiterunt illis, amicti vestibus albis,
qui et dixerunt: Viri Galilaei, quid
statis intuentes in caelum? Hic IESVS
qui assumptus est a vobis in caelum,
sic veniet quemadmodum vidistis eum
euntem in caelum.

EVANGELIUM

Marc. 16.

Discumbentibus illis undecim ap-
paruit, et exprobrauit illis incredula-
litas

EVANGELIA

αυ αυτ, ιησηλ ηροκαρδιαν, οτι τοις
 διασαμυλοι αυτ εγχερμυλιον εν ε-
 πιστευαν. ιη επεν αυτοις, ωρευνθη-
 τε εις τω κοσμον απαντα, και ευρατε
 τω ευαγγελιον παντη τη κτισει. ο πισ-
 ευσας και βαπτισεις σωθησεται, ο μη
 απιστων κατακριθησεται. σημεια δε
 τοις πιστευουσι ταυτα παρακολουθη-
 σει. εν τω ονοματι μου δαιμονια εκ-
 βαλθαι, γλωσσαι λαλησσαι και
 ναυς, οφεις αρεσσι, και θανατισμοι τι-
 πωσιν, ο μη αυτους βλαψαι. επι αρ-
 ρωσας χειρας επιθησαι, και καλως
 εξουσι. ο μιν εν κωριθη μετα τω λα-
 λησαι αυτοις, αυτελεφθη εις τω ερανον,
 ιη ενανθισεν εκ δεξιων τω δεδ. εκει-
 νοι

ET EPISTOLAE.

litatem suam, et cordis duritiem,
 quod his qui ipsum vidissent resusci-
 tatum non credidissent. Et dicebat eis:
 Ite in mundum uniuersum, et predi-
 cate Euangelium omni creaturae. Qui
 crediderit et baptizatus fuerit, sal-
 uis erit: qui vero non crediderit,
 condemnabitur. Porro signa eos qui
 crediderint, haec subsequuntur: Per
 nomen meum demonia eijcient, lin-
 guis loquentur nouis, serpentes tol-
 lent: et si quid lethale biberint, non
 nocebit eis. Super egrotos manus im-
 ponent, et bene habebunt. Itaque
 Dominus quidem postquam locutus fu-
 isset eis, receptus est in caelum, et con-
 sedit

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

οι ὃ δὲ λήγοντες ἐκήρυξαν πάντα,
καὶ ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ ἓν λόγον
βεβαιώσαντες. Ἡ δὲ ἐπακοῦσθαι
τῶν σημείων.

ΕΝ ΤΗ ἙΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ

μετὰ τὸ πάχα, ἐπιστολὴ

α. π. ε. δ.

Σωφρονίζετε αὐτοὺς, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐν
ἑνὶ στόματι προσευχάς, πρὸς τὸ αὐτὸν δε
ιτῶν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκ τῆς ἡ
γάτης. ὅτι ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἁμαρ
τιῶν. φιλόφρονες εἰς ἀλλήλους ἀνευ
γογγυσμῶν, ἕκαστος καθὼς ἐλάβη
χάρισμα εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦν
ἄλλοις ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τῆς κίτης χά
ριτος.

ET EPISTOLAE

sedit à dextris DEI. Illi vero egressi,
predicauerunt ubiq; Domino coope
rante, et sermonem confirmante per
signa sequentia.

DOMINICA SEXTA

post Pascha, Epistola

i. Pet. 4.

Sitis igitur sobrii, et vigilantes ad
orandum, ante omnia vero charitatem
inter vos vehementem habentes. Nam
charitas operit multitudinem pecca
torum. Hospitales estote erga vos in
vicem sine murmurationibus, ut quisq;
accepit donum, ita alius in alium illud
ministrantes, ut boni dispensatores var

Q. iiij

ria

EVANGELIA

ριτος θεος. εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θε-
οῦ. εἴ τις διακονεῖ, ὡς ὅς ἰσχύει, ἡς
χορηγεῖ ὁ θεός, ἵνα γὰρ πᾶσι δοξάζῃται
ὁ θεός, διὰ τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ. ὃς ὄντι ἡ δό-
ξα καὶ τὸ ἰσχύει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων, ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ιωάν. ιε. καὶ ις.

Οταν δὲ ἔλθῃ ὁ πῦρα κλητὸς, ὃς
ἐγὼ πέμψω ὑμῖν πῦρ τὸ πατρὸς,
τὸ πνεῦμα τῆ ἀληθείας, ὃ πῦρ τὸ πα-
τρὸς ἐκπορεύεται. ἐκεῖνος μαρτυρή-
σει περὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε,
ὅτι ἄνω ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλι-
σθῆτε

ET EPISTOLAE.

rie gratiae DEI. Si quis loquitur, lo-
quatur ut eloquia DEI: si quis mini-
strat, ministret tanquam ex virtute
quam suppeditat DEVS, ut in omni-
bus glorificetur Deus per Iesum Chri-
stum, cui est gloria & imperium in
secula seculorum, Amen.

EVANGELIUM

Ioan. 15. & 16.

Cum autem venerit paracletus,
quem ego mittam vobis à Patre, spi-
ritus veritatis, qui à Patre procedit,
ille testimonium perhibebit de me.
Quin & vos testes estis, quia ab ini-
tio mecum estis. Hæc locutus sum vo-
bis, ut ne quid offendamini. Alienos à

Q iij synag

EVANGELIA

Δητ. ἀποσυναγωγὰς ποίησιν ὑ-
μᾶς. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πάντες ὑ-
ποταγῆτε τῷ Θεῷ. διὲν λατρεύειν προ-
σφύρει τῷ Θεῷ. καὶ ταῦτα ποίησιν ὑ-
μῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὰ πατέρα, οὐ-
δέ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑ-
μῖν, ἵνα ὅτ' ἂν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονέ-
υτε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπα ὑμῖν.

ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΕΝ-
τηκοστῆς, ἐπιστολὴ ἐν ταῖς
πράξεσιν 6.

Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τῶν ἡ-
μερῶν τῆς πετηκοστῆς, ἦσαν πάντες
ἐν ἑκκλησίᾳ ἐπὶ τῷ αὐτό. καὶ ἐγένετο
ἐκ τοῦ ὄρανός τοις ἁγίοις, ὡς
περ

ET EPISTOLAE

synagogis facient vos. Sed veniet
tempus, ut quisquis interficiat vos,
videatur cultum prestare DEO. Et
haec facient vobis, quia non nove-
runt Patrem, neque me. Sed haec lo-
cutus sum vobis, ut cum venerit tem-
pus illud, reminiscamini eorum, quod
ego dixerim vobis.

IN FESTO PENTECOS-
tes, Epistola Acto-
rum 2.

ET cum complerentur dies Pen-
tecostes, erant omnes unanimiter in
eodem loco. Et factus est repente
de caelo sonitus tanquam impetu ven-
niens

EVANGELIA

περ φερομένης τῆς βιαίας, καὶ ἐπλή-
 ρωσεν ὅλον τὸ οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμε-
 νοι. καὶ ὡφθησαν αὐτοῖς διαμερίζομε-
 ναι γλῶσσαι ὡς ἐπὶ πρὸς, ἐκαστὸς τε
 ἐφ' ἑαυτῶν αὐτῶν, καὶ ἐπλήθυνον
 ἅπαντες τῷ πνεύματι ἁγίῳ. καὶ ἤρξαν-
 το λαλεῖν ἑαυτοῖς γλῶσσαις, καθὼς τὸ
 πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθεγγεσθαι.
 ἦσαν δὲ οἱ ἱεροσολιμίται κατοικοῦντες
 Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ πάν-
 τος ἔθνους τῷ ὑπὸ τῷ οὐρανῷ, γενομένης
 ἡ τοῦ φωνῆς ταύτης. συνελάθετο πλῆθος
 οὖν, καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον ἑκασ-
 τὸς τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλοῦν-
 των αὐτῶν. ὥρτισαντο δὲ πάντες, καὶ
 θαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους,
 οὐκ

ET EPISTOLAE

nientis flatus vehementis, et res-
 pleuit totam domum ubi erant si-
 dentes. Et vise sunt illis dissec-
 tae linguae velut igneae, seditque si-
 per singulos eorum, ac repleti
 sunt omnes spiritu sancto, coepe-
 runtque loqui alijs linguis, pro ut
 spiritus ille dabat eloqui illis. Erant
 autem Hierosolymis habitantes Iu-
 dai, viri religiosi ex omni natio-
 ne earum quae sub caelo sunt. Is
 rumor cum increbuisse, convenit
 multitudo, et confusa est, quod
 audiret unusquisque lingua sua illos
 loquentes. Stupebant autem omnes
 ac mirabantur, dicentes inter sese:
 Nonne

EVANGELIA

οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί ἐσιν οἱ λαλοῦ-
 ντες γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούμεν
 ἑκαστὸν τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ᾧ
 ἢ ἐγεννήθημεν; πάρθοι καὶ μηδ' οἱ, καὶ
 ἐλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν με-
 σοποταμίαν, ἰσδαῖαν τὴν καππα-
 δοκίαν, πόντον καὶ τὴν ἄσίαν, φρυγί-
 αν τὴν καὶ παμφυλίαν. αἰγυπτῶν, καὶ
 τὰ μέρη τῆς λιβύης τῆς κατὰ κυρὴν
 καὶ οἱ ἐπισκοποῦντες ῥωμαῖοι. ἰουδαῖ-
 οὖν τὴν καὶ προσυλήτοι, λεῖτες καὶ ἄρα-
 βες, ἀκούμεν λαλοῦντων αὐτῶν ταῖς
 ἑμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλῆα
 τοῦ θεοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἰωάν. 14.

Εαυ

ET EPISTOLAE.

Nonne ecce omnes isti qui loquun-
 tur Galilaei sunt? Et quomodo nos
 audimus eos sua quisque lingua in
 qua nati sumus? Parthi Et Medi,
 Et Elamitae, Et habitatores Me-
 sopotamiae, Iudaeque Et Cappa-
 dociae, Ponti Et Asiae, Phrygiae
 Et Pamphyliae, Aegypti, Et par-
 tium Libyae eius quae est finitima
 Cyrenae. Et advenae Romani, Iu-
 daeque, Et Proselyti, Cretes Et A-
 rabes, audimus eos loquentes nostris
 linguis magnifica DEI.

EVANGELIUM

Ioan. 14.

Si quis

EVANGELIA

Εάν τις ἀγαπᾷ με, ὁ λόγος μου
 ἑστήσῃ, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσῃ
 αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα. καὶ
 μὴ ἴδωμεν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. ὁ μὴ ἀγαπᾷ
 με, οὗτος λόγος μου ὁ ἑστήσῃ.
 καὶ ὁ λόγος ὅς ὑμεῖς ἀκούετε, ἐκ ὧν ἐμός,
 ἀλλὰ τὸ πέμψαντός με πατρός
 ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν
 μόνον. ὁ ὃς πέμψῃ, τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον, ὃ πέμψῃ ὁ πατήρ γὰρ τῷ ὃς
 νόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα
 ταῦτα, καὶ ὑπομνήσῃ ὑμᾶς πάντα ὅσα
 εἶπον ὑμῖν. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν. εἰ-
 ρηνὴν τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν, ὅτι ἡ
 οὐσία ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι
 ὑμῖν μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία
 μηδὲ

ET EPISTOLAE.

SI quis diligit me, sermonem me-
 um servabit, et Pater meus di-
 liget eum, et ad eum veniemus, et
 mansionem apud eum faciemus. Qui
 non diligit me, sermones meos non
 servat. Et sermo quem audistis, non
 est meus, sed eius qui misit me Patris.
 Hec locutus sum vobis, apud vos ma-
 nens. Paracletus autem ille, qui est
 Spiritus sanctus, quem spiritum mit-
 tet Pater nomine meo, ille vos do-
 cebit omnia, et suggeret vobis om-
 nia quaecunque dixi vobis. Pacem
 relinquo vobis, pacem meam do vo-
 bis, non quomodo mundus dat, ego
 do vobis. Ne turbetur cor vestrum,
 neque

EVANGELIA

μηδε δειλιάτω ἀκούσατε, ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν, ἵνα ἄγω καὶ ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς εἰ ἠγαπάτε με, ἵνα χαίρητε αὐτῷ, ὅ
τι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα
ἐξ ὅτι ὁ πατήρ μείζων μου ἐστὶ καὶ
οὐκ ἔφηκα ὑμῖν τὴν γένεσιν, ἵνα
ὅτ' αὐτὸν γνῶτε, πιστεύετε. οὐκ ἐτι
πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν. ἔρχεται
γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἀρχὴ, καὶ ὁ
ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδὲν, ἀλλ' ἵνα γνῶ
τε τὸν κόσμον, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα. καὶ
ὁ πατὴρ ἡμετέρος ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, ὅ
πως ποιῶ

ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕ
ΡΑ Τῆ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ, ΕΠΙΣΟΛΗ
ἐν ταῖς πράξει. ι.

καὶ

ET EPISTOLAE.

neque formidet. Audistis quod ego
dixi vobis, vado et venio ad vos.
Si diligereis me, gauderetis utique,
quod dixerim, Vado ad Patrem,
quia Pater maior me est. Et nunc
dixi vobis, priusquam fiat, ut cum
factum fuerit, credatis. Posthac
non multa loquar vobiscum. Venit
enim princeps mundi huius, et in
me non habet quicquam, sed ut co
gnoscat mundus, quod diligo Patrem.
Et sicut mandatum dedit mihi Pater,
sic facio.

FERIA SECUNDA

Pentecostes, Epistola

Act. 10.

R

Et prae

EVANGELIA

Καὶ πρὶς γὰρ ἡμῖν ἐκρῦσαι τὸ
λαῶν καὶ διαμαρτυρεῖσθαι ὅτι αὐ-
τὸς ὁ κύριος ὁ ὢν ὁ μὲν πρὸ τοῦ θεοῦ κρῖναι
ζώντων καὶ νεκρῶν. τότε πάντες οἱ
προφῆται μαρτυροῦσιν, ἅφεισιν ἁμαρ-
τιῶν λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
πάντα τὰ πιστεύοντα εἰς αὐτόν. ἐτι-
λαλοῦντι τὸ πῶς τὰ ῥήματα
ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐπ' αὐτούς πάντας τοὺς ἀκρόντας τῶν λό-
γων. καὶ ὁ κύριος οἶκον πόρισε μὴς πρι-
στοί, ὅσοι σιωπῶντες τῷ πνεύματι, ὅτι καὶ
αὐτοὶ τὰ ἔθνη ἡ δαρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος ἐκκέχυται. ἤκουον γὰρ αὐτῶν
λαλοῦντων γλώσσας καὶ μεγαλυνού-
ντων τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη ὁ πῶς
τοῦ

ET EPISTOLAE.

Et praecepit nobis ut predicare-
mus populo, ac testificaremur,
quod ipse sit ille qui constitutus erat a
Deo iudex vivorum ac mortuorum.
Huic omnes Prophetae testimonium fe-
runt, quod remissionem peccatorum
accepturus sit per nomen eius, quisquis
crediderit in eum. Adhuc loquente Pe-
tro verba haec, cecidit spiritus sanctus
super omnes qui audiebant sermonem.
Et obstupuerunt hi qui ex circumciso-
rum gentis credebant, quotquot venerant
cum Petro, quod et in gentes donum
spiritus sancti effusum esset. Audie-
bant enim illos loquentes linguis ac
magnificantes Deum. Tunc respondit

Rij

Petrus

EVANGELIA

Ἰησ., μὴ τι τὸ ὕδωρ κολύσαι δυνά-
ται τις, τὸ μὴ βαπτισθῆναι τὸ τῆς
οἱ τινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον.
καθὼς καὶ ὑμεῖς; προσεταξέτε αὐτοῖς
βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυ-
ρίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ιωαν. γ.

Οὕτως γὰρ ἡγάπησεν ὁ θεὸς τὸν
κόσμον, ὥστε τὸν ἑαυτοῦ μονογενῆ
ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐ-
τὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν
αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν
ἑαυτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρινῇ
τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος
δι' αὐτόν. ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, οὐ
κρινεῖται

ET EPISTOLAE.

Petrus: Nunquid prohibere potest,
quo minus aqua baptizentur hi, qui
spiritum sanctum acceperunt, sicut
et nos? Et iussit eos baptizari in
nomine Domini.

EVANGELIUM

Ioan. 3.

SIC enim DEVS dilexit mun-
dum, ut filium suum unigenitum
daret, ut omnis qui credit in eum,
non pereat, sed habeat vitam eter-
nam. Non enim misit DEVS filium
suum in mundum, ut condemnet
mundum, sed ut servetur mundus per
eum. Qui credit in eum, non con-
demnabitur

R ij demna-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

κρίνεται. ὁ ὅ μὴ πιστεύων, ἡδὴ κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς. ὡς γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα, πάντες γὰρ ὁφθαλμοὶ πρᾶστων, μισοῦν τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχονται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ αὐτῶν τὰ ἔργα. ὁ ὅ ποιεῖ τὸν ἀληθεύον, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτῶν τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἔστιν ἔργασμένα.

ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ
τῇ πεντηκοστῇ, ἐπιστολὴ
ἐν ταῖς πράξε. 1.

ΑΚΥΟ

ET EPISTOLAE.

condemnatur: qui vero non credit, iam condemnatus est, quia non credit in nomen unigeniti filij DEI. Hæc est autem condemnatio, quod lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras quam lucem. Erant enim eorum mala opera. Omnis enim qui malè agit, odit lucem, nec venit ad lucem, ne arguantur opera ipsius. Qui autem operatur veritatem, venit ad lucem, ut conspicua fiant facta ipsius, quod per DEVM sunt facta.

F E R I A T E R T I A
Pentecostes, Epistola

Act. 1.

R iij

Cum

EVANGELIA

Aνέσαντες ὃ οἱ ψν ἱεροσολύμοις
ἀπόστολοι, ὅτι δέδεκται ἡ σαρμα-
ρία τὸν λόγον. Τὸ δὲ ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτοὺς τὸν πῆτρον καὶ ἰωάννην, οἱ τινες
ἑταβαίνοντες προσκύνοντες τοῖς πόδι αὐ-
τῶν, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον.
οὐκ ᾔσχετο γὰρ ἰωάννης αὐτοὺς ἰδεῖν
πεπλημένους, μόνον δὲ βεβαπτισμένους
ἐπὶ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἰησοῦ.
τότε ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς
καὶ ἐλάβαν πνεῦμα ἅγιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἰωάν. 1.

Aμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, μή ἐστις
ἐρχόμενος εἰς τὴν αὐλήν
τῶν

ET EPISTOLAE.

CUM audissent Apostoli, qui
erant Hierosolymis, quod re-
cepisset Samaria sermonem DEI, mi-
serunt ad eos Petrum et Ioannem.
Qui cum descendissent, orauerunt pro
ipsis, ut acciperent Spiritum sanctum.
Nondum enim in quenquam illorum
illapsus fuerat, sed baptizati tantum
erant in nomine Christi IESU. Tunc
imponebant manus super illos, acci-
piebantque Spiritum sanctum.

EVANGELIUM

Ioan. 10.

Amen amen dico vobis, qui non
intrat per ostium in stabulum oui-
um sed

R. v

EVANGELIA

τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλ-
λαχόθεν, ἐκείνῳ κ' ἐπ' ἡσθεῖς ὅτι κ' ἡ
σῆς. ὁ ὅς ἐστι ἐκείνῳ ὁ δὲ πρὸς
ποιμὴν ὅτι τ' προβάτων τὸ ἴδιον ὁ
ρωφὸς αὐτοῦ γὰρ. κ' τὰ πρόβατα τ' φω-
νῆς αὐτῷ ἀκούει. κ' τὰ ἴδια πρόβατα
καλεῖ κατ' ὄνομα, κ' ὡς ἀγείρει αὐτὰ, κ'
ὅτι αὐτὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλλει, ἐμ-
προσθεν αὐτῶν πορεύεται, κ' τὰ πρό-
βατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ ὅτι οἶδ' αὖτε πλὴν
σωνὶ αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ἢ μὴ ἀκολου-
θῶσι. ἀλλὰ φέρονται ἀπ' αὐτοῦ,
ὅτι οὐκ οἶδ' αὖτε τ' ἄλλοις πλὴν φω-
νῶν. ταύτην πλὴν παροιμίαν εἶπεν
αὐτοῖς ἰησοῦς, ἐκείνοι δὲ ὅτι ἐγνωσάν, τα-
ρα λῶν ὅτι ἐλάλει αὐτοῖς εἶπεν αὐτῶν πᾶ-
λιν αὐ-

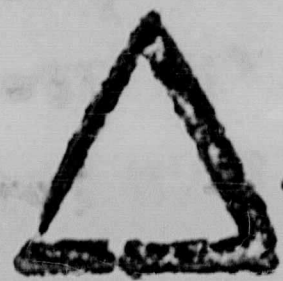
ET EPISTOLAE

um, sed ascendit aliunde, ille fur est
et latro. Qui autem intrat per
ostium, pastor est ovium. Huic om-
stiarum aperit, et oves vocem ei-
us audiunt. Et proprias oves vo-
cat nominatim, et educit eas. Et
cum proprias oves emisit, ante
eas vadit, et oves illum sequun-
tur, quia novērunt vocem eius. A-
lienum autem non sequuntur, sed
effugiunt ab eo, quia non nove-
runt vocem alienorum. Hoc pro-
verbium dixit eis Iesus, illi autem
non cognoverunt quae essent, quae
loqueretur eis. Dixit ergo eis ite-
rum Ie-

EVANGELIA

λην αὐτοῖς οἰνοῖς, ἀμὲν ἀμὲν λέγω
 ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα τῆς προβα-
 τῶν. πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἔλθοι,
 κλέψαι εἰς αὐτὴν καὶ λαβεῖν, ἀλλ' ὅτι ἡ κ-
 λῆσις αὐτῆς τὰ πρόβατα. ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύ-
 ρα, δι' ἐμὴν ἰσχύος εἰσελθόντες, σωθήσε-
 ται, καὶ εἰσελεύσονται, καὶ θύρελεύσονται καὶ
 νομῶν ἐνέσονται. ὁ κλέψης δὲ ἔρχεται,
 εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέ-
 σῃ. ἐγὼ δὲ ἔλθομαι, ἵνα ζωὴν ἔχασιν καὶ
 περισσὴν ἔχωσι.

EN TH 'HMEPA TETAP-
 THTΩΝΤΗΚΟΣΗΣ, ΕΠΙΣΟΛΗ

ὧν ταῖς πράξε-
 ιαῖς τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐ-
 γίνετο

ET EPISTOLAE

rum Iesus : Amen amen dico vobis,
 ego sum ostium ouium. Omnes
 quotquot ante me venerunt, fures
 sunt et latrones, sed non audie-
 runt eos oues. Ego sum ostium
 per me si quis introierit, seruabi-
 tur, et ingreditur et egredietur,
 et pascua inueniet. Fur non ve-
 nit nisi ut furetur, et mactet, ac
 perdat. Ego veni ut vitam habe-
 ant, et abundantius habeant.

FERIA Q. V A R T A
 Pentecostes, Epistola

Act. 5.
 PER manus autem Apostolorum
 edeban-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

γενετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ
πολλὰ. καὶ ἦσαν ἑμοθυμαδὸν ἅπαν-
τες ἐν τῇ σαῶ σολομωνίῳ. τῶν ἤλει-
πῶν οὐδ' εἰς ἐτόλμα λελλᾶσαι αὐτοῖς
ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτὸς ὁ λαός. μάλ-
λον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ
ἐυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναι-
κῶν, ὥς ἐκατὰ τὰς πλατείας ἐκφέ-
ρειν οὗτοι ἀδενεῖς, καὶ τιθεῖναι ὑπὸ κλι-
νῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένης τῆς
τρὸς καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐ-
τῶν. σωήσχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πό-
λεων εἰς ἱερουσαλὴμ. φέροντες
καὶ κύνες καὶ ὄχλου μὲντες ὑπὸ τῶν νο-
μάτων ἀκαθάρτων, οἳ τινες εἶδεσαν
πυνθύνοντες ἅπαντες.

ΕΥΑΓΓ.

ET EPISTOLAE

edebantur signa, ac prodigia multa
in populo. Et erant vnanimiter om-
nes in porticu Solomonis. Cetero-
rum autem nemo audebat se coniun-
gere illis, sed magnificabat eos popu-
lus. Magis autem accrescebat creden-
tium multitudo virorum simul ac
mulierum, ita ut in plateas expo-
narent infirmos, & ponerent in le-
tulis ac grabbatis, ut venientis Pe-
tri vel umbra obumbraret aliquem
illorum. Conueniebat autem & mul-
tudo vicinarum ciuitatum Hiero-
solyman, afferens agros, ac ven-
turos a spiritibus immundis, qui san-
abantur omnes.

ΕΚΑΘ

EVANGELIA
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ιωαν. 5.

Οὐδὲς δύναται ἔλθειν πρὸς με,
ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύν-
σῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀνάσσω αὐτὸν ὥ-
στε ἐσχάτη ἡμέρα. ἔτι γεγραμμένον
ἔστι τοῖς προφῆταις, καὶ σπουταὶ πάν-
τες διδάκται τοῦ θεοῦ. πάντες οὖν ὁ-
νέσκει πρὸς τὸν πατέρα καὶ μαθὼν, ἔρ-
χεται πρὸς με, οὐχ ὅτι τὸν πατέρα
τις ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ υἱὸς πρὸς τὸν θεόν,
οὗτος ἑώρακε τὸν πατέρα. ἀλλ' ἵνα
μὴ λέγω ὑμῖν, ὅτι εἴτε νυν εἰς ἐμὲ, ἐ-
χέτε ζωὴν αἰώνιον. ἐγὼ εἰμι ὁ ἀρτὸς
τῆς ζωῆς. οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ
μάννα

ET EPISTOLAE.
EVANGELIUM

Ioan. 6.

NEMO potest venire ad me,
nisi Pater qui misit me, traxe-
rit eum, & ego resuscitabo eum
in novissimo die. Est scriptum in
Prophetis: Et erunt omnes do-
cti à DEO. Omnis ergo qui au-
divit à Patre, & didicit, venit
ad me, non quod Patrem viderit
quisquam, nisi is qui est à DEO
hic vidit Patrem. Amen amen
dico vobis, qui confidit mihi, ha-
bet vitam eternam. Ego sum pa-
nis vitæ. Patres vestri comederunt

S

Manna

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

μαῖνα γὰρ τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. οὗ-
τος ὅστις ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ,
μὴ ἀποθάνῃ. ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν,
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ἵνα τις φα-
γῇ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζῆσεται εἰς τὴν
αἰῶνα. καὶ ὁ ἄρτος ὁ ὅστις ἐγὼ δώσω
ἡ σὰρξ μου ὅστις, ἢ ἐγὼ δώσω ὑμῖν
τὸ κόσμον ζωῆς.

ΕΝ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΗΣ
τριάδος, ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς
ῥωμαῖοις.

Ω βάθος πλάτους καὶ σοφίας, καὶ
γνωσεως θεοῦ, ὡς ἀνεξερευνή-
τα τὰ κρίματά αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι
αἱ δόξαι αὐτοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΕ.

Manna in deserto, & mortui sunt.
Hic est panis ille de caelo descen-
dens, ut ex ipso edat aliquis, &
non moriatur. Ego sum panis vi-
uus, qui de caelo descendit: si quis
ederit ex hoc pane, vivet in aeter-
num. Et panis quem ego dabo,
caro mea est, quam ego dabo pro
mundi vita.

DOMINICA TRINITA-
tis, Epistola ad Roma-
nos 11.

Ο Profunditatem divitiarum, &
sapientiae & cognitionis Dei, quam
inscrutabilia sunt iudicia eius, & im-
perue-

EVANGELIA

αὐτοὶ αὐτοὶ. Τίς γὰρ ἐγνωκὼν κρυφόν
ἢ τίς συμβούλῃ αὐτοῦ ἐγγύτο; ἢ τίς
προέδωκεν αὐτῷ; καὶ αὐτὰ ἀποδόθη-
σεται αὐτῷ; ὅτι ὅς αὐτῷ, καὶ δι' αὐ-
τῷ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα. αὐτῷ ἡ
δοξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Η ^{Ιωαν. γ.}Ν δὲ ἀνδρῶν ἐν τῶν Φαρι-
σαίων, καὶ τοῦ ὀνόματι, ἀρχιερέων
Ἰσραὴλ. ὅς τις ἦλθε πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ρα εἰς
οἶδάμεν, ὅτι ἔχου θεῶν ἐληλυθας δι-
δάσκαλος. οὐδὲις γὰρ ταῦτα τὰ
σημεῖα δυνάμει ποιεῖς, ἢ σὺ ποιεῖς, ἐ-
άν μὴ

ET EPISTOLAE.
peruestigabiles via eius. Quis enim
cognovit mentem Domini? Aut quis
illi fuit à consilijs? Aut quis prior de-
dit illi, et reddetur ei? Quoniam ex
illo, et per illum, et in illum omnia.
Ipsi gloria in secula. Amen.

EVANGELIUM

E ^{Ioan. 3.}RAT autem homo ex Pha-
riseis, Nicodemus nomine, princeps
Iudeorum. Hic venit ad IESUM
nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus
quod à DEO exiueris magister.
Nemo enim potest hæc signa fa-
cere quæ tu facis, nisi fuerit Deus
cum

EVANGELIA

αὐτὸς μὴ ἢ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη δὲ
 ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀμὲν ἀμὲν λέ-
 γω σοι, εἰ μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, ὁ
 οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νικηδὴμος, πῶς
 δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέ-
 ρων ὥρ; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ
 μητρὸς αὐτοῦ δευτέρου εἰσελθεῖν, καὶ
 γεννηθῆναι; ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, ἀμὲν
 ἀμὲν λέγω σοι, εἰ μὴ τις γεννηθῇ
 ὁ ὕδατος καὶ τοῦ πνεύματος, ὁ οὐ δύναται
 εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σὰρξ
 ἐστὶ καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύ-
 ματος, πνεῦμα ἐστὶ. μὴ θαυμάσης
 ὅτι εἶπον σοι, ὅτι δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆ-
 ναι

να

ET EPISTOLAE

Deus cum eo. Respondit IESVS, ὁ
 dixit ei: Amen amen dico tibi,
 nisi quis natus fuerit è supernis, non
 potest videre regnum DEI. Dicit
 ad eum Nicodemus: Quomodo po-
 test homo nasci cum sit senex?
 Num potest in ventrem matris suæ
 iterum introire, ac nasci? Re-
 spondit IESVS: Amen amen dico
 tibi, nisi quis natus fuerit ex aqua
 et spiritu, non potest introire in
 regnum DEI. Quod natum est ex
 carne, caro est: et quod natum
 est ex spiritu, spiritus est. Ne
 mireris quod dixi tibi: Oportet vos
 nasci

s iij

EVANGELIA

καὶ ἀναδύ. τὸ πνεῦμα ἔρχεται
 πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ'
 οὐκ οἶσθας πόθεν ἔρχεται. καὶ πάλιν
 γὰρ. ὅπως οὖν τὰς ὁμογενεῖς ἐκ
 τοῦ πνεύματος. ἀπεκρίθη νικηδῆμος,
 καὶ εἶπεν αὐτῷ. πῶς δύναται ταῦτα
 γινέσθαι; ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, καὶ εἶπεν
 αὐτῷ, σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ
 καὶ ταῦτα οὐκ γινώσκεις; ἀλλ' οὐκ οἶσθαι
 λέγω σοι, ὅτι οὐδ' αὖτε λαλῶμεν. καὶ
 οὐκ ἔγνωσαν μαρτυροῦν, καὶ τὴν
 μαρτυρίαν ἡμῶν οὐκ ἔλαβον. εἰ τὰ
 ἐπιγὰ εἶπον ἡμεῖς. καὶ οὐκ ἐπιστεύ-
 τε, πῶς ἐὰν εἴπω τὰ ἐπουράνια τι-
 σεύσητε; καὶ ὁ εἰς ἀναβέβηκεν εἰς
 τὸ οὐρανὸν. εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λατα-
 βῆς, ὁ

ET EPISTOLAE.

nasci ē supernis. Spiritus ubi vult,
 spirat, et vocem eius audis, sed ne-
 scis unde veniat, et quo vadat. Sic
 est omnis qui natus est ex spiritu.
 Respondit Nicodemus, et dixit ei :
 Quomodo possunt haec fieri? Re-
 spondit IESVS, et dixit ei. Tu
 es ille magister in Israel, et haec
 ignoras? Amen amen dico tibi,
 quod scimus loquimur, et quod
 vidimus, testamur, et testimonium
 nostrum non accipitis. Si terrena
 dixi vobis, et non creditis, quo-
 modo si dixero vobis caelestia, cre-
 dituri sitis? Et nemo ascendit in
 caelum : nisi qui descendit ē ex caelo
 filius

EVANGELIA

ὅς ἐστι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ. Ὁ καὶ δὲς μωϋσῆς ὑψώσε τὸ ὄ-
φιον ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ὑψωθῇ αὐτὸς ὡς
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύ-
ων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπολέται, ἀλλ' ἔχη
ζωὴν αἰώνιον.

ΕΝ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
μετὰ τῇ τριάδι, ἐπιστολὴ
ἀ. ἰωάν. δ.

Θεὸς ἀγάπη ἐστίν, ἐν τῷ ὅτι ἐφά-
νη ἡ ἀγάπη τὸ θεὸν ἐν υἱῷ
ὅτι τὸ υἱὸν αὐτοῦ μονογενὴ ἀπέσταλκεν ὁ
θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐ-
τόν. ἐν τῷ ὅτι ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ὅχι ὅτι ἡ-
μεῖς ἀγαπήκαμεν τὸ θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐ-
τὸς ἡ-

ET EPISTOLAE.

filius hominis qui est in caelo. Et
sicut Moses exaltauit serpentem in
deserto, ita exaltari oportet filium
hominis, ut omnis qui credit
in eum, non pereat, sed habeat vi-
tam eternam.

DOMINICA PRIMA

post Trinitatis, Epistola

1. Ioan. 4.

DEVS charitas est. In hoc
apparuit charitas DEI in nobis, quod
filium suum unigenitum misit DEVS
in mundum, ut viuamus per eum.
In hoc est charitas, non quod nos
dilexerimus Deum, sed quod ipse
dile-

EVANGELIA

ὅς ἡγάπησεν ἡμᾶς, ὅτι ἀπέσταλκε
 τὸν υἱόν αὐτοῦ ἰλασμόν πρὸς τῶν ἁμαρτι-
 ῶν ἡμῶν. ἀγαπήτοί, εἰ οὕτως ἡγάπη-
 σεν ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν
 ἀλλήλους ἀγαπᾶν, θεὸν οὐδ' εἰς πᾶ-
 ποτε τεθεάται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλ-
 λήλους, ὁ θεὸς γὰρ ἡμῶν μέλει, καὶ ἡ ἀ-
 γάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ὅτι γὰρ ἡ-
 μῶν. γὰρ τότε γινώσκουμεν, ὅτι γὰρ αὐ-
 τῷ μέλει, καὶ αὐτὸς γὰρ ἡμῶν, ὅτι ἐκ
 τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡ-
 μῶν. καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦ-
 μεν, ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱόν
 σωτῆρα τοῦ κόσμου. ὅς αὖ ἐμολογήσθη
 ὅτι ἰησοῦς ὅτις ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς γὰρ
 αὐτῷ μέλει, καὶ αὐτὸς γὰρ τῷ θεῷ. καὶ
 ἡμεῖς

ET EPISTOLAE.

dilexerit nos, et miserit filium su-
 um propitiationem pro peccatis nos-
 tris. Charissimi, si sic DEVS di-
 lexit nos, et nos debemus nos mu-
 tuo diligere. DEVM nemo vidit
 unquam. Si diligimus nos invicem
 DEVS in nobis manet, et charitas
 eius est perfecta in nobis. Ex hoc
 cognoscimus, in eo nos manere,
 et ipsum in nobis, quod de spi-
 ritu suo dedit nobis. Et nos vidi-
 mus, et testamur, quod Pater
 misit filium servatorem mundi. Quis-
 quis confessus fuerit, quod IESVS
 est filius DEI, DEVS in eo ma-
 net, et ipse in DEO. Et nos
 cognoscimus

EVANGELIA

ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν
τῇ ἀγάπῃ, ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν.
ὁ θεὸς ἀγάπῃ ἐστίν. καὶ ὁ μένων ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἐν τῷ θεῷ μένει, καὶ ὁ θεὸς ἐν
αὐτῷ. ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη
μεθ' ὑμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκεί-
νός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ. φόβος οὐκ ὄσιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ'
ἡ τελεία ἀγάπη ἐξω βάλλει τὸν φό-
βον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει. ὁ δὲ
φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ. ἡμεῖς ἀγαπήκαμεν αὐτόν, ὅτι αὐ-
τὸς πρῶτος ἡγάπησεν ἡμᾶς. ἐάν τις
εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀ-
δελφόν αὐτοῦ μισῇ, ψευδὴς ὄσιν. ὁ

γὰρ

ET EPISTOLAE.

cognovimus, et credimus charita-
tem quam habet DEVS in nobis.
DEVS charitas est, et qui manet in
charitate, in Deo manet, et DEVS
in eo. In hoc perfecta est charitas
nobiscum, ut fiduciam habeamus in
die iudicii, quod sicut ille est, et
nos sumus in mundo hoc. Timor
non est in charitate, sed perfecta
charitas foras eijcit timorem, quo-
niam timor cruciatum habet. Qui
autem timet, non est perfectus in
charitate. Nos diligimus eum, quo-
niam ipse prior dilexit nos. Si quis
dixerit: diligo DEVM, et fra-
trem suum oderit, mendax est. Qui
enim

EVANGELIA

καὶ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
ὃν ἑώρακε, τὸν θεὸν ὃν οὐκ ἑώρακε,
πῶς δύναται ἀγαπᾶν; καὶ ταύτην τὴν
ἐντολὴν ἔχουσιν ἀπὸ αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγα-
πῶν τὸν θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελ-
φόν αὐτοῦ.

EYAGΓELION

ΛΟΥΚ. 15

Ανθρωπὸς δὲ τις ἦν πλούσιος, καὶ
ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσιν,
εὐφραυνόμενος λαθήμεσαν λαμπρῶς.
Πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνόματι λάζαρος,
ὃς ἐβλήθη πρὸς τὴν πυλῶνα αὐτοῦ
κατακλινθεῖς, καὶ ἐπιθυμῶν χορτα-
σθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πίπτον-
των ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς πλουσίου. ἀλ-
λά καὶ

ET EPISTOLAE

enim non diligit fratrem suum quem
vidit, DEVM quem non vidit quo-
modo potest diligere? Et hoc prae-
ceptum habemus ab eo, ut qui di-
ligit DEVM, diligat et fratrem
suum.

EVANGELIUM

LUC. 16.

HOMO quidam erat dives, qui
induebatur purpura et bysso, et
epulabatur quotidie splendide. Er-
rat autem quidam mendicus nomi-
ne Lazarus, qui iacebat ad ianuam
eius ulcerosus, cupiens saturari de
micis quae cadebant de mensa divi-
tis. Sed

EVANGELIA

λαὶ καὶ οἱ κύνες ἐσχόμενοι ἀπέλαχον
 τὰ ἐλκὲς αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν
 αὐτὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ
 τῶν ἀγγέλων εἰς τὸ κόλπον ἀβραάμ ἀ-
 πέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη, καὶ
 ἐν τῷ ᾧ ἐπ' ἄρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
 τοῦ, ὑπάρχον ἐν βασιλείαις, ὅρα ὅτι
 ἀβραάμ ἄρ' μακρόθεν, καὶ λάζαρον ἐν
 τοῖς κόλποις αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς φωνήσας
 εἶπε, πᾶτερ ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ
 τίμησον λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον
 τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, ἵνα
 ταψύξῃ τὴν γλῶσσαν μου, ὅτι ὀδυν-
 αῖμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπε δὲ ὁ
 ἀβραάμ, τέκνον μνήσθητι, ὅτι ἀπέλα-
 βες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ
 λάζαρος

ET EPISTOLAE.

tis. Sed et canes veniebant, ac lin-
 gebant hulcera eius. Accidit ut mor-
 teretur mendicus, et deportaretur ab
 angelis in sinum Abrahae. Mortuus
 est autem et dives, ac sepultus est,
 atque in Tartaro sublati oculis suis
 is, cum esset in tormentis, videt Abra-
 ham eminens, et Lazarum in sinu ei-
 us, et ipse clamans dixit: Pater
 Abraham, miserere mei, et mitte
 Lazarum, ut intingat extremum
 digiti sui in aquam, ac refrigeret
 linguam meam, quia crucior in
 flamma hac. Dixit autem Abra-
 ham: Fili recordare, quod rece-
 peris bona tua in vita tua, et Lau-

TH

zarus

EVANGELIA

δὲ καὶ οἱ κύνες ἐσχόμενοι ἀπέλαχον
 τὰ ἐλκὲς αὐτοῦ. ἐγγύετο ἡ ἀποθανούσα
 τῇ πτωχῇ, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὴν ὑπὸ
 τῶν ἀγγέλων εἰς τὴν κόλπον ἀβραάμ ἀ-
 πέθανε ἡ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη, καὶ
 ἐν τῷ ᾧ ἔπαυσε τὸς ὀφθαλμοὺς αὐ-
 τοῦ, ὑπάρχον ἐν βασιλείᾳ, ὅρα ὅτι
 ἀβραάμ ἄρμα μακρόθεν, καὶ λαζάρου ἐν
 τοῖς κόλποις αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς φωνήσας
 εἶπε, πάτερ ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ
 πόμψον λαζάρου, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον
 τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, ἵνα κα-
 ταψύξῃ τὴν γλῶσσαν μου, ὅτι ὁδυν-
 οῦμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπε ἡ ἀβ-
 ραάμ, τέκνον μνήσθητι, ὅτι ἀπέλα-
 βες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ
 λαζάρου

ET EPISTOLAE.

th. Sed et canes veniebant, ac lin-
 gebant hunc ulcera eius. Accidit ut mor-
 teretur mendicus, et deportaretur ab
 angelis in sinum Abrahae. Mortuus
 est autem et dives, ac sepultus est,
 atque in Tartaro sublati oculis suis
 is, cum esset in tormentis, videt Abra-
 ham eminens, et Lazarum in sinu ei-
 us, et ipse clamans dixit: Pater
 Abraham, miserere mei, et mitte
 Lazarum, ut intingat extremum
 digiti sui in aquam, ac refrigeret
 linguam meam, quia crucior in
 flamma hac. Dixit autem Abra-
 ham: Fili recordare, quod rece-
 peris bona tua in vita tua, et Lau-

TH

LAZARUS

EVANGELIA

λέγει αὐτῷ ὁμοίως τὰ ἑαυτοῦ. νῦν ἡ ὁδὸς
 πρὸς καλὴν σὺ ἡ ὁδὸς αἰσῶσαι. καὶ ἡ
 ὁδὸς τῶν τοῦ μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν
 χάσμα μέγα ἐστὶν ὅπως οἱ θέλον-
 τες διαβῆναι ὑπερῶν πρὸς ὑμᾶς
 μὴ δύνανται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς
 ἡμᾶς διαπορεύσιν. εἶπε δὲ, ἐρωτῶ ὁ
 πατήρ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὴν
 οἰκὸν τοῦ πατρὸς μου. ἔχω γὰρ πέν-
 τε ἀδελφὰς, ὅπως ἀμαρτυρήσιν αὐ-
 τοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἐλθῶσιν εἰς τὸν
 τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ βασιλεῖα. λέγει αὐτῷ
 ἄβραάμ, ἔχῃς μωσέα καὶ τοὺς προφη-
 τὰς, ἀκούσάτωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν
 ὅτι πατήρ ἄβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἐκ
 νεκρῶν πορεύθῃ πρὸς αὐτούς, μετα-
 νόησιν

ET EPISTOLAE.

zarius similiter mala : Nunc autem
 hic solatio fruitur, tu vero cruciaris
 Et super hæc omnia, inter nos & vos
 hiatus ingens firmatus est, ut ij qui
 volunt hinc transire ad vos, non pos-
 sunt, neque istinc huc transcendere.
 Ait autem : Rogo ergo te Pater, ut
 mittas eum in domum patris
 mei : habeo enim quinque fratres,
 ut testificetur illis, ne & ipsi ve-
 niant in hunc locum cruciatus. A-
 it illi Abraham : Habent Moysen &
 Prophetas, audiant illos. At ille di-
 xit : Non pater Abraham, sed si
 quis ex mortuis iret ad eos, resis-
 piscens

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ῥητόισιν. ἔπει ὁ αὐτῷ, εἰ μωσέως καὶ
τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, ὅθεν ἐ-
κ τῆς νεκρῶν ἀνάστη, πωθήσονται.
ται.

ΕΝ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙ-

ακῇ μετὰ τὴν τριτάτην, ἐπι-

στολή αἱ ἰωάν. γ.

ΜΗ θαυμάζετε ἀδελφοί μου, εἰ
μισεῖ ἡμᾶς ὁ κόσμος· ἡμεῖς οἴδαμεν,
ὅτι βῆκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς
τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελ-
φοὺς. ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, μέ-
νει ἐν τῷ θανάτῳ· πᾶς ὁ μισῶν τὸν
ἀδελφόν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστίν.
καὶ οἴδατε, ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος
ἐκ τῆς ζωῆς αἰώνου γὰρ αὐτῷ μέλλου-

σας

ΕΠΙΣΤΟΛΑΕ.

piscant. Ait autem illi : Si Mosēs
et Prophetas non audiunt, neque si
quis ex mortuis resurrexerit cre-
dent.

DOMINICA SECUNDA

post Trinitatis, Epistola

1. Ioan. 3.

NE miremini fratres mei, si o-
dit vos mundus. Nos scimus, quod
translati sumus de morte ad vi-
tam, quia diligimus fratres. Qui
non diligit fratrem, manet in mor-
te. Omnis qui odit fratrem su-
um, homicida est, et scitis, quod
omnis homicida non habet vitam
eternam in se manentem, Per hoc

Tiiiij

cogno-

EVANGELIA

Καρ. γν' τὸ ἴδιον ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην
 ὅτι ἐκεῖ ὁ ἰσχυρὸς ἡμῶν τὴν ψυχὴν
 αὐτὴν ἔδωκε, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ
 τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς ἱδρύσασθαι.
 ὅς δ' αὖ ἐχὼν τὴν βίον τὴν κῆρυξ, καὶ θε-
 ωρεῖ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, χρεῖαν ἔχον-
 τα, καὶ κλείσῃ τὰ ἀπολάγχνα αὐτοῦ
 ἅπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μέ-
 νει ἐπ' αὐτῷ; τέκνιά μου, μὴ ἀγαπῶ-
 μεν λόγῳ, μὴ γλῶσσῃ, ἀλλ' ὁρῶν
 καὶ ἀληθείᾳ.

EVANGELION

ΛΟΥΚ 14.

Ἄνθρωπος τις ἐποίησε δειπνερ-
 μέγα, καὶ ἐκάλεισε πολλοὺς, καὶ ἀπέ-
 σελο

ET EPISTOLAE.

cognouimus charitatem, quoniam
 ille animam suam pro nobis posuit,
 et nos debemus pro fratribus a-
 nimas ponere. Qui vero habuerit
 substantiam mundi, et viderit fra-
 trem suum egentem, et clauserit
 viscera sua ab eo, quomodo chari-
 tas Dei manet in eo? Filioli mei,
 ne diligamus verbo, neque lingua,
 sed opere et veritate.

EVANGELIUM

LUC. 14.

HOMO quidam apparauerat coe-
 nam magnam, et vocauit multos,
 Tu misi

EVANGELIA

Βελε τον δ' ελον αυτου τη ωρα τα
 δ' εινε, επειν οις κεκλημενοις, ορ-
 χεσθε, οτι ηδ' ητοιμα οτι παντα. κη
 ηρξαντο ακ' μιας παρατ' ειναι παν-
 τες. ο πρωτος επεν αυτω, αγρον η-
 γορασας, κη εχω αυ' αγκην δελθειν κη
 ιδ' ειμ' αυτ', ερωτω σε, εχε με παρατη-
 μενον. κη ετερος ειπε, ζευγη βοων
 αγορασας ποντε, κη πορευομαι δοκι-
 μασαι αυτα, ερωτω σε, εχε με παρα-
 τημενον. κη ετερος ειπε, γυναικα ε-
 γημα, κη δε το το δ' ολωμαι ελθειν
 κη π' αγνωμεν ο δ' ελος, απηγει-
 λε τω κυριω αυτ' ταυτα. τότε οργι-
 σεις ο οικος δεσποτης, επε τω δ' ελω
 αυτω, εφελθε ταχεως ες τας πλατει-
 ας κη

ET EPISTOLAE.

misitque servum suum hora coenae,
 ut diceret inuitatis : Venite, quia
 iam parata sunt omnia. Et coepe-
 runt simul omnes excusare. Primus
 dixit ei : Villam emi, et necesse mihi
 est exire, et videre illam : rogo
 te, habe me excusatum. Et alter di-
 xit : Iuga boum emi quinque, et eo
 ad probandum illa : rogo te, habe
 me excusatum. Et alius dixit : U-
 xorem duxi, et ideo non possum
 venire. Ac reuersus servus, re-
 nunciavit haec Domino suo. Tunc
 iratus paterfamilias, dixit seruo
 suo : Exi cito in plateas et vicos
 civis

EVANGELIA

ας καὶ ῥύμας καὶ πόλεις. καὶ οὗτοι πῶς
 ἔσονται ἀναπνέοντες, καὶ χολαῖς καὶ τυ-
 φλοῖς εἰσάγαγε αὐτοὺς. καὶ εἰπὼν ὁ δὲ
 ἄνθρωπος, κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας καὶ
 ἔστι τόπος οὗτος. καὶ εἰπὼν ὁ κύριος πρὸς
 τὸν δούλον, ὅδε λθε εἰς τὰς ἐσθλὰς καὶ
 φραγμὰς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν,
 ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου, λέγα γὰρ ὑ-
 μῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων
 τῶν κεκλημένων γένουσι αἱ μὲν τῶν δὲ
 πνύ.

ΕΝ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑ-

κῇ μετὰ τὴν τριᾶδα, ἐπι-

στολήν γὰρ α. π. τρου ε.

ΤΑ ἑορτάζετε αὐτὸ ὑπὸ τῇ κρα-
 ταίᾳ καὶ α. τ. δεδ., ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ
 ἐν καίᾳ

ET EPISTOLAE.

ciuitatis, et pauperes ac debiles,
 claudosque et cecos introduc huc.
 Et ait seruus: Domine, factum est
 ut imperasti, et adhuc locus est.
 Et ait Dominus seruo: Exi in vias
 et sepes, et compelle intrare,
 ut impleatur domus mea. Dico en-
 nim vobis, quod nemo virorum il-
 lorum qui vocati sunt, gustabit coe-
 nam meam.

DOMINICA TERTIA

post Trinitatis, Epistola

1 Petri 5.

Humiliemini sub potenti manu
 Dei, ut vos extollat cum erit op-
 portus

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ἡν καὶ ὁ πᾶς τῶν μεμενῶν ἡμῶν
 ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτὸ, ὅτι αὐτῶ με
 λειπόμεν ἡμῶν. ἡμεῖς, γρηγορήσατε
 ὅτι ὁ ἀντίδικος ἡμῶν διαβολὸς ὁ, ὁ
 λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ, ζητῶν
 τινὰ λατρίαν. ὡς αὐτίς κτε σερφεὶ τῇ
 πίστι, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶ παθῆμα
 τῶν τῇ ἡν κόσμῳ ἡμῶν ἀδελφότητι
 ἐπιτελεῖσθαι. ὁ ὁ θεὸς πᾶσιν χάρι
 τος, ὁ καλεῖσθαι ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον
 αὐτὸ δοξαῖαν ἡν χριστῷ ἡμεῖς, ὁλίγον
 παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ἡμᾶς,
 σκρῖσαι, διενύσαι, θεμελιῶσαι, αὐτῶ
 ὁ δοξαῖα, κρατῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶ αἰ
 ὡν, ἀμήν.

Εὐαγγ.

ET EPISTOLAE

portunum, omni cura vestra conies
 eta in illum. Nam illi cura est de
 vobis. Sobrii estote, et vigilate. quon
 niam aduersarius vester diabolus
 tanquam leo rugiens obambulat,
 querens quem deuoret. Cui resi
 stite solidi fide, scientes easdem affli
 ctiones vestrae, quae in mundo est.
 fraternitati consummari. Sed Deus
 omnis gratiae, qui vocauit nos ad
 eternam suam gloriam per Chri
 stum Iesum, parumper afflictos, i
 dem instauret nos, fulciat, robo
 ret, stabiliat. Ipsi gloria, imperio
 um in secula seculorum. Amen.

Εὐαγγ.

EVANGELIA
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΛΟΥΚ. ΙΕ.

Ησαν ὃ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ
τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούοντες αὐτόν
καὶ διεγόνγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς λέγοντες, ὅτι ὁὗτος ἁμαρ-
τωλοὺς προσδι-χεῖται, καὶ σινοῖ αὐτοῖς.
ἔπερ ὃ πρὸς αὐτὸν πάλιν πρὸς
βουλὴν ταύτην, λέγων, τίς ἀνθρώπος
ἂν ἑμῶν ἔχον ἑκατὶ πρόβατα, καὶ ἀ-
πολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, ὃ καταλείπει τὰ
ἐνενήκοντα εννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πο-
ρεύεται ὑπὲρ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρηται αὐ-
τός, καὶ εὐρῶν ἐπιτίθεισιν ὑπὲρ τοῦ ὤμου
ἐαυτοῦ χαίρων. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ οἶκον
συνκα-

ET EPISTOLAE
EVANGELIUM
LUC. 15.

Accedebant ad Iesum omnes pub-
licani et peccatores, ut audirent il-
lum, et murmurabant Pharisei ac
scribæ, dicentes: Quia hic pec-
catores recipit, ac cibum capit cum
illis. Dicebat autem ad illos para-
bola hanc, dicens: Quis ex vo-
bis est homo, qui habet centum oves,
et si perdiderit unam ex illis, nonne
relinquit nonagintanovem in deser-
to, et vadit ad illam quæ perierat,
donec inueniat eam? Et cum inue-
nerit eam, imponit in humeros suos
gaudens

EVANGELIA
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΛΟΥΚ. ΙΕ.

Ησαν ὃ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ
τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούοντες αὐτὸν
καὶ διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς λέγοντες, ὅτι ὁὗτος ἁμαρ-
τωλοὺς προσδι-χεται, καὶ σινοῦσιν
αὐτοῖς. εἶπε ὃ πρὸς αὐτοὺς τὴν πᾶ-
βολὴν ταύτην, λέγων, τίς ἀνθρώπος
ἔσθ' ὑμῶν ἔχων ἑκατὶ πρόβατα, καὶ ἀ-
πολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, ὃ καταλείπει τὰ
ἐνενήκοντα εννέα γὰρ τῇ ἐρήμῳ, καὶ πο-
ρεύεται ὑπὲρ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρῃ αὐ-
τόν; καὶ εὕρῃς ἐπιτίθεται ὑπὲρ τοῦ ὤμου
ἐαυτοῦ χαίρων. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ οἶκον
συνκα-

ET EPISTOLAE
EVANGELIUM
Luc. 15.

Accedebant ad Iesum omnes pu-
blicani & peccatores, ut audirent il-
lum, & murmurabant Pharisei ac
scribæ, dicentes: Quia hic pec-
catores recipit, ac cibum capit cum
illis. Dicebat autem ad illos para-
bolum hanc, dicens: Quis ex vo-
bis est homo, qui habet centum oves,
& si perdiderit unam ex illis, nonne
relinquit nonagintanovem in deserta-
to, & vadit ad illam quæ perierat,
donec inueniat eam? Et cum inue-
nerit eam, imponit in humeros suos
gaudens

EVANGELIA

συγκαλεῖ αὐτὸς φίλους καὶ αὐτοὺς γείτονας,
λέγων αὐτοῖς συγχαίρει μοι, ὅτι ἐ-
βrou τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.
λέγω ὑμῖν ὅτι ὅτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ
οὐρανῷ ὑπὲρ ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ μετανοούν-
τος, ἢ ὑπὲρ ὀκτακονταπεντάδικων δικαίων.
οἵτινες ὁ χρεὶν ἔχουσι μετανοίας.
ἢ τις γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἑαυ-
τὴν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, ὅχι ἀπὸ-
λύνον, ἀλλὰ σαρκεὶ τῇ οἰκίᾳ, ἀζη-
τῶν ἐπιμελῶς, ἕως ὅτε εὕρῃ. ὅτε εὕρῃ
αὐτή, συγκαλεῖ τὰς φίλους καὶ τὰς γεί-
τονας, λέγουσα, συγχαίρει μοι, ὅτι
εὕρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. ὁ-
τως λέγω ὑμῖν χαρὰ γίνεται ὑπὲρ
ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ μετανοούντος.
μαρ

ET EPISTOLAE.

gaudens, veniensq; domum, conuocat
amicos ac vicinos, dicens illis: Gaude
te mecum, quia inueni ouem meam
quæ perierat. Dico vobis, quod ita
gaudium erit in cælo super vno pec-
catore resipiscente magis quam super
nonagintanovem iustis, qui non indi-
gent pœnitentia. Aut quæ mulier ha-
bens drachmas decem, si perdiderit
drachmam vnā, nonne accendit lu-
cernam, et verrit domum, quæritque
diligenter, donec inueniat: Et cum
inuenierit, conuocat amicas et vici-
nas, dicens: Gaudete mecum, quia
inueni drachmam quam perdideram.
Ita dico vobis, gaudium erit coram

EVANGELIA

μαρτυλῶ μετανουῶντι.

ΕΝ ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΗ

ἀπὸ μετὰ τὴν τριάδα, ἐπι-
στολή. ἡ.

Λογίζομαι γάρ, ὅτι ἔκ ἄφια τῶν
παθόντων πρὸς τὴν καὶ πρὸς τὴν
μέλει δόξαν ἀποκαλύψω
εἰς ἡμᾶς. ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία
κρίσεως, τὴν ἀποκαλύψει τῶν ἡμῶν
τὸ δεῖν ἐκείνη. τῇ γὰρ ματαί-
ότητι καὶ τῇ περὶ τὴν ἐκείνην
ἀλλὰ δὲ τὴν ἐποτάζοντα ἐπὶ ἐλπί-
δι. ὅτι αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερω-
θήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας καὶ φθορᾶς, εἰς
τὴν ἐλευθερίαν καὶ δόξαν τῶν τέκ-
νων

των

ET EPISTOLAE.

angelis Dei super vno peccatore re-
suscipiente.

DOMINICA QVARTA
post Trinitatis, Epistola

Roman 8,

Reputo non esse pares afflictio-
nes praesentis temporis ad gloria-
am, quae reuelabitur erga nos, Es-
tenim sollicita creatura expectatio
expectat ut palam fiant filij Dei.
Quippe vanitati creatura subiacet.
non volens, sed propter eum qui sub-
iecit illam sub spe. Quoniam et im-
pia creatura liberabitur a servitu-
te corruptionis in libertatem gloriae

v iij

filios

EVANGELIA

νῶν τοῖς θεοῖς. εἶδαμεν γάρ, ὅτι πᾶσα
ἡ κτίσις συσφάζει καὶ συωδίνει ἅ-
ρτι τοῖς νῦν. ὁ μόνος δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
τῶν ἀπαρχῶν τοῦ πνεύματος ἔχον-
τες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ γὰρ ἐαυτοῖς σφάζο-
μεν, ὑποθεσίνῃ ἀπεκδεχόμενοι, τῶν ἀ-
πολύτρωσις τοῦ σώματος. Ὁ ἡμῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ 5.

Γινεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ
ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ὤν.
μὴ κρίνετε, καὶ ὁ μὴ κριθῆτε. μὴ κατα-
δικάζετε, καὶ ὁ μὴ καταδικαθῆτε. ἀ-
πολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε. δίδετε,
καὶ δοθήσετε ὑμῖν. μῖσον καλόν, πε-

πικρὸν

ET EPISTOLAE.

filiorum Dei. Scimus enim quod om-
nis creatura congemiscit, simulque
nobiscum parturit usque ad hoc tem-
pus, non solum at illa, sed et ipsi qui
primitias spiritus habemus, et nos ipsi
in nobis ipsis gemimus adoptionē ex-
pectantes, redemptio ē corporis nri.

EVANGELIUM

LUC. 6

Estote ergo misericordes, sicut et
pater vester misericors est. Nolite
iudicare, et non iudicabimini. Noli-
te condemnare, et non condemnabi-
mini. Remittite, et remittetur vo-
bis. Date, et dabitur vobis, mensus

v iij

tam

EVANGELIA

καὶ τῷ θεῷ. οἶδαμεν γάρ, ὅτι πάντα
ἡ κτίσις συσφάζει καὶ συωδίνει ἅ-
ντι τῷ νῦν. ὁ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχον-
τες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ὅτι ἐαυτοῖς συσφά-
μεν, ὑποβίβω ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀ-
πολύτρωσιν τοῦ σώματος. Ὁ ἡμῶν.

EYAGΓEΛION

ΛΟΥΚ 5.

Γινεθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ
ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.
μὴ κρίνετε, καὶ ὁ μὴ κριθῆτε. μὴ κατα-
δικάζετε, καὶ ὁ μὴ καταδικαθῆτε ἀ-
πολύετε, ὅτι ἀπολυθήσεσθε. δίδοτε,
καὶ δοθήσεταί ὑμῖν. μέτρον καλὸν, πε-

πικρε

ET EPISTOLAE.

filiorum Dei. Scimus enim quod om-
nis creatura congemiscit, simulque
nobiscum parturit usque ad hoc tem-
pus, non solum a illa, sed & ipsi qui
primitias spiritus habemus, & nos ipsi
in nobis ipsis gemimus adoptionē ex-
pectantes, redemptionē corporis nostri.

EVANGELIUM

LUC. 6

Estote ergo misericordes, sicut &
pater vester misericors est. Nolite
iudicare, & non iudicabimini. Noli-
te condemnare, & non condemnabi-
mini. Remittite, & remittetur vobis.
Date, & dabitur vobis, mensura

v iij

tam

EVANGELIA

πιεσμενον υἱ σωσαλευμενον, κἡ ὑπε-
 ρεκχυνόμενον δώσους εἰς τὸν κόλ-
 πον ὑμῶν. τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρω με-
 τρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. εἰπε-
 ῖς πρὸς αὐτοῖς μή τι δυνάται τυ-
 φλὸς τὸ φλὸν ὁδῆν; ὅχι ἀμφότε-
 ροι εἰς βόθυνον πρὸς σιμῶνται; ὅχι ἐστὶ μα-
 δητὴς ὑπὲρ τὸ διδάσκαλον αὐτοῦ.
 κατηρητο μὲν ὅτι πᾶς εἶσαι, ὡς ἔδει-
 δάσκαλον αὐτοῦ. τί δὲ ἐλεῖπες τὸ
 κἄρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἀδελφοῦ
 σου, πλὴν ὅτι ὁ κόρυς τῷ ἐν τῷ ἰδῖῳ ὀφ-
 θαλμῷ ἔκαστανος; εἰ πῶς δύνασαι
 λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφε ἄ-
 φες, ἐκβαλὼν τὸ κἄρφον τὸ ἐν τῷ ὀ-
 φθαλμῷ σου, αὐτὸς τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
 μῷ σου

ET EPISTOLAE

ram bonam, & confertam, & con-
 cussam atque exundantem dabunt in
 sinum vestrum. Eadem quippe men-
 sura qua metimini, metientur alij vo-
 bis. Dicebat autem illis similitudi-
 nem : Nunquid potest cæcus cæcum
 ducere? nonne ambo in foveam ca-
 dunt? Non est discipulus supra ma-
 gistrum suum : perfectus autem om-
 nis erit, sicut magister ipsius. Quid
 autem vides festucam in oculo fra-
 tris tui, trabem autem, quæ in oculo
 proprio est, non animadvertis?
 Aut quomodo potes dicere fratri
 tuo: frater, sine ejciam festucam quæ
 in oculo tuo est, & ipse in oculo

EVANGELIA

μὴ σὺ δοκῶν δὲ βλέπων; ὑποκριτὰ
ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ
ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκ-
βαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου.

ΕΝ ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑ,
καὶ μετὰ τὴν τριάδα, ἐπι-
στολὴ ἁ. πετρ. γ.

Τὸ ὃ τέλει, πάντες ἐμόρφονες,
συμβαθεῖς, φιλάδελφοι, ὁππῶτα γ-
νοι, φιλόφρονες, μὴ ἀποδιδόντες κα-
κὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοι-
δορίας, τοῦ ἀντίου δὲ εὐλογεῖτε,
εἰδότες ὅτι εἰς τὸτε ἐκλήθητε, ἵνα
εὐλογίαν κληρονομήσητε. ὁ γὰρ θέ-
λω

ET EPISTOLAE.

tuo trabem non vides? Hypocrita
eijce primum trabem ex oculo tuo,
et tunc perspicies, ut eijcias fe-
stucam quæ est in oculo fratris
tui.

DOMINICA QUINTA
post Trinitatis, Epistola

1. Petri 3.

IN summa, omnes sitis vnanimes
similiter affecti, fraterna præditi cha-
ritate, misericordes, affabiles, non
retaliantes malum malo, aut conui-
cium conuicio: sed contra, bene-
dicentes. scientes vos in hoc vocatos
esse, ut benedictionem hereditate pos-
side-

EVANGELIA

λωρ ζωὴ ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ὑμέρας
 ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐ-
 τοῦ ἀπὸ κακῶ. καὶ χεῖλη αὐτοῦ τὸ μὴ
 λαλῆσαι δόλον, ἐκκλινάτω ἀπὸ κα-
 κῶ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, ζητήσάτω
 εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτὴν. ὅτι οἱ ὀ-
 φθαλμοὶ κυρίου ὕπαι δὲ δικαίους, καὶ ὦτα
 αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, πρόσωπον δὲ κυ-
 ρίου ὕπαι ποιοῦντας κακὰ. καὶ τίς ὁ κα-
 κῶσαρ ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμη-
 τὰί γένηθε; ἀλλ' εἰ καὶ πᾶσχοιτε δὴ
 δίκαιοι μὴ μακάριοι. καὶ ὁ φόβος
 αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆ-
 τε. κύριον δὲ τὸν θεὸν ἀγιαζετε ἐν
 ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ε. α. γ.

ET EPISTOLAE.

fideatis. Nam qui vult vitam diligere,
 et videre dies bonos, coerceat linguam
 suam à malo et labia sua ne loquan-
 tur dolum. Declinet à malo, et faciat
 bonum, quærat pacem, et persequa-
 tur eam: quoniam oculi Domini su-
 per iustos, et aures eius ad deprecam-
 tionem illorum. Rursus aspectus Do-
 mini super eos qui faciunt mala. Et
 quis est qui sit afflictorus vos si boni-
 tatis emulatores fueritis: Imò si quid
 etiam acciderit incommodi propter
 iustitiam, beati tamen estis. Ceterum
 terrore illorum ne terreamini, neque
 turbemini, sed Dominum Deum san-
 ctificate in cordibus vestris.

EVANG.

EVANGELIA

EYATΓEΛION

ΛΟΥΚ. Ε.

Εγγήετο ἡ γὰρ τῷ, τὸν ὄχλον ἐπι-
κείδαι αὐτῷ τὸ ἀκροῦν τὸν λόγον
θεοῦ. καὶ αὐτὸς ὡς εἰς πρὸς τὴν λίμ-
νην γεννησαρέθ, καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐ-
σῶτα πρὸς τὴν λίμνην. οἱ ἡ ἀλιεῖς
ἀποβάτες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλωσαν
τὰ δίκτυα. ἐμβὰς ἡ εἰς γὰρ τῶν πλοί-
ων, ὃ ὡς τὸ σίμων, ἡρώτησεν αὐ-
τὸν, ἀλλὰ τῆς γῆς ἐπαυαγαγεῖν ὀλίγον
καὶ καθίσας ἐδιδασκεῖν ἐκ τοῦ πλοῖου
τοῦ ὄχλους. ὡς ἡ ἐπαύσατο λαλῶν,
εἶπε πρὸς τὸν σίμωνα, ἐπαυαγαγε
εἰς τὸ βάλλειν, καὶ χαλάσατε τὰ δίκ-
τυα

ET EPISTOLAE.

EVANGELIVM

LUC. 5.

FACTVM est cum turba immis-
neret, ut audiret verbum DEI, et
ipse stabat iuxta stagnum Geneza-
reth, et vidit duas naues stantes
ad stagnum: pisces autem de-
scenderant ex illis, et abluabant
retia. Ingressus autem in vnam na-
uim, quæ erat Simonis, rogavit e-
um, ut à terra abduceret pusillum,
et sedens docebat de naui turbas.
Ut cessauit autem loqui, dixit ad
Simonem, Duc in aliam, et laxate
retia

EVANGELIA

τῶν ὑμῶν εἰς ἄχραν. καὶ ἀποκριθεὶς
 ὁ σίμων, εἶπεν αὐτῷ, ἐπιστάτα, δι'
 ὅλης νυκτὸς κοπιᾶσαντες οὐδὲν ἔ-
 λάβομεν, ἰδοὶ ὅ τῷ ῥήματί σου χαλά-
 σω τὸ δίκτυον. καὶ τότε ποιεῖσάντες,
 συνέκλεισαν πλεῖστον ἰχθύων πολὺν.
 διεῖρήνυντο ὅ τὸ δίκτυον αὐτῶν. καὶ
 κατήνευσαν τοῖς μετόχοις, τοῖς γὰρ τῷ
 ἑτέρῳ πλοίῳ, τὸ ἐλθόντας συλλαβε-
 ῖσθαι αὐτοῖς. καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλησαν
 ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι
 αὐτά. ἰδὼν ὅ σίμων πίπτει, προσ-
 ῆεπεν τοῖς γόνασι τοῦ ἰησοῦ. λέγων,
 ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτω-
 λός εἰμι, κύριε. δάμβει γὰρ πόρ-
 νον αὐτόν. Ὁ πάντα τοῦ σώματος
 τῶν

ET EPISTOLAE

retia vestra in capturam. Et respon-
 dens Simon, dixit illi: Praeceptor.
 per totam noctem laborantes nihil
 cepimus, tamen tuo iussu laxabo re-
 te. Et cum hoc fecissent, conclusen-
 runt piscium multitudinem copio-
 sam. Rumpebatur autem rete eco-
 rum. Et annuerunt socijs, qui es-
 rant in altera naui, ut venirent et
 adiuuarent ipsos. Et venerunt, atque
 impleuerunt ambas naues, ita ut mer-
 gerentur. Quod cum videret Simon
 Petrus, accidit ad genua IESU, di-
 cens: Discede à me Domine, quia
 homo peccator sum. Stupor enim cir-
 cumdederat eum, et omnes qui cum
 illo

EVANGELIA

τῷ, ὡς τῇ ἀγρᾷ τῶν ἰχθύων ἡ σωτηρία
 λαβόν, ὁμοίως ἢ καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάν-
 νην υἱὸς ζεβεδαίου. οἱ ἦσαν κειμένοι τῷ
 σίμωνι. καὶ εἶπε πρὸς τὸν σίμωνα ὁ ἰη-
 σὺς, μὴ φοβῆ, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπων
 ἐσὶ ζωζῶν. καὶ λαταγαζόντες τὰ
 πλοῖα ὡς τὸν γλῶ, ἀφῆντες αὐτὰ
 ἀκολούθησαν αὐτῷ.

ΕΝ ΤΗ ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑ-
 κῇ μετὰ τὴν τριᾶδα, ἐπι-
 σολὴ ρωμ. 5.

Η ἀγνοεῖτε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθη-
 μεν εἰς χριστὸν ἰησοῦν, εἰς τὸ θάνατον
 αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν
 ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῷ βαπτίσματι. ὅτι
 ἡμεῖς θά-
 νηται.

ET EPISTOLAE.

Mo fuerant, super captu piscium
 quem ceperant, similiter autem Ia-
 cobum et Ioannem filios Zebedæi,
 qui erant socij Simonis. Et ait ad Si-
 monem IESVS: Ne metuas, posthac
 homines capies. Et subductis in ter-
 ram nauibus, relictis omnibus, secuti
 sunt eum.

DOMINICA SEXTA
 post Trinitatis, Epistola

Roman. 6.

AN ignoratis, quod quicumque
 baptizati sumus in Christum IESVM.
 in mortem eius baptizati sumus? Sen-
 tula igitur sumus una cum illo per
 baptis-

EVANGELIA

⁊ θάνατον· ἵνα ὡς ποτὶς ἠγέρθη χρι-
 στὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τὸ δόξης τῆς πατρὸς
 δόξῃ καὶ ἡμεῖς ἐν ἐλευθέρῃ ζωῇ πορ-
 πατήσωμεν· εἰ γὰρ συμφύτοι γεγό-
 ναμεν τῷ ὁμοίῳ καὶ τῷ θανάτῳ αὐ-
 τοῦ, καὶ τῇ ἀνάστασιν αὐτοῦ μέδα· τὸ
 γνωσκόντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμεῖς αὐ-
 τῷ ὡς σῶμα ἀναστὰς, ἵνα καταργη-
 θῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τὸ μὴ ἵ-
 σθῆναι ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὃ γὰρ ἀ-
 ποθανὼν δὲ δὲ καὶ αἰῶνα ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
 τίας· εἰ ἡ ἀπεθανόμεν σὺν χριστῷ, πι-
 στεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδόν-
 τες ὅτι χριστὸς ἐγέρθη ἐκ νεκρῶν, ὃ καὶ
 ἔστι ἀποδείκναι, θάνατος αὐτοῦ ὅτι

ET EPISTOLAE.

baptismum in mortem, ut quemadmo-
 dum excitatus est Christus ex mortuis
 per gloriam Patris, ita et nos in noui-
 tate vitae ambulemus. Nam si insituij
 facti sumus per similitudinē mortis eius
 nimirum et resurrectionis participes
 erimus: illud scientes, quod vetus ille
 noster homo cum illo crucifixus est, ut
 aboleretur corpus peccati, ut posthac
 non seruiamus peccato. Etenim qui
 mortuus est, iustificatus est à peccato.
 Quod si mortui sumus cū Christo, cre-
 dimus quod et viuemus cum illo, scien-
 tes quod Christus excitatus à mortuis,
 non amplius moritur, mors illi amplius

X iij

non

EVANGELIA

ἔτι κυριεύει. ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρ-
 τία ἀπέθανον ἐφ' ἅπασι, ὃ ὁ ἱη, ὁ
 τῷ θεῷ. ὅτως ἐπεὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑ-
 αυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτία
 ζῶντας ὁ τῷ θεῷ ὅτι χριστῷ ἡμεῖς τῷ
 κυρίῳ ἡμῶν.

EΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαθ. ε.

Λέγω γὰρ ὑμῖν. ἐὰν μὴ πορίσθη-
 σαι ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη πλεον τῶν
 γραμματέων καὶ φαρισαίων, ὁ μὴ ἐ-
 λθῇτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
 ράνων. ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαί-
 οις, ὁ φονεύσας. ὅς ὁ ἀν φονέυσῃ, ὅνο-
 χος ἐστὶ τῇ ἐκτίσει. ἐγὼ ὁ λέγω ὑ-
 μῖν,

ET EPISTOLAE.

non dominatur. Nam quod mortuus
 fuit, peccato mortuus fuit semel : quod
 autem vivit, vivit Deo. Ita et vos re-
 putate vosipsos mortuos quidem esse
 peccato, viventes autem Deo per Chri-
 stum Iesum Dñm nostrum.

EVANGELIUM

Matth. 5.

DICO enim vobis, Nisi abund-
 auerit iustitia vestra plus quam scri-
 barum et Phariseorum, non potestis
 ingredi in regnum caelorum. Au-
 distis quod dictum sit veteribus :
 Non occides. Quisquis autem occi-
 derit, obnoxius erit iudicio. At ego
 dico

xiii

EVANGELIA

κὶ πᾶς ὁ ἐργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ
 φῶ αὐτὸ εἰκὴ, γινώσκῃς ἔσαι τῇ κρίσει
 ὅς ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥαχά
 γινώσκῃς ἔσαι τῷ συνδουλῷ ὅς δ' ἂν
 εἴπῃ, μωρε, γινώσκῃς ἔσαι εἰς τὴν γένη
 τὸ πυρὸς. ἰὰν δὲ προσφέρῃς τὸ
 δῶρόν σου ὑπὸ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ
 μνησθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι ἐκ
 τὰ σου· ἀφίεσκέῃ τὸ δῶρόν σου ἐμπροσ
 θεῖν τῷ θυσιαστήρι, καὶ ὑπάγε πρῶ
 τον διαλλάξαι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ
 τότε ἔλθον προσφέρει τὸ δῶρόν σου.

EN TH 2. KYRIAKH ME
 τὰ τὴν τριᾶς α, ἐπιστολὴ
 πρὸς ῥώμ 5.

Αὐθρῶ

ET EPISTOLAE.

dico vobis, quod quisquis irascitur
 fratri suo temere, obnoxius erit iu
 dicio. Quicumque vero dixerit fratri
 suo racha, obnoxius erit concilio.
 Quisquis autem dixerit fatue, obnox
 ius erit gehennae incendio. Itaque si
 obtuleris munus tuum ad aram, et
 illic recordatus fueris, quod frater tuus
 habet aliquid aduersum te, relin
 que illic munus tuum coram altari,
 et abi prius reconcilieris fratri tuo,
 et tum veniens offer munus tuum.

DOMINICA SEPTIMA
 post Trinitatis, Epistola
 Roman. 6.

XV HVMA.

EVANGELIA

Ανθρώπινον λέγω, ὅτι τὸ πλὴν ἀδι-
 νειαν ἐκ σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ
 πρὸς ἑαυτὴν τὰ μέλη ὑμῶν δόξα τῇ
 ἡκαδαρσία καὶ τῇ ἀνομίᾳ, εἰς τὸ πλὴν ἀνο-
 μίαν, ὅτω καὶ νῦν πρὸς ἑαυτὴν τὰ μέλη
 ὑμῶν δόξα τῇ δικαιοσυνῇ, εἰς ἐγι-
 γισμόν. ὅτι γὰρ δόξαι ἤτε ἐκ ἀμαρτίας,
 ἐλεύθεροι ἤτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τὴν αἰ-
 νὴν καρπὸν εἶχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐ-
 πασχυνέσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων
 θάνατος. νῦν ὅτε ἐλευθερωθέντες ἀπὸ
 ἐκ ἀμαρτίας, ἀδλωθέντες ὅτι τὸ πλὴν,
 εἶχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν.
 τὸ ὅτι τέλος ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὅτι ὁ
 ἐκ ἀμαρτίας, θάνατος. τὸ ὅτι χάρις
 καὶ εὐλογία

ET EPISTOLAE

Humanum quiddam dico propter
 infirmitatem carnis vestrae. Quemad-
 modum enim praeiistis membra ves-
 tra serua immundicie et iniquitati,
 ad aliam atq; aliam iniquitatem: sic
 et nunc praebe membra vestra ser-
 ua iustitiae, ad sanctificationem. Cum
 .n. serui essetis peccati, liberi eratis
 iustitiae. quem igitur fructum habes-
 batis tunc in his, de quibus nunc eru-
 bescit? Nam finis illorum mors. Nunc
 vero manumissi à peccato, serui autē
 facti Deo, habetis fructum vestrum
 in sanctificationem, finem aut, vitam
 eternam. Etenim auctoramenta pec-
 cali

EVANGELIA

μα τῷ θεῷ ζῶνι αἰῶνι Θ, ὃν χριστὸν
ἐκστὸν τῷ λαῷ ἡμῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαρκ. 8.

Εν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, πᾶσι
πολλοὶ ἄνθρωποι ὄντες, καὶ μὴ ἔχοντες,
τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ ἰη-
σοῦς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς,
σπλαγχνίζομαι ὑμῖν ὅτι ἔχουσιν, ὅτι ἡ-
δὴ ἡμέρας τρεῖς προσμύθεοι με, καὶ
ἐκ ἔχουσιν τί φάγωσι. καὶ ἐὰν ἀπο-
λυσω αὐτοὺς ἵνα εἰς οἶκον αὐτῶν,
ἐκλυθῇσονται ἐν τῇ ὁδοῷ. τινὲς γὰρ
αὐτῷ μακρόθεν ἤκουον, καὶ ἀπεκρί-
θησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πόθεν
τοῦτο εἰρήσεται; τίς ἂν εἰς χορτάσαι
αὐτοὺς;

ET EPISTOLAE

cati mors: donū aut Dei vita eterna,
per Christū Iesum Dominum nostrū.

EVANGELIUM

Marc. 8.

IN diebus illis, cum turba admo-
dum multa esset, nec haberent quod
manducarent, accersitis ad se Iesus
discipulis suis, ait illis, Misericor-
dia tangor erga turbam, quia iam
triduo manent apud me, nec habent
quod edant, et si dimisero eos iei-
unos in domum suam, deficient in
via. Quidam enim ex eis ē longin-
quo venerunt: Et responderunt ei
discipuli: Unde istos quis poterit hic
satis

EVANGELIA

τῶν ἐν ἑρμείας; καὶ ἐπικράτα αὐτῶν
 πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπον, ἑπτὰ.
 Ἐπὶ τῇ γὰρ τῷ ὄχλῳ αὐτῶν τεσσεῖς ἡμέ-
 ραι γῆς. καὶ λαβὼν αὐτὸς ἑπτὰ ἄρτους,
 εὐχαρίστας, ἐκλάσε. καὶ ἐδίδοτε τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῖς, ἵνα παρθεύωσι. καὶ
 παρέθηκεν τῷ ὄχλῳ, καὶ ἔχον ἰχθύδια
 ὀλίγα. καὶ εὐλογήσας, εἶπε παθεύωσι
 καὶ αὐτὰ. ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν
 καὶ ἦσαν πόριστεύματα, κλασματῶν
 ἑπτὰ σφυρίδας. ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες
 ὡς τετρακισχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐ-
 τοὺς.

ΕΝ ΤΗ Η. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-
 τὰ τὴν τριάδα, ἐπιστολὴ
 πρὸς ρώμ. α'

Ἀρα

ET EPISTOLAE.

fatiare panibus in solitudine? Et in-
 terrogavit eos: Quot panes habe-
 tis? illi verò dixerunt, septem. Et
 precepit turbæ discumbere super
 terram. Et acceptis septem panibus
 cum gratias egisset, fregit, deditq;
 discipulis suis, ut apponerent, et
 apposuerunt turbæ: et habebant
 pisciculos paucos, et cum benedixis-
 set, iussit apponi et hos. Comede-
 runt autem, et saturati sunt ac su-
 stulerunt quæ superfuerant fragmen-
 torum septem sportas. Erant au-
 tem qui comederant, ferme quater
 mille. et dimisit illos.

DOMINICA VIII. POST
 Trinit. Epist. Rom. 8.

EVANGELIA

Α αὐτὸν ἀδελφοὶ ὁφείλετε ἀγαπᾶν
τὴν σὰρκιν. ὅτι ἡ σὰρξ ζῶ. εἰ γὰρ
ἡ σὰρξ ζῇ, μελετε ἀποθνήσκειν
εἰς τὸ πνεῦμα. τὰς πράξεις τὸ σώματος
θανάτου. ἡσέαδε. ὅσοι γὰρ πνευ-
ματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι εἰσιν υἱοὶ θεοῦ. ὁ
γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας
ἐκ φόβου, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθε-
σίας. γινώσκοντες μεν, ἀβελῶν πατέρα. αὐ-
τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνευ-
ματι ἡμῶν, ὅτι υἱοὶ θεοῦ ἐσμεν, εἰς
τὴν κληρονομίαν. κληρονομοὶ μὲν
θεοῦ, συκληρονομοὶ ἡμεῖς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαθ. 7.

Προσέ-

ET EPISTOLAE.

Proinde fratres, debitores sumus,
non carni, ut secundum carnem vi-
uamus. Nam si secundum carnem vi-
xeritis, moriemini. Quod si spiritu
facta corporis mortificetis, viuetis.
Etenim quicumque spiritu Dei ducun-
tur, hi sunt filij Dei. Non enim acce-
pistis spiritum seruitutis iterum ad
timorem, sed accepistis spiritum ad-
optionis, per quem clamamus abba
pater. Idem spiritus testatur una cum
spiritu nostro, quod simus filij Dei.
Quod si filij, igitur et heredes: heredes
quidem Dei, coheredes autem Christi,

EVANGELIVM

Matth. 7.

Y

C46

EVANGELIA

Προσέχετε ἵνα μὴ τὴν ψευδοπροφητείαν, οἱ ἴνες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ᾧ δὲ ὑμεῖς προβάτετε εὐαγγέλιον ἵνα σι λῦκοι ἄρπαγες. ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγινώσκετε τὰς αἰῶνας. μήτις συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκαιοῦν σάκου λῶν, ἢ ἀπὸ τριβόλου σῦκα; ὅσα παρὰ δένδρων ἀγαθῶν καρπὸς καλὸς ποιεῖ, ὅσα παρὰ δένδρων δὲ κακῶν καρπὸς κακὸς ποιεῖ. ὁ δὲ δένδρον ἀγαθὸν καὶ καρπὸς καλὸς ποιεῖ, ὁ δὲ δένδρον κακὸν καὶ καρπὸς κακὸς ποιεῖ. τὰ αὖτὶς δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἀφ' οὗ τὸν καρπὸν αὐτῶν ἐπιγινώσκετε αἰῶνας.

ET EPISTOLAE.

Cauete vobis à Pseudopphetis, qui veniunt ad vos in vestitu ovium, sed intrinsecus sunt lupi rapaces. A fructibus ipsorum agnoscetis eos. Nunquid colligunt de spinis uvam, aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona, fructus bonos facit. Putris autem arbor, fructus malos facit. Non potest arbor bona fructus malos facere, neque arbor putris fructus bonos facere. Omnis arbor quæ non facit fructum bonum exciditur, et in ignem conijcitur. Igitur ex fructibus ipsorum agnoscetis eos. Non

Xij quise

EVANGELIA

αὐτοῖς. ὁ παῖς ὁ λέγων μοι, κύριε κύ-
ριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
ἔθους, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ
πατρὸς μου, τὸ γὰρ ἔσται. πολλοὶ
ῥησὶμοὶ γὰρ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ. κύριε, κύ-
ριε, ὁ τῷ σῷ ὀνόματι προφητεύσα-
μεν. καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐ-
ξεβάλομεν; καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνά-
μεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; καὶ τότε ὁμο-
λογήσω αὐτοῖς, ὅτι ὅτε ἐγνων
ὑμᾶς, ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμῶν ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν.

ΕΝ ΤΗ Θ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-
τὰ τὴν τριάδα. ἐπιστολὴ

Ταῦτα ἢ τύποι ἡμῶν ἐγενήθη-
κεν
γὰρ α. Κοριν. ι.

ET EPISTOLAE.

quisquis dicit mihi, Domine, Domi-
ne, introibit in regnum coelorum,
sed qui fecerit voluntatem patris
mei qui in caelis est. Multi dicent
mihi in illo die, Domine, Domine,
Nonne per nomen tuum propheta-
uimus, et per nomen tuum demonia
eiecimus? et per nomen tuum mul-
tas virtutes praestitimus? Ac tum
confitebor illis, nunquam novi vos.
Discedite a me qui operamini iniqui-
tatem.

DOMINICA NONA
post Trinitatis Epistola

1. Cor. 10.
HAEC autem figurae nostri fuerunt,
ut nos
Υ ΙΙ

EVANGELIA

εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς
 κακῶν, καθὼς ἡ ἀκείνοι ἐπεθυμήσαντες
 μηδὲ εἰδολολάτραι γίνεσθαι, καθὼς
 τινες αὐτῶν, ὡς γέγραπται, ἐκάθισαν
 ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πίνειν, καὶ αὐτοὶ ἐκ
 πλείους. μηδὲ πορνεύοντες, καθὼς ἦν
 οὗτοι ἐπορνέυσαν, καὶ ἐπεσοὺν
 μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες μηδὲ
 ἐκπεράζοντες τὸ χρῖσθαι, καθὼς καὶ τι-
 νες αὐτῶν ἐπέαθον, καὶ ὑπο τῶν
 ὄφρων ἀπώλοντο. μηδὲ γογγύζοντες
 καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυζον, καὶ
 ἀπώλοντο ὑπο τῶν ὀλοθρευτῶν. ταῦ-
 τὰ δὲ πάντα τύποι σιν βαυνοῦν ἐκά-
 νοις. ἡ γὰρ ἡ πρὸς ὑποδείξιν ἡμῶν,
 εἰς δὲ

ET EPISTOLAE.

ne nos simus concupiscentes rerum
 malarum, quemadmodum et illi con-
 cupierunt. Neque simulacrorum suis
 cultores, sicuti quidam illorum, quæ
 admodum scriptum est: Sedit popu-
 lus, ut ederet ac biberet, et surrexe-
 runt ad ludendum. Neque stupris inqui-
 nemur, sicut quidam illorum stupris pot-
 luti sunt, et conciderunt uno die 23000
 Neque tentemus Christum, sicut et quidam
 illorum tentauerunt, et à serpentibus
 extincti sunt. Neque murmuretis, sicut
 et quidam illorum murmurauerunt, et
 interempti sunt ab extinctore. Hæc autē
 omnia figure contigerunt illis. Scripta ve-
 rò sunt propter admonitionem nostri,

Xiiij

in quos

EVANGELIA

Εἰς δὲ τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατελύθη-
σεν. ὥστε ὁ δοκῶν ἐσαύαι. Βλεπέτω
μὴ πείσῃ. πειρασμός ὑμᾶς ἢ ἐκ εἰληφῇ
ἢ μὴ ἀνθρώπινος. πεισὸς ἢ ὁ θεός, ὃς
ἢ ἐὰν ὑμᾶς πείραδιώαι. ὑπερὶ
δωάδε, ἀλλὰ ποιήσῃ σὺ τῷ πει-
ρασμῷ ἢ τῷ ἐκ βασιρ, τὸ δωάδε
ὑμᾶς ὑπερενεγκῆν.

EΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. 15.

Ελεγε ἢ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, ἀνθρώπος τις ἦν πλούσιος, ὃς
ἔχον οἰκονόμον, ἢ δὲ διεβλήθη
αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπεράρχον-
τα αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτόν, ἔπρην
αὐτόν

ET EPISTOLAE.

in quos termini ætatum incide-
runt. Proinde qui sibi videtur sta-
re, videat ne cadat. Tentatio vos
non cepit, nisi humana. Sed fide-
lis est Deus, qui non sinet vos ten-
tari supra id quod potestis, imò fa-
ciet vna cum tentatione euentum quo
possitis effugere.

EVANGELIUM

Luce 16.

Dicebat autem ἔς ad discipulos
suos: Homo quidam erat diues, qui
habebat dispensatorem, ἔς hic dela-
tus est apud illum, vt qui dissiparet
bona ipsius. Et vocauit illum, ἔς ait
illi:

Υἱ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

αὐτῷ, τί σοὶ ἀκούω πόδ' ὅτι; ἀπὸ
 τοῦ λόγου τοῦ οἰκονομίας σου ὅτι
 γὰρ δὲ μὴ ἐτι οἰκονομῆς. εἶπε δὲ
 ὁ αὐτῷ ὁ οἰκονομῶν, ἴδ' ὅτι ποίησω, ὅτι
 ὁ κύριός μου ἀφαιρᾷ τὴν οἰκονομίαν
 ἀπὸ ἐμοῦ. σὴν πρὸς δὲ ἰσχύω, ἐπα-
 τῆν αἰχύνομαι. ἐγὼ γάρ, τί ποιήσω,
 ἵνα ὅτ' αὐτὸν μετασάδω τῆς οἰκονομίας,
 δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ
 προσκαλεσάμενός γ' ἕκαστον τῶν
 χρεωχαιτῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἐλάγε-
 τῷ πρώτῳ, πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ
 μου; ὃς εἶπεν, ἑκατὸν βάτ' ὀλέου.
 καὶ εἶπεν αὐτῷ, δέξαι σου τὸ χρέμα.
 καὶ καθίσεις ταχέως, χρεώτης τῶν πενή-
 των. ἐπειτα ἑτέρω εἶπε, σὺ δὲ πό-
 σον

ET EPISTOLAE

illi: Quid hoc audio de te? Red-
 de rationem dispensationis tuae: non
 enim poteris posthac dispensare. At-
 it autem dispensator intra se: Quid
 faciam, quia dominus meus aufert à
 me dispensationem. Fodere non va-
 leo, mendicare erubesco. Scio quid
 faciam, ut cum amotus fuero à dispen-
 satione, recipiant me in domos su-
 as. Convocatis itaq; singulis debito-
 ribus domini sui, dicebat primo:
 Quantum debes domino meo? At
 ille dixit, Centum batos olei. Di-
 xitq; illi: Accipe cautionem tuam,
 et sede cito et scribe quinquaginta.
 Deinde dixit alteri, Tu verò quan-

tum

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

σερ ὀφείλεις; ὁ ἰησοῦς εἶπεν, ἑκατὸν κοφύβους
σίτου. καὶ λέγει αὐτῷ, δέξαι σὺ τὸ
χρῆμα, καὶ χρῆμα ὀγδοήκοντα. καὶ
ἐπὶ κενεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον διὰ
τὴν ἀδικίαν, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν. ὅτι
οἱ υἱοὶ τῆς αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ἢ
πῆρ τοῦ υἱοῦ τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν
αὐτῶν εἰσι. ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ λέγω, ποι-
ήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμμόνα
τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅτ' αὐτοὶ ἐκλήπητε, δέ-
ξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

ΕΝ ΤΗ Ι. ΚΥΡΙΑΚῃ ΜΕ-
τὰ τὴν τριτάτην, ἐπιστολὴ

ὑπὸ Ἀ. Κοριν. β.
Οἴδατε, ὅτι ὅτε ἐδικησάμεθα πρὸς τὰ
εἰδωτά

ΕΤ ΕΠΙΣΤΟΛΑΕ.

tum debes? qui ait? Centum coros
tritici. Ait illi: Accipe cautionem
tuam, et scribe octoginta. Et lau-
davit dominus dispensatorem ini-
quum. quod prudenter fecisset. Quia
filij huius seculi prudentiores sunt
filijs lucis in natione sua. Et ego
vobis dico: Facite vobis amicos ex
mammona iniusto, ut cum defeceris-
tis, recipiant vos in aeterna taber-
naculo.

DOMINICA DECIMA
post Trinitatis Epistola

1. Cor. 12.
Scitis, quod cum gentes fuistis.
ad ido

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

εἰδῶ λα τὰ ἄφωνα ὡς αὐτὸν ἤγεθε ἀ-
παγόμενοι. διὸ γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι ὑ-
μεῖς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν, λέγετε
ἀνάθεμα ἰησοῦν. καὶ ὁ θεὸς δυνάστης ἐ-
στὶν ἐν ὑμῖν ἰησοῦν. εἰ μὴ ἐν πνεύμα-
τι ἁγίῳ. διακρίσεις δὲ χαρισμάτων
εἰσι, τὸ ἓ αὐτὸ πνεῦμα. καὶ διακρί-
σεις διακρινῶντες εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος
Θεός. καὶ διακρίσεις ἐνεργημάτων εἰσι
ὁ ἓ αὐτὸς ὁ θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα
ἐν ὑμῖν. ἐκαστὸν ἓ δίδεται ἡ φανε-
ρώσεως τοῦ πνεύματος Θεοῦ, πρὸς τὸ σιμ-
εῖν. ὅ μὴ γὰρ εἶδεν τὸ πνεῦμα Θεοῦ
εἰδοταί λόγος Θεοῦ σοφίας, ἄλλω ἓ λό-
γος Θεοῦ γνώσεως, καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦ-
μα, ἐπέχει ἓ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύ-
ματι

ΜΑΤΙ

ET EPISTOLAE

ad simulacra muta utcumq; ducebamini
sequentes. Quapropter notum
vobis facio. quod nullus per spiritum
Dei loquens, dicit anathema Iesum,
Et nemo potest dicere dominum Ie-
sum, nisi per spiritum sanctum. Di-
uisiones autem donorum sunt, sed idem
spiritus: Et diuisiones ministe-
riorum sunt, sed idem Dominus: Et
diuisiones operationum sunt, sed idem
est Deus, efficiens omnia in omnibus.
Unicuiq; verò datur manifestatio spi-
ritus ad id quod expedit. Nam huic
quidem per spiritum datur sermo sa-
pientiae, alij verò sermo scientiae scđm
eundem spiritum, alij verò fides in eodē

Spiritu

EVANGELIA

ματι, ἄλλω ἢ χαρίσματα ἰαμάτων,
ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ἄλλω ἢ ἐνεργήματα
δυνάμεων, ἄλλω ἢ προφητεία, ἄλλω ἢ διακρίσεις
πνευμάτων ἑτέρω ἢ γνῆ γλωσσῶν, ἄλλω ἑρμηνεία
γλωσσῶν. πάντα ἢ ταῦτα ἐνεργεῖ
τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. διακριτῶν ἰδίᾳ
ἐκάστω, καθὼς βούλεται.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚΑ ΙΘ.

Καὶ ὡς ἤκουσεν, ἰδὼν τὴν πόλιν
ἐκ λαοσφύνης αὐτῆς, λέγων, ὅτι εἰ
γινώσκεις καὶ σὺ, καὶ γὰρ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου. νῦν ἢ
κρύβηται ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅτι ἡ κρίσις
ἡμεῖς

ET EPISTOLAE

spiritu, alij verò dona sanationum;
per eundem spiritum, alij verò effica-
cie potentiarum, alij verò pro-
phetia, alij verò discretionēs spiri-
tuum, alij verò gñā linguarum, alij
verò interpretatio linguarum. Sed oīa
hec efficit unus ille et idem spūs, diui-
dens peculiariter unicuiq̃, sicut vult.

EVANGELIUM

LUCÆ ΙΘ.

CUM appropinquavit, videns ci-
vitatem fluxit super illa, dicens: Si co-
gnovisses et tu, et quidam in isto die
tuo, quæ ad pacem tuā pertinent, cu-
rares. Nūc autē abscondita sunt ab ocu-
lis tuis.

EVANGELIA

ἡμέραι ὠδὴ σε, καὶ πρὶ βαλῶσιν οἱ ἐ-
χθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώ-
σουσί σε, καὶ σμύξουσίν σε πάντες, καὶ
ἐδ' αἰδοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου γινώσκουσι.
καὶ οὐκ ἀφίστανται γινώσκουσι λίθον ὠδὴ λί-
θου, αὐτὸν ὡς οὐκ ἔγνωσ' ἡ βασιλεὺς Πέ-
τρος πειρασθεὶς σου. καὶ ἐσελεύσῃ εἰς τὸ ἱερόν
ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλεῖντας γινώ-
σκουσι καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς,
γέγραπται, οἶκος μου οἶκος ὅς προσευ-
χῆς ὅτι. ὑμεῖς ὅμως οὐκ ἐπιτιθεσθε ἀπὸ
λαοῦ λαῶν. καὶ ἐγὼ δὶδ' ὅσους τὸ
ἔαβ' ἡμέραν γινώσκουσι τὸ ἱερόν.

ΕΝ ΤΗ ΙΑ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-
τὰ τὴν τριᾶδ' α, ἐπιστολὴ
γ' π. Κοριν. β.

Γνωρί

ET EPISTOLAE.

lis tuis, quia venient dies in te et
circundabunt te inimici tui vallo, et
cingent te, et coangustabunt te undique,
et solo squabunt te, et filios
tuos qui in te sunt. Et non relinquent
in te lapidem super lapidem, eo quod
non cognoveris tempus visitationis
tuae. Et ingressus in templum, coe-
pit eijcere vendentes in illo et emen-
tes, dicens illis: Scriptum est, Do-
mus mea domus precationis est, vos
autem fecistis illam speluncam latro-
num. Et docibat quotidie in templo.

DOMINICA XI. POST
Trinitatis Epistola

1. Cor. 15

Zij

Notum

EVANGELIA

ἡμέραι ὠδὴ σε, καὶ πρὶ βαλῶσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσίν σε πάντες, καὶ ἐδαφίσουσίν σε, καὶ τὰ τέκνα σου γνώσονται. καὶ ὅτι ἀφ' οὐρανόθεν ἔσται λίθος ὠδὴ λίθου, ἀντ' ὧν ὅτι ἔγνωσεν ὁ βασιλεὺς πειρασθῆναι σου. καὶ ἐσελεύσῃ εἰς τὸ ἱερόν. ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλεῖντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς, γέγραπται, οἶκος μου οἶκος προσευχῆς ὅτι. ὑμεῖς ὅμως ἐπεποιθετε αὐτὸν λαοὺς ληστῶν. καὶ ἡμεῖς δὲ ἴδομεν τὸ ἔλεος ἡμεῶν ἐν τῷ ἱερῷ.

ΕΝ ΤΗ ΙΑ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤὰ τὴν τριάδα, ἐπιστολὴ ἐν κ. Κοριν. β.

Γραφί

ET EPISTOLAE.

lis tuis, quia venient dies in te et circumdabunt te inimici tui vallo, et cingent te, et coangustabunt te undique, et solo squabunt te, et filios tuos qui in te sunt. Et non relinquent in te lapidem super lapidem, eo quod non cognoveris tempus visitationis tue. Et ingressus in templum, coepit eijcere vendentes in illo et ementes, dicens illis: Scriptum est, Domus mea domus precationis est, vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et docibat quotidie in templo.

DOMINICA XI. POST Trinitatis Epistola

1. Cor. 15

Zij

Notum

EVANGELIA

Γωρίζω ὅτι ὑμεῖς ἀδελφοί τοῦ εὐαγ-
 γελίου οὗ ἐκ ηὐγγελιστῶν ἡμῶν,
 ὃ καὶ παρελάβετε, ὃν ὡς ἐξήκα-
 τε, δι' ὃ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ ἐκ ηὐ-
 γελιστῶν ὑμῶν. εἰ κατέχετε, ἐκ τῶν
 ἐμῶν ἐκ τῆς πίστεως. παρεδωκεν γὰρ
 ὑμῖν ὃν παροῦσι, ὃ καὶ παρελάβετε, ὅτι
 χριστὸς ἀποθανὼν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν
 ἡμῶν, καὶ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη,
 καὶ ὅτι ἐγερθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ
 τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ὡφθὲν λευκῶν. εἰσα-
 τὼς δ' ὡδέκα, ἐπεῖτα ὡφθὲν ἐπ' αὐτῶν
 πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφ' ἅπασι θῆ-
 ῶν οἱ πλείους μελόντων ἕως ἄρτι. τινες
 δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. ἐπεῖτα ὡφθὲν ἰακώ-
 βῳ εἰσατὼς ἀποστόλοις πάνσιν. ἔχα-
 τον

ET EPISTOLAE.

Notum autem vobis facio Evan-
 gelium, quod Euangelizavi vobis, &
 accepistis, in quo et statis, per &
 salutem consequimini, quo pacto
 annunciarim vobis, si tenetis, nisi fru-
 stra credidistis. Tradidi enim vobis in
 primis, quod et acceperam, quod
 Christus mortuus fuerit pro peccatis
 nostris secundum scripturas, & qd se-
 pulchrum sit, & qd resurrexit tertia die
 secundum scripturas, & qd visus sit Cepha,
 deinde duodecim illis, postea visus est
 plus qd quingentis fratribus simul. ex quib.
 plures manent ad huc usq; die. quidam autē
 & obdormierunt. Deinde visus ē iacobo,

EVANGELIA

τοῦ ἡ παντων ὡς πορεύει τῷ ἐκ ῥώμα
 τι ὡς ῥῶμα ἐλάμει. ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ἐλάχι-
 στος τῶν ἀποστόλων, ὅς δὲ εἰμὶ ἵκανος
 καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίδαξα
 τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, χάριτι ἡ θε-
 οῦ εἰμὶ, ὁ εἰμὶ. καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ τοῦ ἡ εἰς ἐ-
 μέ, ὃ κενὴ ἐγενήθη.

EYANGELION

ΛΟΥΚ. ΙΗ.

Εἶπε ἡ καὶ πρὸς τινὰς τοὺς πεποισ-
 μένους ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δικαιοί, καὶ
 ἀξιοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβο-
 λὴν ταύτην. ἄνθρωποι δύο ἀνέβη-
 σαν εἰς τὸ ἱερόν προσεύξασθαι, ὁ εἰς φα-
 ρισαῖον, καὶ ὁ ἕτερος, ὁ τελώνης, ὁ φα-
 ρισαῖος

ET EPISTOLAE.

post apostolis oibus. Postremo vero
 oim, velut abortiuo visus est et mihi.
 Ego .n. su minimus aplorm, qui no
 su idoneus ut dicar apostolus, proptere
 a q persecutus su Ecclām Dei sed grā
 Dei sum, id q sum. Et grā eius quæ p-
 secta est in me, non fuit irrita.

EVANGELIUM

Luce 18.

Dixit autem et ad quosdam, qui
 in se confidebant quod essent iusti,
 et aspernabantur ceteros, parabola-
 lam istam: Duo homines ascende-
 bant in templum ut precarentur, va-
 nus Phariseus, et alter publicanus.

Ziiiij

Pharis

EVANGELIA

ρισα. Θ. εαδεις πρὸς ἑαυτὰ ταῦτα
 προσκυνεῖς. ὁ θεὸς ἐνχαριστῶ σοι, ὅτι
 οὐκ εἰμι ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων
 ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ κ. ὡς ὅτι
 ὁ τελώνης, ἡνεύω δ' ἐς τὸ σάββατον,
 ἀποδίδεκα τῶν πάντων ὅσα κτέμαι. ἢ
 ὁ τελώνης μακρὸν ἐστάς, ἐκ ἡθελῶ
 εἶδέν σου ὁσθαλμὸς ἐς τὸ ὄρανόν ἐπά-
 ραι, ἀλλ' ἐτυπῆν ἐς τὸ ἐν ἑαυτῷ,
 λέγων, ὁ θεὸς ἰλασθῆναι μοι τῷ ἁμαρ-
 τάλῳ. λέγω γάρ ὑμῖν, ὡς τὸ βῆ ὅτι
 δεδικαιώθη. Θ. εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ,
 ἢ ἐκείνῳ. ὅτι πᾶς ὁ ἐψαυ ἑαυτὸν,
 ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυ-
 τόν, ὑψωθήσεται.

EN T

ET EPISTOLAE

phariseus stans hac apud se orabat:
 Deus gratias ago tibi, quod non sum
 sicut ceteri homines, raptores, inius-
 sti, adulteri, velut etiam hic publi-
 canus: Ieiuno bis in sabbatho, decim-
 as do omnium quæ possideo. Et
 publicanus procul stans, nec oculos
 volebat ad cælum tollere, sed percu-
 tiebat pectus suum, dicens, Deus pro-
 pitius esto mihi peccatori. Dico vos
 bis, descendit hic iustificatus in do-
 mum suam magis quam ille. Quia
 omnis qui se extollit, humiliabitur;
 et qui se humiliat, extolletur.

Z

DOMI

EVANGELIA

ΕΝ ΤΗ ΙΒ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ:
τὰ τῷ τριακῷ, ἐπιστολὴ

ἡ' β. Κοριν. γ.

Πρὸς τὸν 6. Κοριν. γ.
 ἐποιήθησιν ἡ τοιαύτην ἔχομεν
 ἅ τὰ χριστὸς πρὸς τὸ θεόν, ὅχι
 ὅτι ἱκανοὶ ὄντες ἀφ' ἑαυτῶν λεγίμε-
 νῶς ὡς ἐαυτοὶ, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡ-
 μῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὅς ἐστι ἱκανώσων ἡμᾶς
 διακόνους καὶ τῆς διακονίας, ὃ ἡράμ-
 ματος ἀλλὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ ἡράμ-
 μα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.
 εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου γνὶ ἡράμμα-
 σιν, γνὶτε τυπωμένη γνὶ λίθοις, ἐγγνή-
 θη γνὶ δόξῃ, ὥστε μὴ δουλεύειν γνὶα γνὶ-
 σαι τοῦ ἕως ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον
 μωσέως, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ προσώπου
 αὐτοῦ

ET EPISTOLAE.

DOMINICA XII. POST
Trinitatis, Epistola 2. Co-
rinth. 3.

Fiduciam huiusmodi habemus
per Christum erga Deum, non quod
idonei simus ex nobisipsis cogitare
quicquam, tanquam ex nobisipsis: sed
si ad aliquid idonei sumus, id ex Deo
est, qui & idoneos fecit nos ministros
noui Testamenti, non literæ, sed spi-
ritus. Nam litera occidit, spiritus
aut viiificat. Quod si administratio
mortis in literis, deformata in saxis,
fuit in gloria, adeò vt non possent o-
culos intendere filij Israel in faciem
Mosi propter gloriam vultus eius,
quæ

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

αὐτὸ τὸ καταργεῖν. πῶς ὁ
μᾶλλον ἢ διακονία τῶν θυμάτων
σα γὰρ δοξῇ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κα-
τακρίσεως, δοξα, πολλῷ μᾶλλον πε-
ρισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης
γὰρ δοξῇ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαρκ. 2.

Καὶ πάλιν ὑψελθὼν ἐκ τῶν ὄρι-
ων τύρου καὶ σιδωνίᾳ, ἦλθε πρὸς τὴν
θάλασσαν τῆς γαλιλαίας ἀνὰ μέσον
τῶν ὄριων δεκαπόλεως, καὶ φέροντες
αὐτὸν ὡφὸρ μεγάλου, καὶ πᾶσαι
ἀκούοντες αὐτοῦ, ἵνα ἐπιβῇ αὐτὸν τὴν χῆ-
ρα, καὶ ἀπολαβὴν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
ὄχλου

ET EPISTOLAE.

qua aboletur, Cur non potius ad-
ministratio spiritus erit in gloria?
Nam si administratio condemnationis,
gloria, multo magis excellit adminis-
tratio iustitiae in gloria.

EVANGELIUM

Marci 7.

EGressus iterum IESVS de finibus
Tyri ac Sidonis, venit ad mare
Galileae per medios fines Decapo-
lis, et adducunt ei surdum impe-
diteque linguae, et deprecantur
eum, ut imponat illi manum: et
cum apprehendisset eum de tur-
ba se-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ὄχλου λατ' ἰδίαν, ἔβαλε αὐτὸν δακτύ-
λους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ πύ-
σας ἡψατο τὴν γλῶσσιν αὐτοῦ, καὶ ἀνα-
βλέψας εἰς τὸ ἔρανον, ἐσγνάφε, καὶ λέ-
γει αὐτῷ, ἐφφάβα, ὃ ὅτι διανοίχθητι
καὶ εὐθέως διανοίχθησιν αὐτὸν αἱ ὀ-
φθαλμοί, καὶ ἐλεύσῃ ὁ δεσμός τῆς γλῶσσης
αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διεσέλα-
το αὐτοῖς, ἵνα μηδ' οὐκ εἴπωσιν. ὅσοι
ἦ αὐτὸς αὐτοῖς διεσέμετο, μάλλον
πορισότερον ἐκήρυσσεν. καὶ ὑπερπε-
ρισσῶς ἐξεπλήσαντο, λέγοντες, κα-
λῶς πάντα πεποίηκε, καὶ τοῦτο κατὰ
τοῦτο ἔκρινεν, καὶ αὐτὸν ἀλάλεις λαλεῖν.

ΕΝ Τῇ Γ. ΚΥΡΙΑΚῃ ΜΕ-
Τὰ τὴν

ΕΠΙΣΤΟΛΑΕ.

ba seorsum, misit digitos suos in au-
riculas eius, et spiritu emisso, teti-
git linguam eius, ac suspiciens in cœ-
lum, ingemuit, et ait illi:
Ephphata, quod est aperire. Et
statim apertæ sunt aures eius, et
solutum est vinculum linguæ eius,
ac loquebatur rectè, ac præcepit
illis, ne cui dicerent. Sed quo ma-
gis ille eis præceperat, hoc potius
amplius prædicabant, et supra mo-
dum stupebant, dicentes: Bene o-
mnia fecit, et surdos facit audire,
et mutos loqui.

DOMINICA

XIII.

post

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

τὰ πλὴν τριάδα, ἐπιστολὴ

Γαλα γ.

Τὼ ἡ ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. ὃ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ὡδὶ πολλῶν ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός, καὶ τῷ σπέρματι οὗτος ὅστις χριστός. τὸ τοῦ ἡ λέγω, διαθήκη κηρυγμένη προκεκυρωμένη ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς χριστόν, ὁ μετὰ ἔτη τετρακώσια καὶ τριακόντα γεγονώς νόμος, ὃς ἀκυροῖ εἰς τὸ διατάξαι τὴν ἐπαγγελίαν. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, ὃς ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία. τὸ ἡ ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχαρίσται ὁ θεός. τί οὖν ὁ νόμος; τὸ πρὸς βάσεως χάριν προστεθεῖς, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, ὃ ἐπ' αὐτῷ.

ET EPISTOLAE.

post Trinitatis, Epistola

Galat. 3

Porro Abrahæ dictæ sunt promissiones, et semini eius. Non dicit, et seminibus, tanquam de multis, sed tanquam de uno, et in semine tuo qui est Christus. Hoc autem dico, testamentum ante comprobatum à Deo erga Christum, lex quæ post annos quadringentos et triginta coepit, non facit irritum ut abroget promissionem. Nam si ex lege est hereditas, non iam est ex promissione. Atqui Abrahæ per promissionem donavit Deus. Quid igitur lex? Propter transgressionem addita fuit, donec

veniret

EVANGELIA

ἐπὶ γυναικὶ διαταγὰς δι' ἀγγέλων
ἐν χειρὶ μοί. ὁ δὲ μισίτης ἐπὶ δὲ
δὲν. ὁ ὅς ἐστις δὲν. ὁ δὲ νόμος κα-
τὰ τὴν ἐπαγγελίαν τὰ θεῶ; μὴ γί-
νοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος, ὁ δὲ ἀνέμε-
νος ζωοποιῶσαι, ὅπως αὐτῶ ἐκ νόμου
ἢ δικαιοσύνη ἀλλὰ σωτηρία. ἡ
χαρὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἀμαρτίας. ἵνα
ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως ἡσὺ χρισ-
τοῦ τοῖς πιστεύουσι.

EΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. Ι.

Καὶ γραφεὶς πρὸς τοῦ μαθητὰς
κατ' ἰδίαν, εἶπε, μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί
μαί οἱ βλέποντες ἃ ὑμεῖς βλέπετε.
Λ. γω

ET EPISTOLAE.

veniret semen, cui promissum fuerat,
ordinata per angelos in manu inter-
cessoris. Intercessor autem unus non
est, at Deus unus est. Lex igitur num
est adue. sus promissiones Dei? Absit.
Etenim si data fuisset lex quæ possit
vivificare, verè ex lege esset iusticia,
sed conclusit scriptura omnia sub pec-
catum, ut promissio ex fide Iesu Chri-
sti daretur credentibus.

EVANGELIUM

LUC. ΙΟ.

ET conuersus ad discipulos seorsim
dixit: Beati oculi qui vident
quæ vos videtis. Dico enim vobis,
quod

EVANGELIA

λέγει γὰρ ἡμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται
 καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς
 οὐκ ἔπαυσε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκούσαν
 ἀκούετε, καὶ οὐκ ἠκούσαν. καὶ ἰδοὺ νομίζουσιν
 τὰς αἰῶνας, ἐκπεράζουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν
 γὰρ, διδάσκαλε, τί ποιῶντες σελεύμεθα
 αὐτοῦ κληρονομήσωμεν; ὃς ἔειπε πρὸς
 αὐτὸν, ὅτι τῶ νόμου γέγραπται; πῶς
 ἀγαπήσωμεν; ὃς ἔειπε, ἀποκριθεὶς εἰπὼν
 ὅτι γὰρ ἡμεῖς κύριοι τῶ θεοῦ οὐκ ἔσμεν ὅλην
 τὴν καρδίαν σου καὶ ὅλην τὴν ψυχὴν σου
 καὶ ὅλην τὴν ἰσχύ σου, καὶ ὅλην τὴν
 διανοίαν σου, καὶ τὸν πλησίον σου
 ὡς σεαυτὸν. εἰπὼν ὁ αὐτὸς, ὁρῶντες ὅτι
 περὶ τούτου λέγει, καὶ ζήσῃ ὁ θεός.
 λέγει δὲ καὶ ἡμεῖς ἰσχυρῶς, εἰπὼν πρὸς τὸν
 ἰησοῦν

ET EPISTOLAE.

quod multi prophetae et reges
 voluerunt videre, quae vos videtis,
 et non viderunt: et audire quae
 auditis, et non audierunt. Et ecce
 quidam legisperitus surrexit, tentans
 illum, et dicens: Magister, quid faci-
 endo vitam aeternam possidebo: At
 ille dixit ad eum: In lege quid scri-
 ptum est, quomodo legis? ille respon-
 dens dixit: Diliges Dominum Deum
 tuum ex toto corde tuo, et ex tota
 anima tua, et ex totis viribus tuis, et
 ex tota mente tua, et proximum tuum
 sicut teipsum. Dixitque illi, recte
 respondisti hoc fac, et viues. Ille autem
 volens iustificare seipsum dixit ad
 eum

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Ἰησοῦ, καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; ὕπα-
 λαβὼν ὁ ἰησοῦς, εἶπεν, ἀνθρώπος τις
 ἐκ τῆς βασιλείας Ἰερουσαλὴμ ἐκείνη, καὶ Ἰεριχὼ,
 καὶ λαλαῶν περὶ ἐπεσφαικίῃ καὶ ὁρῶν
 αὐτοῦ, καὶ πληγὰς ἐπιθεγνύς, ἀπῆλ-
 θεν, ἀφῆντες ἡμῖν αὐτὴν τυγχάνοντα.
 καὶ συγκυρίαν ὁ ἰησοῦς τις κατέ-
 βαλεν γὰρ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης, καὶ ἰδὼν αὐ-
 τὸν ἀντιπαῖν ἰδὼν. ὁμοίως ὁ καὶ λευί-
 της γενόμενος καὶ τὸ τόπον, ἰδ-
 ῶν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαῖν ἰδὼν. σαρμα-
 τας ὁ τις ἰδὼν ἦλθεν κατ' αὐτόν, καὶ
 ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσ-
 ελθὼν, κατέθηκε τὰ τραύματα
 αὐτοῦ, ἐπέθηκε ὀλίγον ἔλαιον καὶ οἶνον. ἐ-
 πίθεκε αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἵδιον ἄρ-
 νον.

ET EPISTOLAE.

Iesum: Et quis est meus proximus?
 Respondens autem Iesus, dixit: Homo
 quidam descendebat ab Hierosolymis
 in Hiericho. Et incidit in latrones,
 qui etiam despoliaverunt eum vestibus,
 ac vulneribus inflicis, abierunt semi-
 mortuo relicto. Accidit autem ut sacer-
 dos quidam descenderet eadem vi, visusque
 illo praeterijt. Similiter et Levita, cum
 iret iuxta locum cum accessisset, ac
 vidisset eum, praeterijt. Samaritanus
 autem quidam iter faciens venit ad eum
 et viso eo, misericordia motus est: et
 accedens, obligavit vulnera eius,
 infundens oleum ac vinum, et im-
 ponens illum in suum iumentum,
 duxit

EVANGELIA

ⲉⲩ, ἡγαγον αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον,
 καὶ ἐπεμελήθη αὐτῷ. καὶ ὡς πλὴν αὐ-
 τῷ ὅδε λαῶν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια
 ἑκάστην ἑκάστην τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ, ἐπιμελήθητι αὐτῷ, καὶ ὅτι αὐ-
 τοῦτο δαπανήσῃς, ἐγὼ γὰρ τῷ ἱππῶντι
 χεῖράς με, ἀποδώσω σοι τις ὅν τοι
 τῷ ἱππῶντι δοκεῖ σοι πλὴν σὺ γὰρ γινώσκεις
 τὸ ἐμπιστύνειν εἰς τοὺς ἀνθρώπους; ὁ ἵπ-
 πων, ὁ ποιῶν τὸ ἐλεῖν μετ' αὐτῷ.
 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἱκανὸς, ὡς εἶπες, καὶ ἔ-
 ποιησεν ὁμοίως.

ΕΝΤΗ ΔΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-
 ΤΑ Τῷ Τριάδα. ἐπιστολὴ
 Γαλ. ε.

130

ET EPISTOLAE

duxit in diversorium, et curam
 eius egit. Et postero die egredia-
 ens, depromptos duos denarios, de-
 dit hospiti, et ait illi: Curam illius
 habe, et quodcumque præterea im-
 penderis, ego cum rediero, reddam ti-
 bi. Quis ergo horum trium videtur
 tibi proximus fuisse illi, qui incidit
 in latrones? At ille dixit: Qui ex-
 ercuit misericordiam in illum: Ait
 igitur illi Iesus. Vade et tu fac sis
 militer.

DOMINICA XII. POST
 Trinitatis, Epistola
 Galat. 5.

80

Dico

EVANGELIA

Λέγω ὑμῖν. πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τὸ πνεῦμα, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τὴν σὰρκος. ταῦτα ὑποτίθενται ἑαυτοῖς, ἵνα μὴ ὑμεῖς ἀδύνατοι γένησθε. ἀλλὰ ὑποτάσσασθε τῷ πνεύματι ὡς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. ταῦτα ὑποτίθηται ἡ σὰρξ ὑποτάσσεται τῷ νόμῳ. φανερά ὅτι τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἃ τίνα ὁδε μοιχεύει. πόρνευσι, ἀκαθαρσίαι, ἀσελγείαι, εἰδωλολατρίαι, φαρμακείαι, ἐχθραί, ἐρις, ζήλοι, θυμοί, ἐριδῆαι, διχασαίαι, αἵρεις, φθόνοι, φόνοι, μῖσοι, βῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια ταῦτα, ἃ προλέγω ὑμῖν. καὶ οὗτοι οὐκ ἐστὶν ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσουσιν.

ET EPISTOLAE.

Dico autem: Spiritu ambulate, et concupiscentiam carnis non perficietis. Nam caro concupiscit adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem. Hec autem inter se mutuo adversantur, ut non quaecunque volueritis, eadem faciatis. Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege. Porro manifesta sunt opera carnis, quae sunt haec: Adulterium, scortatio, immundicia, lascivia, simulacrorum cultus, beneficium, lis, inimicitiae, emulationes, ira, concorrationes, seditiones, sectae, invidiae, cedes, ebrietates, comestiones, et his similia, de quibus predico vobis, quae admodum et predixi, quod qui talia

EVANGELIA

συντες, βασιλείαν θεῶ δ' κληρονομή-
σουσι. ὃ δ' καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐ-
στίν, ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυ-
μία χρηστότης, ἀγαθοσύνη, τίσις, πρα-
ότης, ἐγνῶσις. κατὰ τὸ τοιοῦτον
ὅκ' ὁ νόμος. εἰ δ' τὸ χριστὸν, τὸν σῶ-
σαν ἐσώσασαυ σὺν τοῖς παθήμασι
καὶ τοῖς ἐπιθυμίαις.

EΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΓ. 12.

Καὶ ἐρχέτο ἐν τῷ πορίνε δια αὐ-
τὸν εἰς ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διέρχεται
διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ γαλιλαίας.
καὶ παρερχομένη αὐτῷ ἐστὶν ὁμοῦ
ἐπ' αὐτὸν αὐτῶ δέκα λεπροὶ αὐ-
τοῖς

ET EPISTOLAE

gunt, regni Dei heredes non erunt.
Contra, fructus spiritus, est charitas,
gaudium, pax, lenitas, benignitas,
bonitas, fides, mansuetudo, tempe-
rantia. Adversus huiusmodi non est
lex. Qui vero sunt Christi, carnem
crucifixerunt cum affectibus & con-
cupiscentiis.

EVANGELIUM

Luce 17.

ET factum est, dum iret Hierosa-
lymam. & ipse transibat per medi-
am Samariam & Galileam. Et
cum ingrederetur quendam vicum,
occurrerunt ei decem viri leprosi.
quos

EVANGELIA

ὅτε οἱ ἑστηκότες ἠρώδην καὶ αὐτοὶ
 ἤσαν φωνῇ λέγοντες, ἰησοῦ ἐπιστῆσα
 ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς
 πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς
 ἱερεῦσι καὶ ἐγγέμετο γὰρ τῷ ὑπαρχόντι
 αὐτοῦ, ἐκαθαρθεῖν. ἔς τὸ δὲ αὐτὸ
 εἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑποστρέψε μετὰ φωνῆς
 μεγάλης δοξάζων τὸ θεόν, καὶ ἐπε-
 σεν ὑπὸ πρότωπον πύλας αὐτοῦ πορεύ-
 σαι αὐτὸς, εὐχαριστῶν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ὡς
 σαμαρίτης. ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶ-
 πεν, οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρθεῖν; οἱ δὲ
 γινέσθαι; οὐχὲν ἐδύναντο ὑποστρέψαν-
 τες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλο-
 γηκὴς ἔσται καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀνάστα
 πορεύου. ἡ πίστις σου σέσωκε σε.

ΕΝ Τῇ

ET EPISTOLAE

qui steterunt procul, intentaque
 voce, dixerunt: IESU praeceptor,
 miserere nostri. Quos ut vidit, dixit
 illis: Ite, ostendite vos sacerdotibus.
 Et factum est ut inter eundem mun-
 dati sunt. Unus autem ex illis ut re-
 dit quod mundatus esset, regressus
 est, cum voce magna glorificans De-
 um, et procidit in faciem ad pedes
 eius, gratias agens ei. Et hic erat Sa-
 maritanus. Respondens autem IESVS
 dixit: Nonne decem mundati sunt no-
 uem autem illi ubi? Non sunt reperti
 qui redierint ut darent gloriam Deo,
 nisi hic alienigena. Et ait illi: Surge,
 vade, fides tua te servavit.

DOMI-

EVANGELIA

ΕΝ ΤΗ ΙΕ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ
ΤΑ ΤΩ ΤΡΙΑΚΑ. ΕΠΙΣΟΛΗ

ΕΙΣΩΜΕΡ ΠΝΕΥΜΑΤΙ, ΠΝΕΥΜΑΤΙ
ΚΑΙ ΣΟΙΧΩΜΕΡ. ΜΗ ΓΕΝΩΜΕΘΑ ΚΥΝΟΔΟΣ
ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΠΡΟΚΑΛΩΜΕΝΟΙ, ΑΛΛΗΛΟΥΣ
ΕΘΟΥΘΥΝΤΕΣ, ΑΔΕΛΦΟΙ, ΕΧΩ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΦ-
ΘΗ ΑΝΘΡΩΠΩ. ΟΥ ΤΙΝΙ ΠΡΑΠΤΩΜΑΤΙ
ΕΙΣ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΙΑΤΑΡΤΙΣΤΕ
ΤΟΙΟΥΤΟΥ ΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΠΡΑΟΤΗΤΟΣ,
ΣΚΟΠΩΝ ΣΕΑΥΤΟΥ. ΜΗ ΚΑΙ ΣΥ ΠΕΡΑ-
ΔΗΣ. ΑΛΛΗΛΩΝ ΤΑ ΒΑΡΗ ΒΑΡΕΤΕ, ΚΑΙ
ΕΤΩΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΤΟ ΝΟΜΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙ-
ΣΤΟΥ. ΕΙ ΓΑΡ ΔΟΚΕΙ ΤΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΙ, ΜΗΔΕΥ
ΩΝ, ΕΑΥΤΟΥ ΡΗΦΕΡΑΤΑ. ΤΟ Δ' ΕΞ ΕΡ-
ΓΩΝ ΤΟ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΕΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΤΕ
ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΥ

ET EPISTOLAE.

DOMINICA XV. EOST
Trinitatis, Epistola Galat.

5. ET 6.

SI VIVIMUS SPIRITU, SPIRITU ET
INCEDAMUS. NE EFFICIAMUR INANIS
GLORIE CUPIDI, INVICEM NOS PRO-
VOCANTES, INVIDENTES FRATRES, ETIAM
SI OCCUPATUS FUERIT HOMO IN ALIQUO DE-
LICTO, VOS QUI SPIRITUALES ESTIS, INSTAN-
TATE HUIUSMODI IN SPIRITU MANSUETU-
DINIS, CONSIDERANS TEMETIPSUM NE ET
TU TENTERIS. INVICEM ALII ALIORUM ON-
ERA PORTATE, ET SIC COMPLETE LEGEM
CHRISTI. NAM SI QUIS SIBI VIDETUR ALI-
QUID ESSE, CUM NIHIL SIT, SUUM IPSE FAL-
SIT ANIMU. OPUS AUT SUUM PROBET UNUS-
QUIQUE

EVANGELIA

εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ βαλὺν κημα ἔξει, καὶ οὐκ
εἰς τὸ ἕτερον. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον
φορτίον βασάσει. κοινῶν εἰσὶν ὅτι κα-
ταχόμεν. τὸ δὲ λόγον τῷ κατακχόν-
τι ὡς πᾶσι ἀγαθοῖς μὴ πταῖσθαι.
θεὸς οὐ μνηστρίζεται. ὁ γὰρ ἑαυτὸν ἀπὸ
ἐκ ἀνθρώπων. ὁ δὲ καὶ δεῖσει, ὅτι
ἀπὸ αἰσῶν εἰς τὸν αἶνα αὐτοῦ, ἐκ τῆς
σαρκὸς δεῖσει φθορᾶν. ὁ δὲ ἀπὸ αἰσῶν
εἰς τὸ πνεῦμα. ἐκ τῆς πνεύματος
τερίζει ζωὴν αἰώνιον. τὸ δὲ καλὸν πα-
θεῖντες μὴ ἐκκακῶμεν. χαίρω γὰρ ἴδι-
ον θερίσομεν μὴ ἐκ λυόμενοι. ἀλλὰ αἰ-
ὼς χαίροντες ἔχομεν, ἐργαζόμεθα τὸ ἀ-
γαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς
οἱ οἰκίους καὶ πρίους.

Εὐαγ.

ET EPISTOLAE.

quisque. Et tunc in semetipso tantum
gloriationem habebit. Et non in alio
unusquisque. n. propriam sarcinam ba-
iulabit. Communices autem qui ca-
techizatur sermone, ei qui te catechi-
zat in omnibus bonis. Ne erretis, Deus
non irridetur. Quicquid .n. semina-
verit homo, hoc et metet. Nam qui se-
minat per carnem suam, de carne me-
tet corruptionem: sed qui seminat per
spūm, de spū metet vitam æternam.
Bonum autem faciendo ne defatige-
mur Tempore .n. suo metemus nō de-
fatigati. Itaq; dum tempus habemus.
operemur bonum, cum erga oēs, tum
vero maximē erga domesticos fidei.

b ij

Εὐαγε

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ
εἰς ἄλλον. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον
φορτίον βασάσει. κοινώνειτω ὁ κα-
ταχόμενος τὸν λόγον τῷ κατακχόν-
τι, ὡς πάντες ἀγαθοὶς μὴ πταίῃσιν.
θεὸς οὐ μνηστρίζεται· ὁ γὰρ ἑαυτὸν ἀπεί-
ρη ἀνδρῶν, ὅσοι καὶ δεύσει, ὅτι
ἀπείρω εἰς τὴν σὰρκά αὐτοῦ, ἐκ τῆς
σαρκὸς δεύσει φθοράν. ὁ δὲ ἀπείρων
εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος
εὐρίζει ζωὴν αἰώνιον. τὸ δὲ καλὸν πα-
θεῖντες μὴ ἐκκακῶμεν. καίρω γὰρ ἴδι-
ον θερίσομεν μὴ ἐκλύομεν. ἀλλὰ οὕ-
τως καίρω ἔχομεν, ἐργαζόμεθα τὸ ἀ-
γαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς
οὓς οἰκίους ἢ φίλους.

Εὐαγ.

ET EPISTOLAE.

quisque. Et tunc in semetipso tantum
gloriationem habebit. Et non in alio
unusquisque. n. propriam sarcinam ba-
iulabit. Communices autem qui ca-
techizatur sermone, ei qui te catechi-
zat in omnibus bonis. Ne erretis, Deus
non irridetur. Quicquid .n. semina-
verit homo, hoc et metet. Nam qui se-
minat per carnem suam, de carne me-
tet corruptionem: sed qui seminat per
sp̄m, de sp̄u metet vitam æternam.
Bonum autem faciendo ne defatige-
mur Tempore. n. suo metemus nō de-
fatigati. Itaq; dum tempus habemus,
operemur bonum, cum erga oēs, tum
vero maximē erga domesticos fidei.

b ij

Εὐαγε

EVANGELIA
EYANGELION
Matth. 5.

Οὐδὲς δύναται δυοῖν κυρίαις δου-
λέειν. ἢ γὰρ τὸ ἓν μισήσει, καὶ τὸ
ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνός ἀνδρὸς ἐστί, καὶ
τὸ ἕτερον καταφρονήσει. οὐ δύναται
δουλέειν κυρίῳ καὶ μαμμωνᾷ. Ἄρα λέγω
ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ
τῷ σώματι ὑμῶν, τί γὰρ ὕσκηθε. οὐχὶ
ἡ ψυχὴ πλεον ὅτι τοῦ σώματος, ὅτι
τὸ σῶμα τὸ γὰρ ὕμας; ἐμβλέψατε
εἰς τὰ οὐρανόθεν καὶ τὰ ἐξ ὧν οὐρανὸς
κατασκευάζεται, ὅτι οὐ σφίγγουσιν,
οὐδὲ θέρμινουσιν, οὐδὲ σκωλεκοῦνται
αὐτὰς, ὅτι ὁ πατήρ ὑμῶν
ὁ οὐρανός ἐστι.

ET EPISTOLAE
EVANGELIUM
Matth. 6.

Nemo potest duobus dominis ser-
uire. Aut enim hunc habebit odio, et
alterum diliget? aut huic adhaerebit,
et alterum negliget. Non potestis
Deo servire et mammonae, propter
hoc dico vobis ne sitis solliciti vitae ve-
strae. quid esuri sitis, aut bibaturi:
neque corpori vestro quibus indumentis
vestiri. Nonne anima pluris est quam
cibus, et corpus pluris quam indumen-
tum? Vertite oculos ad volatilia caeli,
quia non serunt, neque metunt, neque
convehunt in horrea, et pater vester

EVANGELIA

ὁ δὲ ἄνθρωπος ἰδὼς αὐτά. εἶπε ὑμεῖς μάλ-
λον διαφθερεῖτε αὐτὰ; τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν
μεριμνῶν δυνάσται προδύναμι αὐτῶν
τῶν ἡλικίων αὐτῶν πᾶντα γινώσκει; καὶ
ποῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τοῦ κυρίου; καὶ
μαθετε τὰ κρίνα τῆς ἀγροῦ, πῶς αὐξά-
νται. ὁ καρπὸς αὐτῶν ἐκτείνει· καὶ οὐκ ἐπι-
συνέχει· οὐδὲ σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ σοφίᾳ αὐ-
τοῦ πόρρ' ἐβάλετο ὡς ἐν τούτῳ. εἰ γὰρ ἡ
χόρτ' τῆς ἀγροῦ σήμερον ὄντα. ἔτι αὔριον
εἰς κλίβανον βαλλομένη, ὁ θεὸς ὅτις
ἐκτείνει τὴν χόρτον, ὁ πολλὸν μᾶλλον ὑμᾶς
ἐκτελέσει; μὴ οὖν μεριμνήσετε, λέ-
γοντες, τί φάγωμεν, ἢ τί πίναμεν,
ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα
τοῖς ἐθνέσι ἐπιζητεῖται. οἶδ' ὅτι γὰρ ὁ πα-
τήρ

ET EPISTOLAE.

caelestis alit illa. Nonne vos longè præ-
cellitis illa? Quis autem ex vobis solli-
cite cogitando potest addere ad sta-
turam suam cubitum unum? Ac de in-
dumento quid solliciti estis? Cognoscite
lilia agri, quomodo crescāt: nō laborant,
neq; nent. Attē dico vobis, ne Solomo-
nem quidem in vniuersa gloria sua sic
amictum fuisse, ut unum ex his. Quod
si gramen agri, quod hodie cum sit,
cras in clibanum mittitur, Deus sic ve-
stit, an non multo magis vobis id fa-
ciat? ὁ parum fidentes. Ne sitis igitur
solliciti dicētes: quid edemus, aut quid
bibemus, aut quibus operiemur: Nam
oīa ista gentes exquirunt. Nouit .n.

b iij

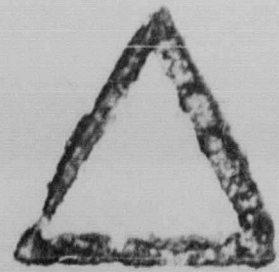
pater

EVANGELIA

τῆς ὑμῶν ὁ δὲ αὐτὸς, ὅτι χήσετε τὰ
 ἅπαντα. ζητεῖτε ἡ πρωτὸν τῆς
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ τῆς δικαιο-
 συνῆς αὐτοῦ. καὶ ταῦτα πάντα προσ-
 θεθήσεται ὑμῖν. μὴ εἰ μεριμνήσητε ἐν
 τῷ αὐρίῳ. ἡ γὰρ αὐρίον μεριμνήσας
 τὰ ἰαυτῆ. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κα-
 κία αὐτῆ.

EN TH IS KYRIAKH ME-
 τὰ τῷ τριάτῃ, ἐπιστολὴ

πρὸς ἐφεσ. γ.

καὶ αἰτῶμαι, μὴ ἐκκακῆσιν ὑ-
 μῖς ἐν τῇ ἐλπίσει μου ἐν τῇ ἐλπίσει
 τοῦ θεοῦ. τὸν γὰρ χάρις καὶ
 εἰρήνη τῇ ἀγαθῇ μου, πρὸς τὸν πατέρα καὶ
 αὐτῷ.

ET EPISTOLAE.

pater vester coelestis, quod opus habes-
 atis his omnibus. Quin potius quæris-
 te primum regnum Dei, et iusticiam
 eius, et hæc omnia adiicientur vo-
 bis Ne sitis igitur solliciti in crastina
 num, nam crastinus dies curam habet
 sui ipsius. Sufficit sua diei af-
 flictio.

DOMINICA XVI. POST
 Trinitatis, Epistola

Ephes. 3.

Quapropter peto, ne deficiatis
 ob afflictiones meas, quas pro vobis
 tolero, quæ est gloria vestra. Huius
 rei gratia flecto genua mea ad præm do-

6 v

minu

EVANGELIA

αὐτοῖς ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ὅς ἐστι πάσα
πατρία ἐν οὐρανοῖς ὡς καὶ γῆς ὀνομαζέ-
ται, ἵνα δώῃ ὑμῖν τὴν πλῆξιν τὴν ὁδοῦ
αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐκταταὴν ὁδὸν ἧσαν
τὸ πνεῦμα αὐτὸ εἰς τὸ εἶναι ἀνθρώ-
που, κατοικῆσαι τὸν χριστόν, ὅς ἐστι πῆ-
ξιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγά-
πῃ ἰσχυροὶ καὶ τελευτητοὶ,
ἵνα ὅς ἐκτελέσῃτε καταλαβέσθαι σω-
τῆρας ὅς ἐστι ἀγίοις, τὴν τὴν πλῆξιν, καὶ
μῆκος, καὶ βάθος. ὡς καὶ γῆς, γινώσκαι τὴν
τὴν ὑπερβάλλουσαν τὴν γνῶσιν ὡς ἀ-
γάπην τὴν χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε ἐν
παντὶ τὸ πληροῦμα τὸ τοῦ θεοῦ. τὸ δὲ δῆ-
λα μὲν ὑπερ πάντων πάντων ὑπερ
ἐκ πᾶσιν, ὅς ἐστι αὐτὸς μετὰ ἡμῶν
καὶ

ET EPISTOLAE.

mini nostri Iesu Christi, ex quo ōis
à communi patre cognatio in cœlis
et in terra nominetur, ut det vobis
iuxta diuitias gloriæ suæ ut fortitudi-
ne corroboremini per sp̄m suum in
internum hominem, ut inhabitet Chri-
stus per fidem in cordibus vestris, fi-
xis in charitate radicibus, et funda-
mento iacto, ut valeatis assequi cum
omnibus sanctis. quæ sit latitudo et
longitudo, et profunditas, et subli-
mitas, cognoscereq; præminentem
cognitionis dilectionem Christi, ut
impleamini in ōem plenitudinem Dei.
Ei verò qui pōt cumulatè facere vl-
tra omnia, quæ petimus aut cogita-

am,

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

καὶ τὰ δυνάμει τῆς ἐνεργουμένης
ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δοξα ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς πάντα τὰς γε-
νεὰς τῷ αἰῶνος τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. Ζ.

Καὶ ἐξῆλθετο ἐν τῷ ἔξῃς ἐπερ-
νεύετο εἰς πόλιν, καλουμένην ναῖν· καὶ
εὐεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ὁκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς. ὡς δὲ ἤγγισεν
τῇ πόλει καὶ πόλει, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ κε-
κεῖτο τεθνήκως ἕως μενοειμένης τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ. καὶ αὐτὴ ἦν χήρα, καὶ ὁ ὄχ-
λος τῆς πόλεως ἰκανὸς σὺν αὐτῇ. καὶ
ἰδοὺ αὐτὴν ὁ κύριος, καὶ λαλῶν ἑαυτῇ
εἶπεν·

ET EPISTOLAE.

mus, iuxta vltm agentem in nobis,
fit gloria in Ecclesia per Chri-
stum Iesum in omnes etates seculi
seculorum, Amen.

EVANGELIUM

Luce 7.

ET factum est deinceps, ibat, Ie-
sus in civitatem quæ vocatur Naïm.
Et ibant cum eo discipuli eius multæ
turbaq; copiosa. Cum autem appro-
pinquaret portæ civitatis, ecce de-
functus efferebatur, filius vnicus ma-
tri suæ, Et hæc vidua erat. Et turba
civitatis multa cum illa. Quam cum
vidisset Dominus, misericordia mo-
tus suæ.

EVANGELIA

ὅτε αὐτὴν, καὶ εἶπεν αὐτῇ, μὴ κλαῖν.
καὶ προσελθὼν, ἥψατο τοῦ ὤμου. οἱ δὲ
ἑσθάζοντες ἐκκαίον, καὶ εἶπε, νεανί-
σκει, σοὶ λέγω, ἐγερθεῖτε. καὶ αὐτὴ ἐκ-
θιστὴν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ
ἔδωκεν αὐτῇ τὴν μητρί αὐτῆς. ἔλα-
βε δὲ φόβου πάντας, καὶ ἐδόξαζον
τὸν θεόν, λέγοντες, ὅτι προφῆτης μέ-
γας ἐγὼ γερύω ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέ-
ψατο ὁ θεὸς τὸ λαὸν αὐτῶν.

ΕΝ ΤΗ ΙΖ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-
Τὰ τὴν τριᾶδα, ἐπιστολὴ

πρὸς Εφε. δ.
Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐν κυρίῳ
μὴς ὡς κυρίως ἐπιπαύ-
σαι ἑ

ET EPISTOLAE

eius super eam, dixit illi : Noli flere.
Et accessit, tetigitque loculum. Porro
qui portabant, substituerunt, et ait:
Adolescens, tibi dico, surge. Et
resedit qui erat mortuus, et cepit
loqui, et dedit illum matri suae. Ac-
cepit autem omnes timor, et glori-
ficabant Deum, dicentes: Propheta
magnus surrexit inter nos, et Deus
visitavit plebem suam.

DOMINICA XVII. POST
Trinitatis, Epistol

Ephes. 4.
Hortor vos ego vinctus in Doe-
mino, ut ambuletis ita ut dignum
vocal

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

Θαυ κλήσεως ἡς ἐκλήθητε. Ἡ πα-
 σης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος
 Ἡ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλή-
 λων ὡς ἀγάπη, ὡς δ' ἄζοντες τηρεῖν
 τὴν ἐνότητά τ' πνεύματος ὡς τῷ σώ-
 μεσθαι ἐκλήθητε. ὡς σῶμα καὶ ὡς
 ὡνδύα. καθὼς καὶ ἐκλήθητε ὡς μία
 ἐλπίδι. Ἡ κλήσεως ὑμῶν. εἰς κύρι-
 ον, μία πίστις, ὡς βάπτισμα. εἰς θε-
 ον καὶ πατέρα πάντων, οὐδὲ πάντων
 καὶ διὰ πάντων, καὶ ὡς πάντων ὑμῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. 14.

Καὶ ἐγένετο ὡς τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν
 εἰς οἶκον τινος τ' ἀρχόντων τῶν φα-
 ρισαίων.

ET EPISTOLAE.

ocatione, qua vocati estis, cum om-
 ni submissione ac mansuetudine, cum
 animi lenitate, tolerantes vos invicem
 per charitatem. studentes ser-
 vare unitatem spiritus per vinculum
 pacis. Unum corpus, et unus spiri-
 tus, quemadmodum et vocati estis in
 una spe vocationis vestrae. Unus Do-
 minus, una fides, unum baptisma, v-
 nus Deus et pater omnium qui est
 super omnia, et per omnia et in om-
 nibus vobis, Amen.

EVANGELIUM

Luce 14.

ACCidit ut introiret in domum
 cuiusdam principis phariseorum sab-
 bato

EVANGELIA

ῥισαῶν σαβᾶτα γαυῆν ἀρτερ. καὶ
αὐτοὶ ἔσαν πᾶσι θεοφύλακτοι αὐτῶν, καὶ
ἰδοὺ αὐτὸς ὡς τις ἰσχυρὸς πικρὸς ἐμ-
προσθῆναι αὐτῷ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς
εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φαρισαίους,
λέγων, εἰ δεῖτε τὴν τῶν σαβᾶτων βε-
βαίωσιν; οἱ γὰρ ἰσχυροὶ. καὶ ἐπι-
λαβόμενοι ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσ-
σε. καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε
τινὸς ἐμῶν οἶκος ἢ βῆς εἰς φεῖαν ἐμ-
πισθῆται, καὶ οὐκ ἐνέεσθαι αὐτὸν ὡς αὐτὸς
αὐτὸς γὰρ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαβᾶτων; καὶ οὐκ
ἔχοντες αὐτὰ ποιεῖν ὡς αὐτὸς πρὸς
ταῦτα. ἐλθὲν γὰρ πρὸς τοὺς κεκλημέ-
νους πρὸς τὸν ἰησοῦν, ἐπέχοντες ὡς τὰς προ-
ποκλήσεις δεξιζομένου, λέγων πρὸς
αὐτοὺς

ET EPISTOLAE

bato ad capiendum cibum, et ipsi ob-
servabant eum. Et ecce quidam ho-
mo hydropicus erat ante illum. Et
respondens Iesus, dixit ad legiste-
ritos et phariseos, dicens: Num li-
cet sabbato sanare? At illi tacue-
runt. Ipse vero apprehensum sanav-
it eum, ac dimisit. Et respondens
ad illos, dixit: Cuius vestrum asi-
nus aut bos in puteum cadet, et non
continuo extrahet illum die sabbat-
ti? Et non poterant ad haec respon-
dere illi. Dicebat autem et ad in-
vitatos parabolam, intendens quo-
modo primos acerbius eligerent,
c ij dicens

EVANGELIA.

αὐτοῖς, ὅτι ἂν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς
γάμος μὴ ἔτακται εἰς τὴν προ-
τοκλισίαν. μὴ ποτε ὑψιμώτερός σε
ἢ κληθῇς ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἔλθῃς
ὁ δὲ καὶ αὐτὸς καλέσας, ἐρεῖ σοι, δός
τὸ πρῶτον, καὶ τότε ἀρξῇ μεθ' αὐ-
τοῦ εἰς τὸν πρῶτον κατὰ μέρος.
ἀλλ' ὅτι ἂν κληθῆς πορευθεὶς ἀναπ-
σορ εἰς τὸν ἔχαιτον τόπον, ἵνα ὅτι ἂν
ἔλθῃς καὶ κληθῇς σε, εἰπὴ σοι. Οὐκ
προσάναβηθι ἀνώτερον, τότε εἶσαι σοι
ὁ δὲ καὶ ὑψιμώτερος τῶν συνακεμμένων
σοι, ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπει-
νωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν,
ὑψωθήσεται.

ΕΝ Τῇ

ET EPISTOLAE.

dicens ad illos: Cum inuitatus fueris
ab aliquo ad nuptias, ne accumbas
in primo loco, ne quando honoratior
te sit inuitatus ab illo, et veniens
qui te et illum vocavit, dicat tibi:
Da huic locum, et tunc incipias cum
rubore extremum locum tenere.
Quin potius cum vocatus fueris, vas-
de accumbe in nouissimo loco, et
cum venerit qui te inuitauit, dicat
tibi: Amice ascende superius, tunc
erit tibi gloria coram simul discun-
tibus. Quia omnis qui se extol-
lit, humiliabitur, et qui se humiliat,
extollitur.

DOM.

EVANGELIA

ΕΝ ΤΗ ΙΗ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-
Τὰ τὴν τριᾶδα, ἐπιστολὴ

γ' α' Κοριν. α'.

Εὐχαρισῶ τῷ θεῷ μὲ πάντοτε
πρὸς ὑμᾶς, ὡς καὶ ἐν τῷ θεῷ, τῇ
δοξαίᾳ ὑμῶν γ' α' ἰησὺ. ὅτι γ'
παντὶ ἐπλητίθητε γ' αὐτῷ, γ' παν-
τί λόγῳ, καὶ πάσῃ γ' αὐτῷ, καὶ ὡς τὸ
μάρτυριον τοῦ χριστοῦ ἐβεβαίωθη γ' ὑ-
μῶν, ὡς ὑμεῖς μὴ ὑστερεῖσθε γ' μηδε-
νὶ χάρισματι, ἀπεκδεχομένους τὴν
ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ὑμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ, ὅς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέ-
λος αὐτοῦ γ' αὐτῷ γ' τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

ΕΥΛΟΓ.

ET EPISTOLAE.

DOMINICA XVIII. POST
Trinitatis, Epistola

1. Cor. 1.

Gratias ago Deo meo semper
pro vobis, de gratia Dei, quae data
est vobis, per Christum Iesum, quod
in omnibus ditati estis per ipsum in
omni sermone, & omni cognitione,
quibus rebus testimonium Iesu Chris-
ti confirmatum fuit in vobis, adeo
ut non destituamini in illo dono,
expectantes revelationem Domini
nostri Iesu Christi, qui & confirma-
bit vos usque in finem. inculpatus in
die Domini nostri Iesu Christi,

ciiij

ΕΥΛΟΓ.

EVANGELIA
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Mat. 22.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἀκούσαντες, ὅτι ἐ-
βίβασεν τοὺς σαδδουκαῖους, συνήθη-
σαν αὐτῷ καὶ ἐπὶ κινήσει εἰς ἃς
οὐκ ἔστι νομικὸς τις, περὶ ἧς αὐτὸς καὶ
λέγει, διδασκαλε, ποία ἐντολὴ με-
γαλὴ ἐν τῷ νόμῳ; ὁ ἰησοῦς ἐπεὶ αὐ-
τῷ ἀγαπήσεις κύριον ὡς θεόν σου ἐν
ᾧ ὅλη καρδιά σου, καὶ ἐν ᾧ ὅλη ψυχὴ σου καὶ
ἐν ᾧ ὅλη διανοία σου. αὕτη δὲ ἐστὶν πρώτη
καὶ μεγάλη ἐντολὴ, δευτέρα ἡ ἐν ᾗ
αὐτῇ ἀγαπήσεις τὸ πλησίον σου ὡς σε-
αυτόν. ἐν ταύταις ταῖς δύο ἐντολαῖς
ὅλως ὅντι καὶ οἱ προφῆται κήρυξαν

226

ET EPISTOLAE
EVANGELIUM

Matth. 22.

CUM audissent Pharisei, quod
Iesus obturasset os Sadduceis, con-
venerunt in unum, et interrogavit
eum unus ex eis legisdoctor quispiz
am tentans eum, et dicens: Magis-
ter, quod est mandatum magnum in
lege? Ait illi Iesus: Diliges Domi-
num Deum tuum ex toto corde tuo
et in tota anima tua, et in tota me-
te tua: hoc est primum et magnum
mandatum: Secundum autem simi-
le est huic: Diliges proximum tu-
um sicut teipsum. In his duobus man-
datis tota lex et Propheta pen-
dent.

227

EVANGELIA

τα. συκχυμένωρ ὃ τ φα, ισάιαν,
 ἐπηρεάζουσιν αὐτὸν εἰπότες, λέγουσιν
 ὑμῖν δοκεῖ ποῦ τὸ χριστὸς; τίνος υἱὸς
 ὄντι; λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ. λέ-
 γει αὐτοῖς, πῶς οὖν Δαβίδ ἐν πνεύ-
 ματι κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγουρ εἰπὼν
 ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δε-
 ξιῶν μου ἕως αὐθιγῶν εἰς χθρὸς σου ὑ-
 ποπόδιον τῶ ποδῶν σου. εἰ δὲν Δα-
 βίδ κύριον αὐτὸν καλεῖ, πῶς υἱὸς αὐτοῦ
 ὄντι; καὶ οὐδεὶς ἐδυνάτατο αὐτῷ ἀποκρι-
 θῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ'
 ἐκείνων. Ἡμεῖς ἐρωτῶμεν αὐτὸν.
 ὁκῆτι.

ΕΝ ΤΗ ΙΘ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-
 τὰ τὴν τριᾶδα, ἐπιστολὴ
 Εφ. σ. Α. ΛΙΒ

ET EPISTOLAE.

Ant. Congregatis autem Phariseis,
 interrogavit eos Iesus, dicens: Quid
 vobis videtur de Christo, cuius filius
 est? Dicunt ei: David. Ait illis:
 Quomodo ergo David in spiritu vo-
 cat eum Dominum, dicens: Dixit
 Dominus Domino meo, sede à dex-
 tris meis, donec ponam inimicos tu-
 os scabellum pedum tuorum. Si er-
 go David vocat eum Dominum, quo-
 modo filius eius est? Et nemo pote-
 rat ei respondere quicquam, neque
 ausus fuit quisquam ex eo die eum
 amplius interrogare.

DOMINICA XIX. POST
 Trinitatis, Epistola
 Eph. s. 4. RENCE

EVANGELIA

Aνανεωθῆτε τὸ πνεύματι
ματι τῷ νόμῳ ὑμῶν, καὶ γνώσα-
σαθῆτε τὸν αἰνὸν ἀνθρώπου, ὃς ἡγία-
κετι ὑμᾶς ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ὁσιότη-
τι δι' ἀληθείας. διὸ ἀποθέμενοι τὸ
ψεῦδος, λαλήτε ἀληθείαν ἑκαστὸς
τῷ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ὁμοῦ ἀλ-
λόλων μέλη ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρ-
τανήτε. ὁμοῦ μὴ ἐπισυνέστωτε
τῷ πτορυσμῷ ὑμῶν, μήτε δίδετε
τόπον τῷ διαβόλῃ, ὃς κλέπτει μακί-
ναι κλέπτει τὴν μάχην ἢ κοπιᾷ τῷ ἐρ-
γῷ. ὁμοῦ τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν
ἡμῶν ἐκτελέσαντες τῷ χεῖρι ἡμῶν.

EYANGELION

Mat. 8.

καὶ

ET EPISTOLAE.

Renovari didicistis spiritu men-
tis vestre, et induere novum
hominem qui iuxta Deum conditus est
per iusticiam et sanctitatem verita-
tis. Quapropter deposito mendacio
loquimini veritatem quisque proximo
suo, quoniam sumus invicem mem-
bra. Irascimini, et non peccetis.
Sol ne occidat super iram vestram,
neque detis locum calumniatori. Qui
furabatur, non amplius furetur, ma-
gis autem laboret operando mani-
bus, quod bonum est, ut possit impar-
tiri ei qui opus habuerit.

EVANGELIUM

Matth. 9.

Et in

EVANGELIA

Καὶ ἐμβὰς εἰς τὴν πλοῖον, διεπέ-
 ρασεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν
 πόλιν. καὶ ἰδὼν προσέφερον αὐτῷ πη-
 λυτικὸν, ὠδὶ κλίνης Βεθσαιμλίαν. καὶ
 ἰδὼν οἰσθε τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπε
 τῷ πηλυτικῷ, θά, σαι τέκνον, ἀφεί-
 κωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἰδὼν τι-
 νες τῶν γραμματέων εἶπον ὅτι ἐαυτοῖς,
 ὁτος βλασφημεῖ. καὶ ἰδὼν οἰσθε τὰς
 γνώμην αὐτοῦ, εἶπεν, ἵνα τί ὑμεῖς γνῶ-
 σθε μὲν τὸ πονεῖν καὶ τὰς καρδίας ὑ-
 μῶν; τί γὰρ ὅτιν ἐυκοπώτερον εἶπαι,
 ἀφείκωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἶπαι,
 ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα ὑμεῖς ἴδητε, ὅ-
 τι δυνάστης ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ὠδὶ τῆς γῆς ἀφίνα ἁμαρτίας. τότε
 λέγει

ET EPISTOLAE.

Etingressus nauem, traiecit, ac re-
 uisit in suam ciuitatem. Et ecce ad-
 auxerunt illi paralyticum, in lecto
 decumbentem. Cumque uidisset Iesus
 filem illorum, dixit paralytico :
 Bono animo esto fili, remittuntur
 tibi peccata tua. Et ecce quidam e-
 scribis dicebant intra sese : Hic blas-
 phemat. Et cum uidisset Iesus cogi-
 tationes illorum, dixit : Quare vos
 cogitatis mala in cordibus vestris ?
 Vtrum enim est facilius dicere, re-
 mittuntur tibi peccata, an dicere :
 surge, et ambula ? Vt autem sciatis,
 quod potestatem habeat filius hominis
 in terra remittendi peccata, tunc
 dixit

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀνέγειτο πρὸς αὐτὸν, ἐγερθεὶς, ἀρῶν
 τὸ πλῆρες, καὶ ὑπάγε εἰς τὸ οἶ-
 κόν σου. καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς
 τὸ οἶκόν αὐτοῦ. ἰδόντες ὅ οἱ ὄχλοι, ἐ-
 θαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸ θεόν, καὶ
 ὄντα δυνάμει τοιαύτῃ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις.

ΕΝ ΤΗ Κ. ΚΥΡΙΑΚῃ ΜΕ-
 τὰ τὴν τριᾶδα, ἐπιστολὴ

Εφεσ. 5.
Βλέπετε ὅν, πῶς ἀκριβῶς πορι-
 πατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλὰ ὡς σο-
 φοί, διαγινώσκοντες τὸ καιρὸν, ὅτι
 αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. διὰ τοῦτο
 μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ σωφρονί-
 τι τὸ θεῖον τοῦ κυρίου, καὶ μὴ μεθύ-
 σκεθε

ET EPISTOLAE.

dicit paralytico : Surge, tolle tue
 um lectum, et abi in domum tue
 am. Et ill. surrexit, abiitque in do-
 mum suam. Turba vero quæ ride-
 rant, admirate sunt, et glorificaue-
 runt Deum, qui dedisset potestatem
 talem hominibus.

DOMINICA XX. POST
 Trinitatis. 3. Epistola

Ephes. 5.

Videte, quomodo circumspecte
 ambuletis, non ut insipientes,
 sed ut sapientes, redimentes occasio-
 nem, quod dies mali sint. Propterea
 ne sitis imprudentes, sed intelligentes,
 quæ sit voluntas DEI. Et ne inobris-

d

emina

EVANGELIA

σκεθε οἶνω, ὃν ὁ ὄσις ἀσωτία, ἀλλὰ
πληρθε, ὃν πνεύματι, λαλουῦντες
ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς, ἀδοντες καὶ ψάλλον-
τες ὃν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ, ἐν
χαρισουῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάν-
των ὃν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χρι-
στοῦ, τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὑποτασσάμε-
νοι ἀλλήλοις ὃν φόβῳ δεῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαθ. κβ.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς ὃν παραβολαῖς, λέγων,
ὡμοιωθή ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς
ἄνθρωπος βασιλεὺς, ὅστις ἐποίησε γάμους
τῷ υἱῷ

ET EPISTOLAE.

emini vino, in quo luxur est : sed im-
pleamini spiritu, loquentes vobisipsis
per psalmos, et hymnos, et can-
tiones spirituales, canentes ac psala-
lentes in corde vestro Domino, gra-
tias agentes semper de omnibus in no-
mine Domini nostri IESV Christi.
DEO et Patri, subditi vicissim alius
alij cum timore Dei.

EVANGELIUM

Matth. 22.

ET respondens IESVS rursus
loquebatur illis in parabolis dicens :
Simile factum est regnum celo-
rum, homini regi, qui fecit nuptias
filio

EVANGELIA

τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους
 αὐτοῦ καλεῖσαι τοὺς κεκλημένους εἰς
 τοὺς γάμους καὶ οὐκ ἠθέλωσαν εἰσελθεῖν. πάλιν
 ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων, λέγετε τοῖς
 κεκλημένοι, ἰδοὺ ἔρχομαι καὶ ἡ θέλησί μου ἵνα
 ἴδωμεν ἡμεῖς, οἱ παῖδες μου καὶ
 τὰ σιτία ἀτεθυμένα. καὶ πάντες ἔβρι-
 μα. δόσαντες εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμει-
 λύνοντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸ ἴδιον
 ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. οἱ
 λοιποὶ κρατῆσαντες τοὺς δούλους αὐ-
 τοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. ἀκούσας
 ὁ βασιλεὺς, ὠργίσθη. καὶ πέμψας
 τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπέκτεινε τοὺς
 φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν
 ἐσέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐ-
 τοῦ

ET EPISTOLAE.

filio suo, et emisit servos suos, ut
 vocarent invitatos ad nuptias, et
 volebant venire. Rursum emisit alios
 servos, dicens, dicite invitatis.
 Ecce prandium meum paravi, tauri
 mei, et alilia mactata sunt, et omnia
 parata, venite ad nuptias. Illi
 autem neglexerunt, et abierunt
 alius in villam suam, alius vero ad
 negotiationem suam. Reliqui vero
 tenuerunt servos eius, et contumelios
 affectos occiderunt. Rex autem
 cum audisset, iratus est, et misit
 ex militibus suis, perdidit homicidas
 illos, et civitatem illorum succendit.
 Tunc ait servis suis, Nuptie quidam

EVANGELIA

τοῖς ὁμοῦ γάμος ἐτοιμὸς ὄντι, οἱ δὲ ἡ-
 κλημενοὶ οὐκ ἦσαν ἄξιοι. πορευθεὶς
 δὲ ἰδοὺ τὰς διεφόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους
 αὐτὸν εὗρητε, καλέσατε εἰς τὸν γάμον.
 καὶ ἐλθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς
 ὁδούς, συνάγαγον πάντας ὅσους εὗρον.
 πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, καὶ ἐπληρώθη
 γάμος αὐτοκλήτως. εἰσελθὼν δὲ ὁ
 βασιλεὺς θεασάμενος αὐτοκλήτως
 εἶπεν ἐκείνῳ ἀνθρώπῳ ἔκ τῶν δούλων
 ὅτι δούμα γάμου, καὶ ἰδὼς αὐτῷ ἵ-
 ται πῶς ἐσπλήθης ὡς μὴ ἔχω δού-
 μα γάμου; ὁ δὲ ἐφωκώθη. τότε εἶπεν
 ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνουσιν, λέγοντας
 αὐτῷ πόδας καὶ χεῖρας, ἐκβάλετε ἐξ
 τοῦ οἴκου τοῦ ὀρθοτέρου, ἐκεῖ ἐστὶ ὁ
 κ. αὐθ.

ET EPISTOLAE.

dem paratae sunt, sed qui inuitati es-
 rant, non fuerunt digni. Ite ergo
 ad exiūs viarum, et quoscunque in-
 ueneritis, vocate ad nuptias. Et e-
 gressi serui eius in vias, congrega-
 uerunt omnes quotquot inuenerunt,
 malos pariter ac bonos. Et imple-
 te sunt nuptiae discumbentibus. In-
 gressus autem Rex ut videret discum-
 bentes, ubi vidit illic hominem non
 vestitum veste nuptiali, ait illi: A-
 mice, quomodo huc intraisti, non ha-
 bens vestem nuptialem? at ille ob-
 mutuit. Tunc dixit Rex ministris: Li-
 gatis pedibus et manibus eius, mitti-
 te eum in tenebras exteriores, ibi e-

EVANGELIA

αλαυθμός καὶ ὁ φρυγμός τῷ ὁδῶν τῷ πο-
μοί γὰρ εἰσικλητοί, ὀλίγοι ὅτι ἐκλεκτοί.

ΕΝΤΗΚΑ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-
τὰ τὴν τριᾶδα, ἐπιστολὴ

ΕΦΕΣ. 5.
Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου, γινώσκατε
μὴ δεῦν γινώσκοντες καὶ γινώσκοντες τὸν κατὰ θεὸν
ἵνα αὐτὸν γινώσκωτε. γινώσκοντες τὴν ταπει-
νήτητα τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ σώσειν ἡ-
μᾶς σώσειν πρὸς τὰς μεθοδεύσεις τῆς δι-
αβολῆς. ὅτι ἡ ἐστὶν ἡμεῖς ἡ πάλαι πρὸς
αἵμα καὶ σὰρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρ-
χάς πρὸς τὰς δυνάμεις, πρὸς τοὺς κυ-
ριάρχους τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τοῦ-
του, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῶν πονη-
ριῶν

ET EPISTOLAE.

rit fletus & stridor dentium. Multi
n. sunt vocati, pauci verò electi.

DOMINICA XXI. POST
Trinitatis, Epistola

Ephes. 6.
Quod superest fratres mei, sitis
fortes per Dominum, perq; potenti-
am roboris illius: induite totam ar-
maturam Dei, ut possitis stare ad-
versus astutias diaboli. Quoniam non
est nobis lucta adversus sanguinem
& carnem, sed adversus principatus,
adversus potestates, adversus mundi
dominos, rectores tenebrarum seculi
huius, adversus spirituales astutias
in coelo

EVANGELIA

ρίας γὰρ τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς. διὰ τὸ τοῦτο ἀ-
ναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ,
ἵνα δύνασθε ἀντιστῆναι τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἀπαντὰ καταργη-
σάμενοι ὁλοῦναι. εἴτε ἐν πειρασμοῖς
ἢ τοῦ ὄφθῳ ἡμῶν γὰρ ἀληθείᾳ, καὶ
ἐν δυνάμει τῆς θείας καὶ δικαιοσυ-
νης, καὶ ἐν ὑπομονῇ καὶ ἐν πίστει
ἐν ἀγάπῃ τῇ ἐν ἀληθείᾳ. ἡ ἀγάπη
ἡ ἀληθινή ἀγαπᾷ τὸν πλησίον ὡς ἑα-
σῶς γὰρ ὁ θεὸς δυνάσκει πάντας τὰς βέλ-
ους καὶ τὰς πειρασμῶν ὁλοῦναι καὶ
τὴν πειρασμῶν τῇ σωτηρίᾳ δέ-
ξασθαι. καὶ τὴν μαχαίραν τῇ ἐν ἐν-
δοῦ, ὁ δὲ ῥῆμα θεοῦ.

EYANGELION

Ἰωάν. Α.

Καὶ

ET EPISTOLAE

in caelestibus. Quapropter assu-
mite universam armaturam Dei,
ut possitis resistere in die malo, et
omnibus pactis stare. State igitur
lumbis circumcinctis balteo
per veritatem, et induti thoracem
iustitiae, et calceati pedibus, ut pa-
ratissimi ad Evangelium pacis, su-
per omnia assumpto scuto fidei, quo
possitis omnia iacula mala illius
ignita extinguere. Galeamque sa-
lutaris accipite, et gladium spi-
ritus, qui est verbum Dei.

EVANGELIUM

IOANN. 4.

Et en

EVANGELIA

Καὶ ὁ τὸς βασιλικὸς, ὃς ἦτορ ἡδε-
 νει γὰρ καπὸρναοῦμ. οὐτὸς ἀ-
 κέλας, ὅτι ἰησοῦς ἦκε ἐκ Πιλιδάας
 εἰς τὴν γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐ-
 τόν, καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα καταβῇ, καὶ ἰά-
 σκηται αὐτόν τὸ ἔτος. ἡμελλε γὰρ ἀπο-
 θνήσκειν. ἔπειτα αὐτὸν δειξάς πρὸς αὐ-
 τόν, ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε,
 οὐ μὴ πισεύσετε. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ
 βασιλικὸς λέγει καταβῇ διὰ πρὶν ἀ-
 ποδανῆν τὸ παδίον μου. λέγει αὐ-
 τῷ ὁ ἰησοῦς, πορεύε, ὁ υἱὸς σου ζῇ. καὶ
 ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ, ὃς
 ἔπειτα αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. ἦ-
 δὲ καὶ αὐτὸς ἡγεῖται αὐτὸν, οἱ δὲ ἄλλοι
 αὐτὸν ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆς
 γαλιλαίας

ET EPISTOLAE.

ET erat quidam regulus, cuius
 filius infirmabatur Capernaum.
 Hic cum audisset quod Iesus advenisse
 sit à Iudaea in Galileam, abiit ad eum,
 et rogabat eum ut descenderet ac san-
 naret ipsius filium, siquidem is age-
 bat animam. Dixit ergo Iesus ad
 eum: Nisi signa et prodigia videri-
 tis, non creditis. Dicit ad eum re-
 gulus: Domine, descende priusquam
 moriatur filius meus. Dicit ei Iesus:
 Vade, filius tuus vivit. Credidit ho-
 mo sermoni quem dixerat ei Iesus,
 et ibat. Iam autem eo descendens
 se, servi occurrerunt ei, et nuncia-
 verunt

EVANGELIA

λαν, λέγοντες, ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. ἐπι-
 θετο οὖν παρ' αὐτῶ τὴν ὥραν ἣν
 κομφοτέρου ἔχον. καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι
 χθὲς ὥραν ἐβόμην ἀσθενῶν αὐτὸς
 πνεύματος. ἐγὼ δὲ ὁ πατήρ, ὅτι ἡ γνῶ-
 κειν τῆ ὥρας, ἣν εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰσθὺς
 ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ἐπίστευσεν αὐτός,
 καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

ΕΝ ΤΗ ΚΒ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-
 τὰ τὴν τριάκοντα, ἐπιστολὴ
 φιλίπ. α.

Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ὑπὲρ πάντων τῶν
 μνησθῆναι μου, πάντοτε ὑπὲρ πάντων δει-
 σαι μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, μετὰ
 χαρᾶς τὴν ἀνάστασιν ποιῶμεν, ὑπὲρ
 τῆ ἐλπίδος

ET EPISTOLAE.

verunt, dicentes: Filius tuus vivit.
 sciscitatus est ergo horam ab eis,
 in qua melius habuisset. Et dixerunt
 ei: Heri hora septima reliquit eum
 febris. Cognovit ergo pater, quod il-
 la hora erat, in qua dixisset sibi Ie-
 sus, filius tuus vivit: et credidit ipse
 et domus eius tota.

DOMINICA XXII. POST
 Trinitatis, Epistola
 Philip. i.

GRatias ago Deo meo in omni
 memoria vestri, semper in omni pre-
 catione mea pro omnibus vobis, cum
 gaudio precationem faciens, quod
 vene-

EVANGELIA

τῇ λειτουργίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον
 ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τῆς νῦν, πε-
 ποιθῶσα ὑμῶν τὴν πίστιν, ὅτι ὁ ἀρχαῖος ἐν
 ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιτελεῖσθαι ἄρχεται
 ἡμέρας ἰησοῦ χριστοῦ μακάριον ὅτι διὰ τὰς
 ἐμοί, τὸ φρονεῖν ὑμῶν πάντων ὑ-
 μῶν, ὅτι ἔχει με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑ-
 μῶν, ὅτι ἐστὶν δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀ-
 πολογία, καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγε-
 λίου, συγκοινωνῶς μου ἐν χάριτι πάν-
 τας ὑμᾶς ὄντας. μαρτυρῶ γὰρ μου ἐ-
 σὶν ὁ θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς
 ἐν αὐτῇ χάριτι ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ τὸ το-
 πὸν εὐχόμεθα, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἐστὶν
 μάλλον καὶ μάλλον περιεστένη ἐν ἐπι-
 γνώσει καὶ πάντῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκι-
 μάζειν

ET EPISTOLAE.

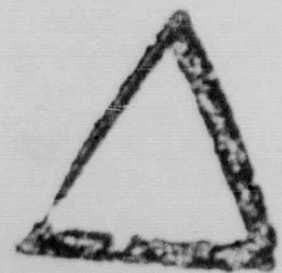
veneritis in communionem Euange-
 lij à primo die vsq; ad hoc tempus,
 persuasum habens hoc ipsum, quod
 is qui coepit in vobis opus bonum, per-
 ficiet vsq; ad diem Iesu Christi, sicut
 iustum est mihi, ut hoc sentiam de o-
 mnibus vobis, propterea quod habes
 am vos in corde et in vinculis meis,
 et in defensione et confirmatione Eu-
 angelij, cum sis omnes mihi con-
 sortes gratiae. Testis enim mihi est
 Deus, quam desiderem vos omnes in
 visceribus Iesu Christi. Et illud oro
 ut charitas vestra adhuc magis ac
 magis exuberet in agnitione, om-
 nique intelligentia, ut probetis
 quae

EVANGELIA

μαζον ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾖτε
ἐλπιεῖς, καὶ ἀπὸς καποῖς ἡμέραν
χρῖς, ὡς πληρὰ μέλοι καρπῶν δικαιο-
σύνης, τὸ δὲ ἰησοῦς χρῖς εἰς δόξαν καὶ
ἐπαινον θεοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαθ. ἡ.

ἃ ὅτε ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς
ἐβόηκε σιωπᾶσαι λόγον μετὰ τῶν
δούλων αὐτοῦ. ἀρξάμενος ὁ αὐτοῦ σιωπᾶσαι
προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλῆς μυρίων
ταλάντων, μὴ ἔχοντες ὅτι ὁ αὐτοῦ ἀ-
ποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐ-
τῷ παραβῆαι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ

ET EPISTOLAE.

que sunt præstantia, ut suis sinceri,
ac tales, ut nemini sitis effendiculo
in diem Christi, impleti fructu ius-
titiæ, qui contingit Iesum Christum
ad gloriam et laudem Dei.

EVANGELIUM

Matth. 8.

I Deo assimilatum est regnum cæ-
lorum homini regi, qui voluit
conferre rationem cum servis suis.
Et cum cœpisset conferre, oblatus
est ei unus qui debebat ei decem mil-
lia talentorum. Cæterum cum is non
esset soluendo, iussit eum dominus
venundari, et uxorem eius, et li-
beros

et ij

beros

ΕΥΑΝΓΕΛΙΑ

ἐν ταῖς τέκναις, ἐν παντί. ὅσα ἔχων, ἐν
 ἀποδόσει περὶ ἐν ὁ δὲ δὸς, προ-
 σελύμενος αὐτῷ, λέγων, κύριε, μακρο-
 θυμωσον ἐπ' ἐμοί, ἐν παντί σοι ἀπο-
 δώσω. πωλεῖν δὲ ἔσθ' ὁ κύριος ὅτι
 δὲ δὸς ἐκείνῳ, ἀπέλυσεν αὐτόν, ἐν τῷ
 δὲ αὐτῷ ἀφῆκεν αὐτόν. ὅτε δὲ λῶν ὁ
 δὲ δὸς ἐκείνῳ, εὗρεν γὰρ τὸ σιμὸν
 λῶν αὐτόν, ὅς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὶ
 δηνάρια. ὁ κρατὶς αὐτῷ ἐπείγει,
 λέγων, ἀπόδος μοι, ὅτι ὄφειλες πε-
 ρὶ ἐν ὁ σιμὸν δὲ αὐτῷ, πῶς καλεῖται
 αὐτόν, λέγων, μακροθύμων ἐπ' ἐμοί,
 ὁ πάντα ἀποδώσει σοι ὁ δὲ δὸς
 ἔλεγον ἀλλὰ ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτόν
 ἐν φυλακῇ, ἕως ὅτε ἀποδοῖ τὸ ὀφειλό-
 μενον

ET EPISTOLAE.

beros. Et omnia quae habebat, ac fi-
 eri solutionem. Procidens autem ser-
 uus ille, adorabat eum, dicens: Do-
 mine, esto patiens erga me, Et om-
 nia tibi reddam. Misertus autem do-
 minus serui illius, absoluit eum, Et
 es alienum remisit ei. Egressus ve-
 ro servus ille, inuenit vnum de con-
 seruis suis, qui debebat sibi centum
 denarios, Et iniecta in eum manu,
 oborto collo trahabat: Solue, quod
 debes. Et procidens conseruus eius,
 rogabat eum, dicens: Esto patiens
 erga me, Et omnia reddam tibi. At
 ille nolebat, sed abiit Et coniecit eum
 in carcerem, donec redderet debitum

EVANGELIA

μενον. ιδόντες ὃ οἱ σωδ'λοι αὐτῶ
τὰ γινόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα.
Ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἐν
αὐτῶν πάντα τὰ γινόμενα. τότε
προσκαλεσάμεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐ-
τοῖς, λέγει αὐτῷ, δ' ἄγε ποιήσῃς πᾶ-
σαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκε ὁ
ἐπὶ πρὸς ἐκείνους με. ὅτι ἐὰν εἴς
ἐλθῇσαι τὸ σωδ'λόμ σου, ὥς εἰ γὰρ
σε ἠλέησα; Ἐργισθεὶς ὁ κύριος αὐ-
τοῖς πρὸς δὲ αὐτὸν τοῖς βασιλεῦσιν,
ἕως ὅτε ἀποδῶσαν τὸ ὀφειλόμενον αὐ-
τῷ. ὅτε αὖτε ὁ πατὴρ με ὁ ἐπεστατὴς
ποιήσῃ ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἑμας
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑ-
μῶν τὰ πρὸς ἑαυτοὺς αὐτοῖς.

EN τῇ

ET EPISTOLAE.

Porro cum vidissent conserui eius
quæ fiebant, indoluerunt valde, et
venerunt, aperueruntq; domino suo
omnia quæ facta fuerant. Tunc ac-
cessit illum dominus suus, et ait
illi: Serue sceleste, totum debitum
illud remisi tibi cum obsecrasses me:
nonne oportuit et te misereri con-
serui tui, sicut et ego tui misertus
eram? Et iratus dominus eius, tradi-
dit eum tortoribus, quoadusq; red-
deret totum quod debebatur sibi.
Sic et pater meus cœlestis faciet vo-
bis, si non remiseritis suo quisq; fra-
tri ex cordibus vestris delicta il-
lorum.

e iij

DOMI

EVANGELIA

ΕΝ ΤΗ ΚΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-

ΤΟ ΤΩ ΤΡΙΑΔΑ, ΕΠΙΣΟΛΗ
ΦΙΛΙΠ. γ.

ΣΥΜΜΙΜΗΤΑΙ ΜΕ ΓΙΝΕΘΕ ΑΔΕΛ-
ΦΟΙ. **Ε**ΣΚΕΠΕΤΕ ΟΥΣ ΘΩΣ ΠΡΟΠΑΤ-
ΤΑΣ, ΚΑΘΩΣ ΕΧΕΤΕ ΤΥΠΟΥ ΗΜΑΣ. ΠΟΛ-
ΛΟΙ ΓΑΡ ΠΡΟΠΑΤΟΥΝ. ΘΕΣ ΠΟΛΛΑΚΙΣ Ε-
ΔΕΥΟΜΕΝΟΙ, ΙΝΩ **Ε**ΚΛΑΙΩΝ ΛΕΓΩ-
ΝΤΕΣ ΕΧΘΡΟΙ ΤΩ ΣΩΤΗΡΙ **Ε**ΧΡΙΣΤΩ, ΩΝ ΤΟ
ΤΕΛΟΣ ΑΠΩΛΕΙΑ, ΩΝ Ο ΘΕΟΣ Η ΚΟΙΝΙΑ,
ΕΙ Η ΘΕΣΙΑ ΟΥ ΤΗ ΑΙΧΜΩΝ ΑΥΤΩΝ, ΟΙ ΤΑ
ΕΠΙΓΕΑ ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ. ΗΜΩΝ ΓΑΡ ΤΟ ΠΟ-
ΛΙΤΕΥΜΑ ΟΥ ΕΣΤΙΝ ΟΥΣ ΤΩ ΑΡΧΕΙ. ΘΕΣ **Ε**
ΣΩΤΗΡΙΑ ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕΘΑ. ΚΥΡΙΟΝ ΙΗΣ-
ΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΝ, ΘΕΣ ΜΕΤΑΧΗΜΑΤΙΣΕΙ ΤΟ ΣΩ-
ΜΑ **Ε**ΙΣ ΤΑ ΠΑΙΝΩΣΑΙ ΗΜΑΣ, ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΝΕ-
ΘΑΙ

ET EPISTOLAE

DOMINICA XXIII. POST
Trinitatis, Epistola

Philip. 3.

PAriter estote imitatores mei, **E**
considerate eos qui sic ambulant,
quemadmodum habetis nos pro ex-
emplari. Nam complures ambulant,
de quibus sepe dixi vobis, nunc autem
E flens dico, inimicos crucis Christi,
quorum finis perditio est, quorum
Deus venter, **E** gloria in dedecore
ipsorum, qui terrestria curant. Nam
nostra conuersatio in caelis est, ex
quo **E** seruatores expectamus Do-
minum Iesum Christum, qui trans-
figurauit corpus nostrum humile ut
confore

EVANGELIA

αὐτὸ σὺ μωρεφὺ τῷ σώματι. Ἡ δὲ φησὶ
αὐτῷ, ἢ τὴν γνῆρυειαν, ἢ δὲ
σαδα αὐτῷ, ἢ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ
πάντα.

EYÁΓΓΕΛION

Μαθ. κβ.

Tότε περιελθόντες οἱ Φαρισαῖοι
συμβούλιον ἔλαβον, ὅπως αὐτὸν πα-
ριδιένυσαν ἐν λόγῳ. Ἐκ τῶν ἀποστόλων
αὐτῷ ἐξέμαθεν τὰς αὐτῷ μετὰ
τῆς ἡρώδ' ἰαννῆς, λέγοντες διδάσκα-
λε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁ-
δοῦ τῆς θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ
οὐ μέλει σοι πότε ὁ θῆνος, ὅ γάρ βλε-
πεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. εἰπε δὲ
αὐτοῖς, τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐξ ἐστὶ δουλεύειν κλω-

σ. μ.

ET EPISTOLAE

conforme reddat corpori suo glori-
oso secundum efficaciam, quia potest
etiam subycere sibi omnia.

EVANGELIUM

Matth. 22.

Tunc abeuntes Pharisei, cons-
ilium ceperunt, ut illaquearent e-
um in sermone. Et ad illum emit-
tunt discipulos suos cum Herodia-
nis, dicentes: Magister, scimus,
quod verax sis, et viam Dei in ve-
ritate doces, neque curas quen-
quam, non enim respicis personam
hominum. Dic ergo nobis, quid tibi
videtur? Licet censum dare
Cæsari

EVANGELIA

Εν καίσαρι, ἢ δὲ; γινώσκων ὁ ἰησοῦς πλὴν
 τὴν ἀντιφάσιν αὐτῶν, εἰπὼν, τί με πειρά-
 ζετε ὑποκριταί; ἐπιδοῦναι μοι τὸ
 νόμισμα τὸ κληῖον. οἱ δὲ προσελθόν-
 τες αὐτῷ διένευσαν. καὶ λέγει αὐτοῖς,
 τί ἐστὶν ἢ ἐκείνη αὐτή, καὶ ἐπιγραφὴ;
 δι' ἣν γράσκει αὐτῷ, καί τις ὁ θεός. τότε λέ-
 γει αὐτοῖς, ἀπόδοτε δὲ τὰ καίσαρος
 καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ.

ΕΝ ΤΗ ΚΑ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ-
 τὰ πλὴν τριῶν, ἐπιστολὴ

Κολοσσ. α.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἑστέρας
 ἡμετέρας καὶ πάντοτε ὑπὲρ ὑ-
 μῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτῶμενοι, ἵνα

πλ. α.

ET EPISTOLAE.

Cæsari, an non? Cognita autem Ie-
 sus malitia eorum, ait. Quid me ten-
 tatis hypocrite? Ostendite mihi nu-
 mismum census. At illi obtulerunt ei
 denarium. Et ait illis: Cuius est im-
 mago hæc, et inscriptio? Dicunt ei:
 Cæsaris. Tunc ait illis: Reddite
 ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari, et
 quæ sunt Dei, Deo.

DOMINICA XXIII. POST
 Trinitatis, Epistola

Coloss. 1.

Propterea et nos ex quo die
 audiimus, non desinimus pro vobis
 orare, et poscere, ut impleamini co-
 gniti-

EVANGELIA

πληρωθῆτε τῷ ἐπίγνωσι τὸ θελή-
ματ' αὐτοῦ, ὃν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέ-
σει πνευματικῇ, περιστάσασαι ὑμᾶς
ἀξίως τὸ κυρίον, εἰς τὰς ἀρεσκείαν
τοῦ κυρίου, ὃν πάντες ὁργὰ ἀγαθὰ καρποφοροῦ-
τε, καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὸν ἐπίγνω-
σιν τοῦ θεοῦ, ὃν πάσῃ δυνάμει δυνα-
τούμενοι, κατὰ τὸ λόγον τοῦ κυρίου
αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μα-
κροθυμίαν μετὰ χαρᾶς, εὐχαριστῶ-
ντες τῷ πατρὶ, τῷ ἰκανώσαντι ὑμᾶς
εἰς τὴν μερίδα τοῦ κληρονομίου ἀγίων τῆς
φωτὸς, ὃς ἐξῆλθετο ὑμᾶς ἐκ τοῦ σκο-
τος, καὶ μετέσχευεν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀγαπῆς αὐτοῦ,
ὃν ὁ ἴσχυς τῶν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν
τοῦ αὐτοῦ

ET EPISTOLAE.

gnitione voluntatis eius, in omni sa-
pientia et prudentia spirituali, ut
ambuletis dignè Domino, ut per
omnia placeatis, in omni opere bo-
no fructificantes, et crescentes in
agnitionem Dei, omni robore cor-
roborati, iuxta potentiam gloriæ
illius, ad omnem tolerantiam ac pa-
tientiam cum gaudio, gratias agen-
tes patri, qui idoneos nos fecit, ad
participationem sortis sanctorum
in lumine: qui eripuit nos à pote-
state tenebrarum, ac transtulit in
regnum filij sibi dilecti, per quem
habemus redemptionem per sangui-
nem

EVANGELIA

πληρεθῆτε τῷ ἐπίγνωσι τὸ θελή-
ματ' αὐτοῦ, ὃν πάσαι οἱ δυνάμεις καὶ
συνεχματα, πρὸς αὐτὸν ἡμεῖς
ἀγνοοῦμεν τὸ θεῖον, εἰς τὴν αὐτὴν
ὅτι πάντες ὁ γὰρ ἀγαθὸς καρποφοροῦ-
μεν καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὸν ἐπίγνω-
σιν τοῦ θεοῦ, ὃν πάσαι δυνάμεις δυνα-
τούμενοι, κατὰ τὸ θεῖον. Ὁ δὲ θεὸς
αὐτὸς, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μα-
κροθυμίαν μετὰ χαρᾶς, εὐχαριστοῦ-
μεν τῷ πατρὶ, τῷ ἰκανῶσαντι ἡμᾶς
εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τοῦ ἁγίου τοῦ
φωτός, ὃς ἐξῆλθεν ἡμᾶς ἐκ τοῦ σκό-
τους τοῦ σκοταῖς, καὶ μετέσχευεν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀγαπῆς αὐτοῦ,
ὃν ὁ ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ
τοῦ αἵματος

ET EPISTOLAE.

gnitione voluntatis eius, in omni sa-
pientia et prudentia spirituali, ut
ambuletis dignè Domino, ut per
omnia placeatis, in omni opere bono
no fructificantes, et crescentes in
agnitionem Dei, omni robore cor-
roborati, iuxta potentiam gloriæ
illius, ad omnem tolerantiam ac pa-
tientiam cum gaudio, gratias agen-
tes patri, qui idoneos nos fecit, ad
participationem sortis sanctorum
in lumine: qui eripuit nos à pote-
state tenebrarum, ac transtulit in
regnum filij sibi dilecti, per quem
habemus redemptionem per sangui-
nem

EVANGELIA

τῷ αἵματι αὐτοῦ τῶν ἁρτιῶν τῶν ἁμαρτιῶν.

EYATTEΛION

Matth. 9.

Ταῦτα αὐτὸς λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδὼν αὖτε ἑλθόντων, προσκυνῶν αὐτὸν λέγων, ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἀπὸ τελευτήσων ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθεις τῇ χειρὶ σὺ ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ ἰησοῦς, ἀκολούθησεν αὐτῷ, ὅτι ἰμαθῆναι αὐτὸν, καὶ ἰδὼν γυναικὲν αἰμῶντος ἑκατὸν ὅλιγα ἔτη, προσελθεῖσά οἱ πρὸς τὸν ἰησοῦν, ἡψατο τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγε γὰρ ὡς ἑαυτῇ, ἐὰν μόνον ἡψωμαι τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, σωθησομαι. ὁ ἰησοῦς ἐπιστραφείς καὶ ἰδὼν αὐτήν

ET EPISTOLAE.

nem ipsius, remissionem peccatorum.

EVANGELIUM

Matth. 9.

HAEC cum illis loqueretur, ecce primas quidam venit, et adoravit eum, dicens: Filia mea modo defuncta est, sed veni, et impone manum tuam super illam, ac vivet. Et surgens Iesus secutus est eum ac discipuli illius. Et ecce mulier, quae sanguinis profluvio laboraverat duodecim annos accedens à tergo, tetigit fimbriam vestimenti illius, dixerat enim intra sese: Si tantum tetigero vestimentum illius, salva ero. At Iesus conversus

f ut vidit

EVANGELIA

αὐτῷ, ἔπυν, θάρσσε θύγατερ, ἡ πί-
σις σου σώσει σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ
ἐκ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν οἶκ-
σας εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἀρχόντων, καὶ ἰ-
δὼν αὐτὴν αὐλὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυ-
βίζοντα, λέγει αὐτοῖς, ἀναχωρεῖτε, ὅ-
τι καὶ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ κα-
θεύδει, καὶ καταγέλασαν αὐτὸν. ὅτε ὁ
ὄχλος ἐσελθὼν, ἐκράτη-
σε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἠγέρθη τὸ κο-
ράσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτῇ εἰς
ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

ΕΝ ΤΗ ΚΕ ΚΥΦΙΑΚΗ ΜΕ-
τὰ τὴν τριᾶδα, ἐπιστολὴ
Ιερ. κγ.

108

ET EPISTOLAE.

ut vidit illam, dixit : Confide fie-
lia, fides tua saluam te fecit. Et sal-
ua facta fuit mulier à tempore illo.
Et cum venisset Iesus in ades prima-
tis, vidissetq; tibicines, & turbam tu-
multuantem, dicit illis : Secedite, non
enim mortua est adolescentula, sed
dormit. Et deridebant illum. Cum
autem fuisset eiecta turba, introgres-
sus tenuit manum illius : & surrexit
adolescentula. Et emanavit rumor
hic in totam terram illam.

DOMINICA VLTIMA
post Trinitatis, Epistola

Hier. 23.

fj

Ecce

EVANGELIA

Ιδὲ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος.
 καὶ ἀναστήσω τὸν Δαβὶδ ἀνατολίῳ
 δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς
 δικαίος, καὶ σωθήσεται, καὶ ποιήσει κρί-
 μα. καὶ δικαιοσύνη ᾧ. **Α** γὰρ γὰρ
 ταῖς ἡμέραις αὐτῆς σωθήσονται Ἰσραὴλ καὶ
 Ἰσραὴλ καὶ ἀσκηθήσεται, περὶ οὗτος καὶ
 ὁ ὄνομα ὃ καλεῖται αὐτῆς, Ἰω-
 σεδεκ. **Α** γὰρ ἰδὲ ἡμέραι
 ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἔκ ἐρῶσιν
 ἐν τῇ ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀνὴγαγε τὸν οἶκον Ἰσ-
 ραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου. ἀλλὰ ἡ κύρι-
 ος, ὅς σιωπάγει πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπέμα Ἰσ-
 ραὴλ. ἀπὸ γῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν
 χωρῶν, ἐξώσονται αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀποκα-
 τίσονται αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῆς.

Εὐαγ.

ET EPISTOLAE.

ECCe dies veniunt dicit Dominus
 et suscitabo David orientem ius-
 tum et regnabit rex, et intelliget,
 et faciet iudiciū et iustitiam in terra.
 In diebus eius saluabitur Iuda, et Is-
 rael habitabit confidenter, et hoc
 nomen eius quo vocabit eum Domi-
 nus Iosedech. Propter hoc ecce dies
 veniunt, dicit Dominus, et non di-
 cent ultra, vivit Dominus, qui edu-
 xit domum Israel de terra Aegypti
 sed vivit Dominus, qui adduxit, et
 congregavit omne semen Israel de
 terra Aquilonis, et de cunctis regi-
 onibus, quod expulsi sunt illuc, et res-
 tituit eos in locum suum.

fij

Euang.

EVANGELIA
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαθ. κδ.

Οτ' αὖ ὃν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα
τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ
τῆς προφητῆς, ἔσος ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ αὐτὸς
γινώσκων, νοήτω τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαί-
ᾳ φευγέτωσαν ἀπὸ τῶν ὄρων ὃ ἀπὸ τῶν
ὀρεινῶν, μὴ καταβάτω εἰς ἀράς τινας
οἰκίας αὐτῶν. καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ
ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀρᾶν τὰ ματαῖα
αὐτοῦ. ὁ δὲ ἡ γυνὴ ἐν γαστρὶ ἐχούσας
καὶ τὰς θηλάζουσας ἐν ὥκειαις ταῖς
ἡμέραις. προσέυχεσθε ἵνα μὴ γένη-
ται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶντι καὶ σάββα-
το. ἔσαι γὰρ τότε θλίψις με-
γάλη, οἷα ὃ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσ-
μου.

ET EPISTOLAE.
EVANGELIUM

Matth. 24.

CUM ergo videritis abominati-
onem desolationis, quae dicta est à
Daniele propheta, stantem in loco
sancto, qui legit intelligat, tunc
qui in iudea sunt, fugiant ad mon-
tes: qui in tecto, non descendat,
ut tollat quicquam de domo sua:
et qui in agro, non revertatur,
ut tollat vestes suas. Vae autem
pregnantibus et lactantibus in il-
lis diebus: Orate autem, ut non
fiat fuga vestra in hyeme, neque
sabbato. Erit enim tunc afflictio
magna, qualis non fuit ab initio mun-
di ad

EVANGELIA

μὴ ἕως τοῦ νυκτός, ὁ δὲ μὴ γινώσκῃ. καὶ
 εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεί-
 ναι, ὅτι αὐτὴ ἐσώθη πάντα σὰρξ. ἀλλὰ ὅ-
 τινες ἐκλεκτοὶ κολοβωθήσονται αἱ ἡ-
 μέραι ἐκείναι. τότε ἐκὼν τις ὑμῶν εἴπῃ
 ἰδοὺ ὁ χριστός, ἢ ὠδὲ, μὴ πιστεύ-
 σκετε. ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοί
 καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δόσοι ση-
 μεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανᾶ-
 σθαι εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς.
 ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῶν. ἐὰν δὲ εἴπῃ τις
 ὑμῶν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅδε, μὴ θέλη-
 τε· ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύ-
 τε ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή δέχεται
 ἀπὸ ἀνατολῆς, καὶ φαίνεται ἕως δυσ-
 μῶν, ὅπως ἐστὶν ἡ πύρρα τοῦ ἰδοὺ τοῦ
 αὐτοῦ.

ET EPISTOLAE.

di ad hoc usq; tempus, neque fiet. Et
 nisi decurtati fuerint dies illi, non
 fieret salva omnis caro, Sed propter
 electos decurtabuntur dies illi. Tunc
 si quis vobis dixerit, Ecce hic Chri-
 stus, aut illic, nolite credere. Sur-
 gent enim pseudochristi, et pseudo-
 prophetae, et dabunt signa magna
 et prodigia, ita ut in errorem in-
 ducantur (si fieri posset) etiam electi.
 Ecce praedixi vobis. Si ergo dixerint
 vobis : Ecce in deserto est, nolite ex-
 ire : Ecce in penetralibus nolite
 credere. Sicut enim fulgur exit ab
 Oriente, et apparet usq; in occiden-
 tem, ita erit adventus filij homi-
 nis

SEQUUNTUR

αὐθιγὰς. ὅπου γὰρ ἔαυ ἡ ἁγία
μα, ἐκεῖ συναχθῶσιν οἱ ἄγιοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΕ ΚΑΙ ΕΠΙ-
στολαὶ τῶν ἑορταστικῶν ἡ-
μερῶν.

ΕΝ ἡμέρᾳ ἀνδρείου
τοῦ ἀποστόλου, ἐπιστολὴ
ῥωμαίων. ι.

Καρδία πιστεύεται εἰς δικαιοσύ-
νην, σόματα ὅμως ἐμολογείται εἰς σωτη-
ρίαν. λέγει γὰρ ἡ γραφή, πᾶς ὁ πι-
στεύων ἐπ' αὐτῷ, ἐλευθερωθήσεται.
ὁ γὰρ ὅτι δικαιοσύνη ἰδὲ αὐτοῦ τε καὶ ἐλε-
ησός, ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων,
πλὴν ὅς πάντας αὐτὸν ἐπικαλούμεθα

DE SANCTIS

his, ubicunq; enim fuerit cadauer,
illic congregabuntur et aquile.

EVANGELIA ET EPI-
stole, Festorum die-
rum.

IN DIE ANDREAE A-
postoli, Epistola Roma-
norum 10.

Corde creditur ad iustitiam, o-
re autem confessio fit ad salutem.
Dicit enim scriptura: Omnis qui fi-
dit illi, non pudebit. Non enim
est distinctio vel iudei vel Gre-
ci. Nam idem Dominus omnium,
dixit in omnes invocantes se. Quis-
quis

DE SANCTIS

πᾶς αὐτ. πᾶς γὰρ ὅς αὖ ἐπικαλε-
 σκται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.
 πᾶς ἐν ἐπικαλέσει τῇ, εἰς ὃν δὲ ἐπι-
 σκεψαίτο; πᾶς ὃ πιστεύουσιν, ὃ δὲ ἡ-
 κούουσιν; πᾶς ὃ ἀκούσιν χωρίς κυρίου
 σκεψαίτο; πᾶς ὃ κυριεύουσιν, ἐάν μὴ
 δεσπάζουσιν, λαθῶς γὰρ ἡγήσονται, ὡς ὅτι
 εἰσι οἱ πόδες τῆς εὐαγγελιστικῆς
 εἰς τὴν. τῆς εὐαγγελιστικῆς τὰ ἀγα-
 θὰ, ἀλλ' ὃ πάντες ἐπικαλεσάμενοι τῷ
 εὐαγγελίῳ ἡσυχῶς γὰρ λ. γει, κύριε,
 τίς ἐπίσεισε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἀγα-
 πῆς δὲ ἀκοῆς. ἢ ὃ ἀκοῇ δὲ ἡμῶν
 ἐστὶν. ἀλλὰ λέγω, μὴ ἐν ἡμῶν; με-
 ν αὖτε εἰς τὰς αὐτὰς τῶν δὲ ἡμῶν
 ἐστὶν αὐτ., ὃ ὅς τὰ τέρατα
 τοῦ

DE SANCTIS

quis enim invocaverit nomen Do-
 mini, saluus erit. Quomodo igitur
 invocabunt eum, in quem non cre-
 diderunt? Quomodo autem credent
 eis, de quo non audierunt? Quō aut
 audient absq; predicante? Quō aut
 predicabunt, nisi missi fuerint? Sicut
 scriptum est: Quam speciosi pedes an-
 nunciantium pacem, annunciantium
 bona. At non omnes obedierunt E-
 vangelio. Esaias enim dicit: Domi-
 ne quis credidit sermonibus nostris?
 Ergo fides ex auditu est, auditus au-
 tem per verbum Dei, Sed dico: Et
 non audierunt: Atqui in omnem ter-
 ram exiit sonus eorum: Et in fines
 orbis

DE SANCTIS

Ἡ οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

EVANGELION

Matth. 4.

Περιπατῶν ἡ οὐνοῦ πᾶς τὴν θά-
λασσαν ἡ γαλιλαίας, εἶδεν
δύο ἀδελφοὺς, σίμωνα καὶ λεγόμενον
πέτρον, καὶ ἀνδρέαν καὶ ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, βάλλοντας ἀμφὶ βλετρὰν εἰς τὴν
θάλασσαν. ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. καὶ λέ-
γει αὐτοῖς, ὁδοῦτε ὀπίσω μου, καὶ πα-
ριστάτω ὑμεῖς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἀφῆ-
κοντες ἐνθῶς τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν
αὐτῷ. καὶ πρὸς ἐκείθην, εἶδεν ἄλ-
λους δύο ἀδελφοὺς, ἰακώβου καὶ Ἰω-
αννῆς, καὶ ἰωάννην καὶ ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ

DE SANCTIS

orbis terrarum verba illorum.

EVANGELIUM

Matth. 4.

Ambulans vero Iesus iuxta mas-
se Galilee, vidit duos fratres, Simo-
nem, qui vocabatur Petrus, et An-
dream fratrem eius, iacentes rete
in mare (nam erant piscatores) et
dicit illis: Sequimini me, et faciam
vos piscatores hominum. At illi re-
lictis ilico retibus, sequuti sunt il-
lum. Et progressus illinc, vidit alios
duos fratres, Iacobum filium Zebe-
dai, et Iohannem fratrem eius in
navi

DE SANCTIS

ὃν πρὸ πλοίας, μετὰ ζεβεδαίου τῷ πατρί
πρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκ-
τυα αὐτῶν, ἐκάλεισεν αὐτοὺς. οἱ δὲ
εὐθεὺς ἀφῆκτες τὴν πλοῖον καὶ τὸν πατέρα
αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

IN 'ΗΜΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣ. ΜΕ.

Ἰδὼς μὲν γὰρ ὁ ἱερεὺς, ὁ ὃν τῶν ἡ-
μερῶν αὐτῶν ἐναρτίσκει θεῷ, καὶ ἐνρί-
θην δίδαι, καὶ ὃν καιρῷ ὀργῆς ἐξῆλθε
ποτὶ τὰ ἀτάλαγμα ἅχ' ἐνρίθην ὁμοίως
τῇ δόξῃ αὐτῶν, ὅς σιμνήθησε νομοφύ-
λῳ. ὅθεν αὐτῶν ὃν ὅρκῳ ἐποίησαν
αὐτῶν πληθύνει κύριος εἰς δῆμον αὐ-
τῶν εὐλογίαν πάντων ἐθνῶν ἐδωκεν
αὐτῷ

DE SANCTIS

naui, cum Zebedæo patre suo, sar-
cientes retia sua, & vocavit eos. At
illi protinus relicta naui, & patre
suo, sequuti sunt eum.

IN FERIIS D. N I C O-
lai, Epistola Ecclesiast.

44. & 45.

ECCe sacerdos magnus, qui in die-
bus suis placuit Deo, & inuentus
est iustus, & in tempore iracundiæ
factus est reconciliatio. Non est in-
uentus similis illi in conseruando le-
gem excelsi. Ideo iureiurando fecit
illum Dominus crescere in plebem su-
am, benedictionem omnium gentium
dedit

DE SANCTIS

αὐτῷ, καὶ διαθήκη αὐτῷ ἐστὶν ἡ ἐπι-
 λεξία αὐτῷ. ἐπέγνω αὐτὸν καὶ
 εὐλογίας αὐτῷ, συνετήρησεν αὐτῷ
 ἐλεῶν αὐτὸν, καὶ εὖρε χάριν καὶ ὀφθαλ-
 μοῖς αὐτοῦ. ἡμεγάλυνεν αὐτὸν κα-
 τὰ πρόσωπον βασιλέων, καὶ ἐδῶκεν
 αὐτῷ σὺφάνον ῥι δόξης. ἔσκε αὐτῷ
 διαθήκη αἰῶνος, καὶ ἐδῶκεν αὐτῷ
 ἱερατεῖον μέγαλον, καὶ ἡμᾶν ἁγίων
 αὐτὸν καὶ εὐκοσμίᾳ ἱερατεύειν, καὶ εὐ-
 λογῆν καὶ ὀνόματι αὐτῷ, καὶ προσε-
 γαγῆν θυμίαμα ἄξιον εἰς εὐαδία.

EVANGELION

ΛΟΥΚΑ ΙΒ.

Eσώσεν ἡμῶν αἰὲς οἱ φῶτες πνεύμα-
 τος ἁγίου

DE SANCTIS

dedit illi, et testamentum suum con-
 firmavit super caput illius. Cognovit
 illum in benedictionibus suis, conser-
 vavit illi misericordiam suam, et in-
 venit gratiam coram oculis Domini.
 Magnificavit eum in conspectu re-
 gum, et dedit illi coronam glorie.
 Statuit illi testamentum sempiternum.
 Deditque illi sacerdotium magnum, et
 beatificavit illum in gloria. fungi sa-
 cerdotio, et habere laudem in nomi-
 ne ipsius, et offerre illi incensum di-
 gnum in odorem suavitatis.

EVANGELIUM

LUC. 12.

SINT lumbi vestri precincti,
 et luc-

DESANCTIS

μύλαι, καὶ οἱ λύχνοι λαϊόμενοι, καὶ ὑ-
 μῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις
 τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ
 τῶν γάμων, ἵνα ἔλθόντες καὶ κρῶσαν.
 Ἰδοὺ, ἐνθὺς ἀνοίξωσιν αὐτῶν. μακά-
 ριοι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι. ὅς ἐλθὼν ὁ κύ-
 ριος εὕρησεν γρηγοροῦντας. ἀμὲν λέ-
 γω ὑμῖν, ὅτι περὶ ὧσδε, καὶ ἀνακλη-
 σήσονται, καὶ πᾶς λαὸς διακονήσει αὐ-
 τοῖς. καὶ ἂν ἔλθῃ ἢ τῇ δευτέρᾳ φυ-
 λακῇ, καὶ ἢ τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ.
 καὶ εὕρῃ ὅτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δούλοι
 ἐκεῖνοι. ὅτι οὐ γινώσκετε, ὅτι ἡ ἡμέ-
 ρα ὁ οἶκος δευτέρως ποία ὥρα ὁ κλέπτης
 ἔρχεται, ἐξηγόρησεν αὐτῶν, καὶ ὅτι αὐτὸς
 φῆκε διὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ
 ὑμεῖς

DESANCTIS

et lucernæ accense, et vos similes
 hominibus expectantibus Dominum
 suum, quando reuertatur à nu-
 ptijs, ut cum venerit ac pulsaue-
 rit, confestim aperiant ei. Bea-
 ti serui illi, quos cum venerit Do-
 minus, inuenerit vigilantes. Amen
 dico vobis, quod præcinget se, et sa-
 ciet illos discumbere, et transiens
 ministrabit illis. Et si venerit in se-
 cunda vigilia, et si in tertia vigilia
 venerit, atque ita inuenerit beati
 sunt serui illi. Hoc autem scitote,
 quod si scisset paterfamilias, qua ho-
 ra fur venturus fuisset, vigilasset, ve-
 lique, nec passus fuisset perfodiri domum
 suam,

DE SANCTIS

Ὑμεῖς δὲ γίνεσθε ἑτοιμοί, ὅτι ἢ ὥρα ἔ
δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεσθαι.

ΕΝ ἡμέρᾳ τῆς συνή-
λυψως μαρίας, ἐπιστολὴ

ἐκκλησ. κδ.

Εγὼ ἄμπελον βλαστήσασα χά-
ρις, καὶ τὰ αὐτὴν καρπὸς ὁδοῦ καὶ
πλάττω. ἐγὼ μήτηρ εἰς ἀγαπῆσιν καὶ
καλῆς φόβου, καὶ γνώσεως. καὶ εἰς
σῆς ἐλπίδος. Διδάμι ἡμεῖς τὰ
σὺν τέκνοις μου ἀειγενεῖς λέγο-
μένοις ὑπὸ αὐτῷ. ὅτι μοι πάσα
χάρις ζωῆς καὶ ἀληθείας. ὅτι ἐμοὶ τὰ
σα ἐλπίς ζωῆς καὶ ἰσχύς. προσέλθε-
τε πρὸς με αἱ ἐπιθυμῶντες με, καὶ
ἀν

DE SANCTIS

suam. Et vos igitur estote parati,
quia qua hora non putatis, filius ho-
minis veniet.

IN DIE CONCEPTIO-
nis Mariæ, Epistola Ec-

clesiast. 14.

EGO quasi vitis fructificavi sua-
ritatem odoris, et flores mei, fru-
ctus honoris et opulentie. Ego mater
pulchre dilectionis, et timoris, et a-
gnitionis, et sancte spei. Do autem
cum omnibus filiis meis semper geni-
tos dictis ab eo. In me est gratia om-
nis vite et veritatis. In me est om-
nis spes vite et fortitudinis. Trans-
ite ad me omnes qui concupiscitis me,
g iij

DE SANCTIS

ἅπ' τ' γεννημάτων μου ἐμπλήθυνσε. καὶ
 γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπὲρ μέλι γλυ-
 κύν, ὡς κληρονομία μου ὑπὲρ μέλι
 καὶ κυρίως. οἱ ἐσθίωντές με, ἐτιπώ-
 νται, οἱ πίνοντές με, ἐτι δυνά-
 σονται. ὁ ὑπακούων μου οὐκ ἀνυψώ-
 σεται διὰ παντός. καὶ οἱ ἐργαζόμενοι
 ἐν ἐμοί, οὐχ ἁμαρτήσουσι. καὶ οἱ ἐμνη-
 σέοντές με, σωὶ αἰάνουσιν ἑαυτοί.

EVANGELION

Matth. α.

Βίβλος γενέσεως ἰησοῦ χριστοῦ, υἱοῦ
 δαβὶδ, υἱοῦ ἀβραάμ. ἀβραάμ ἐγένε-
 ται ἰσαάκ ἰσαάκ ἐγένετο ἰακώβ
 ἰακώβ δ' ἐγένετο ἰούδας καὶ οὗτοι
 ἀδελφοί.

DE SANCTIS

et à generationibus meis adimplemī-
 ni. Memoria enim mea super me
 dulcis, et hereditas mea super me
 faui. Qui edunt me, adhuc esurient
 et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui
 audit me, non confundetur omnino:
 et qui operantur in me, non peccab-
 unt. Qui elucidant me, vitam æ-
 ternam habebunt.

EVANGELIUM

Matth. i.

Liber generationis Iesu Christi
 filij David, filij Abraham. Abraham
 genuit Isaac. Isaac autem genuit Iac-
 ob. Iacob autem genuit Iudam et
 fratres.

DE SANCTIS

ἑδελφὸς αὐτοῦ. ἰούδας ὃ ἐγγένησε
 τὸν φαρίν, καὶ τὸν ζαρά ἐκ τῆς θάμαρ.
 φαρίν ὃ ἐγγένησε τὸν ἐσρών. ἐσρών ὃ
 ἐγγένησε τὸν ἀράμ. ἀράμ ὃ ἐγγένησε τὸν
 ἀμιναδάβ. ἀμιναδάβ ὃ ἐγγένησε τὸν
 ναασών. ναασών ὃ ἐγγένησε τὸν σαλ
 μών. σαλμών ὃ ἐγγένησε βοὸζ ἐκ τῆς
 ραχάβ. βοὸζ ὃ ἐγγένησε τὸν ὠβηδ ἐκ
 τῆς ρούθ. ὠβηδ ὃ ἐγγένησε τὸν ἰεσσαί.
 ἰεσσαί ὃ ἐγγένησε τὸν δαβίδ τὸν βασι
 λεα. δαβίδ ὃ ὁ βασιλεὺς ἐγγένησε τὸν
 σολομώντα, ἐκ τῆς τὸς ἄρις. σολομών ὃ
 ἐγγένησε τὸν ροβοάμ. ροβοάμ ὃ ἐγγένη
 σε τὸν ἀβιά. ἀβιά ὃ ἐγγένησε τὸν ἰωσα
 φάτ. ἰωσαφάτ ὃ ἐγγένησε τὸν ὀζίαν.
 ὀζίας ὃ ἐγγένησε τὸν ἰωάθαμ. ἰωάθαμ ὃ
 ἐγγένησε

DE SANCTIS

fratres eius. Iudas autem genuit Pha
 res et Zaram et Thamar. Phares au
 tem genuit Esrom. Esrom autem ge
 nuit Aram. Aram autem genuit A
 minadab. Aminadab autem genuit
 Naason. Naason autem genuit Sal
 mon. Salmon autem genuit Booz et
 Rachab. Booz autem genuit Obed et
 Ruth. Obed autem genuit Iesse. Ies
 se autem genuit David regem. Da
 vid autem rex genuit Solomon ex
 ea quae fuerat uxor Urie. Solomon
 autem genuit Roboam. Roboam au
 tem genuit Abia. Abia autem ge
 nit Asa. Asa autem genuit Iosaphat.
 Iosaphat autem genuit Ioram. Ioram
 autem genuit Hoziam. Hozias autem

DE SANCTIS

οὗτος ἄχαζ. ἄχαζ ὁ ἐγγένησε τὴν ἐζε-
 κίαν. ἐζεκίας ὁ ἐγγένησε τὸν μανασσῆν
 μανασσῆς ὁ ἐγγένησε τὸν ἀμὼν. ἀμὼν
 ὁ τὴν ἰωσίαν. ἰωσίας ὁ ἐγγένησε τὴν
 ἰεχωνίαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὗτοι
 οἱ μετοικιστὰς Βαβυλῶνος. μετὰ ὃν
 πλὴν μετοικιστῶν Βαβυλῶνος, ἰεχωνίας
 ἐγγένησε τὸν σαλαβιήλ. σαλαβιήλ ὁ
 ἐγγένησε τὸν ζοροβάβελ. ζοροβάβελ ὁ
 ἐγγένησε τὸν ἀλιδδ. ἀλιδδ ὁ ἐγγένη-
 σε τὸν ἐλιακίμ. ἐλιακίμ ὁ ἐγγένησε
 τὸν ἄζαρ. ἄζαρ ὁ ἐγγένησε τὸν σαδὸκ.
 σαδὸκ ὁ ἐγγένησε τὸν ἀχλὺν. ἀχλὺς ὁ
 ἐγγένησε τὸν ἐλιδδ. ἐλιδδ ὁ ἐγγένη-
 σε τὸν ἐλεάζαρ. ἐλεάζαρ ὁ ἐγγένησε
 τὸν ματθαί. ματθαὶ ὁ ἐγγένησε τὸν ἰα-
 κάβ

DE SANCTIS

genuit Ioatham. Ioatham autem ges-
 nuit Achaz. Achaz autem genuit
 Ezechiam. Ezechias autem genuit
 Manasse. Manasses autem genuit A-
 mon. Amon autem genuit Iosiam. Ios-
 ias autem genuit Iechoniam & fra-
 tres eius, in exilio Babylonico. Porro
 post exilium Babylonicum Iechoni-
 as genuit Salathiel. Salathiel autem
 genuit Zorobabel. Zorobabel autem
 genuit Abiud. Abiud autem genuit
 Eliacim. Eliacim autem genuit A-
 zor. Azor autem genuit Sadoc. Sa-
 doc autem genuit Achin. Achin au-
 tem genuit Eliud. Eliud autem ge-
 nuit Eleazar. Eleazar autem genuit
 Matthan. Matthan autem genuit

DE SANCTIS
EVANGELION

Ιωαν. κ.

Θωμάς ὃς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ
λεγόμενος Διδύμους, ὃς ὡ
μετ' αὐτὸν εἰς ἡλθὲν ὁ ἰησοῦς. ἐλεγον δὲ
εἰ ἄλλοι μαθηταί, ἐσφάκαμεν τὸν κύ-
ριον. ὃς ἔειπεν αὐτοῖς. εἰ μὴ ἴδω γι-
νῶμαις χεῖρας αὐτοῦ καὶ τοῦτον τὸν ἥλαρ.
καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν
τύπον τῶν ἡλάρ, καὶ βάλω τὴν χεῖ-
ρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, ὃ μὴ
πιστεύσω. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρας ὀκτὼ πάλ-
ιν ἦσαν ἐσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ θω-
μάς μετ' αὐτοῦ, ἔρχεται ὁ ἰησοῦς, τῶν
θυρῶν κεκλισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέ-
σον, καὶ εἶπεν, εἰς ὧν ὑμεῖς. ἔτα λέ-
γει τῷ

DE SANCTIS
EVANGELIUM

Ioan. 20.

Thomas autem unus ex duode-
cim, qui dicitur Didymus, non erat
cum eis, quando venit Iesus. Dixe-
runt ergo ei alij discipuli: Vidimus
Dominum. At ille dixit eis: Nisi vi-
dero in manibus eius vestigium cla-
uorum, et mittam digitum meum in
vestigium clauorum, et mittam ma-
num meam in latus eius, non credam.
Et post dies octo iterum erant disci-
puli eius intus, et Thomas cum eis.
Venit Iesus ianuis clausis, et stetit
in medio, et dixit: Pax vobis. Deinde
b dicit

DE SANCTIS

γὰρ τῷ θαυμά, φέρε ἔδ' ἀκτυλόροσ
 αἰδε, καὶ ἰδε τὰς χεῖρας μου, καὶ φέρε
 τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευ
 ράν μου, καὶ μὴ γίνῃ ἀπίς. Ὁ δὲ λέγει
 αὐτῷ, ὁ κύριός μου, καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐ
 τῷ ὁ ἰησοῦς, ὅτι ἐξ αὐτοῦ με θαυμά πε
 πείσεν καὶ. μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ
 πεπεισθέντες.

EN' HMEFA STEΦΑΝΟΥ

τῷ πρωτομάρτυρος, ἐπιστολὴ

ἢ πράξεσ. 5. καὶ 6.
Στέφανος ὁ πλήρης πίστεως καὶ
 δυνάμεως, ἐποίει τέρατα καὶ
 σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. ἀνέστησαν
 οἱ τινες

DE SANCTIS

dicit Thomæ: Infer digitum tuum
 hic, & vide manus meas? & admo
 ne manum tuam, & immitte in latus
 meum, & noli esse incredulus sed cre
 dens. Respondit Thomas. & dixit
 ei: Dominus meus, & Deus meus. Di
 cit ei Iesus: Quia vidisti me Thomæ
 credidisti: beati qui non viderunt &
 crediderunt.

IN DIE STEPHANI

Protomartyris. Epistola

Act. 5 & 6.

Porro Stephanus plenus fide ac
 fortitudine, adebat prodigia & signa
 magna in populo. Exorti sunt autem
 quidam

DE SANCTIS

Ἰτινες τὴν ἐκ τῆς συναγωγῆς, Ἀλε-
γομένους Λιβερτίνων, καὶ κυρηναίων,
καὶ ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ κιλικίας,
καὶ ἀσίας, συγκυτοῦντες τῷ σεφάνῳ καὶ
ὅτι ἔχουσι αὐτὸς ἰσχύει τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ
πνεύματι ὃ ἐλάλει. σκληροτράχη-
λοι, καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ οἱ
ὡσὶν ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγί-
ῳ ἀντιπῶντες. ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ ὑμεῖς. τίνα τῶν προφητῶν ὅτι
ἔσχατον οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτει-
ναν αὐτοὺς προκαταγγέλοντας πόρρῃ
ἐλευσεως τοῦ δικαίου, οὐ νῦν ὑμεῖς
προδῆτε καὶ φονεῖς γενήσθε, οἳ τινες
ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγε-
λῶν, καὶ ὅτι ἐφυλάξετε. ἀκούοντες
ταῦτα

DE SANCTIS

quidam ē synagoga, quæ appellatur
Libertinorum, et Cyrenensium et
Alexandrinorum, et Cilicum, et A-
sianorum disputantes cum Stephano,
nec poterant resistere sapientiæ et
spiritui quo loquebatur. Duri cer-
nice, et incircumcisi corde et auri-
bus, vos semper spiritui sancto resi-
stis, sicut patres vestri, ita et vos.
Quem Prophetarum non persecuti
sunt patres vestri? Et occiderunt eos
qui prænunciabant de aduentu iusti
illius, cuius vos nunc proditores et
occisores fuistis, qui accepistis legem
per dispositiones angelorum, nec ser-
vastis. Audientes autem hæc disbeca-

DE SANCTIS

τῶν τε διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐ-
 τῶν ἡ ἐβρυχον ὡς ὀδόντας αὐτὴ ἐπὶ
 αὐτῷ. ὑπερχον ὅ πλῆρης τῷ πνεύματι
 καὶ ἁγίῳ, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν,
 εἶλε δόξαν θεοῦ καὶ ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ
 δεξιῶν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν, ἰδοὺ θεωρῶ
 οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ υἱὸν ἄνθρωπου
 ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ.
 ἐβλάστησαν οὖν φωνὴ μεγάλη, σάλ-
 γοντα ὅτα αὐτῷ, καὶ ὡρμηθέντες ὁμο-
 θυμαδῶς ἐπὶ αὐτῷ. καὶ ἐκβάλον-
 τες ἔξω αὐτὸν πόλιν καὶ λιθοβολοῦν καὶ
 οἱ μαρτυρῆσαι ἐπὶ τῷ τῷ ἡμῶν πα-
 ρά ὧν ὡς ἄνθρωπος καὶ ἁγίος καὶ
 ἀληθὺς ἐλθοῦν καὶ σέφαινον ἐπι-
 καλεσμένους καὶ λέγοντας, κύριε ἰησοῦ
 δέξαι

DESANCTIS

bantur cordibus suis, et stridebant
 dentibus suis, in eum. Cum autem es-
 set plenus spiritu sancto, intemis
 in caelum oculis, vidit gloriam Dei,
 et Iesum stantem a dextris Dei, et
 ait: Ecce video caelos apertos, et fi-
 lium hominis stantem a dextris Dei.
 Exclamantes autem voce magna,
 continuerunt aures suas, et impetum
 fecerunt unanimiter in eum. Et e-
 iectum eum e ciuitate lapidabant, ac
 testes deposuerunt vestimenta ad pe-
 des adolescentis, qui vocabatur Sau-
 lus. Et lapidabant Stephanum in-
 vocantem ac dicentem: Domine Ie-
 su

h iij

su,

DE SANCTIS

Δέξαι τὸ πνεῦμα μου. θεὸς ὃ τὰ γό-
νατα ἐκράξε φωνῇ μεγάλῃ, κύριε μὴ
σῆσιν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην
καὶ ὁὕτως ἐπ' αὐτὸν ἐκείνη.

EVANGELION

Matth. 23.

IΔὲ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προ-
φήτας καὶ σοφούς, καὶ γραμματεῖς,
καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀποκτενεῖτε, καὶ σαρρω-
σετε, καὶ ὅτι αὐτοὶ μαστιγώσετε ὑ-
μᾶς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξουσιν
αὐτοὺς πόλεως εἰς πόλιν, ὥστε ἔλθῃ ἐφ'
ὑμᾶς πάντα αἷμα δικαίου ἐκχυμέν-
ου ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ
τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου
ἡ δὲ

DE SANCTIS

suscipe spiritum meum. Positis autem
genibus, clamavit voce magna: Do-
mine ne statuas illis peccatum hoc.
Et cum hoc dixisset, obdormiuit.

EVANGELIUM

Matth. 23.

ECCe ego mitto ad vos Prophetas
et sapientes, et scribas, et illo-
rum aliquod occidetis, crucifigetisq;
et illorum nonnullos flagellabitis
in synagogis vestris, et persequimi-
ni de ciuitate in ciuitatem, ut ve-
niat super vos omnis sanguis iustus,
qui effusus est super terram, à san-
guine Abel iusti, usq; ad sanguinem
h v Zacha-

DE SANCTIS

ὁ δὲ Βαραχίας, ὃν ἐφρονεύσατε μεταξὺ
 τῶν υἱῶν τοῦ θυσιασμοῦ. ἀμὲν λέ-
 γω ὑμῖν, ἤξει ταῦτα πάντα ὑπὸ τῶν
 γενεῶν ταύτην. ἱερὸν ἀλλήμ, ἱερὸν ἀ-
 λήμ, ἢ ἀποστρέψατε τοὺς προφήτας, καὶ
 λιθοβολήσατε τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς
 αὐτῶν, ποσάκις ἀδελήσατε ἐπισυνα-
 γαγῆν τὰ τέκνα ὑμῶν, ὃν ἴσπερ ἐπι-
 σινάγει ὄρνις τὰ νοστίκ' ἐαυτῇ. ὑπο-
 τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἀδελήσατε; ἰδοὺ
 ἀφίσταται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἐρημῶς.
 λέγω γὰρ ὑμῖν, ὃ μὴ μεῖν' ὕστερ' αἰῶ-
 σός τις, εἰς αὐτὸν εἴπητε, εὐλογημένος
 ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

EN H M E P A I O A N N O Y

τῆς ἀγγελίας, ἐπιστολὴ ἐκ-

κλησ. 15.

Ὁ φος

DE SANCTIS

Zacharie filij Barachie, quem occi-
 distis inter templum et altare. Amen
 dico vobis, venient hec omnia super
 generationem istam. Hierusalem Hie-
 rusalem, que occidis Prophetas,
 et lapidas eos qui ad te missi sunt,
 quoties volui congregare filios tuos,
 quemadmodum gallina congregat pul-
 los suos sub alas, et nolulistis. Ecce
 relinquitur vobis domus vestra de-
 serta. Dico enim vobis haudquaquam
 me videbitis posthac, donec dicatis:
 Benedictus qui venit in nomine Domini.

IN DIE IOANNIS EVAN-

geliste, Epistola Eccle-
 siast. 15.

Qui

DE SANCTIS

Ο φοβούμενος κύριον, ποιήσει ἀγαθόν. Ὁ δὲ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου, καταλαμβάνεται αὐτῷ. καὶ ὑπὸ αὐτῆς ται αὐτῷ ὡς μήτηρ, καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν. ψαμίει αὐτόν, ὡς σιωπῆς, καὶ ὕδαρ σιῶας ποτίσει αὐτόν. στεριχθήσεται ἐπ' αὐτῷ, καὶ ὁ μὴ κλιθεῖ, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐφέξει, καὶ ὁ μὴ κατακλιθεῖ. καὶ ἐψάσει αὐτὸν πρὸς τοὺς πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ. ἐνφροσύνῃ, καὶ σέφανον ἀγαλλιάματα. καὶ ὄνομα αἰώνιον κατεκληρονομήσει.

EYANGELION

Ιωαν. κα.

Λ' γα

DE SANCTIS

QVI timet Dominum faciet bonum, et continens cognitionis legis inueniet eam. Et tanquam mater obuiabit illi, et quasi mulier virginis suscipiet illum. Cibabit illum pane intellectus, et aqua sapientie potabit eum. Firmabitur super illam, et non inclinabitur, et super eam continebit, et non confundetur. Et exaltabit illum apud proximos suos, et in medio Ecclesie aperiet os eius. Iocunditatem et coronam exultationis inueniet. et nomen seculi hereditabit illum.

EVANGELIUM

IOAN. 21.

Dixi

DE SANCITS

Λίγει ὁ ἰησοῦς τῷ πέτρῳ, ἀκολούθει
 μοι. ἐπιστὰς αὐτὸς ὁ πέτρος, βλέ-
 πων τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς
 ἀκολουθεῖντα ὅς κ' αἰέτις ἐστὶν ἐν τῷ
 σίτῳ αὐτῷ καὶ σῆμα αὐτοῦ, καὶ εἶπε,
 κύριε τίς ἐστὶν ὁ πῦρ δὲ δὲ σε; τὸν
 ἰδὼν δὲ πῦρ, λέγει τῷ ἰησοῦ, κύ-
 ριε, ὅτι ἐγώ; λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς,
 ἐὰν αὐτὸ θέλω μῆνερ ἕως ὄρχομαι,
 τί πρὸς σε; σὺ ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ ἦλ-
 θεν αὐτῷ ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς αὐτὸν ἀδελ-
 φός. ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνός ἐστιν ἀπο-
 θυήσκει. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ὅ-
 τι ἐκ ἀποθυήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸ θέ-
 λω μῆνερ ἕως ὄρχομαι, τί πρὸς σε; ὁ
 δὲ ὅστις ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν πόρι
 τῶν

DE SANCITS

Dixit Iesus Petro: Sequere me.
 Conversus Petrus videt illum di-
 scipulum quem diligebat Iesus, sequen-
 tem, qui et recubuit in coena super
 pectus eius, et dixit: Domine, quis
 est ille, qui tradit te? Hunc ergo
 cum vidisset Petrus, dicit Iesu: Do-
 mine, hic autem quid? Dicit ei Ie-
 sus: Si eum velim manere donec
 veniam, quid ad te? tu me sequere.
 Exijt ergo sermo iste inter fra-
 tres, quod discipulus iste non more-
 retur. Et non dixerat ei Iesus non
 moritur: sed si eum velim manere
 donec veniam, quid ad te? Hic
 est discipulus iste qui testimonium
 perhibet

DE SANCTIS

τῶν, ὅτι ἡγάσας ταῦτα. ὁ οἶδα-
μεν, ὅτι ἀληθὴς ὅτι ἡ μαρτυρία
αὐτῶν.

ΕΝ ἡμέρᾳ τῶν παιδο-
κτονιῶν, ἐπιστολὴ ἀπο-

καλυψ. ιβ.

Καὶ εἶδον. ὁ ἰδὲ ἀνιὸν ἐς οὐρανὸν
τὸ ὄρος σιών, ὁ μετ' αὐτῶν ἑκατὶ τέσσα-
ράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχον-
σαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὀνο-
μενον ὡς τῶν μετὰ πᾶσι αὐτῶν. ὁ ἡ-
κιστα φωνῶν ἐκ τοῦ θράνου ὡς φωνῶν
ἑδῶν πολλῶν, ὁ ὡς φωνῶν ἐξου-
τῆς μεγάλης. καὶ φωνῶν ἡκιστα λι-
θαρῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κι-
θάραις αὐτῶν, καὶ ἀδούσαν ὡς ὡδὸν

καὶ

DE SANCTIS

perhibet de his, et scripsit hæc: Et
scimus, quod verum est testimonium
eius.

DE INNOCENTIBVS

Epistola Apocaly-

psis 12.

ET vidi, et ecce Agnus stans
super montem Sion, et cum eo cen-
tum quadraginta quatuor milia, hæ-
bentia nomen Patris eius scriptum in
frontibus suis. Et audiui vocem de
cælo, tanquam vocem aquarum
multarum, et tanquam vocem toni-
trui magni. Et vocem audiui ci-
tharædorum citharizantium citha-
ris suis, et cantant quasi canticum

i

nouum

DE SANCTIS

καὶ πρὸς τὸν θρόνον, καὶ πρὸς
 πρὸς τὴν τεσσαρὰ ζωὴν, καὶ τὴν πρὸς
 εὐτέραν. καὶ ὁ δὲ εἰς ἰδὼν αὐτοὺς μαθεὶς
 τὴν ὡδὴν, εἰς τὴν αὐτὴν τὴν τεσσαρὰ
 κόντα τεσσαρεσ χιλιάδες, οἱ ἄγγελοι
 μέντοι αὐτῶν οἱ γὰρ. ὅσοι εἰσι οἱ μετὰ
 γυναικῶν οὐκ ἐμολυνθήσονται, παρθε-
 νοὶ γὰρ εἰσι, ὅσοι οἱ ἀκολουθεῖν
 τῷ ἀρνίῳ ὅπου αὐτὸς ἵσταται. ὅσοι ἄνθρωποι
 ἄνθρωποι αὐτῶν ἀνθρώπων ἀπαρ-
 τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν σῶματι
 αὐτῶν οὐκ ἐμολυνθήσονται. ἄρα οἱ γὰρ
 αὐτοὶ οὐκ ἐμολυνθήσονται τῷ θεῷ.

EVANGELION

Matth. 1.

IΔὲ ἄγγελος κυρίου φαίνεται
 ἑστηκὸς ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ.

DE SANCTIS

novum, ante sedem, et ante quatuor
 animalia, et seniores, et nemo
 poterat dicere canticum, nisi illis
 centum quadraginta quatuor milia,
 qui empti sunt de terra. Hi sunt
 qui cum mulieribus non sunt coina-
 quinati, virgines enim sunt. Hi se-
 quuntur agnum, quocumque ierit.
 Hi empti sunt ex hominibus primitie
 Deo et Agno, et in ore eorum non
 est inuentus dolus. Sine macula enim
 sunt ante thronum DEI.

EVANGELIUM

Matth. 1.

ECCE Angelus Domini apparet
 in

DE SANCTIS

τ' ὄναρ τῷ ἰωσήφ, λέγων, ἐγερθεὶς
 πᾶράλαβε τὸ παιδίον καὶ μητέρα αὐτοῦ
 καὶ φεῦγε εἰς αἴγυπτον, καὶ ἴδι ἐκεῖ,
 ἕως αὐ ἐπω σοι. μήλα γὰρ ἡρώδης
 ζητεῖ τὸ παιδίον, τὸ ἀπολέσαι αὐτόν.
 ὁ δ' ἐγερθεὶς, πᾶράλαβε τὸ παιδίον
 καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νύκτα καὶ
 ἀνέχων εἰς αἴγυπτον, καὶ ἔκειτο
 ἕως τοῦ τελευτῆσαι ἡρώδην. ἵνα πληρω-
 θῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου, διὰ τοῦ
 προφήτου λέγοντος, ὅτι αἰγύπτῳ
 ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. τότε ἡρώδης
 ἰδὼν ὅτι ἐπεπαύθη ὑπὸ τῶν μάγων
 ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας, ἀνέλε-
 παύτας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν βηθλε-
 ἔμ, καὶ ἐν παντί τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀρ-

DE SANCTIS

in somnis ioseph, dicens : Surge et
 assume puerum et matrem illius, et
 fuge in Aegyptum, et esto illic, do-
 nec dixero tibi : futurum est enim
 ut Herodes quærat puerum ad per-
 dendum eum. Ille verò excitatus, as-
 sumpsit puerum et matrem eius no-
 cte, et secessit in Aegyptum, et fuit
 illic usque ad obitum Herodis, ut per-
 ficeretur quod dictum fuerat à Do-
 mino per Prophetam dicentem : Ex
 Aegypto vocavi filium meum. Tum
 Herodes, ubi vidit sibi illusum fuisse
 à Magis, indignatus est vehementer :
 ac missis satellitibus, interfecit omnes
 pueros qui erant Bethlehem, et in c-

DE SANCTIS

ἐκ τῶν καὶ κατωτέρω, κατὰ τὴν χά-
ριν, ἢ ἡκρίβωσε πρὸς τῶν μάγων.
τότε ἐπληρώθη τὸ ῥῆθ' ὑπὸ ἱερεμίου
τοῦ προφήτου λέγοντος, φωνὴ ὡς ῥα-
μα ἡκῶσα. δ' ὡς κ' ἐκ λυθμῶν. ὁ
δ' ὑμῶν πάλιν. ῥαχὴλ κλαίει τὰ
τέλειά αὐτῆς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος
καλεῖται, ὅτι οὐκ ἔστιν.

ΕΝ' ΗΜΕΡΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΠΑΥΛΟΥ ΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, ΕΠΙ-

ΣΟΛΗ ὡς πρᾶξ. θ.
Ο Ἰσάουλος ἐτι ἐμπνύων ἀπα-
λῆς ἐκ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου
προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, ἵνα ἑτοίμοι παρ-
αυτῷ ἐπιστολὰς εἰς δαμάσκον πρὸς
τοὺς

DE SANCTIS

inibus finibus Bethlehemiticis quos
essent bimuli aut minores, iuxta tem-
pus, quod exactè cognoverat à Ma-
gis. Tunc perfectū est, q̄ dictum fue-
rat ab Hieremia Propheta, cum ait:
Vox in Rhamā audita est, lamentatio,
ploratus & fletus multus. Rachel plo-
rans filios suos, & noluit consolatio-
nē admittere, propterea quod non sint.

IN DIE CONVERSIONIS
PAULI Apostoli, Epistola

Acto. 9.

Saulus adhuc spirans minas ac ce-
dem adversus discipulos Dñi, accessit
ad principem sacerdotum, & petijt
ab eo epistolas, quas perferret Damasc-

DESANCTIS

τὰς συναγωγὰς ὅπως ἐαυτοὺς ἐνε-
 ρησάντων αἰσθαστέως τε ζω-
 νήσας, δεδουμένους ἀγάγῃ εἰς ἱερὸς ἁλὸς
 ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἐγγύετο αὐτῷ
 ἐγγίσειν τῇ δαμασκῷ, καὶ δὲ αἰφνης
 περιέσφαψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.
 Ὁ πεσὼν ὑπὸ τῷ γλῶσσῳ ἤκουσε φωνῆς
 λεγούσης αὐτῷ, σαούλ, σαούλ τί
 με διώκεις; εἶπε δὲ, τίς εἰ κύριε; ὁ
 κύριος εἶπεν, ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ δι-
 ωκεις. σκληρόν σοι πρὸς ἑσέα λακ-
 τίζειν. τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε
 κύριε τί με θέλεις ποιῆσαι; Ὁ κύρι-
 ος πρὸς αὐτὸν, ἀνάστηθι, καὶ εἰσελθε εἰς
 τὴν πόλιν, καὶ λαλήσεις ταῖς αἰσθήσε-
 σι σου.

DESANCTIS

scum ad synagogas, ut si quos inue-
 nisset eius viæ seu viros seu mulieres,
 vinctos duceret Hierosolymam. Et
 cum iter faceret, contigit ut appro-
 pinquaret Damasco. Et subito cin-
 cumfulguravit eum lux de cœlo, col-
 lapsusque in terram, audiuit vocem
 dicentem sibi: Saul, Saul, Quid me
 persequeris? Dixit autem: Quis es
 domine? Dominus autem dixit: Ego
 sum Iesus, quem tu persequeris. Du-
 rum est tibi contra stimulos calci-
 trare. Is tremens ac stupens dixit:
 Domine quid me vis facere? Et Do-
 minus ad eum. Surge et ingredere
 civitatem, et dicetur tibi quid te
 oportet.

DE SANCTIS

σε δε ποιῆν. οἱ ἡ αὐτοὶ οἱ συνοδῶ-
 ντες αὐτῷ εἰσῆκεσαν γινεσθαι, ἀκούον-
 τες μὲν τοῦ φωνῆς, μηδ' οὐα ἡ θεωρῶν-
 τες. ἡ γέρον ἡ σαῦλος ἀπὸ τοῦ γῆς, ἀν-
 ωγμῶν τε τῶ οφθαλμῶν αὐτῶ, ὅδε
 εἰς βλέπε. χεῖρα γὰρ ὄντες ἡ αὐτῶ, εἰ-
 σήγαγον εἰς δαμασκόν. καὶ ὡς ἡμέ-
 ρας τρεῖς μὴ βλέπων, ὅδε ἐξαγαγῆναι,
 ὅδε ἐπὶ τῷ ὡς εἰς μαθητὴς γὰρ δα-
 μασκῶ, ὀνόματι ἀνανίας. ὅδε εἶπε πρὸς
 αὐτῶ ὁ κύριος γὰρ ὁ δαματι, ἀνανία, ἡ
 ἡ εἶπεν, ἡ δ' ἐγὼ κύριε. ὅδε κύριος
 πρὸς αὐτῶ, ἀναστὰς πορεύεσθαι ὡς τὴν
 ἡμέραν πρὸς καλὸν μὲν εὐθείαν, καὶ
 ἡ τῆς οὐκ οἰκία ἡ δα, σαῦλον ὀνόμα-
 τι ταρσία. ἡ δ' γὰρ πρὸς οὐχέτι. καὶ
 ἡ δ'

DE SANCTIS

oporteat facere. Viri autem qui es-
 rant ei comites itineris, stabant at-
 toniti, audientes quidem vocem, ne-
 minem tamen videntes, Surrexit au-
 tem Saulus e terra, apertisq; oculis
 neminem videbat. Sed manu ducen-
 tes illum, introduxerunt Damascum.
 Et erat tribus diebus non videns, ac
 non comedit, neq; bibit. Erat autem
 quidam discipulus Damasci, nomine
 Ananias, et dixit ad illum per visum
 Dominus : Anania. Et ait ille : Ecce
 ego Domine. Et Dominus ad eum :
 Surge et vade in vicum, qui vocatur
 Rectus, et quere in domo iude Sau-
 lum nomine Tarsensem. Ecce enim

oratur

DE SANCTIS

εἶδεν γὰρ ἐν ῥάματι ἄνδρα ὀνόματι Α-
 νανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιτιθέντα αὐ-
 τῷ χεῖρα, ὅπως αὐα βλέψη. ἀπεκρίθη
 ἡ ἀνανίας, κύριε, ἀκήκοα ἅρ πολ-
 λῶν πόδι τοῦ ἀνδρός τούτου, ὅσα κα-
 κὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου γὰρ ἱερὰ
 λήμ καὶ ὧδε ἔχει ὀχλοσίαν πρὸς τὸν ἀρ-
 χιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλε-
 μένους τὸ ὄνομά σου. εἶπε ἡ πρὸς αὐτὸν
 ὁ κύριος, πορεύου, ὅτι σκεδύθω ἐκλο-
 γῆς μοι ὅτις ὅτος, τὸ βασιλεῖαι τὸ ὄ-
 νομα μου γὰρ πῶπιον ἐθνῶν καὶ βασιλε-
 ων, ὧν τε ἰσραὴλ ἐγὼ γὰρ ὑποδεί-
 ξω αὐτῷ, ὅσα δὲ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀ-
 νόματός μου παθεῖν. ἀπῆλθε ἡ ἀνα-
 νίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ
 ἐπὶ αὐτῇ

DE SANCTIS

orat, et vidit per visum virum, A-
 naniam nomine introeuntem, et im-
 ponentem sibi manum, ut visum re-
 ciperet. Respondit autem Ananias :
 Domine, audiui ex multis de viro
 hoc, quanta mala fecerit sanctis tuis
 Hierosolyma. Et hoc loco habet po-
 testatem à principibus sacerdotum,
 vinciendi omnes qui inuocant non en-
 tuum. Dixit autem ad eum Dominus:
 Vade, quoniam organum electum est
 mihi iste, ut portet nomen meum co-
 ram gentibus, et regibus ac filiis Is-
 rael. Ego enim ostendam illi, quan-
 ta oporteat eum pro nomine meo pa-
 ti. Et abiit Ananias, et introiuit in
 domum

DE SANCTIS

εἶδεν γὰρ ὁράματι ἀνδρα ὀνόματι Α-
 νανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιτιθέντα αὐ-
 τῷ χεῖρα, ὅπως αὐα βλέψῃ. ἀπεκρίθη
 ὁ ἀνανίας, κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολ-
 λῶν πόθεν τὸ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κα-
 κὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου γὰρ ἱερὸν ὡ-
 λήμ, καὶ ὧδε ἔχει θηροσίαν πρὸς τὸν ἀρ-
 χιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλε-
 μένους τὸ ὄνομά σου. εἶπε ὁ πρὸς αὐτὸν
 ὁ κύριος, πορεύου, ὅτι σκεδύθῃ ἐκλω-
 γῆς μοι ὅτις ὅτος, τὸ βασιλεῖαι τὸ ὄ-
 νομα μου γὰρ πῶπιον ἐθνῶν καὶ βασιλεί-
 ων, ὧν τε ἰσραὴλ ἐγὼ γὰρ ὑποδεί-
 ξω αὐτῷ, ὅτι δὲ αὐτὸν ὑπὲρ τὸ ὄ-
 νόματός μου παθεῖν. ἀπῆλθε ὁ ἀνα-
 νίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ
 ἐπὶ εἰς

DE SANCTIS

orat, et vidit per visum virum, An-
 nianiam nomine introeuntem, et im-
 ponentem sibi manum, ut visum re-
 ciperet. Respondit autem Ananias :
 Domine, audiui ex multis de viro
 hoc, quanta mala fecerit sanctis tuis
 Hierosolyma. Et hoc loco habet po-
 testatem à principibus sacerdotum,
 vincendi omnes qui inuocant nomen
 tuum. Dixit autem ad eum Dominus :
 Vade, quoniam organum electum est
 mihi iste, ut portet nomen meum co-
 ram gentibus, et regibus ac filiis Is-
 rael. Ego enim ostendam illi, quan-
 ta oporteat eum pro nomine meo pa-
 ti. Et abiit Ananias, et introiit in
 domum

DE SANCTIS

ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, ἔπι-
σαυλ ἀδελφε, ὁ κύριος ἀπέσαλκε
με, ὁ ὀφθαλμοί σοι γὰρ τῇ ὁδῷ ἥ ἤρχῃ, ὅ-
πως ἀναβλέψῃς, καὶ πληθύνῃς τὸν νῦν
τῷ ἁγίῳ. καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσπερ λευκίδες,
ἀνέβλεψέ τε, καὶ αὐατὰς ἐβαπτίσθη καὶ
λαβὼν τροφὴν ἤγειρεν. ἐγγύς το
ῦ ὁ σαῦλ μετὰ τῶν γὰρ διαμασκή-
μαθῶν ἡμέρας τινάς. καὶ εὐθέως
ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυκε τὸν χρι-
στόν, ὅτι ἐστὶ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὅτι
σαντο ἡ πάντες οἱ ἀκρόατες, καὶ ἔλε-
γον, ὅτι ὁτός ἐστιν ὁ πορθύλας γὰρ ἱερὸς
καλὴν αὐτὸν ἐπικαλεσμένον ὅτι ὄνομα
τοῦτο

DE SANCTIS

domum, et imponens ei manus, dis-
ci: Saul frater, Dominus misit me,
qui apparuit tibi in via qua venie-
bas, ut visum recipias, et implearis
spiritu sancto. Et confestim decide-
runt ab oculis eius tanquam squamae
et visum recepit, et surgens bap-
tizatus est. Cumque cepisset cibum, cor-
roboratus est. Fuit aut Saul cum
discipulis qui erant Damasci per di-
es aliquot. Et continuo in synago-
ga predicabat Christum, quod is
esset filius DEI. Stupebant autem
omnes qui eum audiebant, ac dice-
bant: Nonne hic est, qui expugna-
bat Hierosolymis eos, qui invocabant
nomen

DE SANCTIS

τὸ το; κ; ὡδ' εἰς τὸ το ἐλύλυθον, ἵνα
δεδεμμένος αὐτὸς ἀγάγῃ ὑπὸ τοῦ ἀρχι-
ιερέως; Σαῦλος ὁ μᾶλλον γενέσθαι αὐτῷ
το, καὶ συνεχίωε τοῦ ἰσθ' αἵας, τοῦ
κατοικῶντας ἐν δαμασκῷ, συμβι-
βάζων ὅτι ὁτός ἐστιν ὁ χριστός.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαθ. ιθ.

Τότε ἀποκριθεὶς ὁ πῆτρος, εἶπεν
αὐτῷ, ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
καὶ ἠκολούθησάμεν σοι, τί ἄρα ἔσται ἡ-
μῖν; ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, ἀμὲν λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντες
μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅτι ἂν κα-
θήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνον δό-
ξης αὐ-

DE SANCTIS

nomen istud? Et huc ad hoc venit, ut
vinctos illos duceret ad principes sa-
cerdotum. Saulus autem multo magis
inualefcebat, et confundebat Iudeos,
qui habitabant Damasci, affirmans
quod is esset Christus.

EVANGELIUM

Matth. 19.

TVNC respondens Petrus, dixit
ei: Ecce nos reliquimus omnia, et
sequuti sumus te. Quid ergo erit no-
bis? IESVS autem dixit illis: Amen
dico vobis, quod qui sequuti estis me
in regeneratione, cum sederit filius
hominis in sede maiestatis sue, se-
de-

DE SANCTIS

ἔσονται αὐτοὶ καθίσαντες καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ δεκά
 θρόνους, κρίνοντες τὰς δεκά
 φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ πᾶς ὅς ἀφῆκεν
 οἰκίαν, ἢ ἀδελφὸν ἢ ἀδελφάν, ἢ πα-
 τέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα,
 ἢ ἀγροὺς, ὅτις ἐκτίθηται τὸ ὄνομα τὸς μου ἐκα-
 τὸνταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴ αἰ-
 ὰνίου κληρονομήσει.

ΕΝ ἡμέρᾳ καθάρσεως
 Μαρίας, ἐπιστολὴ Μα-
 λαχ. γ.

ΙΔὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου
 ὅστις ἐτοιμάσει ὁδὸν πρὸ προσώπου
 μου, καὶ ὁ ἀγγέλος ἔξει εἰς τὸν ναὸν
 τοῦ κυρίου, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ
 ἰαγ

DE SANCTIS

debitis et vos super sedes duodecim,
 iudicantes duodecim tribus Israel.
 Et omnis qui reliquerit domos, aut
 fratres, aut sorores, aut patrem,
 aut matrem, aut uxorem, aut fi-
 lios, aut agros, propter nomen
 meum, centuplum accipiet, et vitæ
 æternæ sortietur hæreditatem.

IN DIE PURIFICATIO-
 nis Mariæ, Epistola Ma-
 lach. 3.

ECCE ego mitto Angelum meum,
 qui præparabit viam ante faciem
 meam, et subito veniet in Templum
 meum Dominum, quem vos queritis,

liij

σ

DE SANCTIS

ὁ ἄγγελος τοῦ διαθήκης, ὃν ὑμεῖς
θέλετε ἰδεῖν. λέγει κύριος παν-
τοκράτωρ, καὶ τίς ὑπομένει ἡμέραν ἐ-
πὶ τῷ αὐτῷ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἡ τῆς ὀ-
ψιμασίας αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰς πόρευσ-
τά, ὡς πυρὶς χωνευτηρίου, καὶ ὡς πλῆ-
νοντων. καὶ καθαίεται χονεύων, καὶ
καθαρίζων. ὡς περὶ τὸ ἀργύριον καὶ χρυ-
σίον. καὶ καθαίρει αὐτὸ ὡς ὕδωρ λευγόν, καὶ ἐκ-
χεῖ αὐτὸς. ὡς περὶ τὸ χρυσίον, ὅτι ὡς περὶ
τὸ ἀργύριον. ἔσονται τῷ κυρίῳ προσέ-
χοντες θυσίαν ὡς δικαιοσύνη. καὶ ἀρε-
ταὶ τῷ θεῷ θυσία ἰδέσθαι. καὶ θυσία ἡ
ἐξ ἡμῶν, καθὼς αἱ ἡμέραι τῶν αἰώνων
καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἐμπροσθεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΛΟΥΚ. 6.

καὶ

DE SANCTIS

Et Angelum testamenti, quem vos
vultis. Ecce venit, dicit Dominus o-
mnipotens, Et quis sustinebit diem
introitus eius? aut quis sustinebit in-
visione eius? quia ipse ingreditur
quasi ignis conflatorij, Et quasi her-
ba lavantium. Et sedebit conflans Et
emundans sicut argentum, Et emun-
dabit filios Levi, Et effundet eos,
sicut aurum Et sicut argentum. Er-
unt Domino offerentes sacrificium
in iusticia, Et placebit Deo sacrifici-
um iuda, Et sacrificium Hierusalem,
sicut dies seculi, Et sicut anni priores.

EVANGELIUM LUC. 2.

k iij

POE

DE SANCTIS

Καὶ ὅτε ἐπλήθυνον αἱ ἡμέραι τῆς καθαρismῶς αὐτῆς κατὰ τὸ νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὴν εἰς Ἱεροσόλυμα παρὰ τὴν κυρίαν, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου, ὅτι πᾶν ἀρσενικὸν διανύγον μῆραν, ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τὸ δούλωκε θυσιᾶν κατὰ τὸ ἐντολὴν ἐν νόμῳ κυρίου, ζεύγος τρυγόνων, ἢ δύο νεσσούς πόρσιρων, καὶ ἰδὲ ὡς ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὄνομα σιμεὼν. καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος τὴν παράκλησιν τοῦ ἱσραὴλ, καὶ πνεῦμα ἅγιον ὡς ἐπ' αὐτὴν. καὶ ὡς αὐτῷ ἐνεχθησιν μέλος ὑπὸ τῷ πνεύματι τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον.

αὐτῷ

DE SANCTIS

Posteaquam completi fuissent dies purgationis eorum secundum legem Moysi, adduxerunt eum Hierosolymam ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini: Omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur, et ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini, par turturum, aut duos pullos columbarum. Et ecce homo erat Hierosolymis, cui nomen Simeon, et homo iste iustus ac pius, expectans consolationem Israel, et spiritus sanctus erat super eum. Et responsum acceperat à Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi

liij

prius

DE SANCTIS

πρὶν ἰδεῖν τὸν κυρίον. καὶ ἡλθεν ἐν
τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ ἔ-
σαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον ἰη-
σοῦν, ἵνα ποιῇσιν αὐτὸς κατὰ τὸ εἰθι-
μόν τοῦ νόμου πρὸς αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἐ-
δέξατο αὐτόν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ.
καὶ ἐυλόγησε τὸν θεόν, καὶ εἶπεν, νῦν ἀ-
πολύεις τὸν δούλον σου δεσποτά, καὶ
τὸ ῥῆμά σου ἐν ἐλευθέρῳ. ὅτι ἐδοξοδόξ-
ουσα μοι μετὰ τοῦ σωτηρίου σου. ὃ ἡτοίμα-
σας ἦν πρόσωπον πάντων τῶν λα-
ῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δό-
ξαν λαῶ σιὸν ἱσραὴλ.

EN HMEPA THS KAOE

φας πέντω, ἐπιστολὴ

α. πετρ. α.

πέντω

DE SANCTIS

prius videret Christum Domini. Et
venit per spiritum in Templum, Et
cum inducerent puerum IESVM pa-
rentes, ut facerent secundum consue-
tudinem legis pro eo, ipse quoque ac-
cepit eum in vlnas suas, et laudavit
Deum, ac dixit: Nunc dimittis ser-
uum tuum Domine, secundum verbū
tuum in pace. Quia viderunt oculi
mei salutare tuum. Quod parasti an-
te faciem omnium populorum. Lu-
men ad revelationem gentium, et
gloriam plebis tue Israel.

IN CATHEDRA DIVI

Petri, Epistola 1. Petri 1.

κ. θ.

Petrus

DESANCTIS

Πέτρος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ, ἐκ-
λεκτοῖς πρεπιδήμοις διαπο-
ρεύσας πόντον γαλατίας, καππα-
δοκίας, ἀσίας, καὶ βιθυνίας, καὶ πρός
γνωστὴν θεοῦ, πατὴρς ἐν ἁγιασμῷ πνεύ-
ματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ὑψωτισμὸν αἰ-
ματος ἰησοῦ χριστοῦ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
πληθυνεῖν. εὐλογητός ὁ θεὸς, καὶ πατὴρ
τοῦ κυρίου ὑμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ
πολὺ αὐτῷ ἔλεος ἀναγυγκήσας ἡμᾶς
εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀνάστασιν ἰ-
ησοῦ χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν
ἀφθάρετ' καὶ ἀμίαντ' καὶ ἀμάραντ' ἰε-
ρουσολόγων ἐν ὁρανοῖς. εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν
ἀμεταμέλει θεοῦ φρονημένους διὰ πίστεως,
ὡς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθεῖ-
ν

DE SANCTIS

Petrus Apostolus IESV Christi, ad-
uenis sparsim incolentibus Pontū,
Galatiam, Cappadociā, Asiam & Biz-
thiniam, delectis iuxta praefinitionem
Dei patris, per sanctificationē spiritus
in obedientiā & asperione sanguinis
IESV Christi. Gratia vobis & pax
multiplicetur. Laudandus est Deus &
Pater Dñi nostri IESU Christi, qui iux-
ta copiosam suā misericordiā regenera-
uit nos in spem viuam per hoc quod re-
surrexit IESVS Christus ex mortuis in
hereditatem immortalem & inconta-
minabilem atq; immarcescibilem, con-
seruatam in caelis erga vos qui virtu-
te Dei custodimini per fidem ad salu-

DE SANCTIS

ναί γν̄ καιρῶ ἐχάτω, γν̄ ὡ̄ ἀγαμι-
 ῶμε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δ' ἐορ̄ ὅτι, λυπη-
 θήντες γν̄ ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα
 τὸ δοκίμιον ἡμῶν ἐλπίσεως, πολὺ
 τιμιώτερον χρυσίδ τὸ ἀπολυμένον,
 εἰς πυρὸς ἢ δοκιμαζομένης, εὐρεθῇ
 εἰς ἐπαινον ἢ δόξαν ἢ τιμὴν, γν̄ ὡ̄
 προκαλὺψαι ἡμεῖς χρυσίδ.

EVANGELION

Matth. 15.

Ελθὼν ἢ ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη και-
 σαρείας ἐλφίλιππος, ἐρωτᾷ αὐτὸν μα-
 θητὰς αὐτοῦ, λέγων, τίνα με λέγου-
 σιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἢ ἡμεῖς ἢ αὐ-
 θρώπων; οἱ δ' ἔπερ, οἱ μὲν ἰακώβην
 ἢ βαρ

DE SANCTIS

tem, quæ in hoc parata est, ut pate-
 fiat in tempore supremo in quo exul-
 tatis, nunc ad breue tempus afflicti in
 varijs experimentis, si opus sit, quo
 exploratio fidei vestræ multo præcio-
 sior auro quod perit. Et tamen per i-
 gnem probatur, reperiatur in laudem
 et gloriam, et honorem tum cum re-
 velabitur IESVS Christus.

EVANGELIUM

Matth. 16.

CUM venisset IESVS in partes
 Cesareæ eius, quæ cognominatur Phi-
 lippi, interrogavit discipulos suos,
 dicens: Quem me dicunt homines
 esse, filium illum hominis? Illi vero
 dice-

DE SANCTIS

ἢ Βαπτιστῶν, ἄλλοι ἢ Ἡλίου, ἕτεροι
 ἢ Ἱερεμίου, ἢ ὅτι τῶν προφητῶν. λέ-
 γει αὐτοῖς, ὑμεῖς ἢ τίνα με λέγετε εἶ-
 ναι; ἀποκριθεὶς ἢ σίμων πέτρος εἶ-
 πον, σὺ εἶ ὁ χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ζῶν-
 τος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐ-
 τῷ, μακάριος εἶ σίμων ὅτι ἰωάννης, ὅτι
 σὰρξ καὶ αἷμα δὲ ἀπεκάλυψε σοι, ἀλλ'-
 ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ
 γὰρ ἢ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ πέτρος, καὶ
 ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου
 τὴν ἐκκλησίαν. καὶ πύλαι ἁδου δὲ κα-
 τίσουσιν αὐτήν. καὶ δώσω σοι τὰς
 κλῆς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. καὶ
 ὅ ἐὰν δέσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐσται δεσμέ-
 υμενον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὅ ἐὰν λύσῃς

DE SANCTIS

dicebant. Alij quidem Ioannem bap-
 tistam, alij verò Heliam, alij verò
 Hieremiam, aut vnum de numero
 Prophetarum. Dicit illis: At vos
 quem me dicitis esse? Respondens
 autem Simon Petrus dixit: Tu es
 Christus ille filius Dei viventis. Et re-
 spondens Iesus, dixit illi, Beatus es Si-
 mon Bar Iona, quia caro et sanguis
 non revelavit tibi, sed Pater meus qui
 est in cœlis. At ego vicissim dico tibi,
 quod tu es Petrus. Et super hanc pe-
 tram edificabo meam Ecclesiam, et
 portæ inferorū non valebunt aduersus
 illam. Et dabo tibi claves regni cœ-
 lorum. Et quicquid alligaueris in ter-

DE SANCTIS

αὐτὸς ὁ γῆς, ἔσαι λελευμνίου γῆς
ἐρανοῖς.

EN HMEPA MATΘIOY

τῆς ἀποστολῆς, ἐπιστολῆς

γῆς πρᾶξ. α.

Καὶ γῆ ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀνα-
στὰς πρὸς τὸν γῆ μέσω τῆς μαθητῶν,
εἶπεν, ὡς τε ὄχλος ὀνομαζομένων ὡς
αὐτὸς ὡς ἑκατὸν ἑκοσίαι. αὐτοὶ δὲ
δελφοί, ἔδοξε πληρᾶσαι τὴν γρα-
φὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον διὰ σώματος δαβίδ, πρὶν
ἰδέσθαι τὴν γενόμενάν ἐδὲ καὶ τοῖς συλ-
λαβῶσι τὸ ἱεσοῦ, ὅτι κατηριθμη-
μένον ὡς ὡς ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸ
κλήρον

DE SANCTIS

ra, erit alligatum in caelis : et quic-
quid solueris in terra, erit solutum
in caelis.

IN FERIIS MATTHIAE

Apostoli, Epistola

Actor 1.

IN diebus his exurgens Petrus in
medio discipulorum, dixit (erat
que turba hominum simul ferè cen-
tum viginti) Viri fratres, oportuit
it impleri scripturam hanc, quam
prædixit Spiritus sanctus per os Da-
vid de Iuda, qui fuit dux ihs, qui com-
prehenderunt Iesum, quia coopra-
tus erat in numerum nostrum, et
sortitus erat partem ministerij huius.

DE SANCTIS

ἄνθρωποι τῆς διακονίας ταύτης δὲ
 μὴ ἐν ἐπιτάξει τοῦ χάριτος ἐκ τοῦ μισοῦ
 τῆς ἀδικίας καὶ πρηνὲς γενόμενοι ἐν
 ἀκαταμίσθῳ, καὶ δεχόμενοι πάντα τὰ
 ἐπιτάγματα αὐτοῦ. Ὁ γὰρ ὁ κύριος ἔγνωτο
 πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Ἱερουσαλὴμ ὅτι
 οὐκ ἔμελλεν εἶναι τὸ χάρις ἐκείνο τῇ ἰοῦ-
 δα διαλεχτῶ αὐτοῦ ἀκαταμίσθῳ, τὸ
 τὸ ἐν χάριτι αἵματος γέγραπται γὰρ
 ἐν βιβλῳ ψαλμῶν. γέννηται ἡ
 βασιλεία αὐτοῦ ἐν ἡμῖν. καὶ μὴ ἐσθλα
 τοικοῦν γὰρ αὐτῇ καὶ πᾶσι ἐπισκεπτοῦ
 αὐτὴν. ὁ κύριος ἔτε. Ὁ κύριος δὲ σιω-
 λούτων ἡμῶν ἀνδρῶν γὰρ ἐναντίον
 τοῦ κυρίου ἡμῶν. καὶ δεχόμενοι ἐφ' ἡμᾶς ὁ
 κύριος ἡμῶν ἀγαθὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τοῦ κυρίου
 ἡμῶν.

DE SANCTIS

lus. Et is quidem paravit agrum et
 mercede iniquitatis suspensusque
 crepuit medius, et effusa sunt omnia
 viscera eius. Et innotuit omnibus
 habitantibus Hierosolymæ, ita ut
 appellaretur ager ille lingua illis
 vernacula Aceldama, hoc est ager
 sanguinis. Scriptum est enim in li-
 bro Psalmorum: Fiat commoratio
 eius deserta, et non sit qui inhabi-
 tet in ea. Et episcopatum eius ac-
 cipiet alter. Oportet igitur ut ex
 his viris, qui nobiscum versati sunt
 toto tempore quo Dominus Iesus
 perpetuam vitæ consuetudinem ce-
 git nobiscum, exorsus à baptismo

DE SANCTIS

ματος ἰωάννου ἕως ἧν ἡμέρας ἡ ἀ-
 νεληφθῇ ἀφ' ἡμῶν μαρτυρεῖ ἡ αἰ-
 σάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν γιν-
 ὅτων. καὶ ἐστὶν αὐτῶν ἰωσήφ τῷ ἐ-
 πικαλούμενον Βαρσαβὰν ὅς ἐπεκλή-
 θη ἰσθός, καὶ μαθθάν, καὶ προσεφά-
 μενοι ἐπὶ τὴν σὺν κυρίῳ ἡμεῖς διωγώσα-
 ταν αὐτῶν ἀνὰ εἴσοδον, ὅς ἐξελήφω ἐκ τῶ-
 των δύο γὰρ λαβεῖν τῷ πλήρωσι ἡ
 διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς ἡ
 πρεβη ἰδίας τῷ πειθύνειν εἰς τὴν πό-
 λιν τὴν ἰδίαν. καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν
 καὶ ἔπεσον οἱ κλήροι ὑπὸ μαθθάν, καὶ
 συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκά
 ἀποστόλων.

Εὐαγγ.

DE SANCTIS

Ioannis ad eum usque diem, quo re-
 ceptus est à nobis unus quispiam con-
 stituatur, qui sit una nobiscum te-
 stis resurrectionis eius. Et statuerunt
 duos, Ioseph qui vocatur Barsabas,
 qui cognominatus est iustus, et Mat-
 thiam. Et facta precatione, dixe-
 runt: Tu Domine, qui corda nosti
 omnia, ostende, utrum elegeris ex
 his duobus, ut accipiat sortem mini-
 sterij huius et apostolatus, unde præ-
 varicatus excidit Iudas, ut abiret
 in locum suum. Et dederunt sortes
 eorum, et cecidit sors super Matthi-
 am, et cooptatus est ad numerum un-
 decim apostolorum.

l iij

Eua

DE SANCTIS
EVANGELION

Matth. 10.

Tότε τὸς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ
ἰησοῦς, πρὸς αὐτοὺς, λέγων· ἐν
ὀνόματι κυρίου μου μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πο-
λίς σαμαριτῶν μὴ εἰσελθῆτε. ὁρίσθη
δε ἡ μάλλον πρὸς τὰ πρόβατα ταῦτα
πολιώτα οἰκὸς Ἰσραὴλ. παρενέμεινον
ἡμεῖς κηρύσσοντες, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν
ἡ βασιλεία τοῦ κυρίου καὶ ἀδυνατοῦντες
θεραπεύετε, λέπρας καθαρίζετε, νε-
κρὸς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε.
δωρεαὶ ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

ΕΝ ἡμέρᾳ προσεγγε-
νίας Μαρίας τῆς παρθένου,
ἐπιστολὴ Ἡσαΐ. 7.

καὶ

DE SANCTIS
EVANGELIUM

Matth. 10.

HOS numero duodecim misit Ie-
sus, quibus praeceperat, dicens: In
viam gentium ne abieritis, et in ci-
vitatem Samaritanorum ne ingredi-
amini, sed ite potius ad oves perdis-
tas domus Israel. Profecti autem, prae-
dicare, dicentes: Appropinquavit
regnum caelorum. Infirmos sanate,
leprosos mundate, mortuos suscite
demonia eijcite. Gratuito accepistis,
gratuito date.

IN DIE ANNUNCIATIONIS
MARIAE, Epistola

Isaie 7.

l. iij

Et ad

DE SANCTIS

Καὶ προσέειπε κύριε λαλήσας
τῷ Ἀχαζ· ὅτι γὰρ αἰτήσας σε αὐ-
τῷ σημεῖον· πρὸς κύριον δὲ δεῖσθαι. εἰς βά-
θος ἢ εἰς ὕψος. καὶ εἰπὺν Ἀχαζ· δὲ μὴ αἰ-
τήσω, δὲ μὴ πειράσω κύριον. καὶ εἰ-
πὺν ἀκούσατε δὴ οἱ οἶκος Ἰσραὴλ, μὴ μι-
σῶν ὑμῖν, ἀγῶνα πρὸς ἄνθρωποις,
καὶ πῶς κύριον πρὸς ἄνθρωποις; δὲ ὅτι
δύσκει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. ἰ-
δὲ ἡ πρὸς κύριον γὰρ λαλήσας καὶ
τὸ ξέτα ὑμῶν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐμμανουὴλ. Βούτυρον καὶ μέλι
φάγεις πρὶν ἢ γινῶσαι αὐτὸ πρὸς λέ-
σαι πονηρὰ ἢ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. Α.

ΕΡ Θ

DE SANCTIS

ET adiecit Dominus loqui Achaz
dicens: Pete tibi signum à Domi-
no Deo tuo, in profundum aut in ex-
celsum. Et dixit Achaz: Non petam,
neque tentabo Dominum, et dixit:
Audite iam domus Iuda, numquid
parum vobis, agonem exhibere homi-
nibus, et quomodo Domino exhibe-
tis ago. enim? Propter hoc dabit vo-
bis Dominus ipse signum. Ecce vir-
go in utero accipiet, et pariet fili-
um, et vocabis nomen eius Emanuel
Butyrum et mel comedet, antequam
sciat ipse præponere mala, vel eli-
gere bonum

EVANGELIUM

LUC. 10

10

10

DE SANCTIS

ΕΝ ᾧ μηνί τῷ ἑκτῷ ἀπεστάλη δὲ
 ἄγγελος γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 εἰς πόλιν τὴν γαλιλαίαν, ἥ ὀνομαζέται
 ναζαρέθ, πρὸς παρθένον μεμνησενμε-
 νην αὐτοῖ, ᾧ ὄνομα ἰωσήφ, ὃς οἶκος
 δαβίδ, ἐν τῷ ὀνόματι τῇ παρθένῳ μα-
 ρίαμ. καὶ ἐπελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐ-
 τήν, εἶπεν, χαῖρε κεχαρισμένη, ὁ
 κύριός σου, ἐυλογημένη, σὺ γὰρ
 γυναιξὶν ἡ ᾧ ἰδέσθαι διεταράχθη αὐτῇ
 τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο, πο-
 τὰ πόθεν εἴη ὁ ἀπασιμὸς ὅτος. καὶ ἔπερ-
 σεν ὁ ἄγγελος αὐτήν, μή φοβῇ μαρτίαμ.
 εὖρες γὰρ χάριν πρὸς τῷ θεῷ, ἰδὲ σου
 λαλῆναι γερύ, καὶ τῆς ὑποστάσεως, καὶ καλέ-
 σθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦ. ὅτις ἔσται
 μέγας

DE SANCTIS

IN mense autem sexto, missus est
 angelus Gabriel à Deo in civitatem
 Galilee, cui nomen Nazareth, ad
 virginem desponsatam viro, cui no-
 men erat Ioseph, de domo David, ac
 nomen virginis Maria. Et ingressus
 angelus ad eam, dixit: Ave gratio-
 sa, Dominus tecum, benedicta tu in-
 ter mulieres. Illa verò cum vidisset,
 turbata est super oratione eius, et
 cogitabat, qualis esset illa salutatio.
 Et ait angelus ei: Ne timeas Maria
 nacta es enim gratiam apud Deum.
 Ecce concipies in utero et paries
 filium, ac vocabis nomen eius Ie-
 sum, is erit magnus, et filius altis-
 simi

DE SANCTIS

μέγας, καὶ ὅς ἐστις κληθήσεται, καὶ
 δώσῃ αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸ θρόνον δ' αὖ
 εἰς τὸ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει
 αὐτῷ τὸ οἶκος Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ
 ἡ βασιλεία αὐτῆς ἂν ἔσται τέλος. Εἰ-
 πεν ἡ μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, πῶς
 ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἀνδρὰ οὐ γινώσκω;
 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, εἰπὼν αὐτῇ
 πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε,
 καὶ διώκεις υἱὸς ἐπισκιάσει σε.
 οὕτως καὶ τὸ γινόμενον ἅγιον κληθήσε-
 ται ὁ υἱός σου. καὶ ἰδοὺ ἐλισάβετ ἡ συγγε-
 νή σου σὺ καὶ αὐτῇ συνελθούσῃ υἱὸν γνῶ-
 νησιν αὐτῇ. καὶ ὅτι οὕτως ἐκτός ἐστιν
 αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα. ὅτι ἂν ἴ-
 στωσιν, πᾶσι τῷ θεῷ τὸ ἐν ῥήματι.
 Εἰπεν

DE SANCTIS

tissimi vocabitur. Et dabit illi Do-
 minus Deus sedem David patris ipsius
 regnabitque super domum Iacob in
 æternum, et regni eius non erit fi-
 nis. Dixit autem Maria ad angelum.
 Quomodo erit istud, quandoquidem
 virum non cognosco? Ecce respondens
 angelus, dixit ei: Spiritus sanctus su-
 perueniet in te, et virtus altissimi
 adumbrabit tibi. Quapropter et
 quod nascetur, sanctum, vocabitur fi-
 lius Dei. Atque ecce Elizabeth cognan-
 ta tua, et ipsa concepit filium in se-
 nectute sua, et hic mensis est sextus
 illi, quæ dicebatur sterilis, quia non
 erit impossibile apud Deum omne verbum.

Dixit

DE SANCTIS

Ἐπεὶ ὁ μαριὰμ ἰδὼς ἡ δ' ἄλλη κυρία
 γένοιτο μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

IN HIERONYMI PHILOPPHOU

κὶ ἀκὼς ἀποστολῶν, ἐπιστο-
 λὴ Σολ. ε

Tότε σήσεται γὰρ παρ' ἐξουσίας πολλὰ
 δὲ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν
 δολιφάντων αὐτῶν καὶ τῶν ἀθετηνῶ-
 των τὸς πόνους αὐτοῦ. ἰδόντες τὰς χ-
 ῆσας φόβω δεινῷ καὶ ἐκσῆσιν αὐ-
 τῶν πρὸς τὴν σωτηρίαν. καὶ ἐξοισ-
 γῶν αὐτοὺς μετανοήσαντες, καὶ δὲ σὺν
 χάριτι πνεύματος ἁγίου ἔσονται καὶ ἐ-
 ροισιν, οὕτως ὡς ὅταν ἔχουμεν ποτε εἰς
 γέλωτα καὶ εἰς πρὸς ἀβολὴν ὅσον διακρί-
 νει.

DE SANCTIS

Dixit autem Maria: Ecce ancilla Do-
 mini, fiat mihi secundum verbum tuum.

IN FERIIS PHILIPPI

et Iacobi Apostolorum Epist.

Tunc stabit in confidentia mul-
 ta iustus contra faciem eorum, qui
 angustiauerunt eum, et irritantium
 labores eius. Videntes turbabuntur
 timore vehementi, et stupebunt in
 inoperata salute. Et dicent intra se
 poenitentiam agentes, et pre angus-
 tia spiritus gement, et dicent: Hic
 erat, quem habuimus aliquando in
 derisum et in similitudinem impro-
 perii.

DE SANCTIS

οἱ ἄφρονες τὸ βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα
μαρτυρίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ
ἀτιμωμένην. πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς θεοῦ
καὶ ἐν ἀγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ὅς ἐστιν.

EVANGELION

Ιωαν. 14.

Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ μὴ
ταρασσέσθαι ὑμῶν ἡ καρδία πιστεύετε
ἐν τῷ θεῷ; καὶ ἐν ἐμῇ πιστεύετε.
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου αἱ πόλεις
λαοὶ εἰσιν. εἰ ὅτι, εἶπον αὐτοῖς ὑμεῖς, πο-
ρεύομαι ἐτοιμάσαι ὑμῖν τόπον. καὶ
ἐὰν πορεύθω ἐτοιμάσαι ὑμῖν τόπον.
πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑ-
μᾶς πρὸς ἐμαυτὸν, ἵνα ὅπου ἐγώ
ἔσται

DE SANCTIS

perij. Stulti vitam illius aestimavimus
insaniam, et finem illius sine honore
Quomodo computatus est in filiis Dei
et in sanctis sors illius est.

EVANGELIUM

Ioan. 14.

ET dixit ad discipulos suos :
Ne turbetur cor vestrum, cre-
ditis in Deum, et in me credite. In
domo patris mei mansiones multæ
sunt. Quod si secus esset, dixissem vo-
bis, vado paraturus vobis locum. Et
si abiero, ad parandum vobis locum
iterum veniam, et assumam vos
ad meipsum, ut ubi sum ego,
et vos

DE SANCTIS

καὶ ὑμεῖς ἤτε. καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω,
οἴδατε καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. λέγει
αὐτῷ θωμᾶς, κύριε ὅκ οἶδα μὲν πᾶς ὑ-
πάγεις, καὶ πῶς δύναμεθα τὴν ὁδὸν
εἰδέναι; λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ἐγὼ ἐμὶ
ἢ ἰσθός, καὶ ἢ ἀλὴνθά. Ἐἢ ἡ ζωὴ. ὅς εἰς
ἐρχετῶ πρὸς τὸ πατέρα, εἰ μὴ δὲ ἐ-
μὸς εἰς γινώσκετέ με, Ἐἢ τὸ πατέρα μὸς
ἐγινώσκετε αὐτόν. Ἐἢ ἀπ' αὐτοῦ γινώσκετε
αὐτόν. Ἐἢ ἑώρακατε αὐτόν. λέγει αὐ-
τῷ Φίλιππος, κύριε δεῖξον ἡμῖν τὸ
πατέρα, Ἐἢ ἀρκεῖ ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ
ἰησοῦς, τοσούτον χρόνον μεθ' ὑμῶν ἐμὶ
Ἐἢ ὅκ ἐγινώκας με. Φίλιππε, ὁ ἑώρα-
κώς ἐμὲ, ἑώρακε τὸ πατέρα. Ἐἢ πῶς
σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸ πατέρα, ὅ

πιστῶ

DE SANCTIS

et vos scitis : et quo ego vado, scitis,
et viam scitis. Dicit ei Tho-
mas : Domine, nescimus quo vadis,
et quomodo possumus viam scire ?
Dicit ei Iesus : Ego sum via, et ver-
itas, et vita. Nemo venit ad patrem
nisi per me. Si cognovissetis
me, et patrem meum utique cognov-
issetis. Et nunc cognoscitis eum,
et vidistis eum. Dicit ei Philippus :
Domine, ostende nobis patrem, et
sufficit nobis. Dicit ei Iesus : Tan-
to tempore vobiscum sum, et non
cognovistis me : Philippe, qui vi-
dit me, vidit patrem. Et quomodo
tu dicis, ostende nobis patrem ?

m ij

non

DE SANCTIS

πιστεύεις, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ
ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ὅτι; ἵνα ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ ἔλαλῶ. ὃ
πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ
ἔργα πιστεύετε μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πατρὶ. ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ὅτι. ἢ
μή, ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι.
ἄλλω ἄλλω λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς
ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ. ἡ ἀκείνος
ποιήσει, ὁ μείζονα τούτων ποιήσει,
ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.
ὁ δὲ αὐτὸς αὐτὸς ἐν τῷ ὀνόματί
μου, ὅτι ποιήσει.

ΕΝ ἡμέρᾳ ΙΩΑΝΝΟΥ
τοῦ βαπτιστοῦ ἐπιστολὴ
Ἡσαΐ. μθ.

Ακὺ

DE SANCTIS

non credis quod ego in patre sum,
et pater in me? Verba quæ ego lo-
quor vobis, à meipso non loquor.
Pater autem in me manens, ipse fa-
cit opera. Credite mihi quod ego
in patre sum, et pater in me. Alio-
qui propter ipsa facta credite mi-
hi. Amen amen dico vobis, qui cre-
dit in me, opera quæ ego facio, et
ipse faciet et maiora his faciet, quia
ego vado ad patrem. Et quicquid
petieritis in nomine meo, hoc fa-
ciam.

IN FERIIS NATIVITA-
tis Ioannis Baptiste, Epistola

Esaie 49.

m iij

Audite

DE SANCTIS

Aκούσατέ μου ἡ ἔθνη, καὶ προσέχετε
 ἔθνη· ὅτι χρόνος πολλὸς συνέτεται, λέ-
 γει κύριος. ἐκ κοιλίας μητρὸς μου ἐκά-
 λησέν τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐβύκην τὸ σῶ-
 μα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ
 τῷ σκέπῃ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐκρυψέ-
 με, ἔθηκε με ὡς βέλος ἐκλεκτόν,
 καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐκρυψέ με. καὶ
 εἶπε μοι, δούλος μου εἶ σύ Ἰσραὴλ, καὶ
 ἐν τῷ δόξαδῆσμαι. Ὁ νῦν ἔγω λέ-
 γει κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δού-
 λου αὐτοῦ. Ἰδοὺ τέθεικά σε εἰς διαθή-
 κην γένους εἰς φῶς ἐθνῶν, τῷ εἶναί σε
 εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Βα-
 σιλεῖς ὄψονται αὐτόν, καὶ ἀναστήσονται
 ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτόν,
 οἱ ἄγγελοι

DE SANCTIS

Audite insulae, et attendite gen-
 tes, post tempus multum stabit, dix-
 it Dominus. De ventre matris meae
 vocavit nomen meum, et posuit os
 meum quasi gladium acutum, et sub
 protectione manus suae abscondit me
 posuit me quasi sagittam electam, et
 in Pharetra sua abscondit me. Et dix-
 it mihi. Servus meus es tu Israel, et
 in te gloriabor: Et nunc sic dicit Do-
 minus, qui formavit me ex utero servum
 sibi: Ecce posui te in testamentum ge-
 neris in lucem gentium, ut sis tu in
 salutem usque ad extremum terrae.
 Reges videbunt eum, et consurgent
 principes, et adorabunt eum,
 in iij pro-

DE SANCTIS

ἐνεκεν κυρίου. ὅτι πιστός ὁ κύριος ὁ ἅγιος
Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελέξαμην σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. Α.

Τῇ ἑλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος
τοῦ τεκεῖν αὐτῇ, καὶ ἐγγήνησεν υἱόν.
καὶ ἠκρόατο οἱ πόριοι καὶ οἱ συγγενεῖς
αὐτῇ, ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος καὶ ἐ-
δόξα αὐτὴ μετ' αὐτῇ, καὶ σιωπῶντες
αὐτῇ, καὶ ἐγγίνετο γινώσκοντες ἡμέρας,
ἡλθον πόρι τε μεῖν καὶ παῖδες, καὶ ἡ κά-
λου αὐτὴ καὶ τῷ ὀνόματι τῷ πατρὶ
αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ
μήτηρ αὐτῆς, εἶπεν, ὅχι, ἀλλὰ κληθή-
σεται Ἰωάννης. ἔειπον πρὸς αὐτὴν,
ὅτι

DE SANCTIS

propter Dominum, quia fidelis est
sanctus Israel, et elegi te.

EVANGELIUM

LUC. I.

ELizabetæ verò impletum est tē-
pus pariendi, et peperit filium. Et
audierunt vicini et cognati eius, quod
magnificè Dominus misericordia sua
usus esset erga illam, et gratulabantur
ei. Et factum est in die octavo, vene-
runt ad circumcidendum puerum, et
vocabant eum nomine patris sui Za-
chariam. Et respondens mater eius,
dixit: Nequaquam sed vocabitur
Ioannes. Et dixerunt ad illam:

Nemo

Nemo

DE SANCTIS

ὅτι ὁ εἰς ὅς ἐστιν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς
 καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἡ γένευσίς
 τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ὅ, τί αὖ θέλοι κα-
 λεῖσθαι αὐτόν. καὶ αὐτῆς πινυμένης
 ἐγραψε, λέγων, ἰωάννης ὅς ἐστι τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμαζον πάντες. ἀνε-
 ὄχθον ὅ τὸ σῶμα αὐτοῦ πᾶρμα, καὶ
 ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ἐν λογῶν
 τῷ θεῷ. καὶ ἐγένετο ὑπὸ πάντας φό-
 βος αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀκούοντας αὐτοῦ, καὶ ἡ
 τῇ ὀρθῇ τῇ ἰσχυρίᾳ διελαλεῖτο πᾶν-
 τα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἐβήθησαν πάν-
 τες οἱ ἀκούοντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,
 λέγοντες, τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἐ-
 σαι; καὶ ἡ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ
 ἰαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύ-
 ματος

DE SANCTIS

Nemo est in cognatione tua, qui
 vocetur illo nomine. Innuebant autem
 patri eius, quid vellet vocari eum.
 Isque postulatis tabellis, scripsit,
 dicens: Ioannes est nomen eius. Et
 admirati sunt universi. Apertum est
 autem os eius ilico, et lingua eius,
 et loquebatur laudans Deum.
 Et persuasit timor omnes vicinos eorum,
 et per omnem montanam regionem
 iudee divulgabantur omnia verba
 haec. Et posuerunt omnes qui audi-
 erunt in corde suo dicentes:
 Quidnam puer hic erit? Et manus
 Domini erat cum illo. Et Zacharias
 pater eius repletus est spiritu
 sancto,

DESANCTIS

ματ. Θ. ἁγίῳ, ἡ προφητεία, λέγων,
 εὐλογίῃς κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι
 ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν
 τῷ λαῷ αὐτοῦ.

EN HMEPA PETROI KAI

Pauli τῶ ἀποστόλου, ἐπι-
 σολὴ ἐν πράξ. ιβ.

Κατ' ἐκείνον ἡ ἡμέρα καὶ ἐπέβη
 ἡν ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας
 κακῶσαι τινὰς τῆς ἐκκλησίας.
 αὐτοῖς ἦν Ἰάκωβος τῷ ἀδελφῷ Ἰωάν-
 νου μακαρίου. καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστὸν ὄν
 τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλαβεῖν
 καὶ πέτρον, ἵνα καὶ ἡμεῖς τῶ ἀγύμνῳ.
 οὐ καὶ πιάσας, ἔδετο εἰς φυλακὴν πα-
 ραδόντες

DE SANCTIS

sancto, prophetauitque dicens: Lau-
 dandus Dominus Deus Israel,
 quia visitavit et fecit redemptionem
 populo suo.

IN FERIIS PETRI ET

Pauli Apostolorum, Episto-
 la Act. 12.

EODEM autem tempore iniecit
 Herodes rex manus, ut affligeret quos-
 dam de Ecclesia. Occidit autem Ia-
 cobum fratrem Ioannis gladio. Videns
 autem quod gratum esset Iudeis,
 perrexit comprehendere et Petrum.
 Erant autem dies azymorum. Quem
 quum etiam apprehendisset, posuit
 in care

DE SANCTIS

παρ' ὧν ἵστασθαι τετραδίοις στρατιω-
 τῶν φυλάσσει αὐτὸν, λέγοντες ὅτι με-
 τὰ τὸ πάχα αἰαγαγέτω αὐτὸν τὸ
 λαῶν. ὁ μὲν οὖν ὡς τὸν ὁ ἐκ τῆς
 τῆς φυλακῆς. προσευχῶν ὡς ἐκ τῆς
 γυναικὸς ὑπὸ Πέλλης πρὸς
 θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε ὁ ἐμελλὼν αὐτὸν
 παραγαγεῖν ὁ ἡγεῖται, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ
 ὡς ὁ πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο
 στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δὲ
 οἱ, φύλακες τε πρὸς τὴν θύραν ἐτήρη-
 τὸν φυλακῶν. καὶ ἰδὼς ἄγγελος κυρίου
 ἀπέστη, καὶ φῶς ἐλάμψεν ἐν τῷ οἴ-
 κῳ. πατάξας ὁ τὸν πλευρὸν αὐτοῦ
 ὡς ἔφα, ἡγείτω αὐτὸν, λέγων, αἶσσε
 ἐν τάχει. καὶ ὁ ἐπέσπον αὐτὸν αἰὲν ἀλύ-

DE SANCTIS

in carcerem, tradens quatuor qua-
 ternionibus militum asseruandum,
 volens post Pascha producere eum
 populo. Et Petrus quidem seruaba-
 tur in carcere. Ceterum precatio
 fiebat sine intermissione ab Ecclesia
 ad Deum pro eo. Cum autem pro-
 ducturus esset eum Herodes, in ipsa
 nocte dormiebat Petrus inter duos
 milites, vinctus catenis duabus, et
 custodes ante ostium custodiebant
 carcerem. Et ecce angelus Domini
 astitit, et lumen refulsit in habitacu-
 lo, percussoque latere Petri, ex-
 citavit eum, dicens: Surge velo-
 citer. Et exciderunt catene de

DE SANCTIS

σεις ἐκ τῶν χειρῶν. ἔπει τε ὁ ἄγγελος
 πρὸς αὐτὸν περιζῶσαι, εἰ ὑποδύσασαι
 τὰ σκευῶνά σου. ἐποίησε ὃ ἔταως.
 καὶ λέγει αὐτῷ, περιβαλὼν τὸ ἱμάτι-
 ον σου, καὶ ἀκολουθεῖ μοι. καὶ ὁ ζελοῦν
 ἀκολουθεῖ αὐτῷ. καὶ ὁ κῆρ δει, ὅτι ἄλη-
 θες ὅτι τὸ γινόμενον διὰ τῶν ἁγγέλων.
 ἔδοκε ὃ ὄραμα βλέπειν. διελθόντες
 ὃ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν,
 ἦλθον πρὸς τὴν πύλην τὴν σιδηρεάν,
 τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣ τις αὐ-
 τομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς. καὶ ὁ ζελοῦν
 τὴν προσῆλθον ῥύμην μίαν. καὶ εὐθέ-
 ως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. καὶ
 ὁ πέτρος γινόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε
 οὐκ οἶδα ἔλθον, ὅτι ὁ ζελοῦν ἀπέσειλε
 ἐν ἐμοί

DE SANCTIS

manibus eius. Dixit autem angelus
 ad eum: Præcingere, et subliga so-
 leas tuas. Et fecit sic. Et dicit il-
 li: Circunda tibi vestimentum tu-
 um, et sequere me. Et exiens seque-
 batur eum, et nesciebat, quod
 verum esset quod fiebat per angelum
 sed putabat se visum videre. Cum aut
 præterissent primam ac secundam cus-
 todiam, venerunt ad portam ferrea-
 am, quæ ducit in civitatem, quæ vla-
 tro aperta est eis. Et exeuntes pro-
 cesserunt vicum unum, et continuo
 discessit angelus ab eo. Et Petrus
 ad se reuersus, dixit. Nunc scio ve-
 re, quod miserit Dominus angelum

DE SANCTIS

κύριος τ' ἀγγελος αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰλετο
 με ἐκ χειρὸς ἡρώδ' οὗ, καὶ πάντες τ' πρὸς
 δοκίας τ' λαὸ τ' ἰδοῦ αἰών.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαθ. 15.

ΕΛΘΩΝ ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη καί-
 σαρείας τῆς φιλίπποι, ἡρώτα τοὺς μα-
 θητάς αὐτοῦ, λέγων, τίνα με λέγε-
 σιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τ' ὑμεῖς τὸ αὐ-
 θρώπου; οἱ ὁὖν εἶπον, οἱ μὲν ἰωάννην τ'
 βαπτιστῶν, ἄλλοι ὁ ἡλίου, ἕτεροι ὁ
 ἱερεμίου, ἢ ὅτι τ' προφητῶν, λέγει
 αὐτοῖς, ὑμεῖς ὁ τίνα με λέγετε εἶναι;
 ἀποκριθεὶς ὁ σίμων πέτρος εἶπεν, σὺ
 εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος.
 καὶ

DE SANCTIS

suum, et eripuerit me de manu He-
 rodis, et ex omni expectatione ple-
 bis Iudaeorum.

EVANGELIUM

Matth. 16.

CUM venisset Iesus in partes Cae-
 saree eius, quae cognominatur Phi-
 lippi, interrogavit discipulos suos,
 dicens: Quem me dicunt homines es-
 se, filium illum hominis? Illi verò di-
 cebant: Alij quidem Ioannem bapti-
 stam, alij verò Heliam, alij verò Hie-
 remiam, aut unum de numero Pro-
 phetarum. Dicit illis: At vos quem
 me dicitis esse? Respondens autem Si-
 mon Petrus dixit: Tu es Christus ille
 filius

DE SANCTIS

καὶ ἀποκριθεὶς ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ
μακάριος εἰ σὺ μὲν λέγεις ἰωάννα, ὅτι σαφές
καὶ αἶμα ὅτι ἀπὸ καλῆς ἐστὶς. ἀλλὰ
πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. λέγει
σοι, λίγαν ὅτι σὺ εἶ πετρός, καὶ ἐπὶ
ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μὲ τὴν
ἐκκλησίαν, καὶ πόρται αὐτῆς οὐ δύναται
ἀντισταῖν αὐτῇ. καὶ δώσω σοι τὰς
κλῆρας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. καὶ
ὅ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῇ γῆ, ἔσται δεσφύ-
μενον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὅ ἐὰν λύ-
σῃς ἐπὶ τῇ γῆ, ἔσται λελυμένον ἐν
τοῖς οὐρανοῖς.

IN HMCRA EPISCOPVS
VS MARCIAS, EPISCOPVS ὁ ἄσ-
μασι 6.

718

DE SANCTIS

filius Dei viuentis. Et respondens
Iesus, dixit illi: Beatus es Simon Bar-
iona, quia caro et sanguis non reue-
lauit tibi, sed pater meus, qui est in
coelis. At ego vicissim dico tibi, quod
tu es Petrus, et super hanc petram
edificabo Ecclesiam meam, et por-
te inferorum non valebunt aduersus
illam. Et dabo tibi clauces regni coe-
lorum. Et quicquid alligaueris in
terra, erit alligatum in coelis. Et
quicquid solueris in terra, erit solus-
tum in coelis.

IN FERIIS VISITATI-
onis Mariae, Epistola

Cant. 2.

α ιιγ

Ecce

Ιδὲ ὁ ἴσος ἡκεῖ πηδῶν ὑπὸ τὰ ὄρη, δι-
 αλλόμενος ὑπὸ τοῦ βουδός. ὁμοίος
 ὅς τιν' ἀδελφιδός μου τῇ δοξῇ καὶ ἡνὶ
 βρῶ ἐλάφον. ἰδὲ ὁ ἐσκηκὺν ὀπίσω
 ποίχῃ ἡμῶν, πρὸς ἀκύνῃαν διὰ τῶν θυ-
 ρίδων, ἐκκύνῃαν διὰ τῶν δικτύων.
 ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει
 μοι, ἀνάστα, ἔλθε ἡ πλησίον μου, καλὴ
 μου πόρισερά μου, ὅτι ἰδὲ ὁ χημῶν πα-
 ρῆλθεν. ὁ ὑετός ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη
 αὐτῶ. τὰ αὐθιγὰ ὤφθη ἐν τῇ γῇ. και-
 ρὸς τῇ τομῇ ἐφθάκε. φωνὴ τῷ θυγῶ-
 νος ἡκῶσα ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. ἡ συκὴ ὅ-
 τιν' ἐγενήθη ὀλιώδης αὐτῇ. αἱ ἀμπέλαι
 ἐκπρόσθουσαν ἔδωκαν ὅσμιον ἀνάστα,
 ἔλθε ἡ πλησίον μου, καλὴ μου πόρισε-
 ρά μου

Ecce hic venit saliens in montes,
 transiliens super colles. Similis est
 nepos meus capreae aut hinnulo cere-
 uorum. Ecce ubi stetit post parie-
 tem nostrum, prospiciens per fene-
 stras, respiciens per retia. Respon-
 det nepos meus, et dicit mihi: Sur-
 ge, veni amica mea, formosa mea,
 columba mea, quia ecce hyems tran-
 sit, himber abiit, recessit sibi, flores
 apparuerunt in terra, tempus putan-
 tionis praeuenit. Vox virtutis audita
 est in terra nostra. Ficus pro-
 tulit grossos suos, vineae germinan-
 tes dederunt odorem. Surge, veni
 amica mea, formosa mea, columba
 mea.

DE SANCTIS

ῥά μὲν. ἔλθε συ πόρισε, ἄ μὲν, γν' σκῆ-
πη τ' πέτρας. ἐχόμεν' τ' προτεχίον
ματ' Θ. δειξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ
ἀκρότισόν με τὴν φωνήν σου, ὅτι ἡ φωνή
σου ἡδ' εἶα καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Λουκ. α.

Αναστὰς ἡ μαριάμ γν' ταῖς ἡμέ-
ραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρει-
νήν, μετὰ ἀποδῆς εἰς πόλιν ἰδού α.
καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ οἶκον Ζαχαρίου, καὶ
ἠσάβητο τὴν ἐλισάβετ. καὶ ἐγνώ-
στο ὡς ἠκούον ἐλισάβετ τ' ἀσπασ-
μόν τῆς μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος
ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπλάσθη πνεύ-
ματ' Θ

DE SANCTIS

mea. Et veni tu columba mea in tes-
tamine petrae, inherens antemurali.
Ostende mihi aspectum tuum, et au-
dire fac me vocem tuam: quoniam
vox tua dulcis, et facies tua decora.

EVANGELIUM

LUC. 1.

Exurgens Maria, abiit in montana cum festinatione, in civitatem
Iuda, et intrauit in domum Zachariae,
ac salutavit Elizabeth. Et factum est,
ut audiuit salutationem
Mariae Elizabeth, salijt infans in
tero eius. Et repleta est spiritu san-

49

80

DE SANCTIS

ματ Θ' ἁγία ἡ ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώ-
 ησε φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν, εὐλογη-
 μένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημέ-
 νη Θ' ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου καὶ πό-
 θον μοι ἔτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τῆς κυ-
 ρίας μου πρὸς με; ἰδὲ γάρ, ὡς ἐγένετο
 ἡ φωνὴ τῆς ἀσπασμὸς σου εἰς τὰ ὠτά
 μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέ-
 φος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ
 πιστεύουσα. ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
 λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου, καὶ
 εἶπε μαρία. μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου
 τὸν κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
 μου ὑπὲρ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου. ὅτι ἐπέ-
 βλεψεν ὑπὲρ ταπεινώσει τῇ δού-
 λῃ αὐτοῦ. ἰδὲ γάρ, ἀπὸ τῆς νῦν μακα-
 ρισθῶ.

DE SANCTIS

Et Elizabeth, exclamavitque voce
 magna, et dixit: Benedicta tu in-
 ter mulieres, et benedictus fructus
 ventris tui. Et unde hoc mihi, et
 veniat mater domini mei ad me? Ec-
 ce enim ut facta est vox salutatio-
 nis tue in auribus meis, exultavit
 prae gaudio infans in utero meo. Et
 beata quae credidit, quoniam perfici-
 entur quae dicta sunt ei à Domi-
 no. Et ait Maria: Magnificat a-
 nima mea Dominum. Et exultavit
 spiritus meus in Deo servatore meo.
 Quia respexit ad humilitatem an-
 cillae suae, ecce enim ex hoc beatam
 me di-

DE SANCTIS

ριῶσί με πᾶσαν αἰ γυνεαί. ὅτι ἐποίη-
 σέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνάστης, καὶ ἁγίον
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς
 γενεὰν καὶ γενεάν, τοῖς φοβεμένοις
 αὐτόν. ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι
 αὐτοῦ, διέσκόρπισεν ὑπερηφάνους δι-
 αμοῖα καρδίας αὐτοῦ. καθείλεν δυνά-
 στας ἀπὸ θρόνου, καὶ ὑψώσε ταπεινούς.
 πεινῶντας ἐνέπλησεν αγαθῶν, καὶ
 πλῆστοις διὰ πείσαντες ἐκένωσε. αὐτὴν
 λάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνη-
 σθῆναι ἐλέους. καθὼς ἐλάλησε πρὸς
 τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ
 τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῦ εἰς τὸ αἰῶνα. ἐμ-
 φάνη ἡ μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὅσοι μῆνας
 τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸ οἶκον αὐτῆς.

EN H3

DE SANCTIS

me dicent omnes generationes. Quia
 fecit mihi magnifica qui potens est,
 et sanctum nomen eius. Et misericordie
 a eius in progeniem et progeniem, tra-
 mentibus ipsum. Prestitit robur per
 brachium suum, dispersit superbos co-
 gitatione cordis ipsorum. Detrahit po-
 tentes de sedibus, et exexit humiles.
 Esurientes implevit bonis, et divites
 dimisit inanes. Suscepit Israel
 puerum suum, ut memor esset
 misericordie. Sicut locutus est ad
 patres nostros, nimirum Abraham,
 et semini eius in ævum. Mansit autem
 Maria cum illa circiter mensibus tri-
 bus, et reversa est in domum suam.

IN

DE SANCTIS

EN H M E P A M A P I A Σ M A

γδαλκινῆς, ἐπιστολὴ πρὸς ρῶμ.

Αρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς πᾶσι ἡμῶν
 τος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατὰ
 κρίμα, ὅτω καὶ δι' ἑνὸς δικαίωμα-
 τος εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαί-
 ασις ζωῆς. ὡσαύτως γὰρ ὡς δι' ἑνὸς πᾶσι
 κοῆς τῷ ἑνὶ ἀνθρώπῳ, ἁμαρτωλοὶ
 κατεσάθημεν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ ὡς δι' ἑνὸς
 ἑνὸς ἡμεῖς, δικαιοὶ κατα-
 σταθήσονται οἱ πολλοί. νόμος ὅμως πρὸς ἡμᾶς
 ἔθηκεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ πᾶσι ἡμῶν. ὅς ὃ
 ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὡς ἐπερίσ-
 σεν ἡ χάρις. ἵνα ὡσαύτως ἐβασίλευ-
 σεν

DE SANCTIS

IN FERIIS MARIAE

Magdalene, Epistola Ro-

man. 3.

ITaque sicuti per unius delictum
 propagatum est malum in omnes ho-
 mines ad condemnationem, ita et
 per unius iustificationem propaga-
 tur bonum in omnes homines, ad ius-
 tificationem vite. Quemadmodum
 enim per inobedientiam unius homi-
 nis peccatores constituti sumus mul-
 ti, ita per obedientiam unius iusti
 constituentur multi. Ceterum lex
 obiter subiit, ut abundaret delictum.
 Vbi verò exuberavit peccatum, ibi
 magis exuberavit gratia: ut quemad-
 modum

DE SANCTIS

συν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, ὅτι
καὶ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύ-
νης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ ἰησοῦ χριστοῦ.

EVANGELION

ΛΟΥΚ. Ζ.
Ηρώτα ἡ τις αὐτὸ τὸ φαρισαῖον
ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ. καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ φαρισαίου, ἀνέκλιθη,
καὶ ἰδὼς γυναῖκα τὴν πόλιν, ἥτις ἦν ἁ-
μαρτωλὸς, ἐπιγινώσκουσα ὅτι ἀνάκειτο πρὸς
τὴν οἰκίαν τοῦ φαρισαίου, κομίσασα ἀ-
λάβαστρον μύρου καὶ σᾶσα πρὸς τοὺς
ποδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίονσα, ἤρξατο
βρέχειν τοὺς ποδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυ-
σι, καὶ ταῖς θριξὶ τοῦ κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ-
δεύσασα

DE SANCTIS

modum regnauerat peccatū in morte,
sic et gratia regnaret per iusticiam
ad vitā eternā, per Iesum Christum.

EVANGELIUM

Luc. 7.
Rogabat Iesum quidam ē Pharise-
is, ut caperet cibum cum ipso. Et
ingressus domum Pharisei, accubuit.
Et ecce mulier quæ fuerat in ciuitate
peccatrix, ut cognouit, quod IESVS
accubuisset in domo Pharisei, attu-
lit alabastrum vnguenti, stansque ad
pedes eius, à tergo flens, lacrymis
cepit rigare pedes eius, et capila
lis capitis sui extergebat, et deos-
scuit

DE SANCTIS

Ἰμασσε, καὶ καταπόλε τοὺς πόδας αὐ-
 τῷ, καὶ ἤλειφε τοῦ μύρω. ἰδὼν ὁ φα-
 ρισαῖος ὁ καταλέγων αὐτὸν, εἶπεν πρὸς
 αὐτὸν, λέγων, ὅτος ἐστὶν ὡς προφήτης,
 ἐγίνωσκον, τίς καὶ ποταπὴ ἡ ζωὴ ἡ
 τίς ἀπέχετο αὐτῷ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ὢν
 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐ-
 τὸν, σίμων, ἔχω σοὶ τι εἰπεῖν. ὁ δὲ φά-
 σι, διδάσκαλε εἰπέ. δύο χρωφαιλέ-
 ται ἦσαν δανειστῇ τινι, ὁ εἰς ὧφειλε
 δυνάμεια πεντακόςια, ὁ δὲ ἕτερος πεν-
 τήκοντα. μὴ ἔχοντα ὁ αὐτὸς ἀποδῆ-
 ναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς αὖ-
 τῷ, εἶπε, πλεον αὐτὸς ἀγαπήσει;
 ἀποκριθεὶς ὁ σίμων εἶπεν, ὑπολαμ-
 βάνω, ὅτι ὁ πλεον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ
 εἶπεν

DE SANCTIS

sculabant pedes eius, et unguento
 ungebat. Videns autem Phariseus,
 qui vocauerat eum, ait intra se di-
 cens: Hic si esset Propheta, sciret uti-
 que quæ et qualis est mulier, quæ tan-
 git ipsum, quia peccatrix est. Et re-
 spondens Iesus, dixit ad illum: Simon,
 habeo quiddam quod tibi dicam. At
 ille ait: Magister dic. Duo debitores
 erant cuidam creditori, unus de-
 bebat denarios quingentos, et alter
 quinquaginta. Cum autem illi non
 essent soluendo, condonauit utrisque.
 Horum igitur dic vter eum plus dili-
 get? Respondens Simon, dixit: Exi-
 stimo, quod is cui plus condonauit. At ille

DE SANCTIS

εἶπεν αὐτῷ, ὁρθῶς ἔκρινας καὶ ἔγραψας
 πρὸς τὴν γυναῖκα. τῷ σίμωνι ἔφη,
 βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλ-
 θόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδαρ ὡς αὐτὸς
 πόδας μου ὅτε ἔδωκας, αὐτὴ ἢ τοῖς
 δ' ἀκρυσιμὲν ἔβρεξε μου αὐτὸς πόδας, καὶ
 ταῖς θριξὶ κεφαλῆς αὐτῆς ἔδεμαξε.
 Οὐκ ἔδωκας, αὐτὴ ἢ ἀφ'
 ἧς εἰσῆλθον, ὃ δ' ἔλαβε καταφιλέσα-
 μου αὐτὸς πόδας. ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν
 μου ὅτε ἠλψας, αὐτὴ ἢ μύρω ἠλψέ-
 μου αὐτὸς πόδας. ὃ χάριν λέγω σοι, ἀ-
 φέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἵ πολλαί,
 ὅτι ἠγάπησε πολὺ. ὡς ἢ ὀλίγον ἀφί-
 εται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε ἢ αὐτῇ, ἀφέ-
 ονται σοι αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἠρξάντο ἰ-
 σμεῖν

DE SANCTIS

dixit ei: Recte iudicasti. Et conuersus
 dixit Simoni: Vides hanc mulierem?
 Intraui in domum tuam, aquam
 pedibus meis non dedisti, hæc autem
 lacrymis rigauit pedes meos, et ca-
 pillis capitis sui extersit. Osculum
 mihi non dedisti, hæc autem ex quo
 intraui, non cessauit deosculari pe-
 des meos. Oleo caput meum non
 unxisti, hæc autem unguento unxit
 pedes meos. Propter quod dico tibi:
 remittantur peccata eius multa,
 quoniam dilexit multum, Cui autem
 minus remittitur, is minus diligit.
 Dixit autem ad illam: Remittuntur
 tibi peccata. Et cœperunt, qui

o iij simul

DE SANCTIS

σωσανα κείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς. Τίς
 ὁ θεὸς ὁ δὲν, ὅς ἐκ ἁμαρτίας ἀφίησιν,
 εἶπε ἡ πρὸς τὴν γυναῖκα. ἡ πίστις οὐ
 σέσωκέν σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

EN HMEPA IAKOBOY
 τοῦ ἀποστόλου, ἐπιστολὴ

πρὸς ῥωμ. η.
Οἶδαμεν ἡμεῖς, ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν
 θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς
 κατὰ πρόθεσιν ἐλεητοῖς ὁ θεός. ὅτι ὁ
 προέγνω, καὶ προᾤρισε, συμμόρφους
 τῇ εἰκόνι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι
 αὐτοὺς πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελ-
 φοῖς. ὁ δὲ ἡμεῖς προᾤρισε, τὰς ἐκ ἐκείνου
 σε.

DE SANCTIS

simul accumbebant dicere intra se
 Quis est hic qui etiam peccata rem-
 mittit? Dixit autem ad mulierem:
 Fides tua te salvā fecit, vade in pace.

IN FERIIS IACOBI
 Apostoli, Epistola ad Ro-

man. 8.

SCIamus autem quod his qui diligunt
 Deum, omnia simul adiumento sunt
 in bonum, nimirum his, qui iuxta pro-
 positum vocati sunt. Quoniam quos
 præsciuerat, eosdē et præfiniuit, con-
 formes imaginis filij sui, ut ipse sit pri-
 mogenitus inter multos fratres. Porro
 quos prædefinierat, eosdē et voca-

o iij

uit.

DE SANCTIS

σε. καὶ ὅς ἐκάλεισε, τούτους καὶ ἐδικαίω-
 σεν. ὅς ἡ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδο-
 ξασε. τί ὅν ἐρῶμεν πρὸς ταῦτα; εἰ
 θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καταθ' ἡμῶν; ὅς γ'
 τὸ ἰδίον υἱὸν ἑαυτοῦ ἐπέστατο, ἀλλ' ὑπὲρ
 ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς
 οὐ καὶ σὺ καὶ τὰ πάντα ἡμῶν χα-
 ρίσεται; τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐλεκε-
 τῶν θεῶ; θεὸς ὁ δίκαιος. τίς ὁ κατα-
 κρίνων; χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον ἢ
 καὶ ἐγερθεὶς, ὅς καὶ ὅτιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ
 ὅς καὶ ἐντιγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. τίς ἡ-
 μᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ;
 θλίψις; ἢ σφοδραία; ἢ διωγμός; ἢ

λιμός

DE SANCTIS

uit: et quos vocavit. eos et iustifi-
 cavit: quos autem iustificavit, hos et
 glorificavit. Quid igitur dicemus ad
 hæc? Si Deus pro nobis, quis contra
 nos: Qui proprio filio non pepercit,
 sed pro nobis omnibus tradidit illum, qui
 fieri potest, ut non et cum eodem om-
 nia nobis donet? Quis intentabit
 crimina adversus electos Dei? Deus
 est qui iustificat, quis est ille qui
 condemnet? Christus est qui mortuus
 est, imò qui et suscitatus est, qui
 etiam est ad dexteram Dei, qui et
 intercedit pro nobis. Quis nos sepa-
 rabit à dilectione Dei? num affli-
 ctio? num angustia? num persecu-

DE SANCTIS

αἰμός; ἢ γυμνότης; ἢ κίνδυνος; ἢ μά-
 χα; καθὼς γέγραπται, ὅτι ἡμεῖς
 ὡς θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν.
 ἐλογιάθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. ἀλ-
 λ' ἐν ταῖς ταῖς ταῖς ταῖς ταῖς ταῖς ταῖς
 ἀγαπῶμεν ἡμᾶς. τί πε-
 σμαζομεν, ὅτι ὅτε θάνατος, ὅτε ζωή,
 ὅτε ἄγγελοι, ὅτε ἀρχαί, ὅτε δυνά-
 μεις, ὅτε ἐνέσῳτα, ὅτε μέλλοντα, ὅτε
 ἡ ψυχή, ὅτε βίαια, ὅτε τίς κτίσις
 ἑτέρα δύναμις ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ
 ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μαθ. κ.

Τότε προσελθὼν αὐτῷ ἡ μήτηρ
 τῶν

DE SANCTIS

tio? num fames? num nuditas? num pe-
 riculum? num gladius? Sicut scri-
 ptum est, Propter te morti tradimur
 tota die, habiti sumus velut oves des-
 tinate mactationi. Verum in his o-
 mnibus superamus per eum qui dilexit
 nos. Nam mihi persuasum habeo, quod
 neq; mors, neq; vita, neq; angeli, neq;
 principatus, neq; potestates, neq; in-
 stantia, neq; futura, neq; altitudo neq;
 profunditas, neq; vlla creatura alia po-
 terit nos separare à dilectione Dei.

EVANGELIUM

Matth. 20.

Tunc accessit ad IESUM mater
 filii

DE SANCTIS

τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν
 αὐτοῦ, προσκυνῶντα, καὶ αὐτὸς αὐτοῖς
 παρ' αὐτῶν. ὃς ἔειπεν αὐτοῖς, τί θέλετε
 λέγει αὐτοῖς, εἰπέ, ἵνα καθίσωσιν ὅροι
 οἱ δύο υἱοὶ μου. εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ
 εἰς ὅς ἐναντίον μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
 ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἰπὼν, ὅτι οἶδα
 τί αἰτεῖτε. δύνασθε πίνειν τὸ πο-
 τήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βά-
 πτισμα. ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτί-
 ζεσθαι; λέγουσιν αὐτοῖς, δύναμεθα.
 καὶ λέγει αὐτοῖς, τὸ μὲν ποτήριον μου
 πίνετε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα-
 πτίζομαι, βαπτισθήσεσθε. τὸ δὲ καθε-
 σθαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ὅς ἐναντίον μου,
 ὃν ὁ θεὸς ἐμὸς δεῦναι, ἀλλ' οἷός ἐστι
 τοῖς υἱοῖς μου.

DE SANCTIS

filiorum Zebedei cum filiis suis, ad-
 orans et petens aliquid ab eo. At
 ille dicit ei. Quid vis? Ait illi: Dic
 ut sedcant hi duo filij mei, unus ad
 dextram tuam, et alter ad sinis-
 tram, in regno tuo. Respondens
 autem IESVS, dixit: Nescitis quid
 petitis. Potestis bibere poculum
 quod ego bibiturus sum, et baptis-
 mate quo ego baptizor, baptizari?
 Dicunt ei: possumus. Ait illis:
 Poculum quidem meum bibetis, et
 baptisinate quo ego baptizor, bap-
 tizabimini: sedere autem ad dexte-
 ram meam et sinistram meam, non
 est meum dare, sed ijs contingit,
 quibus

DE SANCTIS

βοῦναι τὸν πατέρα μου. καὶ
ἐκείνοι οἱ δέκα, ἠκούσαντες πε-
ρὶ τῶν ἀδελφῶν. ὁ Ἰησοῦς προσ-
καλεσάμενος αὐτοὺς, ἐπὶ τῷ οἴκῳ αὐ-
τοῦ, οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, κατακυρι-
εύουσιν αὐτῷ, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσι-
άζουσιν αὐτῷ. ὅχι ὅτι ἐσὶν ἐν ὑμῖν, ἀλλ'
ὅτι ἐὰν θέλῃς ἐν ὑμῖν μέγας γενέ-
σθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος. καὶ ὅς ἐὰν
θέλῃς ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑ-
μῶν δούλος. ὡς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθε διακονητέω, ἀλλὰ δι-
ακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, λύτρωσιν ἀντί πολλῶν.

EN H MEPA LAURENTIOY

τὸ μαρτυρὸς, ἐπιστολὴ

6. Κοριν. 8.

ὁ πατήρ

DE SANCTIS

quibus paratum est à Patre meo. Et
cum audissent decem, indignati sunt
de duobus fratribus. IESVS autem
vocavit eos ad se, et ait: Scitis
quod principes gentium dominantur
illis: et qui magni sunt potestatem
exerceant in eas. Non ita erit in-
ter vos, sed quicumque voluerit in-
ter vos magnus fieri, sit vester servus.
Sicut filius hominis non venit ut sibi
ministraretur, sed ut ipse ministra-
ret, utque daret animam suam re-
demptionem pro multis.

IN FERIIS LAURENTII MAR-
tyris, Epistola 2. Cor: 9.

Qui

DE SANCTIS

Οσείρων φειδομένως, φειδομέ-
νως κὺ θερίσει. κὺ ὁ οσείρων ἐπ'
εὐλογίας ἐπ' εὐλογίας κὺ θερίσκει.
καὶ καθὼς προαρείται τῇ καρδίᾳ,
μὴ ἐκ λύπης ἢ ὀδύνης ἀνάγκης. ἰλαρόν
γάρ δυνάμει ἀγαπᾷ ὁ θεός. δυνατὸς
ἔστι ὁ θεός πᾶσαν χάριν πορίσασθαι
εἰς ὑμᾶς, ἵνα ὅτι πάντες πᾶσαν αὐτὰρ
κείαν ἔχοντες, πορίσασθε εἰς πάντα
ἔργον ἀγαθόν. καθὼς γέγραπται, ἐ-
σκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πτωχοῖς, ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸ αἰῶνα
ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείρον-
τι, κὺ αὐτὸν εἰς βρώσιν χορηγῶσαι, κὺ
πληθύναι τὸ σπέρμα ὑμῶν, κὺ αἰξίνασαι
τὰ γυνήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν.
Εὐαγγ.

DE SANCTIS

Qui sementē facit parē, is parē
ē messurus est. Et qui sementē
facit libenter ac benignē largiendo, co-
piose messurus est, unusquisque secun-
dum propositum cordis, non ex mo-
lestia, aut ex necessitate. Nam hilas-
rem datorem diligit Deus. Potens
est autem Deus efficere, ut totum bene-
ficio in vos exuberet, in omnibus
omnem sufficientiam habentes, exu-
beretis in omne opus bonum, sicut scri-
ptum est: Dispersit, dedit pauperibus,
iusticia eius manet in seculum, Porro
qui suppeditat semen seminanti, et
panem in cibum suppeditet, et mul-
tiplicet sementē vram, et augeat pro-
prietatem iusticie vre. p Enchiridion

DE SANCTIS
EVANGELION

Ιωαν. 12.

Aμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ
κόκκος τῆς σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν
ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μείνει. ἐὰν δὲ
ἀποθάνῃ, πολλὴ καρπὸν φέρει. ὁ γὰρ
λόγος τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐ-
τὴν. καὶ ὁ μισθὸς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν
τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φε-
ράσει αὐτήν. ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις,
ἐμοὶ ἀκολουθήτω, καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ἐ-
κεῖ καὶ ὁ δίακονος ὁ ἐμὸς ἔσται. καὶ ἐὰν
τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πα-
τήρ.

ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΛΗΨΕΩΣ
ΜΑΡΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚΚΛ. ΚΔ.

ΜΕΤΕ

DE SANCTIS
EVANGELIVM

Ioan 12.

Amen amen dico vobis, nisi gra-
num frumenti deiectum in terram
mortuum fuerit, ipsum solum mi-
net: si vero mortuum fuerit, multum
fructum affert. Qui amat animam,
perdet eam. Et qui odit animam su-
am in hoc mundo, in vitam eternam
custodiet eam. Si quis mihi ministrat
me sequatur, & ubi sum ego, illic &
minister meus erit. Si quis mihi mi-
nistraverit, cohonestabit eum pater.

IN FERIIS ASSVM-

ptionis Marie, Epistola

Ecclesi. 24.

P ij

Et cetera

DE SANCTIS

ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗ
 ΗΣΤΗΝΑ, ΚΥ ΕΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗ
 ΟΥ ΑΥΛΙΘΙΩΜΑΙ. ΙΩΤΕ ΓΥΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΜΟΙ
 Ο ΚΤΙΣΤΗΣ ΑΠΑΝΤΩΝ. ΚΥ Ο ΚΤΙΣΤΗΣ ΜΕ
 ΚΑΤΕΠΑΥΣΕ ΤΩ ΟΙΚΟΥ ΜΟΥ. ΚΑΙ Ε-
 ΠΥΝ, ΓΥ ΙΑΚΩΒ ΚΑΤΑΣΚΛΩΣΟΜ, ΚΥ ΓΥ
 ΙΕΡΟΣΟΛΗΜ ΚΑΤΑΚΛΗΡΟΝΟΜΗΘΗΤΙ. ΠΡΟ
 ΤΩ ΑΙΩΝΟΣ ΑΡΧΗΣ ΕΚΤΙΣΕ ΜΕ, ΚΥ ΕΩΣ
 ΑΙΩΝΩΝ ΣΥ ΜΗ ΕΚΛΙΠΩ. ΓΥ ΟΙΚΟΥ Α-
 ΓΙΑ ΓΥΩΠΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΛΕΓΕΤΟΥΝΑ. ΚΑΙ
 ΕΤΩΣ ΓΥ ΣΙΩΝ ΕΣΚΡΙΧΘΗΝ. ΓΥ ΠΟΛΙΣ Η-
 ΓΙΑΣΜΩΝ ΟΜΟΙΩΣ ΜΕ ΚΑΤΕΠΑΥΣΕ, ΚΥ
 ΓΥ ΙΕΡΟΣΟΛΗΜ Η ΔΕΔΟΤΙΑ ΜΟΥ, ΚΥ ΕΡΡΙΖΩ
 ΣΑ ΓΥ ΛΑΩ ΔΕΔΟΞΑΣΜΩΝ. ΓΥ ΜΕΡΙΘΙ
 ΚΥΡΙΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΑΥΤΟΥ. ΩΣ ΚΙ ΔΡΟ-
 ΟΥΛΩΝ ΓΥ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ, ΚΥ ΩΣ ΚΥΠΑ-
 ΡΙΣ.

DE SANCTIS

ET cum his omnibus requiem qua-
 siui, et in hereditate alicuius mor-
 abor, tunc praecipit mihi creator om-
 nium, et qui creavit me, quiesce-
 re fecit tabernaculum meum, et di-
 xit: In Iacob inhabita, et in Hie-
 rusalem hereditare. Ante seculum
 ab initio creavit me, et usque ad seculum
 non deficiam. In habitaculo san-
 cto coram ipso ministraui, et sic in
 Sion firmata sum. In ciuitate san-
 ctificata similiter me quiescere fecit
 et in Hierusalem potestas mea, et
 radicaui in populo honorificato, in
 parte domini hereditatis illius. Quasi
 si cedrus exaltata sum in Libano, et

DE SANCTIS

ριας Θ. γν' ὄρεσις ἀεσμῶν. ὡς φοίνις
 αὐνυφώθην γν' γαδ' δ' ἰ, καὶ ὡς φυτὰ
 ῥοδ' δ' γν' ἱερικά. ὡς ἐλαία εὐπρεπής
 γν' πεδίω ὠραία, καὶ ὡς πλάτανος Θ. ἀ-
 νυφώθην ἀφ' ὕδατος Θ. ὡς κιννάμω-
 μου, καὶ ὡς πάλας Θ. ἀρωμάτων, καὶ
 ὡς σμύρνα ἐκλεκτηὶ ἐδόκα εὐαδία.

EVANGELION

Λουκ. ι.

Eλθόντος ὁ γν' τῷ πορεύεσθαι αὐ-
 τὸς, καὶ αὐτὸς εἰσηλθὼν εἰς κώμην τινα.
 γυνὴ ὅτις ὀνόματι μάρθα, ἔπεδ' ἔτα-
 ρο αὐτὸν εἰς τὸ οἶκον αὐτῆς. καὶ τῆς δ' ἐλ-
 λ' ἐλφὴ καλουμένη μαρία, ἢ καὶ πα-
 ρακαθίσασα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ,

αὐτῇ

DE SANCTIS.

quasi cupressus in montibus Aermor,
 Quasi palma exaltata sum in Gaddi,
 et quasi plantæ rose in Hiericho.
 Quasi oliua speciosa in campo pul-
 cro, et quasi platanus exaltata sum
 ab aqua. Sicut cinnamomum et sicut
 massa aromatum, et quasi myrrha ec-
 lecta dedi suauem odorem.

EVANGELIVM

Luc. 10.

F Actum est autem dum irent, ut
 ipse intraret in quoddam oppidulum.
 ac mulier quædam Martha nomine,
 excepit illam in domum suam, et hu-
 ic erat soror nomine Maria, quæ etiā
 assidens ad pedes Iesu, audiebat ser-

monens

DE SANCTIS

ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. ἡ δὲ μάρθα πρι-
εσβατο τοῦ πριπολλῶ διακωνίαν ἐπι-
σάλα ἣ εἶπε, κύριε, ὁ μέλεός σοι, ὅτε
ἡ ἀδελφὴ μου μόνη κατέλιπε δια-
κονεῖν; εἶπε ὁ κύριος, ἵνα μοι σιωπῇ
λάβηται. ἀποκριθεὶς ἡ, εἶπεν αὐτῇ ὁ
ἰησοῦς, μάρθα, μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ
θυμβάσῃ πᾶσι πολλὰ. ἐνός ὅτι χρεία
μαρία τῶν ἀγαθῶν μερίδα ὅδε λεξά-
το, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

EN HMEPA BARTHOLO-
μαίου τοῦ ἀποστόλου, ἐπιστολὴ
Εφεσ. 6.

AΡΑ οὐκ ἐστε ἐξέστηνοι καὶ πα-
ρικοί, ἀλλὰ συμπολίται τοῦ ἁγίου, καὶ
οἰκέτες

DE SANCTIS.

monem illius. Martha autem distra-
hebatur circa frequens ministerium.
quæ assistens ait: Domine, non est
tibi curæ, quod soror mea reliquit
me ut sola ministrem? Dic ergo illi,
ut me adiuuet. Et respondens dixit
illi Iesus: Martha Martha, sollicita
es, et tumultuaria circa multa. At
qui unum est necessarium, Maria
bonam partem elegit, quæ non au-
feretur ab ea.

IN FERIIS BARTHOLO-
mai Apostoli, Epistola
Ephes. 2.

IAM non estis hospites et incolæ,
sed concives sanctorum, et dome-
stici

DE SANCTIS

οἱ κτίστοι τοῦ θεοῦ, ἐπικοδομηθέντες ἐπὶ
 τῇ θεμελίῳ τῆς ἀποστόλων καὶ προφη-
 τῶν, ὅντις ἀκρογωνιαίαι αὐτοῦ ἰησοῦ
 χριστοῦ, ἐν ᾧ πάντα οἰκοδομὴ συναρμो-
 λογισμένη, αὐξῇ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυ-
 ρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συναοικοδομεῖσθε εἰς
 κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν τῷ πνεύματι.

EYANGELION

ΛΟΥΚ. ΚΒ.

Εγγήνητο ὁ κύριος καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς
 τίς αὐτῶν, δοκεῖ εἶναι μείζων. ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτοῖς, οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν
 κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ δεσποτάζοντες
 αὐτῶν, ἐνεργεῖται καλεῖσθαι ἡμεῖς
 ὁ κύριος δὲ οὐκ ὕμῶν, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γε-
 νήσεται

DE SANCTIS

fici Dei, superstructi super funda-
 mentum apostolorum ac prophetarum,
 summo angulari lapide ipso
 Iesu Christo, in quo quaecumque struc-
 tura coagmentatur, ea crescit in
 templum sanctum in Domino, in quo
 et vos coedificamini in habitaculum
 Dei per spiritum.

EVANGELIUM

LUC. 22.

Facta est autem et contentio in-
 ter eos, quis eorum videretur esse
 maior. Dixit autem eis: Reges gen-
 tium dominantur eis, et qui potesta-
 tem habent super eas, benefici vocan-
 tur. Vos autem non sic, sed qui maior
 est

DE SANCTIS

οἱ κτίστοι τῷ θεῷ, ἐπικοδομηθέντες ὑπὸ
 τῷ θεμελίῳ τῆς ἀποστόλων καὶ προφη-
 τῶν, ὅντις ἀκρογωνιαίαις λίθοις ἰησοῦ
 χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολο-
 γουμένη, αὐξῆται εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυ-
 ρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συναποικοδομεῖσθε εἰς
 κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΛΟΥΚ. ΚΒ.

Εγγύετο ἡ ἐκ φιλονεικίας ἐν αὐτοῖς
 τίς αὐτῶν, δοκεῖν εἶναι μείζων. ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτοῖς, οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν
 κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἰσχυροὶ ἀρ-
 χοντεῖς αὐτῶν, ἐνεργεῖται καλοῦνται ἡμεῖς
 δὲ οὐχ ὅτις, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γε-
 νήσεται ὑμῶν.

DE SANCTIS

ſancti Dei, ſuperſtructi ſuper funda-
 mentum apoſtolorum ac prophetarum,
 ſunt no angulari lapide ipſo
 Jeſu Chriſto, in quo quæcumq; ſtruc-
 tura coagmentatur, ea creſcit in
 templum ſanctum in Domino, in quo
 et vos coedificamini in habitaculum
 Dei per ſpiritum.

EVANGELIUM

LUC. 22.

ΕΑΥΤΑ ΕΣΤ ΑΥΤΕΜ ΕΤΙ ΚΑΙ ΚΑΙ
 ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΥΣ, ΤΙΣ ΕΚ ΤΩΝ
 ΕΘΝΩΝ ΚΥΡΕΥΕΙ ΤΟΥΣ
 ΑΛΛΟΥΣ, ΚΑΙ ΟΙ ΙΣΧΥΡΟΙ
 ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΑΥΤΩΝ, ΕΝΕΡ-
 ΓΕΙΤΑΙ ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΗΜΕΙΣ
 ΔΕ ΟΥΧ ΟΥΤΩΣ, ΑΛΛ' Ο ΜΕΙ-
 ΖΩΝ ΕΝ ΥΜΙΝ, ΓΕΝΗΣΑΙ
 ΥΜΩΝ.

DE SANCTIS

θεῶν ὡς ὁ νεώτερος, ὁ ἡγούμενος,
ὡς ὁ διακονῶν. τίς γὰρ μείζων αἰα-
κείμηνος, ἢ ὁ διακονῶν; ὁ αὐακεί-
μηνος; ἐγὼ ἔμειν μὲσσω ὑμῶν ὡς ὁ
διακονῶν. ὑμεῖς ἔσεσθε οἱ διαμεμενη-
κότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου
καὶ γὰρ διατίθειμαι ὑμῖν, καθὼς διέ-
θετο ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα
ἐδίδητε, καὶ πίνετε ἀπὸ τοῦ τραπέζης
μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσκητε
ἀπὸ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα
φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

EN HMEPA MATTHAEI
TO APOSTOLON KAI EUANGELISTE,
EPISTOLH EPHES. 4.

ΕΝΙ

DE SANCTIS

est in vobis, fiat sicut iunior: et qui
princeps est, sicut qui ministrat. Nam
uter maior est, qui accumbit, aut
qui ministrat? Nonne qui accumbit?
At ego in medio vestrum sum, ut qui
ministrat. vos autem estis, qui per-
mansistis mecum in tentationibus me-
is. Et ego dispono vobis, sicut dispo-
suit mihi pater meus regnum, ut e-
datis, et bibatis super mensam mea-
am, in regno meo, et sedeatis super
thronos, iudicantes duodecim tribus
Israel.

IN FERIIS MATTHAEI
Apostoli et Evangelistae,
Epist. Ephes. 4.

VITAM

DE SANCTIS

Ενὶ ᾧ ἐκείνῳ ἡμῶν ἰδοὺν ἡ χάρις
 ἡ γὰρ τὸ μέγιστον τὸ δωρεῶν τὸ χριστὸ
 διὸ λέγει, αἰαβὰς εἰς ὑψος ἡ χιμαῶν
 τεύσῃ αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δῶρα
 τοῖς ἀνθρώποις. τὸ ὅτι αὐτὸς, τίς
 σιγῇ εἰμὴ ὅτι καὶ κατὰ τὸ πρῶτον εἰς τὰ
 κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ἐκατοβὰς
 αὐτὸς εἶπεν, καὶ ἐκατοβὰς ὑπεράνω πάν
 των τῶν ἁτανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ
 πάντα. καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοῖς μὲν ἀ
 ποστόλοις, τοῖς ὅτις προφῆτας, τοῖς ὅτις εὐ
 αγγελισαῖς, τοῖς ὅτις ποιμένας καὶ διδασ
 κάλους, πρὸς τὸ κατεργασμὸν τῶν
 ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδό
 μω τῶν σῶματος τῶν χριστὸ μέχρι καταν
 τήσεως οἱ πάντες εἰς τὸ ἐνοτικὸν τὸ
 πᾶν

DE SANCTIS

Verum unicuique nostrum data
 est gratia iuxta modum doni
 Christi: Quapropter dixit: Cum ascen
 disset in altum, captivā duxit captivi
 tatem, et dedit dona hominibus. Ce
 terum illud ascendit, quid est, nisi
 quod etiam descenderat prius in in
 fimas partes terræ? Qui descendit,
 idem ille est, qui et ascendit supra
 omnes cœlos, ut impleret omnia. Et
 idem dedit, alios quidem Apostolos
 alios vero Prophetas, alios autē Euano
 gelistas, alios autē pastores ac Docto
 res, ad instaurationem sanctorum in
 opus administrationis, in edificatio
 nem corporis Christi, donec perue
 niat

DE SANCTIS

πίσεως, καὶ τῇ ἐπιγνώσεως τῇ ὑδ τοῦ
θεοῦ. εἰς αὐτοῦ τὴν λῆσιν, εἰς μέτρον ἡ-
δικίας τῇ πληρώματος τῇ χριστοῦ.

EVANGELION

Μαθ. θ.

Καὶ πρῶτον ὁ ἰησοῦς ἐκείθεν, εἰς
δὲν αὐτῶν καθεμένου πρὸς τὸ τε-
λώνιον. Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέ-
γει αὐτῷ, ἀκολούθησόν μοι. καὶ ἀναστὰς
ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἔρχετο αὐτὸς
ἀνακειμένης ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολ-
λοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτολοὶ ἐλθόντες
συνανέκειντο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι καὶ
ποὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, διετίμη-
ται τῷ

DE SANCTIS

niamus omnes in unitatem fidei et co-
gnitionis, filij Dei, in verum perfectum
in mensuram aetatis plenae aetatis
Christi.

EVANGELIUM

Matth. 9.

ET praeteriens IESVS, vidit homi-
nem desidentem ad telonium
Matthaeum nomine, dicitque ei : Se-
quere me. Atque is surgens, secutus
est eum. Et factum est, ut IESVS
accumberet in illius aedibus. Et ecce
multi publicani et peccatores, qui
venerant, simul accubuerunt cum IESU,
et discipulis illius. Cumque id vidissent
Pharisei, dixerunt discipulis eius :

DE SANCTIS

τὰ τὴν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐδίδου
 ὁ δὲ ἀσκαλὸς ὑμῶν; ὁ ἰησοῦς ἀκρό-
 ας, ἐπιφαινεῖς. ὁ χρεῖαν ἔχοντες οἱ
 ἰσχυροὶ ἰατροὶ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχον-
 τες. πορευθέντες ἡ μάθετε, τί ὁδεύει
 ἡ θεωρία βίβλου καὶ ὁ θυσιῶν. ὁ γὰρ ἡλ-
 θος καλεῖσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτω-
 λους εἰς μετάνοιαν.

IN HIERONYMI MICHAE

τὸ ἀρχαγγέλου, ἐπιστολή γν
 ἀποκαλύψ. α.

Aποκαλύψις ἰησοῦ χριστοῦ, ἣν ἑώρα-
 κεν αὐτῷ ὁ θεός. δέξαι τοῖς δούλοις
 αὐτοῦ, ἃ δὲ γυνέτω γνὶ τάχα, καὶ ἐσπεί-
 ραντες ἀποδείξωσιν ὅτι ἀγγέλου αὐ-
 τοῦ τῷ

DE SANCTIS

Cur cum publicanis & peccatoribus
 sumit cibum praeceptor vester? At Ie-
 sus ubi audiuit, dixit illis: Non opus
 habent hi qui validi sunt, medico, sed
 qui malè habent. Quin potius ite, &
 discite, quid sit illud, Misericordiā vo-
 lo & non sacrificiū. Non enim veni ad
 vocandū iustos, sed peccatores ad po-
 nitentiam.

IN FERIIS MICHAELIS Archangeli, Epistola

Apoc. 1.

Revelatio Iesu Christi, quā dedit
 illi Deus, ut ostenderet servis suis,
 quae oporteat fieri cito, & significavit
 ei commissum mandatum per angelū su-
 um ser-

DE SANCTIS

τῷ δὲ λαῷ αὐτοῦ Ἰωάννη, ὅς ἐμαρτυ-
 ρεῖ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρ-
 τυρίαν ἰσχυροῦ, ὅτι ἐκεῖνος μακά-
 ριος ἀνθρώπος καὶ, καὶ οἱ ἀκούοντες τοῦ
 λόγου, οἱ προφῆταις καὶ τηροῦντες
 τὰ ἐν αὐτῇ γραμμῇ. ὁ γὰρ και-
 ρὸς ἐγγύς. Ἰωάννης ταῖς ἐπιχαίει καὶ
 οἰσὶν ταῖς ἐν τῇ ἁσίᾳ χάρις ὑμῖν καὶ
 εὐλογία ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐρχό-
 μενος, ἀλλὰ ἐπὶ τὴν πίστιν αὐτῶν, ἀ-
 ἄξιον γνώριον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἰσ-
 χυροῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ προτό-
 κος ἐκ τοῦ νεκρῶν, ἀλλὰ ὁ ἀρχὸν τῶν
 βασιλείων τῆς γῆς. τῷ ἀγαπήσαντι ἡ-
 μᾶς. ἀλλὰ ἰσχυρὸν ἡμᾶς ἐκ τῆς ἁμαρτι-
 ῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ.

Eva ya

DE SANCTIS

um seruo suo Iohanni, qui testificatus
est sermonem Dei. & testimonium
Iesu Christi. & quaecunq; uidit. Bea-
tus qui legit, & audit uerba pro-
phetie, & seruat ea, quæ in ea scri-
pta sunt. Tempus enim prope est.
Iohannes septem Ecclesijs quæ sunt
in Asia. Gratia uobis & pax ab eo
qui est, & qui erat, & qui venturus
est, & à septem spiritibus, qui
in conspectu throni eius sunt,
& à Iesu Christo, qui est testis
fidelis, primogenitus mortuorum.
& princeps Regum terre: ei qui
dilexit nos, & lauit nos à pecca-
tis nostris per sanguinem ipsius.

g ij

ЕК 170

DE SANCTIS
EVANGELION

Εν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσήλθοι
μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ, λέγοντες. τίς ἄρα
μεῖζων ὅστις ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς οὐρανῶν;
καὶ προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς
παιδίον, ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν.
καὶ εἶπεν. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, εἰ μὴ
στραφῆτε, καὶ γένηθε ὡς τὰ παιδιά,
οὐ μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῆς
οὐρανῶν. ὅστις δὲ ταπεινώσῃ αὐτὸν, ὡς
τὸ παιδίον τούτο, ὁὗτος ὅστις μεῖζων
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς οὐρανῶν. καὶ ὁ εἰς αὐτὸν
δὲξεται τὸ παιδίον τοιούτον ἐν ὀνόματι τοῦ
πατρὸς, ἐμὲ δέχεται. ὅς δ' αὖ
ἐκκαυχῆται ὅτις ἐστὶν μικρῶν τούτων,
τῶν

DE SANCTIS
EVANGELIUM

Matth. 18.

IN illo tempore accesserunt dis-
cipuli ad Iesum, dicentes: Quis
maximus est in regno caelorum? Et
accersitum ad se puerum Iesus, sta-
tuit in medio illorum. Et dixit: A-
men dico vobis, nisi conuersi fueritis
et efficiamini sicut pueri, non in-
grediemini in regnum caelorum.
Qui quis igitur humiliauerit semet-
ipsum, sicut est puellus iste, hic est
ille maximus in regno caelorum. Et
qui receperit unum puellum talem
in nomine meo, me recipit. Qui autē
offenderit unum de pusillis istis,
qui

DE SANCTIS

τῶν πισένοντ' εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐ-
τῶ, ἵνα κρεμασθῇ μύλος ἐνικὲς ὑπὸ τῷ
τροάχηλον αὐτοῦ, ὅτι καταποντισθήσεται
τῷ πελάγῳ τῆς θαλάσσης. οὐαὶ τῷ
κρῶματι ἀπὸ τῶν σκανδαλίων. αὐτῶν.
ἡ γὰρ ὁδὸς ἐλθεῖν τὰ σκανδαλία.
πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ὃν
τὸ σκανδαλίον ἔρχεται. εἰ ἢ ἡ χεὶρ σου
ἢ ὁ πῶς σου σκανδαλίζει σε, ἐκκοψον
αὐτόν, ὅτι βάλει ἀπὸ σου. καλὸν σοι ἐ-
στὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χαλῶν ἢ
αὐτῶν, ἢ δύο χεῖρας, ἢ δύο πόδας
ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τῆς αἰῶ-
νος. ὅτι εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλί-
ζει σε, ἐφέλε αὐτόν ὅτι βάλει ἀπὸ σου
καλὸν σοι ὅτι μονόφθαλμος εἰς τὴν
ζωὴν

DE SANCTIS

qui in me credunt. expedit ei, ut
suspendatur mola asinaria in colo-
lum eius, ac demergatur in pro-
fundum maris. Vae mundo ab offe-
diculis. Necesse est enim venire of-
fendicula: Veruntamen vae homini
illi, per quem offendiculum venit.
Quod si manus tua vel pes tuus ob-
staculo est tibi, abscinde eum, et
proijce abs te. Bonum est tibi in-
vitam ingredi claudum, aut muti-
lum, potius, quam duas manus vel
duos pedes habentem, mitti in in-
gnem eternum. Et si oculus tuus
offendit te, erue eum, et proijce abs-
te. Bonum est tibi, ut laesus intres

DE SANCTIS

ἐλὼ εἰσελθεῖν, ἢ δ' ὄφθαλμοὺς ἐ-
χόντα, βληθῶναι εἰς τὴν γέενναν τῆς
πυρὸς. ὁρᾶτε μὴ ὑψιφρονήσητε ἐνὸς τῶν
μικρῶν τούτων. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς διαπαν-
τός βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς
καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

EN HMEPA SIMONOS

Εἰδὼς τὸ ἀποσώλῃ, ἐπι-

Οὐδὲν πρὸς ῥωμ. κ.
ἴδμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν
θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς
κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς ὅσιν. ὅτι
ὁ θεὸς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους
τοῦ οἴου.

DE SANCTIS

in vitam. potius quam ut duos oculos
habeas, mittaris in gehennam ignis.
Videte ne contemnatis unum
ex his pusillis. Dico enim vobis, quod
angeli eorum in caelis semper vi-
dent faciem patris mei, qui in coe-
lis est. Venit enim filius hominis
servare, quod perierat.

IN FERIIIS SIMONIS

et Iude Apostol. Epistola

Roman. 8.

Sciamus autem quod his qui di-
ligunt Deum, omnia simul adiu-
mento sunt in bonum, nimirum his
qui iuxta propositum vocati sunt.
Quoniam quos praesciebat, eosdem
et pra-

ὁ ἐκόντος τῷ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
 τὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς,
 ὅς ὃ προήρισε, τούτους καὶ ἐκάλει,
 καὶ ὅς ἐκάλει, τούτους καὶ ἐδικαίω-
 σεν. ὅς ὃ ἐδικαίωσε, τούτους ἐδόξ-
 ασε. τί μὴ ἐρῶμεν πρὸς πάντα; ὁ
 θεὸς πατὴρ ἡμῶν, τίς κατ' ἡμᾶς; ὅς
 γὰρ τῷ ἰδίῳ υἱῷ οὐκ ἐφείλατο, ἀλλ' ὑπὲρ
 πάντων πάντων πρὸς δῶκεν αὐτῷ
 πᾶς οὐρανὸς καὶ οὐ μὴ αὐτῷ τὰ πάντα
 ἡμῶν χαρίσεται; τίς ἐγκαλέσει μετὰ
 ἐκλεκτῶν θεῶν; θεὸς ὁ δικαίων, τίς ἐ-
 κατακρίνων; χριστὸς ὁ ἀποθανών, μά-
 λον ὃ καὶ ἐγεγέρθει, ὅς καὶ ὄντι γινώσκει πατὴρ
 ἡμῶν

Et præfinit conformes imaginis filo-
 lij sui, ut ipse sit primogenitus inter
 multos fratres. Porro quos præde-
 finierat, eos et vocavit. Et quos
 vocavit, eos et iustificavit. Quos autē
 iustificavit, hos et glorificavit. Quid
 igitur dicemus ad hæc? Si Deus pro no-
 bis, quis contra nos? Qui proprio filio
 non pepercit, sed pro nobis omnibus tradi-
 dit illum, qui fieri potest, ut non et cum
 eodem omnia nobis donet? Quis intentan-
 bit crimina adversus electos Dei: Deus
 est qui iustificat, quis ille qui condem-
 net? Christus est qui mortuus est, imò
 qui et suscitatus est, qui et est ad dex-
 teram Dei, qui et intercedit pro
 nobis.

DE SANCTIS.

ἡμῶν. τίς ἡμᾶς χαρίσει ἀπὸ τῆς ἀγα-
πῆς τοῦ Θεοῦ; θλίψις; ἢ στενότητα; ἢ
διωγμός, ἢ λιμός; ἢ γυμνότης; ἢ
κινδύλιος; ἢ μάχη; καὶ ὅτι γὰρ
πᾶσι, ὅτι ἡμεῖς οὐ θανατούμεθα ὅλην
τὴν ἡμέραν, ἐλογίζομεθα ὡς πρόβα-
τα σφαγῆς. ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτα πᾶσι ὑ-
περνικῶμεν, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ
ἡμᾶς πέπεισμαι γὰρ, ὅτι ὅτε θάνατος,
ὅτε ζωὴ, ὅτε ἄγγελοι, ὅτε ἀρχαὶ,
ὅτε δυνάμεις, ὅτε ἡμεῖς ὅτε
μέλλοντα, ὅτε ὑψώματα, ὅτε ἰσχύς
ὅτε ὅτι κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς
χαρίσαι ἀπὸ τοῦ ἀγαπῆς τοῦ Θεοῦ, τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Εἰς τὴν

nobis. Quis nos separabit à dilectione
Dei? afflictio? num angustia?
num persecutio? num fames? num nuditas?
num periculum? num gladius?
Sicut scriptum est: Propter te morti
tradimur tota die, habitisumus velut
ovēs, destinate mactationi. Verum
in his omnibus superamus per eum,
qui dilexit nos. Nam mihi persuasum habeo, quod neque mors, neque vita,
neque angeli, neque principatus, neque
instantia, neque futura, neque altitudo,
neque profunditas, neque ulla creatura
alia, poterit nos separare à dilectione
Dei, quæ est in Christo Iesu Domino
nostro.

ΕΝΑΝΤΙ

DE SANCTIS
EVANGELION

Ταῦτα γνέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγα-
πάτε ἀλλήλους. εἰ δὲ κόσμος ὑμᾶς μί-
σῃ γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτ' ὑμῶν
μεμίσηκεν· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσ-
μος αὐτὸ ἴδιον ἠγάθει. ὅτι ἡ ἐκ τοῦ
κόσμου ἀκέραια, ἀλλ' ἐγὼ ὅδε λεξάμην
ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου. ὁρᾷ τὸ το μισεῖ ὑ-
μᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου,
ὃ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ἀκέραια δὲ λόγος μέ-
ζον τοῦ κόσμου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ
ὑμᾶς διώξουσιν. εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρη-
σαν, καὶ τὸ ὑμῶν τηρήσουσιν. ἀλλ'-
ὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν
ὅτι τὸ ὄνομά μου, ὅτι ἀκούσασιν τὸ
πέμψαν

DE SANCTIS
EVANGELIVM

HAEC mando vobis, ut diligatis
inuicem. Si mundus vos odit, sciatis,
quod me prius quam vos odio habue-
rit. Si de mundo fuissetis, mundus
erit. Si de mundo fuissetis, mundus
quod suum est, diligeret. Quia vos
ro de mundo non estis, sed ego vos
selegi de mundo, propterea odit
vos mundus. Mementote sermonis,
quem ego dixi vobis: Non est ser-
uus maior Domino suo. Si me per-
secuti sunt, et vos persequentur.
Si sermonem meum seruauerunt, et
vestrum seruabunt. Sed haec omnia
faciens vobis propter nomen meum,
quo

DE SANCTIS

πρὸς αὐτὰς με, εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλά-
 ληκα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. καὶ
 ἡ πρόφασις οὐκ ἔχουσι ποῦ ἐλθέμεθα
 τῆς αὐτῶν. οὐκ ἐμὲ μισοῦν, καὶ τὸ πα-
 τέρας μὲ μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίη-
 κα ἦν αὐτοῖς, ἀλλ' εἰς ἄλλος πεποίη-
 κεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. καὶ ἡ ἐ-
 βράκησις, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ, καὶ
 τὸ πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ
 λόγος, ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐ-
 τοῦ, ὅτι ἐμισήσαν με δωρεάν.

EN H M E P A P A N T O N

τῶν ἁγίων ἐπιστολὴ ἀπο-
 καλύψ. 7.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαῖν
 ταῖς

DE SANCTIS

quia non nouerunt eum, qui misit me.
 Si non venissem et locutus fuissim eis,
 peccatum non haberent. Nunc autem
 peccatum non habent, quod prætexas peccato
 suo. Qui me odit, is et Patrem meum
 odit. Si opera non fecissem inter eos,
 quæ nemo alius fecit, peccatum non ha-
 berent. Nunc autem et viderunt et o-
 derunt. non solum me, verum etiam
 Patrem meum. Sed hoc accidit, ut cō-
 pletur sermo qui in lege eorum scri-
 ptus est, Odio habuerunt me gratis.

IN DIE OMNIVM SAN-

ctorum, Epist. Apoc. 7.
 ET vidi alium Angelum ascen-
 den-

r ij dno

DE SANCTIS

τα αὐτὰ ἀνατολῆς ἡλίου ἔχοντα σφρα-
 γίδας θεοῦ ζωντοῦ, καὶ ἐκράξε φωνὴ με-
 γαλὴ τοῖς τεσσαρσιν ἀγγέλοις. οἷς ἐ-
 δοθη αὐτοῖς ἀδ' ἐνῆσαι τὸν γλῶττι καὶ
 τὴν θάλασσαν, λέγον. μὴ ἀδ' ἐκλήτε
 τὸν γλῶττι, μήτε τὸν θάλασσαν μήτε
 τὰ δένδρα, ἅχρὶ ὁ σφραγίσωμεν τὴν
 ὀδὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὑπὸ τὴν μετώπῳ
 αὐτοῦ. καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν σφρα-
 γισμῶν. ἑκατὸν χιλιάδες ἐσφραγισ-
 μῶν, ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.
 ἐκ φυλῆς Ἰούδα ἑκατὸν χιλιάδες ἐσφρα-
 γισμῶν. ἐκ φυλῆς Ρουβὴν ἑκατὸν χι-
 λιάδες ἐσφραγισμῶν. ἐκ φυλῆς
 Γαδ ἑκατὸν χιλιάδες ἐσφραγισμῶν.
 ἐκ φυλῆς Ἀσέρ ἑκατὸν χιλιάδες ἐσφρα-
 γισμῶν.

DE SANCTIS

dentem ab ortu solis : habentem sig-
 illum Dei vivi, & clamavit voce
 magna quatuor angelis, quibus das-
 tum est nocere terræ & mari, dis-
 cussis : Nolite nocere terræ, neque
 mari, neque arboribus, quoadusque
 signemus servos Dei nostri in fronte-
 bus suis. Et audiui numerum signa-
 torum, centum quadraginta quatuor
 millia signati, ex omni tribu filio-
 rum Israel. Ex tribu Iuda, duode-
 cim millia signati. Ex tribu Ruben,
 duodecim millia signati. Ex tribu
 Gad, duodecim millia signati. Ex
 tribu Aser, duodecim millia signati.

DE SANCTIS

γιομλν̄οι. ἐκ φυλῆς νεφθαλὴμ β.
χιλιαδ'ες ἐσφραγισμλν̄οι.

EVANGELION

ματθ. 5.

Ιδὼν ὁ κύριος ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος. καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς. λέγων μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ὁ δὲυ ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν. μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρηκληθήσονται. μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν. μακάριοι οἱ πενθῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

DE SANCTIS

Ex tribu Nephtholim, duodecim milia signati.

EVANGELIUM

Matth. 5.

CUM vidisset autem turbas, ascendit in montem, et cum consedisset, accesserunt ad illum discipuli eius, et postquam aperuisset os suum, docebat illos, dicens: Beati pauperes spiritu, quoniam illorum est regnum coelorum. Beati qui lugent, quoniam ipsi consolationem accipient. Beati mites, quoniam ipsi hereditatem accipient terre. Beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam, quoniam ipsi saturabuntur.

DE SANCTIS

Δύσονται. μακάριοι οἱ ἐλεῆμενες, ὅτι
 αὐτοὶ ἐλεηθῶσονται. μακάριοι οἱ κα-
 θαρσί τῃ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸ θεὸν ὁ-
 ψονται. μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι
 αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται. μακάριοι
 οἱ δι' ἐκλογῆς, ὅτι αὐτοὶ ἡ βασιλεία τῶν ὁ-
 ρῶν. μακάριοι ἐσε, ὅτ' αὐτὸν ὁρῶσιν
 καὶ εὐφρανθήσονται. μακάριοι οἱ ἰσχυροὶ
 ἐν ἡμῶν, ὅτι αὐτοὶ ἡ βασιλεία τῶν ὁ-
 ρῶν. μακάριοι οἱ ἰσχυροὶ ἐν ἡμῶν, ὅτι
 αὐτοὶ ἡ βασιλεία τῶν ὁρῶν. μακάριοι οἱ
 ἰσχυροὶ ἐν ἡμῶν, ὅτι αὐτοὶ ἡ βασιλεία
 τῶν ὁρῶν. μακάριοι οἱ ἰσχυροὶ ἐν ἡμῶν,
 ὅτι αὐτοὶ ἡ βασιλεία τῶν ὁρῶν.

ΕΝ Η Μ Ε Ρ Α ΕΚΘΕΙΛΑΣ.
 Μὲ τὸ ναὺ, ἐπισόλη
 ὅπρ. κα.

Kai

DE SANCTIS

rabuntur Beati misericordes, quoniam
am ipsi misericordiam consequentur.
Beati mundo corde, quoniam ipsi De-
um videbunt. Beati pacifici, quoniam
ij filij Dei vocabuntur. Beati qui per
secutionem patiuntur propter iustiti-
am, quoniam illorum est regnum cœ-
lorum. Beati estis, cum probra ieces-
sint in vos homines, & infamati fue-
rint, & dixerint omne malum verbū
aduersus vos mentientes, propter me.
Gaudete & exultate, quoniam merces
vestra multa est in cœlis.

IN FESTO DEDICATIONIS
templi, Epist. Apo. 11.

77

FL

DE SANCTIS

Δύσονται. μακάριοι οἱ ἐλεῆμονες, ὅτι
 αὐτοὶ ἐλεηθῶσονται. μακάριοι οἱ κα-
 θαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸ θεὸν ὁ-
 ραῖονται. μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι
 αὐτοὶ ὑπὲρ θεῶν κληθήσονται. μακάριοι
 οἱ διεδ' ἰαγμῶνοι, ὅτι αὐτοὶ δικαιοσύνην
 ὅτι αὐτὸ ὄντιν ἡ βασιλεία τῶν ὀρα-
 τῶν. μακάριοι ἐσε, ὅτι αὐτὸν ὁρᾷς ἰσως
 σὺ ὑμᾶς. καὶ δι' ἡμῶν καὶ ἐπὶ πᾶσι
 πονηρῶν ῥήμα καὶ ἡμῶν ψευδομέ-
 νοι. ὅτι ὁμιλοῦντες ὑμῶν πολλοὶ γὰρ τοῖς
 ὄρατοις.

EN H MEPA EKΘΕΙΛΣ
 μὲ τῶν αὐτῶν, ἐπιστολὴ
 ὁπ. κα.

καὶ

DE SANCTIS

tabuntur Beati misericordes, quoniam
 ipsi misericordiam consequentur.
 Beati mundo corde, quoniam ipsi De-
 um videbunt. Beati pacifici, quoniam
 filij Dei vocabuntur. Beati qui perse-
 cutionem patiuntur propter iustici-
 am, quoniam illorum est regnum coe-
 lorum. Beati estis, cum probra ince-
 rint in vos homines, et insulti fue-
 rint, et dixerint omne malum verbum
 adversus vos mentientes, propter me.
 Gaudete et exultate, quoniam mira-
 ces vestra multa est in caelis.

IN FESTO DEDICATIO-
 nis templi, Epist. Apo. 11.

17

Es

DESANCTIS

Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν
τὴν ἁγίαν ἱερουσαλὴμ καὶ νῦν
καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ οὐρανοῦ,
ὡς νύμφην κεκοσμημένην
ὡς αὐτὴ αὐτὴ. καὶ ἤκουσα φωνῆς
μεγαλῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης, ἰδοὺ
αἰκην τοῦ θεοῦ μετὰ τοῦ καθ' ἑαυτὴν, καὶ
σκηνοῦσθ μετ' αὐτῆς. καὶ αὐτοὶ οἱ λαοὶ αὐτοῦ
τοῦ σου. καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔσται μετ' αὐτῆς
καὶ ὁ θεὸς αὐτῆς. καὶ ὁ ζῶν καὶ ὁ θνήσκων
παῦ οὐρανὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ αὐτῆς.
καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι. ὁ πένθος,
ὅτε κραυγὴ. ὅτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι.
ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον. καὶ εἶπεν
ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἰδοὺ, καὶ νῦν
πάντα ποιῶ.

Εὐαγγ.

DESANCTIS

Et ego Iohannes vidi sanctam
civitatem Hierusalem novam,
descendentem de caelo, à Deo para-
tam sicut sponsam, ornata viro suo.
Et audiui vocem magnam de caelo di-
centem: Ecce tabernaculum DEI
cum hominibus, et habitabit cum eis.
Et ipsi populi eius erunt, et ipse
DEVS cum eis erit eorum DEVS. Et
abstersurus est DEVS omnem lacry-
mam ab oculis eorum. Et mors vltra
non erit, neque luctus, neque
clamor, neque dolor erit vltra,
quia prima abierunt. Et dixit con-
sident in throno, Ecce nova facio om-
nia.

Εὐαγγ.

DE SANCTIS
EVANGELION

ΛΟΥΚ. ΙΘ.

Καὶ εἰσελθὼν δὲ ἵκχετο τὸ ἱερὸν
καὶ ἰδὼς αὐτὸν ὄνοματι καλούμενος Ζα-
χαρίας, καὶ αὐτὸς ὡς ἀρχιελεὺς, καὶ ὁ-
σὸς ὡς πλῆθος, καὶ ἐζητοῦσιν αὐτὸν τὸ ἱε-
ρεῖον, τίς ὅστις, καὶ ἐκ ἡδυνάτο αὐ-
τὸν ὅχλος, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ὡς. καὶ
προσδραμὼν ἐμπροσθεν, ἀνέβη εἰς
συκομοράν, ἵνα ἴδῃ αὐτὸν, ὅτι ὁ ἱε-
ρεὺς ἡμετέρας δὲ ἵκχεσθαι. καὶ ὡς ἡλθεν
αὐτὸς τὸ τοπὸν, ἀναβλίσας οἰκίας, εἶ-
δεν αὐτόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν: Ζα-
χαρίε, σπένδεις κατὰ ἐκτε, σήμερον γάρ
ἐν τῇ οἰκῇ σου δέξομαι με μέναι. καὶ ἀνέ-
βη κατὰ ἐκτε, καὶ ἔπεσεν αὐτὸς χαί-
ρων.

DE SANCTIS
EVANGELIUM

LUC. 19.

Et ingressus perambulabat Hierosolymis. Et ecce vir nomine Zacharias, etque is princeps erat publicanorum, et idem erat dives, et querebat videre IESUM, quis esset, nec poterat præ turba, quod statuta pu-
illus esset. Et præcurrens ascendit in arborem sycomorum, ut videret eum, nam illac erat transiturus. Et cum venisset ad locum, suspiciens IESUS, vidit illum, dixitque ad eum. Zacharie, festinans descende, nam hodie domi tue oportet me manere. Et festinans descendit, et excepit illum.

241

DE SANCTIS

θωρ, καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυ-
 ζον, λέγοντες, ὅτι πᾶς ἀμαρτωλὸς
 αὐτοὶ ἐσῆλθε καταλίπειν. σαδδαίη
 ὁ Ζαχαρίας, ἔπεπλυνε τὸ κύνειον, ἰδὼν
 τὰ ἡμίση τὰ ὑπαρχόντων αὐτοῦ, κύ-
 ριε, δίδάμι τοῖς πτωχοῖς. καὶ εἴ τις
 τί ἐσυκοφαντήσῃ, ἀποδίδάμι τετρα-
 πλειῶν. εἶπε ἡ πρὸς αὐτὸν ἡ ἡσυχία, ὅτι
 σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τῷ ἐξ ἡμῶν
 τοῦ, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.
 ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι
 καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

ΤΕΛΟΣ.

DE SANCTIS

gaudens. Cumque viderent omnes,
 murmurabant, dicentes, quod in-
 gressus esset apud hominem peccato-
 rem diversaturus. Stans autem Zae-
 cheus, dixit ad Dominum, Ecce di-
 midium bonorum meorum, Domine,
 do pauperibus: et si quid aliquem de-
 fraudavi, reddo quadruplum. Ait
 IESVS ad eum. Hodie salus domui
 huic contigit, eo quod et ipse filius sit
 Abraham. Venit enim filius hominis
 querere et servare id, quod perierat.

FINIS.